

Primär 5

Läran och förbunden
Kyrkans historia

För undervisning av barn 8 - 11 år

Primär 5

Läran och förbunden Kyrkans historia

För undervisning av barn 8 - 11 år

© 1996, 2000 Intellectual Reserve, Inc.

Engelskt original godkänt: 6/97
Godkänt för översättning: 6/67

Originalalets titel:

Primary 5, Doctrine and Covenants/Church History

ISBN 91-86880-43-8

All rights reserved

Printed in the United States of America

34602 180
Swedish

Innehåll

Lektionsnummer och titel	Sida
Råd och upplysningar	V
Tidslinje för kyrkans historia	XV
1 Joseph Smith och den första synen	1
2 Avfallet och behovet av en återställelse av Jesu Kristi kyrka	7
3 Ängeln Moroni besöker Joseph Smith	12
4 Joseph Smith bereder sig för att ta emot guldplåtarna	16
5 Joseph Smith tar emot guldplåtarna	20
6 Joseph Smith börjar översätta guldplåtarna	26
7 Joseph Smith översätter guldplåtarna	31
8 Prästadömet återställs	36
9 Vittnen ser guldplåtarna	42
10 Mormons bok ges ut	47
11 Jesu Kristi återställda kyrka organiseras	52
12 Viktiga förordningar återställs	57
13 De första missionärerna predikar evangeliet	64
14 Emma Smith väljer ut andliga sånger	70
15 Profeten mottar uppenbarelse för kyrkan	76
16 De heliga samlas i Kirtland i Ohio	80
17 Edward Partridge kallas att bli kyrkans förste biskop	86
18 Herren uppenbarar helgelselagen	91
19 De heliga får lära sig skilja mellan gott och ont	98
20 Joseph Smith översätter Bibeln och andra heliga skrifter	104
21 Joseph Smith rullas i tjära och fjäder	110
22 Nutida uppenbarelsen ges ut	115
23 Profeten får i en syn se de tre härlighetsgraderna	121
24 Profetskolan och visdomsordet	127
25 Templet i Kirtland byggs	133
26 Templet i Kirtland invigs	139
27 De heliga drivs ut från Jackson County	147
28 Sions trupp marscherar till Missouri	153

29	Missionärer beger sig till andra länder	159
30	Adam-on-di-Ahman	167
31	Utrotningsordern	174
32	Joseph Smith blir oskyldigt fängslad	180
33	De heliga bygger Nauvoo, det vackra	186
34	Joseph Smith undervisar om dop för de döda	193
35	Heliga förordningar utförs i templet i Nauvoo	198
36	Joseph Smith skriver Trosartiklarna	204
37	Joseph och Hyrum Smith lider martyrdöden	210
38	Brigham Young leder kyrkan	216
39	De heliga bygger Winter Quarters	222
40	Det första pionjärkompaniet tar sig över prärien	229
41	De heliga bosätter sig i Saltsjödalen	238
42	Pionjärerna visar sin tro på Jesus Kristus	245
43	Handkärrekompanier kommer till Saltsjödalen	254
44	Salt Lake-templet byggs och invigs	263
45	Lorenzo Snow mottar uppenbarelse om tiondelagen	272
46	Att stärka vårt vittnesbörd om det återställda evangeliet	280
47	Prästadömet kan välsigna vårt liv (Förberedande lektion för prästadömet)	286
	Hänvisningar	291

Råd och upplysningar

Frälsaren undervisade om vikten av att lyda och undervisa andra om buden då han sade: "Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket" (Matteus 5:19). Du har fått ett heligt förvaltarskap: att hjälpa barnen lära sig att hålla sina dopförbund och stärka sina vittnesbörd. Då varje flicka bereder sig för att bli en ung kvinna och varje pojke bereder sig för att bli en ung man och ta emot prästadömet, kan du i hög grad ha ett gott inflytande på dem.

År 1831, alldeles efter det att kyrkan hade organiserats, förkunnade Frälsaren att lärarna "skola lära mitt evangeliums grundsatser, vilka finnas i Bibeln och Mormons bok" (L&F 42:12), vilka var de enda heliga skrifter som fanns då. I dag har lärarna ansvaret att undervisa om de heliga sanningarna från alla standardverk, inklusive Läran och förbunden och Den kostbara pärlan, för att hjälpa barnen utveckla tro på Gud och på hans Son, Jesus Kristus.

Studiekurser

Alla barn som är 8-11 år den 1 januari ska undervisas från lektionsböckerna Primär 4, 5, 6 och 7. Enbart en studiekurs används varje år för alla barn i den åldersgruppen. Över en fyraårsperiod studerar barnen samtliga standardverk. Primär 4 bygger på Mormons bok; Primär 5 på kyrkans historia, Läran och förbunden och Joseph Smiths skrifter 2 i Den kostbara pärlan; Primär 6 på Gamla testamentet och Moses bok och Abrahams bok i Den kostbara pärlan och Primär 7 på Nya testamentet.

De olika klassernas sammansättning bestäms av de lokala behoven och antalet barn som är 8-11 år. Oavsett hur din klass ser ut, måste du se till att varje barn får tillräcklig uppmärksamhet.

När barnen blir tolv år gamla, börjar de gå på Unga kvinnors respektive aronska prästadömet möten under samlingsstunden. De fortsätter dock att gå i sin primärklass under söndagsskoltid till 1 januari nästkommande år, då de börjar gå i Söndagsskolan.

Förberedande
lektion för
prästadömet

En särskild lektion, "Prästadömet kan välsigna vårt liv", finns i den här lektionsboken. Den här lektionen ska användas av lärare till elvaåriga barn då pojkarna förbereder sig att bli diakoner och flickorna att gå över till Unga kvinnor. Håll den här lektionen innan det första barnet i din klass fyller tolv år. Be om Herrens vägledning då du förbereder och håller lektionen, så att barnen förstår vad prästadömet är, hur det kan välsigna deras liv och hur de kan uppfylla sitt ansvar att hedra prästadömet.

Lektioner för
påsk och jul

Den här lektionsboken innehåller inte särskilda lektioner för påsk eller jul. Om du vill ge en särskild lektion för påsk eller jul, kan du förbereda en sådan med hjälp av skriftställen från Mormons bok och Nya testamentet och andra hjälpmedel, till exempel Evangeliet i bild och lämpliga exemplar av Liahona. Planera lektioner som hjälper barnen att känna sig närmare Jesus Kristus och förstå hans mission.

Att undervisa med denna bok

Den här studiekursen handlar om återställelsen av Jesu Kristi kyrka i vår tid genom profeten Joseph Smith. Genom att du återger och talar om de historiska skildringarna som finns i lektionen och avsnitten i Läran och förbunden och Den kostbara pärlan, kan barnen få starkare vittnesbörd om återställelsen av Kristi kyrka och om profeten Joseph Smiths gudomliga uppgift. De kan också lära sig älska och uppskatta de heliga som trots stora svårigheter och förföljelser förblev trofasta till Jesu Kristi evangelium.

Uppmana barnen att läsa hemma, antingen på egen hand eller tillsammans med familjen, de valda styckena under "Att läsa hemma" i slutet av varje lektion. Då barnen lär sig viktiga principer från lektionerna, får de en starkare önskan att hålla de förbund de slutit med Gud och att verka i hans kyrka hela livet. Dessa sanningar ger dem också styrka att stå emot de frestelser som finns i världen i dag.

Dina förberedelser för att undervisa

För att kunna uppfylla din heliga kallelse att undervisa barnen, behöver du vara såväl mentalt som andligt förberedd. I denna förberedelse ingår att förstå och ha ett vittnesbörd om de principer du undervisar om. Frälsaren, den störste av alla lärare, undervisade om hur vi ska bereda oss för att undervisa andra om hans evangelium:

- Sök ödmjukt Anden genom bön. Herren har sagt: "Var ödmjuk så skall Herren, din Gud, leda dig vid handen och besvara dina böner" (L&F 112:10). Om vi är ödmjuka välsignas vi så att vi vet hur Herren vill att vi ska undervisa hans barn.
- Studera skrifterna och nutida profeters ord. Det ligger stor kraft i att lära sig och begrunda Herrens ord. Han befallde oss: "Sök först att erhålla mitt ord och sedan skall din tunga lossas. Då skall du få min Ande och mitt ord, ja, Guds kraft att övertyga människorna, om du önskar det" (L&F 11:21).

En nutida profet, president Ezra Taft Benson, bekräftade på nytt vårt behov av att lära oss Herrens ord: "Jag vädjar till er att förnya ert beslut att studera skrifterna. Fördjupa er i dem dagligen så att Herrens kraft kan vara med er i era kallelser" (Ordets makt, *Nordstjärnan*, Nr 6/1986, s 83).

- Håll dina förbund. Din förmåga att bli vägledad av Anden beror av din trofasthet i att hålla de förbund du slutit med din himmelske Fader. Du sätter också ett gott exempel genom att "iakttaga kyrkans förbund ... och hålla dem" (L&F 42:13). När barnen ser din kärlek till Frälsaren och din hängivenhet i att leva efter evangeliet, får de en starkare önskan att följa honom.
- Sök efter sätt att hjälpa barnen att känna Frälsarens kärlek. Tala ofta om för dem hur mycket du tycker om dem, och få dem att känna sitt värde och upptäcka sina inneboende möjligheter. Din kärlek och din vänlighet gör det lättare för barnen att förstå den kärlek vår himmelske Fader och Jesus Kristus har till dem. Det hjälper dem också att lära sig älska andra.

Lektionsförberedelser

Den här boken hjälper dig förbereda lektioner om händelser i kyrkans historia i vår tid och om valda avsnitt från Läran och förbunden och Joseph Smiths skrifter 2 i Den kostbara pärlan. Lektionerna bygger på varandra för att barnen lättare ska kunna förstå att Läran och förbunden är den heliga skrift som handlar om återställelsen och upprättandet av Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna. Håll lektionerna i den ordning de står i boken. Varje lektion handlar om en viss princip i evangeliet och om hur barnen kan tillämpa den i sitt liv, men det huvudsakliga

ändamålet med alla lektioner är att hjälpa barnen utveckla vittnesbörd om Jesu Kristi återställda kyrka.

Anpassa undervisningen till elevernas förmåga och tänk på att det är viktigare att de förstår än att du tar med precis allt som står i lektionen. Om dina lektioner är väl förberedda och intressanta, är barnen mer benägna att lyssna och lära. Då du förbereder dig och undervisar med Anden, hjälper du barnen utveckla sina vittnesbörd om äktheten hos det återställda evangeliet och om Joseph Smith som återställelsens profet.

Följande steg hjälper dig att vara bättre förberedd för att undervisa barnen på ett bra sätt:

1. Studera under bön målet med lektionen, de historiska skildringarna som återges i den och de skriftställen som anges under "Förberedelse" en eller ett par veckor innan lektionen ska hållas. Läs på nytt igenom målet, de historiska skildringarna och skriftställena och begrunda deras tillämpning på barnen i din klass. Fråga dig själv: "Vilka är de viktigaste principerna eller sanningarna som barnen ska lära sig i den här lektionen? Hur kan lektionen hjälpa barnen utveckla tro på Jesus Kristus, stärka sina vittnesbörd och ge dem kraft att stå emot alla onda frestelser som de möter?" Skriv upp de tankar du får.

Evangeliets principer (31110 180) är avsedd att vara en bok för självstudier i grundläggande principer och lärdomar i evangeliet. Vissa lektioner från denna bok anges under "Förberedelse". Dessa lektioner kan vara till hjälp för dig då du bereder dig för att lära ut den grundläggande principen eller lärdomen i lektionen. *Evangeliets principer* kan finnas på möteshusets bibliotek eller köpas från Nordisk Distributions Center.

2. Det står i lektionerna inte exakt hur du ska undervisa om skildringarna från skrifterna och historien. Därför behöver du be om Andens hjälp med att avgöra vad och hur du ska undervisa. Använd olika undervisningsmetoder från vecka till vecka (se "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien" nedan). Planera för att engagera eleverna så mycket som möjligt i inlärningsaktiviteterna.
3. Välj från avdelningen "Diskussions- och tillämpningsfrågor" ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skildringarna från skrifterna och historien och tillämpa dem i sitt liv. Du kan ställa frågorna när som helst under lektionen. Du behöver inte använda alla.
4. Läs "Särskilda aktiviteter" och bestäm när och hur du ska använda de aktiviteter som du tror bäst ska hjälpa barnen i klassen att förstå skriftställena, historieskildringarna och målet med lektionen. Alla klasser är olika. Vissa aktiviteter som fungerar bra i en grupp kanske inte fungerar lika bra i en annan.
5. Planera att återge personliga erfarenheter som stöder målet med lektionen. Låt Anden leda dig då du berättar för barnen om dessa erfarenheter och då de berättar för dig och för varandra om sina erfarenheter. Vissa personliga erfarenheter och erfarenheter inom familjen är mycket heliga och privata och bör inte tas upp med andra människor.

Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien

Du bör alltid söka Anden då du förbereder och håller dina lektioner (se Alma 17:2-4; L&F 42:12-14; 50:17-22). Anden hjälper dig att förstå hur du ska göra dina lektioner intressanta och meningsfulla för barnen du undervisar.

Några av barnen i klassen kanske inte känner till de olika avsnitten i skrifterna. Då ni läser tillsammans är det viktigt att du är lyhörd för att vissa barn kanske behöver

hjälp med att lära sig slå upp skriftställena. Du kanske behöver anslå tid i början av året till att visa barnen hur man hittar olika skriftställen, särskilt om barnen är yngre.

Källorna som anlitas vid sammanställningen av varje historieskildring anges i slutet av boken under "Hänvisningar". Se dessa källor om du vill veta mer om en viss händelse som omnämns.

Pröva olika sätt att återge materialet för att behålla barnens intresse. Följande förslag kan hjälpa dig att variera din undervisning:

1. Återge skildringarna från skrifterna och historien med egna ord. Försök få barnen att se händelserna och människorna i dem framför sig. Få dem att förstå att de människor du talar om levde i verkligheten och att händelserna verkligen ägde rum.
2. Låt barnen läsa valda avsnitt direkt ur skrifterna. Tänk på att alla kanske inte kan läsa så bra och att läskunnigheten inte bestäms av åldern. Om alla barn kan läsa, kan du låta dem läsa tyst några minuter. Efteråt kan ni diskutera vad de har läst. Använd diskussionsstunden efteråt till att hjälpa dem förstå svåra ord och avsnitt.
3. Använd de bilder som föreslås till att hjälpa barnen se framför sig det som händer. I de flesta lektioner föreslås bilder under "Material". Dessa bilder är numrerade och följer med lektionsboken. Några bilder finns också i Evangeliet i bild eller i möteshusets bibliotek (katalognummer ges under "Material"). På baksidan av vissa bilder finns det berättelser som svarar mot dessa. Du kan också använda andra lämpliga bilder.
4. Låt barnen dramatisera en historisk skildring. (Se till att detta inte tar bort något från händelsernas betydelse.) Du kan ta med dig enkel rekvisita, till exempel hatt, jacka med mera, och låta barnen dramatisera hela skildringen eller en del av den. Fråga dem hur de skulle känna sig om de var de personer de föreställer.
5. Rita enkla figurer eller illustrationer på skrivtavlan, eller använd bilder eller klippdockor då du återger skildringarna från skrifterna och historien.
6. Ha lästeater där flera barn läser ett manus som återger en del av en skildring från skrifterna eller historien. Låt barnen, där så är lämpligt, läsa direkt ur skrifterna.
7. Be en förälder, en medlem i församlingen eller grenen eller en klassmedlem återge en skildring från skrifterna eller historien. Ge vederbörande ett par veckor att förbereda sig, och sätt en tidsgräns för presentationen.
8. Ge barnen ett enkelt förprov, till exempel med rätt-fel-frågor eller frågor som kräver ett kort svar, innan du undervisar om en princip eller historisk skildring. Förklara för barnen att du vill veta hur mycket de vet om principen eller skildringen. Ge dem samma prov efter lektionen så att de kan se vad de har lärt sig.
9. Skriv upp på tavlan eller på textremsor viktiga ord eller namn på personer i skildringarna från skrifterna och historien. Be barnen observera dessa ord eller namn då du återger skildringarna. Hjälpa barnen utöka sitt ordförråd så att de bättre förstår skrifterna och tycker om att läsa dem hemma.
10. Skriv upp frågor om skildringarna från skrifterna och historien på skrivtavlan innan du håller lektionen. Då barnen hör svaren under det att du återger skildringarna, stannar du upp och diskuterar frågorna och svaren med dem.

11. Återge skildringen från skrifterna eller historien och låt sedan de barn som vill, berätta om sina favoritavsnitt. Du kan be ett barn börja berätta och sedan låta andra barn ta vid.
12. Spela valda verser från skrifterna som talats in på band.
13. Spela Memory. Gör i ordning ett antal par av kort som är ca 7 x 12 cm. I följande exempel skriver man numret på en trosartikel på ett kort och nyckelord eller nyckelprinciper från denna trosartikel på det andra kortet i paret. Blanda korten och lägg dem med framsidan nedåt mot bordet eller golvet. Låt barnen komma fram ett i taget och vända upp två kort. Läs högt vad det står på varje kort. Om korten bildar par, låter ni dem ligga kvar med framsidan uppåt. Om de inte gör det, vänder ni tillbaka dem, och så får ett annat barn försöka. Fortsätt tills alla kort har bildat par.

Här följer några "par" som har med Trosartiklarna att göra:

Ett — Gudomen

Två — Adam

Tre — Försoningen

Fyra — De första grundsatzerna och förordningarna

Fem — Handpåläggning

Sex — Organisation

Sju — Gåvor

Åtta — Guds ord

Nio — Uppenbarelse

Tio — De tio stammarna

Elva — Dyrka

Tolv — Lagar

Tretton — Prisivärt

14. Lek en lek med hjälp av diskussionsfrågor. Lägg ett antal frågor i en ask, och låt barnen turas om att ta en fråga och besvara den.

Klassdiskussioner

Genom att delta i klassdiskussioner och andra inlärningsaktiviteter lär sig barnen olika principer i evangeliet. Följande riktlinjer kan vara till hjälp för dig för att ställa meningsfulla frågor och stimulera till diskussion:

1. Ställ frågor och ge skriftställe hänvisningar så att barnen kan hitta svaren i skrifterna.
2. Ställ frågor som inte kan besvaras med "ja" eller "nej", utan som kräver eftertanke och diskussion. Frågor som börjar med *varför*, *hur*, *vem*, *vilka*, *vad*, *när* och *var* ger vanligtvis mer.
3. Var uppmärksam på barn som inte gärna vill delta. Engagera barn som vanligtvis inte deltar genom att nämna dem vid namn och ställa frågor som du känner att de kan svara på. Ge dem tid att tänka. Ge dem hjälp om de behöver det, men bara efter det att de fått tid att tänka och svara.
4. Uppmuntra barnen att säga vad de tänker och tycker om det de lär sig. Säg något positivt om deras insats.

5. Ge uppriktigt beröm till barnen när de svarar på frågor. Få dem att känna att deras tankar och känslor är betydelsefulla.

Hjälp barnen att tillämpa de principer de lärt sig

Hjälp barnen att tillämpa vad de har lärt sig. Jakob uppmanade oss att vara "ordets görare, inte bara dess hörare" (Jak 1:22). Följande kan hjälpa dig att uppfylla detta:

1. Vittna om de sanningar du lär ut, då Anden manar dig till det. Dina lektioner får mera tyngd om du undervisar med uppriktighet och övertygelse.
2. Uppmana barnen att ta med sig sina egna skrifter till lektionerna. Om de inte har egna skrifter eller glömmer att ta med dem, har du några extra exemplar i beredskap. Om ni har ett församlings- eller grensbibliotek kan du låna några exemplar av skrifterna där. Uppmana barnen under hela året att markera i sina egna skrifter (inte i bibliotekets exemplar) verser som de tycker är betydelsefulla för dem. Till exempel kan de markera Läran och förbunden 3:7, 4:2, 8:2-3 och 14:7.
3. Be barnen att berätta vad de har lärt sig. Fråga dem hur de kan tillämpa principerna i lektionen i sitt eget liv.
4. Låtsas vara reporter och intervjua barnen som om de var personer från kyrkans historia. Be dem berätta allt om den historiska skildringen och vad de anser om det som hände.
5. Dela upp klassen i två eller flera mindre grupper. När du har återgett en skildring från skrifterna eller från historien, låter du varje grupp skriva ned vilka viktiga principer den handlade om. Låt sedan grupperna turas om att berätta hur dessa principer gäller i deras liv.
6. Barnen söker i skrifterna: Ge barnen en ledtråd, till exempel en händelse, en situation eller ett problem. Uppmana dem sedan att hitta ett skriftställe som passar in på ledtråden. Låt de barn som först hittar ett skriftställe som passar hjälpa de andra att hitta det. Låt dem sedan tala om varför skriftstället passar in på ledtråden.
7. Berätta om konkreta tillfällen då du har sett barnen leva efter den princip som behandlas. Om du exempelvis håller en lektion om att vara vänlig, kan du nämna några tillfällen då du sett barnen vara vänliga mot andra.
8. Uppmuntra barnen att berätta för sina familjer vad de lärt sig i Primär. Sök Andens inspiration då du överväger att föreslå en viss del av lektionen som barnen kan berätta om hemma. De kan återge en berättelse, ta upp en viss fråga eller ha en aktivitet från lektionen med sina familjer. Var lyhörd för barn som har särskilda omständigheter hemma och som kanske behöver berätta vad de har lärt sig för andra vuxna som är betydelsefulla för dem.
9. Följ upp barnens uppgifter. När du ger barnen en uppgift eller en uppmaning är det viktigt att du i början av nästa lektion frågar dem hur det har gått och vad de upplevt.

Uppmuntra barnen att läsa skrifterna hemma

Din inställning till skrifterna har stor inverkan på barnen i din klass. Bestäm under bön olika sätt att uppmuntra barnen att läsa skrifterna på egen hand och tillsammans med sina familjer. Hjälp barnen få erfarenheten att plantera Guds ord i sina hjärtan och ge det näring. Då växer det och blir välbehagligt för dem (se Alma 32:28). Under "Att läsa hemma" i slutet av varje lektion finns det förslag på skriftställen att läsa hemma. Du kan varje vecka ge barnen var sitt papper med de aktuella verserna på, eller så kan du ge barnen ett bokmärke på vilket de kan skriva läsuppgiften för varje vecka. Var positiv och kreativ i ditt sätt att uppmuntra barnen.

Hjälp barnen att
lära sig
skriftställen utantill

Att lära sig skriftställen utantill kan vara ett bra sätt att lära sig sanningar i evangeliet. De flesta barn tycker om att memorera om man gör det hela intressant och kreativt. Följande förslag är bra sätt att hjälpa barnen memorera:

1. Skriv på skrivtavlan eller på en plansch första bokstaven i varje ord som ska memoreras. Till exempel kan du göra följande plansch för orden i första trosartikeln:

V t p G d e F p h S J K o p d H A

Peka på bokstäverna samtidigt som du säger varje motsvarande ord. Upprepa skriftstället några gånger och låt barnen upprepa det om de kan. Det dröjer inte länge förrän de klarar sig utan planschen.

2. Dela upp skriftstället i korta fraser. Säg varje fras högt. Börja med sista frasen och fortsätt till början av skriftstället så att barnen får säga den minst välbekanta delen först. Till exempel: I Lärans och förbundens 4:2 kan barnen säga "att I mån stå ostraffliga inför Gud på den yttersta dagen" flera gånger. Sedan kan de lägga till föregående fras, "att I tjäna honom av allt edert hjärta, all eder förmåga, själ, sinne och styrka". Därefter kan de säga hela versen.
3. Om barnen läser bra kan du ordna ett skrivet exemplar av skriftstället åt varje barn. Klipp varje exemplar av skriftstället i ord eller fraser. Efter det att ni har sagt versen tillsammans några gånger, ger du barnen var sin uppsättning remsor och låter dem lägga remsorna i rätt ordning.
4. Säg skriftstället flera gånger. Stanna upp då och då och låt något av barnen säga nästa ord eller fras. Låt sedan ett annat barn lägga till ett ord eller en fras. Fortsätt tills alla barnen fått medverka minst en gång.
5. Hjälp barnen memorera med hjälp av musik.
6. Ge varje barn (eller grupp av barn) ett ord eller en fras från ett skriftställe. Se till att alla ord i skriftstället delats ut. Låt barnen säga sina ord eller fraser i rätt ordning. Det första barnet säger till exempel det första ordet eller frasen, nästa barn säger det andra och så vidare genom hela versen). Upprepa flera gånger.
7. Skriv upp ett skriftställe på skrivtavlan eller på en plansch. Säg skriftstället flera gånger, och efterhand suddar du ut eller täcker över fler och fler ord tills barnen har memorerat hela skriftstället.

Använd den tid
som blir över på
ett förståndigt sätt

Om du är klar med lektionen innan lektionstiden är slut, kan du improvisera en aktivitet för att fylla ut den tid som är kvar. Följande förslag kan hjälpa dig att använda denna tid på ett bra sätt:

1. Låt några av barnen tala om sina favoritskriftställen eller favoritberättelser från kyrkans historia.
2. Låt barnen söka i skrifterna genom att ge dem ledtrådar till ett viktigt skriftställe de redan har markerat. Låt dem arbeta två och två eller i små grupper för att hitta rätt skriftställe.
3. Hjälp barnen att memorera ett skriftställe eller en trosartikel från lektionen.
4. Låt barnen ge förslag på hur de kan tillämpa principerna i lektionen hemma, i skolan och tillsammans med sina kamrater.
5. Dela upp klassen i grupper, och låt dem turas om att ställa frågor till varandra om lektionen.

6. Låt varje barn texta ett citat eller rita en bild som anknyter till lektionen för att ta hem och sätta upp som en påminnelse om målet med lektionen.
7. Be barnen att markera (i sina egna skrifter) skriftställen för framtida studier. Du kan be dem att markera verser från lektionen som de tycker särskilt mycket om, eller så kan du föreslå verser som du tror påminner dem om målet med lektionen.
8. Använd tillämpliga berättelser, artiklar eller aktiviteter från kyrkans tidskrifter.
9. Repetera principer eller skildringar från skrifterna och historien som tagits upp i tidigare lektioner.

Musik i klassrummet

Upplevelsen att lära sig evangeliet kan berikas och stärkas genom sång och musik. Ofta minns och lär sig barnen bättre genom musik.

Man behöver inte vara musiker för att med rätt musik hjälpa barnen känna Anden och lära sig evangeliet. Man kan spela en musikkassett eller låta gäster framföra musik från *Psalmer* eller *Barnens sångbok* under eller i början av en lektion för att betona en princip. Man kan också sjunga eller läsa texten till sångerna tillsammans med barnen för att engagera dem i lektionen. Använd primärsånger så ofta som möjligt. Inspelad musik från *Barnens sångbok* finns på musikkassetter (52505) eller CD-skivor (50505). (Med sång på engelska MC 52428; CD 50428.) Dessa kan du använda för att lära dig sångerna eller som ackompanjemang till sången i klassrummet.

Samlingsstunden

Ibland kommer din klass att bli ombedd att ge en enkel evangeliepresentation under Primärs samlingsstund. Den ska tas från lektionerna, kräva mycket lite övning och befästa de principer du har undervisat om. Här följer några förslag till klasspresentationer:

1. Dramatisera en berättelse ur skrifterna.
2. Läsa upp ett memorerat skriftställe tillsammans.
3. Läsa upp och förklara en trosartikel.
4. Genom rollspel visa en nutida tillämpning på en princip i evangeliet.
5. Anpassa någon av aktiviteterna under "Särskilda aktiviteter".

Trosartiklarna

Du ska ta med trosartiklarna i din undervisning och uppmana varje barn att lära sig alla trosartiklarna innan de lämnar Primär. Ta varje tillfälle i akt att hjälpa barnen lära sig, förstå och säga trosartiklarna.

Att förstå barn som är 8-11 år

För att kunna hjälpa barnen att lära sig saker och få självförtroende, behöver du förstå deras behov och egenskaper och tänka ut lämpliga aktiviteter och lektioner. För information om egenskaper hos barn i den här åldern, se *Undervisning — den högsta kallelsen* (33043 180), s 65-67. Denna bok kan finnas på möteshusets bibliotek eller köpas från Nordisk Distributions Center.

Särskilda riktlinjer för hur man innesluter barn med handikapp

Frälsaren var ett exempel för oss när det gäller att hysa och visa medkänsla för människor med handikapp. När han besökte nephiterna efter sin uppståndelse, sade han:

"Haven I några som äro sjuka ibland eder? Fören dem hit! Haven I några, som äro lama eller blinda, halta eller krymplingar, spetälska eller förtvinade eller som äro döva eller på något annat sätt lidande? Fören dem då hit, så vill jag bota dem, ty jag hyser medlidande med eder" (Tredje Nephi 17:7).

Som primärlärare har du ett utmärkt tillfälle att visa medkänsla. Även om du inte är utbildad för att ge professionell hjälp, kan du förstå och ta hand om barn som har handikapp. Omtanke, förståelse och en önskan att engagera varje barn i inlärningsaktiviteterna behövs.

Ett barn med handikapp kan röras av Anden oavsett hur mycket han förstår. Även om han inte kan vara med under hela primärtiden, behöver han få tillfälle att vara med en kort stund så att han får känna Anden. Det kan vara nödvändigt att en ledsagare som är lyhörd för hans behov är med honom under Primär, så att han, om han skulle behöva, kan gå ifrån gruppen en stund.

Vissa barn kan ha inlärningsssvårigheter, förståndshandikapp, språk- eller talsvårigheter, syn- eller hörselskada, beteendestörning, anpassningssvårigheter, umgängessvårigheter, mentalsjukdom, rörelsesvårigheter eller långvarig sjukdom. Vissa kan tycka att språket som talas är svårt eller den kultur de lever i är obekant. Oavsett individuella omständigheter har varje barn samma behov av att bli älskat och accepterat, att lära sig evangeliet, att känna Anden, att delta med framgång och att tjäna andra.

Följande riktlinjer kan hjälpa dig undervisa barn med handikapp:

- Se bortom handikappet och lär känna barnet. Var naturlig, vänlig och kärleksfull.
- Ta reda på barnets starka sidor och utmaningar.
- Gör allt du kan för att lära och påminna barnen om deras skyldighet att respektera varandra i klassen. Genom att hjälpa ett barn som har ett handikapp kan hela klassen få lära sig tjänande på ett kristuslikt sätt.
- Sök efter de bästa sätten att undervisa barnet genom att rådfråga föräldrar, syskon och, när så är lämpligt, barnet självt.
- Fråga barnet om han vill delta i lektionen innan du ber honom läsa, be eller medverka på annat sätt. Framhåll barnets färdigheter och talanger och håll utkik efter sätt på vilka barnet kan medverka på ett bra sätt utan att känna sig besvärat.
- Anpassa lektionsmaterialet och den fysiska miljön i klassrummet till de behov som barnet har.

Misshandel

Som lärare kan du märka att ett barn blir utsatt för känslomässig eller fysisk misshandel. Om du undrar över ett visst barn i din klass bör du rådgöra med din biskop. Be om Herrens vägledning och hjälp när du förbereder och håller lektionerna. Få varje barn i din klass att känna att han eller hon är ett värdefullt barn till vår himmelske Fader och att vår himmelske Fader och Jesus Kristus älskar oss var och en och vill att vi ska vara lyckliga och trygga.

Tidslinje för kyrkans historia

New York Manchester	Den första synen	1820	
	Ängeln Moronis första besök hos Joseph Smith	1823	
South Bainbridge Kullen Cumorah	Joseph Smith gifter sig med Emma Hale Joseph mottar guldplåtarna	1827	
		1828	Pennsylvania Harmony Joseph börjar översätta guldplåtarna 116 sidor av manuskriptet förlorade
		1829	Aronska prästadömet återställs Joseph Smith och Oliver Cowdery döps Melkisedekska prästadömet återställs Joseph och Oliver flyttar till Fayette
Fayette	Översättningen av Mormons bok klar De tre vittnena ser ängeln Moroni och guldplåtarna De åtta vittnena ser guldplåtarna		
Palmyra Fayette	Mormons bok ges ut Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga grundas De heliga får befallning att bege sig till Ohio	1830	
		1831	Ohio Kirtland Joseph Smith träffar Newel K Whitney Edward Partridge kallas som förste biskop
Missouri Independence	De heliga bosätter sig i Jackson County Jackson County invigs till att vara Sion		
		1832	Hiram Synen om de tre härlighetsgraderna Joseph rullas i tjära och fjäder
		1833	Kirtland Profetskolan grundas Visdomsordet uppenbaras Templet i Kirtland börjar byggas
	Tryckpressen förstörs De heliga drivs bort från Jackson County		
	Sions trupp upplöses	1834	Sions trupp upprättas
		1835	De tolv kvorum bildas Läran och förbunden ges ut Den första psalmboken ges ut
		1836	Templet i Kirtland invigs Prästadömet nycklar återställs i templet i Kirtland
		1837	De första missionärerna åker till England

Far West	Joseph Smith flyttar till Far West De heliga bosätter sig i Far West Adam-ondi-Ahmans läge uppenbaras Hörnstenen läggs till templet i Far West David Patten dödas Utrotningsordern Massakern i Haun's Mill Joseph i Liberty-fängelset	1838		
Liberty				
Far West	De heliga lämnar Missouri och flyttar till Quincy i Illinois Joseph tillåts fly från Missouri Apostlarna ger sig av på mission till Brittiska öarna	1839		
			Illinois Nauvoo	
			Joseph och de heliga flyttar till Commerce (fick senare namnet Nauvoo)	
		1841	Templet i Nauvoo börjar byggas Templets dopfont invigs	
		1842	Wentworth-brevet (Trosartiklarna) Joseph måste gömma sig	
		1844	Joseph och Hyrum Smith sätts i fängelse i Carthage Joseph och Hyrum Smith lider martyrdöden Brigham Young förvandlas	Carthage Nauvoo
		1845	Tempelbegåvningar utförs för första gången i templet i Nauvoo	
		1846	De heliga börjar vandringen västerut Slutlig invigning av templet i Nauvoo	
Iowa Mount Pisgah	Mormonbataljonen bildas			
Nebraska Winter Quarters	Winter Quarters upprättas Brigham Young och det första pionjärkompaniet ger sig av mot Saltsjödalen	1847		
			Det första pionjärkompaniet kommer in i Saltsjödalen	Utah Saltsjödalen
Iowa Kanesville	Brigham Young understöds som profet			
		1853	Salt Lake-templet börjar byggas	Salt Lake City
Iowa City	De första handkärrepionjärerna flyttar västerut	1856		
		1893	Salt Lake-templet invigs	
		1899	Lorenzo Snow mottar uppenbarelse om tiondelagen	S:t George

Joseph Smith och den första synen

Lektion 1

Mål	Att stärka varje barns vittnesbörd om att profeten Joseph Smith såg vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus.
Förberedelse	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studera under bön Joseph Smiths skrifter 2:1-26 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om dessa redogörelser. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.) 2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen. 3. Gör i ordning två tomma behållare, till exempel askar eller papperspåsar, så att det ser ut som om de innehåller något. Skriv <i>Välj mig!</i> på varje ask (eller påse). 4. Material:<ol style="list-style-type: none"> a. Den kostbara pärlan till varje barn. b. Karta över området New York-Ohio i slutet av lektionen. c. Bild 5-1, Profeten Joseph Smith (Evangeliet i bild 401.180; 62002); bild 5-3, Joseph Smiths familj; bild 5:4, Joseph Smith söker vishet i Bibeln (Evangeliet i bild 402); bild 5-5, Den heliga lunden; bild 5-6, Den första synen (Evangeliet i bild 403.180; 62470).
Lektionsförslag	Be något av barnen att hålla inledningsbön.
Samlande aktivitet	<p>Be ett barn lämna rummet en kort stund. Visa de två askarna för den övriga klassen utan att låta dem se vad som finns inuti. Dela upp klassen i två grupper och ge varje grupp var sin ask. Förklara att när deras kamrat som gick ut kommer in ska båda grupperna försöka övertala honom (eller henne) att välja just deras ask. Be barnet att komma in igen och välja en av askarna. Ställ sedan olika frågor, till exempel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Varför valde du den asken? • Hur kändes det när andra försökte tala om för dig vad du skulle göra? <p>Berätta att då Joseph Smith var fjorton år gammal, kände han sig osäker inför ett beslut han måste fatta. Han försökte bestämma vilken kyrka han skulle bli medlem i. Andra människor försökte hjälpa honom välja kyrka, men han blev bara mer osäker. Han kände att han behövde mer kunskap för att kunna fatta ett vist beslut: han ville veta vilken kyrka som var sann. Josephs situation påminde om situationen för barnet som skulle välja mellan de två askarna. Alla ville att han skulle välja deras kyrka, men han visste inte vilken kyrka som var den rätta.</p>
Skildringar från skrifterna och historien	Undervisa barnen om Joseph Smiths liv och de händelser som ledde fram till och inbegrep den första synen, enligt Joseph Smiths skrifter 2:1-26 och följande skildring. Visa vid rätt tillfällen kartan och bilderna.

Joseph Smith föddes år 1805 i staten Vermont i Amerikas Förenta stater. Han var det fjärde av nio barn. När Joseph var tio år gammal, flyttade han och hans familj till staten New York, och bosatte sig nära staden Palmyra (peka ut detta område på kartan). Familjen Smith var fattig, och alla familjemedlemmar måste arbeta hårt för att försörja familjen med mat och andra förnödenheter. Familjen hade flyttat många gånger innan de bosatte sig nära Palmyra, där de fick tag i bra odlingsmark.

Joseph fick inte möjlighet att gå länge i skolan. Han lärde sig bara grunderna i att läsa, skriva och räkna. Josephs mor berättade att han verkade precis som andra pojkar i hans ålder fram till första synen. Hon sade att han var lugn och stillsam och uppförde sig väl och att han tyckte om att studera och fundera över det som var viktigt. Han var en lång, stark och välväxt pojke, som var gladlynt och som sällan blev arg.

Josephs familj älskade Gud och ville hålla hans bud. De läste i Bibeln och bad tillsammans ofta. Liksom Joseph var de osäkra på vilken kyrka som var Jesu Kristi sanna kyrka. När Joseph berättade om sin första syn, trodde hans familj på honom och stödde honom i det stora verk han kallades att utföra.

Berätta att ni det här året ska studera Läran och förbunden och kyrkans historia. Läran och förbunden är en sammanställning av gudomliga uppenbarelser. De flesta av dem gavs till profeten Joseph Smith av Jesus Kristus. Många av de historiska händelser som ägde rum i kyrkans barndom nedtecknades av Joseph Smith själv i den del av Den kostbara pärlan som kallas "Joseph Smiths skrifter 2". Hjälp barnen hitta denna del i sina egna exemplar av Den kostbara pärlan.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- När och var föddes Joseph Smith? (Joseph Smiths skrifter 2:3.) Vad hette Josephs mor och far? (Joseph Smiths skrifter 2:4.) Hur många barn fanns det i Josephs familj? (Joseph Smiths skrifter 2:4.) Hur hjälpte Josephs föräldrar honom att förbereda sig för det verk han skulle utföra?
- Vart flyttade Joseph Smiths familj när de lämnade Vermont? (Joseph Smiths skrifter 2:3.) Få barnen att förstå att fastän familjen flyttade från Vermont till New York för att få tag i bättre odlingsmark, var ett ännu viktigare skäl till deras flytt — ett skäl som de inte kände till — att Joseph kunde bo nära den plats där guldplåtarna var nedgrävda. På vilka sätt kan vår himmelske Fader leda vårt liv utan att vi vet om det?
- Varför var Joseph osäker på vilken kyrka han skulle ansluta sig till? (Joseph Smiths skrifter 2:5-10.) Hur hjälpte skrifterna Joseph att besluta vad han skulle göra? (Joseph Smiths skrifter 2:11-13.) Hur har skrifterna hjälpt er att fatta beslut? (Återge gärna en personlig erfarenhet.)
- Vart gick Joseph Smith för att be? (Joseph Smiths skrifter 2:14.) Varför tror ni att han ville gå till en plats där han kunde få vara ensam? Berätta att den plats dit Joseph Smith gick för att be nu kallas "den heliga lunden" (se särskilda aktiviteter, nr 6).
- Vad hände när Joseph började be? (Joseph Smiths skrifter 2:15.) Varifrån kom detta mörker? (Joseph Smiths skrifter 2:16.) Hur befriades Joseph från det mörker som omgav honom? (Joseph Smiths skrifter 2:17.) Vad lärde sig Joseph

av denna erfarenhet om Satan och hans makt? Vad lärde han sig om vår himmelske Faders makt? (Den är större än Satans makt.) Varför är det viktigt att vi kommer ihåg att vår himmelske Faders makt är större än Satans makt?

- Varför tror ni att Satan ville hindra Joseph från att be? Hur försöker Satan hindra oss från att be eller göra det som är rätt? Vad kan vi göra när Satan frestar oss?
- Vilka visade sig för Joseph i den heliga lunden? (Joseph Smiths skrifter 2:17.) Hur såg dessa personer ut? Vad sade vår himmelske Fader till Joseph? Vad lärde sig Joseph från denna syn om vår himmelske Fader och Jesus Kristus? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Vad sade Jesus till Joseph om vilken kyrka han skulle ansluta sig till? (Joseph Smiths skrifter 2:18-19.) Varför? Ställ fram askarna från den samlande aktiviteten och visa att båda är tomma. Påpeka att ingen av dem var "rätt" val. Inte heller var någon av kyrkorna på jorden på Joseph Smiths tid rätt val. Alla dessa kyrkor hade lärdomar som var bra, men ingen av dem hade den fullständiga sanningen i evangeliet.
- Hur reagerade "religionslärarna" på Josephs syn? (Joseph Smiths skrifter 2:21-22.) Varför blev Joseph förvånad över deras reaktioner? (Joseph Smiths skrifter 2:22-23.) Förklara att *förfölja* betyder att göra så att någon får lida därför att han tror på en viss sak. Har ni blivit förföljda på grund av det ni tror på? Vad har ni gjort åt det?
- Hur påverkades Josephs vittnesbörd om den första synen av den förföljelse han utsattes för? (Joseph Smiths skrifter 2:25.) Varför är det viktigt att vi har ett eget vittnesbörd om Joseph Smiths första syn? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Gör en kopia av korsordet som finns i slutet av lektionen. Hjälプ barnen lägga pusslet, och diskutera sedan svaren med dem. Om du inte kan göra en kopia av pusslet till varje barn, ritar du pusslet på skrivtavlan. Läs sedan ledtrådarna för barnen och låt dem få tid att välja rätt svar. Låt barnen turas om att skriva svaren på pusslet på skrivtavlan. (Svar: 1-Vår himmelske Faders; 2-större; 3-Jesus Kristus; 4-skilda; 5-besvarar; 6-förstöra; 7-kyrka.)

2. Be två barn att läsa var sitt av följande två citat:

Joseph F Smith, kyrkans sjätte president, sade: "Den största händelse som någonsin har inträffat i världen sedan Guds Sons uppståndelse från graven och hans himmelsfärd, var när Fadern och Sonen kom till pojken Joseph Smith ... Då jag har accepterat den sanningen, finner jag det lätt att godta varje annan sanning som [Joseph Smith] ... förkunnade" (*Evangeliets lära*, s 418).

Ezra Taft Benson, kyrkans trettonde president, sade: "Man bör alltid bära vittnesbörd om den första synens äkthet. Joseph Smith såg Fadern och Sonen. De samtalade med honom som han sade att de gjorde" (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [Salt Lake City: Bookcraft, 1988], s 101).

- Varför är det viktigt att ha ett vittnesbörd om den första synen?

Få barnen att förstå att den första synen är grunden till ett vittnesbörd om Jesu Kristi sanna kyrka. När vi väl tror att vår himmelske Fader och Jesus Kristus

verkligen visade sig för och talade med Joseph Smith, då kan vi vara säkra på att allt annat som profeten lärde ut eller återställde till oss också är sant.

3. Hjälp barnen memorera eller gå igenom första trosartikeln. Diskutera hur den vittnar om en sanning som upptäcktes genom Joseph Smiths första syn: att Gud den evige Fadern och hans Son, Jesus Kristus, är två skilda personer.
4. Hjälp barnen memorera Joseph Smiths skrifter 2:25 (från och med *ty jag hade sett en syn*) eller Jakobsbrevet 1:5. Visa barnen var Jakobs brev finns i Nya testamentet. Diskutera vad frasen "ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser" betyder.
5. Förklara att Joseph Smith utvaldes innan han föddes till att återställa Jesu Kristi evangelium. Låt barnen slå upp och läsa Andra Nephi 3:14-15. Förklara att Josef i Egypten profeterade att en av hans efterkommande skulle återställa evangeliet till jorden. Han skulle också heta Josef (Joseph), och han skulle ha samma namn som sin far. Profeten Joseph Smith fick sitt namn efter sin far. Han kallades Joseph Smith d y. Hans far kallades Joseph Smith d ä.
6. Hjälp barnen att förstå att den heliga lunden har förblivit som den var på Joseph Smiths tid, genom att återge följande:

"År 1860 ... köpte ... en barndomsvän till Joseph Smith det som hade varit familjens Smiths gård. Han berättade senare för sin son ... att han aldrig hade satt en yxa till träden i lunden på västra sidan av egendomen eftersom Joseph berättat att det var där han såg sin syn ... Ett och ett halvt århundrade efter den första synen har den tio tunnland stora lunden kvar mycket av sin ursprungliga skönhet. Träd som var stora på Josephs tid pryder fortfarande den gamla skogen. Många är över två hundra år gamla" (Donald Enders, "The Sacred Grove", *Ensign*, apr 1990, s 16).

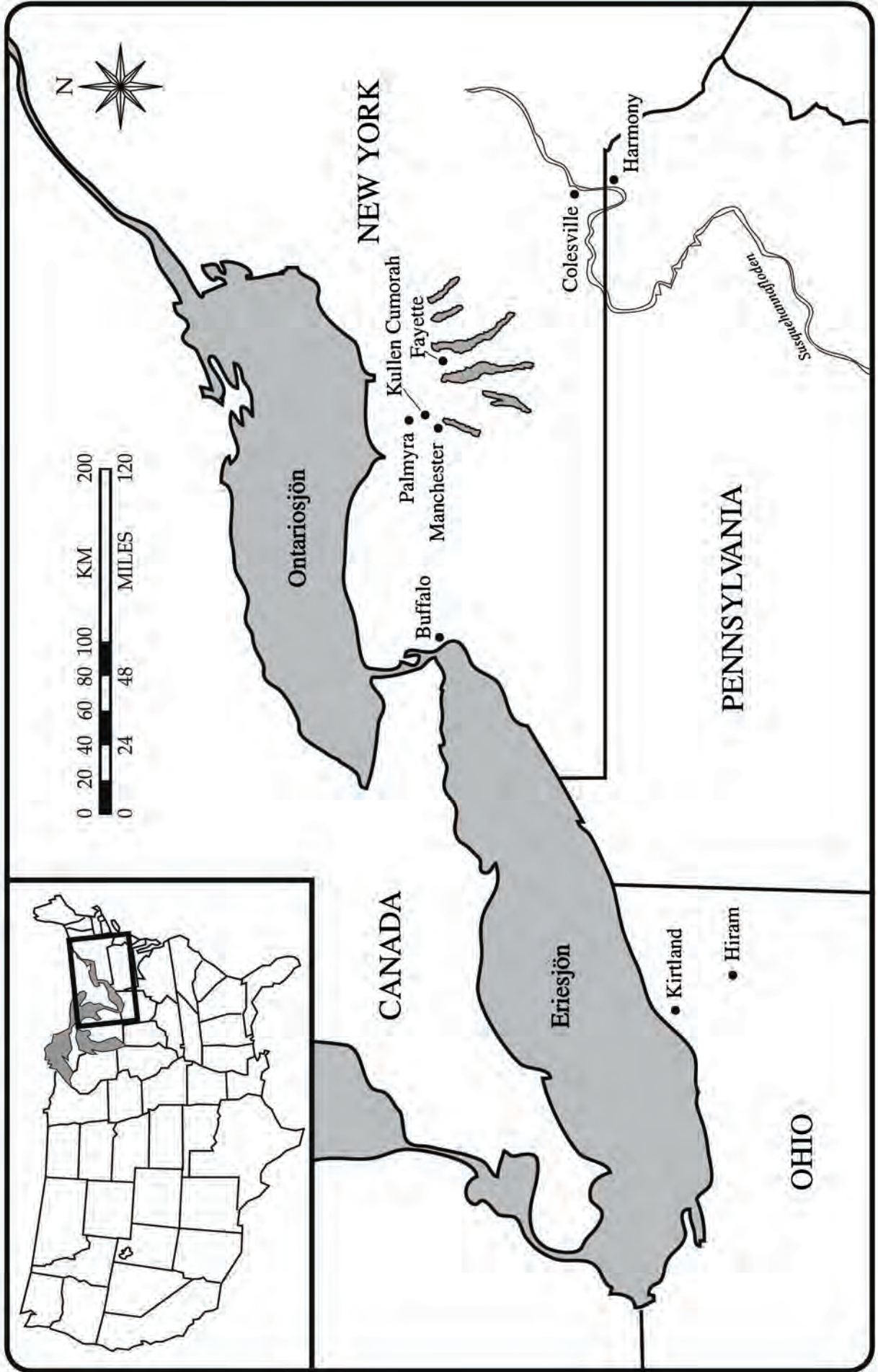
Förklara gärna för barnen att vi vet att området som nu kallas den heliga lunden är där Joseph Smith såg sin första syn, men att vi inte vet den exakta platsen i lunden där Joseph såg synen.
7. Visa videofilmen "Den första synen" (15 min).
8. Sjung eller säg texten till "O, hur skön var morgonstunden" (*Psalmer*, nr 14) eller tredje versen av "På en härlig vårdag" (*Barnens sångbok*, s 57).

Avslutning

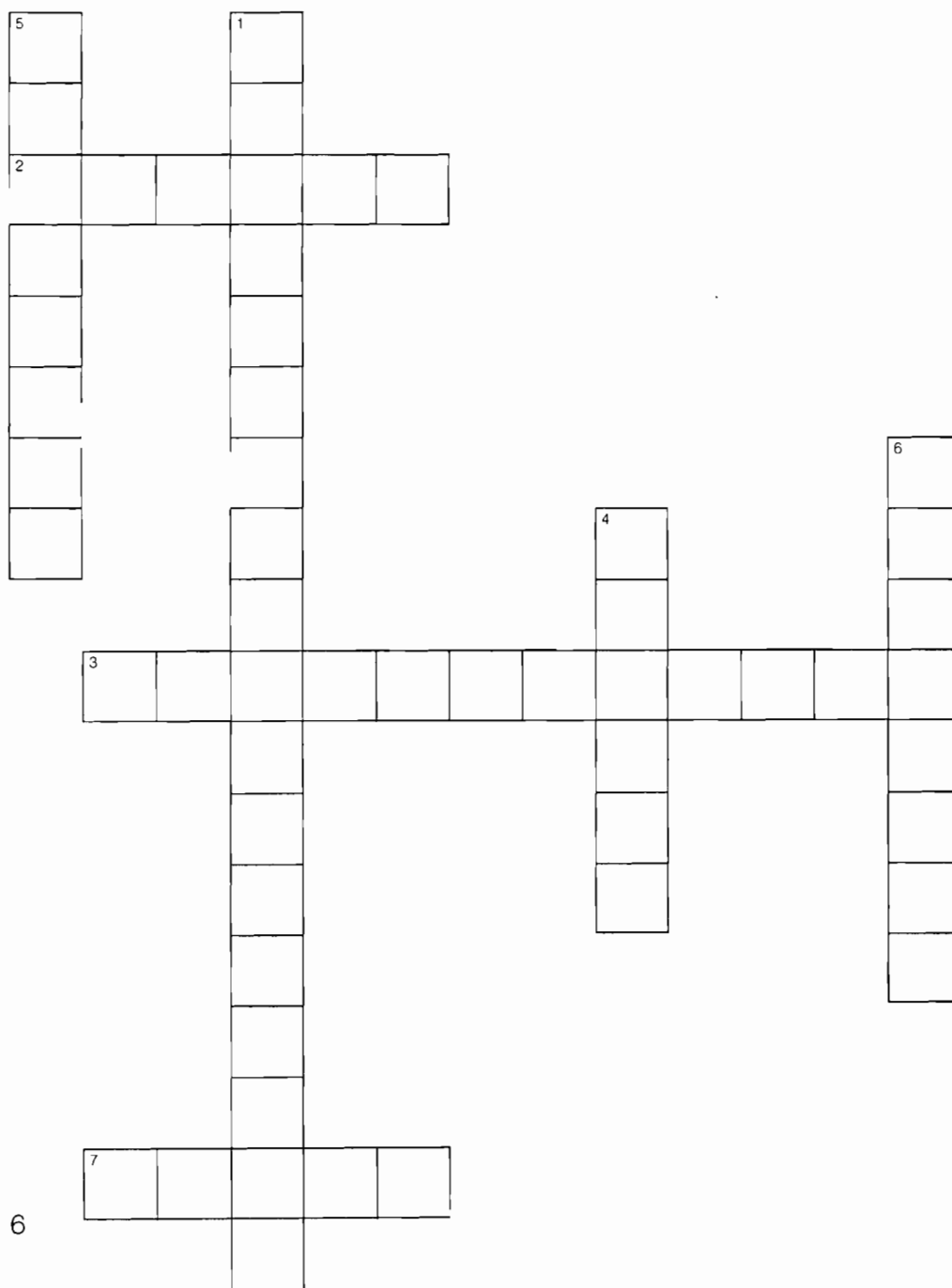
Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om den första synen och profeten Joseph Smith. Uppmana barnen att be om att deras eget vittnesbörd om den första synen ska bli starkare.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Joseph Smiths skrifter 2:1-20 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med familjen läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Området New York-Ohio

Vad vi lär oss av den första synen

1. Vi är skapade i _____ och Jesu Kristi avbild.
2. Vår himmelske Faders makt är _____ än Satans makt.
3. _____ är vår himmelske Faders Son.
4. Vår himmelske Fader och Jesus är två _____ personer.
5. Vår himmelske Fader _____ våra uppriktiga böner.
6. Satan är verklig och vill _____ vår himmelske Faders och Jesu Kristi verk.
7. Jesus talade om för Joseph att det inte fanns någon _____ på jorden som var sann.

Avfallet och behovet av en återställelse av Jesu Kristi kyrka

Lektion 2

Mål

Att få barnen att förstå att Jesu Kristi kyrka togs bort från jorden på grund av avfall och måste återställas till jorden.

Förberedelse

1. Studera under bön följande skriftställen om kännetecknen på Jesu Kristi kyrka: Matteus 16:17 (fortlöpande uppenbarelse), Lukas 9:1-2 och Johannes 15:16 (prästadömetts myndighet), Amos 3:7 och Efesierbrevet 2:20 (levande profeter och apostlar), Matteus 3:16 och Apostlagärningarna 2:38 (förordningar utförda så som Jesus lärde) och Apostlagärningarna 7:55-56 (vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden är tre skilda personer). Studera också Läran och förbunden 1:1-6, 15-23, 30 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Amos 8:11-12, Andra Thessalonikerbrevet 2:1-3 och Andra Timotheosbrevet 4:3-4 (profetior om avfallet) och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 16 och 17.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Gör följande textrensor:

Uppsättning 1

Fortlöpande uppenbarelse

Prästadömetts myndighet från Gud

Levande profeter och apostlar

Förordningar utförda så som Jesus lärde

Vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden är tre skilda personer

Uppsättning 2

Ingen mer uppenbarelse

Prästadömet borttaget

Inga levande profeter eller apostlar

Lärdomarna och förordningarna ändrade

Vår himmelske Fader, Jesus Kristus och
den Helige Anden en enda stor ande

5. Material:

- a. Läran och förbunden till varje barn.
- b. Bibeln.
- c. Två glas rent, friskt vatten, lite smuts eller skräp och en sked eller pinne att röra med.
- d. Bild 5-6, Den första synen (Evangeliet i bild 403.180; 62470).

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Visa bilden av den första synen. Repetera föregående lektion med hjälp av följande eller likartade frågor:

- Varför gick Joseph Smith ut i en lund för att be?
- Vilket svar väntade han sig att få på sin bön?
- Vilket svar fick han?
- Vad hade hänt med den kyrka som Jesus Kristus hade organiserat då han var på jorden?

Visa barnen glaset med vatten. Fråga om man kan dricka det. Låt något av barnen röra i lite smuts eller skräp i vattnet tills det blir grumligt. Fråga barnen om de vill dricka vattnet nu. Påpeka att det behöver bytas ut mot rent vatten. Förklara att då Jesus Kristus först organiserade sin kyrka på jorden, organiserades den på rätt sätt och dess ledare förkunnade sanningen. Kyrkan var som glaset med det rena vattnet (visa det andra glaset med rent vatten). Sedan förändrade människor kyrkan, så att den blev som glaset med det grumliga vattnet. Den sanna kyrkan och dess lärdomar behövde återställas (föras tillbaka) till jorden.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om avfallet och återställelsen av Jesu Kristi kyrka som beskrivs i skriftställena under "Förberedelse" och i följande historiska skildring.

Berätta att då Jesus Kristus var på jorden, undervisade han om sitt evangelium, kallade tolv apostlar och organiserade sin kyrka. Sätt upp textremsorna från uppsättning 1 och förklara att dessa saker var viktiga delar av Jesu sanna kyrka. Tala helt kort om varje textremsa då du sätter upp den. (Läs gärna några av verserna under "Förberedelse" då ni talar om motsvarande textremsor.)

Sätt upp textremsorna från uppsättning 2 ovanpå textremsorna från uppsättning 1 då du talar om några av de förändringar som gjordes i Jesu Kristi kyrka:

Avfallet (från Jesu sanna kyrka) skedde efter det att Jesus Kristus hade korsfäst och Petrus och de andra apostlarna hade dödats. Utan levande profeter eller apostlar fick kyrkan inte längre några uppenbarelser. Lärdomar som inte var sanna fördes in i kyrkan och vissa av de sanningar som Jesus Kristus hade förkunnat togs bort. Prästadömet (myndigheten att handla i Guds namn) förlorades. Människor blev döpta exempelvis genom bestänkning i stället för genom nedsänkning som Jesus blev. Det var inte längre Jesu Kristi kyrka. Den kyrka som Jesus hade organiserat fanns inte längre på jorden. Många olika kyrkor

organiserades. En del kyrkor försökte föra sina kyrkor tillbaka till Jesu Kristi lärdomar. Fast de kunde se i Bibeln att vissa lärdomar i deras kyrkor var felaktiga, kunde de inte förändra sina kyrkor tillbaka till Jesu Kristi kyrka eftersom de inte hade prästadömetts myndighet från Jesus att göra det. Många av dessa människor förföljdes och till och med dödades för sin tros skull.

Berätta att sedan Jesu Kristi sanna kyrka hade avfallit, gjorde vår himmelske Fader och Jesus Kristus förberedelser för återställelsen av den sanna kyrkan. Återge skildringarna om följande tre reformatorer. Förklara att reformatorer var ärliga människor som insåg att de kyrkor de tillhörde hade förändrats från Jesu kyrka. De ville reformera sina kyrkor och göra dem mer lika Jesu ursprungliga kyrka. De tre män som beskrivs här var några av dem som bidrog till att bereda världen för återställelsen av den sanna kyrkan (se särskilda aktiviteter, nr 2).

John Wycliffe

John Wycliffe föddes i England år 1320. Han blev professor och ledare i sin kyrka. Wycliffe insåg att vissa bruk i hans kyrka var annorlunda än dem han läste om i Bibeln. Kyrkan han tillhörde tillät inte de vanliga medlemmarna att läsa skrifterna — prästerna läste och tolkade skrifterna åt folket. Wycliffe hjälpte till med att översätta Bibeln till engelska så att fler människor kunde få läsa den. Han sände också ut efterföljare som bodde bland folket och hjälpte dem att förstå lärdomarna i Bibeln. Ledarna i kyrkan som Wycliffe tillhörde försökte stoppa hans arbete, men Wycliffe fortsatte hjälpa människorna förstå hur Jesus ville att kyrkan skulle vara.

Martin Luther

Martin Luther föddes i Tyskland år 1483. Han blev präst i katolska kyrkan och religionslärare. Då han studerade skrifterna, kände han att kyrkan inte förkunnade samma lärdomar som skrifterna gjorde. Han skrev 95 teser om hur kyrkan hade förändrats från Jesu Kristi kyrka. Kyrkans ledare blev mycket arga på Luther, men han fortsatte säga att hans påståenden var sanna. Kyrkans ledare höll ett förhör och uppmanade Luther att ta tillbaka vad han sagt om kyrkans falska lärosatser. Men han sade: "Såvida jag inte kan övertygas av skriften och sunt förnuft ... kan jag inte och kommer jag inte att ta tillbaka någonting, ty det är varken rätt eller säkert att gå emot sitt samvete. Så hjälpe mig Gud. Amen" (se Roland H Bainton, *Here I Stand: A Life of Martin Luther*, s 185). Man sade till Luther att han inte längre fick vara medlem i katolska kyrkan, och förklarade honom som laglös. Beskyddad av sina vänner, fortsatte Luther med att översätta Bibeln till tyska. Den nyuppfunna tryckpressen gjorde att Luthers översättning av Bibeln kunde nå många människor.

Roger Williams

År 1620 fanns det en grupp människor som kallades pilgrimer eller puritaner och som ville ha friheten att dyrka Gud som de själva önskade. De kom till Amerika och grundade en stad som fick namnet Plymouth, byggde hus och kyrkor och var till slut fria att dyrka Gud som de själva ville. Roger Williams kom till Amerika år 1631, där han sökte efter en plats där han fritt kunde få dyrka Gud. På grund av att han förkunnade att alla människor borde få dyrka Gud som de själva ville, tvingade puritanerna honom att lämna deras stad. Roger Williams och ett fåtal efterföljare byggde en ny koloni. Williams kom fram till att Jesu Kristi kyrka inte

längre fanns på jorden och att myndigheten att handla i Jesu Kristi namn var borta. Han trodde att detta inte gick att rätta till förrän Jesus Kristus kallade nya apostlar med myndighet att utföra förordningar som dop och välsignande av sakramentet.

Få barnen att förstå att Wycliffe, Luther och Williams inte hade myndighet från Jesus Kristus att rätta till de felaktigheter de såg i sina kyrkor. Men genom att fästa människors uppmärksamhet på dessa problem, bidrog de till att bereda världen för den tid då Jesu kyrka skulle återställas.

Förklara att eftersom den sanna kyrkan inte längre fanns på jorden, var det nödvändigt att Jesus Kristus förde tillbaka sin sanna kyrka till jorden igen. Detta kallas för återställelsen. När tiden var rätt för återställelsen av Jesu Kristi kyrka, utsåg vår himmelske Fader Joseph Smith till att motta myndigheten att upprätta Jesu Kristi kyrka på jorden igen.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad betyder *avfall*? Vad hände med Jesu Kristi kyrka efter det att Jesus hade korsfästs och hans ursprungliga apostlar hade dödats?
- Varför behövdes det en återställelse? (L&F 1:15-16.) Varför talade Jesus Kristus till Joseph Smith? (L&F 1:17.) Förklara att Joseph Smith var återställelsens profet.
- Vilka felaktigheter såg John Wycliffe, Martin Luther och Roger Williams i kyrkorna de tillhörde? Hur försökte de rätta till dessa? Varför kunde de inte återställa Jesu Kristi kyrka till jorden?
- Vad uppenbarade Jesus Kristus för Joseph Smith om sin sanna kyrka? Då barnen svarar, tar du bort textremsorna från uppsättning 2, och låter de ursprungliga textremsorna sitta kvar.
- Vilka ville Jesus Kristus att hans återställda evangelium skulle komma till? (L&F 1:2, 4.) Hur kan vi ge Jesu Kristi återställda evangelium till andra?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv *Herrens ord* på ett papper. Göm papperet före lektionen någonstans där barnen inte kan hitta det, till exempel i din ficka eller sko. Berätta att det finns något skrivet på ett papper i rummet som du vill att de ska försöka hitta. Be dem att leta tyst. När de har letat riktigt ordentligt, tar du fram papperet.

- Vad var det ni letade efter, men inte kunde hitta?

Be barnen att läsa högt vad som står på papperet.

- Var fanns Herrens ord under avfallets tid? (En del fanns i Bibeln, men många lärdomar hade tagits bort från jorden.) Var kan man finna Herrens ord i dag? (I Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan och budskapen från nutida profeter och apostlar.) Förklara att Herrens ord är uppenbarelse.

Be något av barnen att läsa Amos 8:11-12 högt.

- Vad skulle hända, sade Amos?
- Vad är hunger?
- Vad menade Amos med "en hunger ... efter att höra Herrens ord"?

Berätta att innan kyrkan återställdes av Jesus Kristus genom profeten Joseph Smith, fanns det många människor som sökte efter Herrens sanna ord utan att kunna hitta det. Det fanns inga kyrkoledare med myndighet att motta uppenbarelse från Herren. När kyrkan hade återställts började Herren på nytt ge uppenbarelse till sina utvalda ledare.

2. Be en vecka i förväg tre av barnen att återge det som står om John Wycliffe, Martin Luther och Roger Williams. Ge barnen en kopia av uppgifterna om den person de ska presentera.
3. Hjälp barnen memorera nionde trosartikeln.
4. Berätta för barnen att före profeten Joseph Smiths födelse fick Asael Smith, Josephs farfar, en stark känsla av att en av hans efterkommande skulle bli "till stor nytta för mänskligheten" (se *Church History in the Fulness of Times* [Church Educational System manual (35202), 1993], s 17; se även *History of the Church*, 2:443). Diskutera hur Joseph Smith, Asaels sonson, blev till stor nytta för världen genom att hjälpa Jesus Kristus återställa sin kyrka till jorden.
5. Låt barnen sjunga eller säga texten till första versen av "Tack, Gud, att profeter du sänder" (*Psalmer*, nr 10).

Avslutning

Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om avfallet från Jesu Kristi ursprungliga kyrka och återställelsen av Kristi kyrka i vår tid. Vittna om att Jesu Kristi sanna kyrka har återställts till jorden genom profeten Joseph Smith. Uttryck tacksamhet över att Jesus Kristus har återställt sin kyrka för att hjälpa oss.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 1:17-23 som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Lektion
3

Ängeln Moroni besöker Joseph Smith

Mål Att få barnen att förstå vikten av Moronis budskap att fullheten av Jesu Kristi evangelium skulle återställas.

Förberedelse

1. Studera under bön Joseph Smiths skrifter 2:27-53; Uppenbarelseboken 14:6-7; Mormon 8:1, 4 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Den kostbara pärlan till varje barn.
  - b. Bibeln och Mormons bok.
  - c. Något som ska föreställa en mikrofon (valfritt).
  - d. Bild 5-7, Ängeln Moroni högst upp på templet i Salt Lake City; bild 5-8, Moroni visar sig för Joseph Smith i hans rum (Evangeliet i bild 404.180, 62492); bild 5-9, Joseph Smith avtäcker guldplåtarna.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

- Om någon gav er en mikrofon och bad er att ge ett viktigt budskap till hela världen, vilket budskap skulle ni då ge?

Ge något av barnen "mikrofonen" och låt honom eller henne ge ett budskap i den. Låt några andra barn göra det också. Kanske kan du ge ett budskap själv också.

Berätta för barnen att ni i dag ska tala om ett viktigt budskap som någon gav som var avsett att hjälpa hela världen. Detta budskap kom inte genom en mikrofon. Inte heller kom det genom radio, television eller satellit.

Visa bilden av ängeln Moroni högst upp på templet.

- Vem är det här? Varför tror ni att Moroni blåser i en basun?

Be barnen att lyssna till Johannes beskrivning av Moronis budskap och hur han gav det. Läs högt Uppenbarelseboken 14:6-7.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om Moronis besök hos Joseph Smith, som beskrivs i Joseph Smiths skrifter 2:27-53 och följande historiska skildring. Visa vid rätt tillfällen bilderna av Joseph Smith.

Det gick nästan tre och ett halvt år mellan den första synen, då vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph Smith, och ängeln Moronis första besök hos Joseph. Under den tiden arbetade Joseph med sin far på

familjens gård. Han sådde och skördade, rójde träd från marken och tappade lönnarna på sav för att kunna göra sirap. Ibland utförde han ströjobb hos en granne som hette Martin Harris. Joseph bevarade sitt vittnesbörd om vår himmelske Fader och Jesus Kristus, fast han ständigt blev förföljd av människor som inte trodde att han hade sett en syn.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför bad Joseph Smith på kvällen den 21 september 1823 (Joseph Smiths skrifter 2:29.) Hur besvarades Josefs bön (Joseph Smiths skrifter 2:30-33.) Varför visar sig inte änglar för oss när vi ber? Få barnen att förstå att sanningen inte fanns på jorden år 1823 utan måste återställas genom himmelska budbärare. Eftersom vi nu har evangeliet besvaras de flesta av våra böner på andra sätt. Ibland kan svar på våra böner komma till vårt sinne då vi lyssnar till en lektion eller ett tal i kyrkan, talar med våra föräldrar eller kyrkans ledare eller läser i skrifterna.
- Vem var Moroni? Visa barnen Moronis bok i Mormons bok. Förklara att Moroni var den siste nephitiska profeten. Han levde omkring 400 e Kr och skrev en del av Mormons bok. Vad gjorde Moroni med guldplåtarna när han hade skrivit färdigt på dem? (Mormon 8:1, 4.) Varför utvaldes Moroni till att besöka Joseph Smith?
- Vad skulle enligt Moroni hända med Joseph Smiths namn? (Joseph Smiths skrifter 2:33.) Kan ni nämna några exempel på hur Joseph Smiths namn har "[hållits] i ära och vanära bland alla nationer, släkten och tungomål"? Hur har ert medlemskap i kyrkan påverkat vad andra människor tänker om er?
- Moroni berättade om en bok för Joseph. Vilken? (Joseph Smiths skrifter 2:34.) Vad innehöll boken? Vad var det som låg tillsammans med guldplåtarna? (Joseph Smiths skrifter 2:35.) Varför behövdes dessa? Varför är det viktigt att vi har Mormons bok i dag?
- Vilka varningar gav Moroni Joseph i Joseph Smiths skrifter 2:42, 46? Hur kan vetskaper om Satan och hans planer hjälpa oss att stå emot hans frestelser?
- Varför tror ni att Moroni visade sig fyra gånger för Joseph (tre gånger på natten och en gång morgonen därpå) och gav honom samma budskap varje gång? (Joseph Smiths skrifter 2:44-46, 49.) Hur hjälper det oss att höra eller läsa något som är viktigt mer än en gång? Varför är det bra att läsa skrifterna varje dag livet ut? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Vad hände på morgonen efter Moronis besök hos Joseph? (Joseph Smiths skrifter 2:48-49.) Hur reagerade Josefs far då Joseph berättade för honom om Moroni? (Joseph Smiths skrifter 2:50.) Varför tror ni att han trodde på Joseph? Hur kan vi vinna våra föräldrars tillit och förtroende?
- Hur kunde Joseph hitta just den plats där guldplåtarna låg nedgrävda? (Joseph Smiths skrifter 2:50.) Vad heter kullen där plåtarna var nedgrävda? (Cumorah; se Mormon 6:6.) Varför fick inte Joseph ta med sig plåtarna vid detta tillfälle? (Joseph Smiths skrifter 2:53.) Påminn barnen om att Joseph bara var sjutton år gammal och fortfarande hade mycket att lära innan han var redo att översätta plåtarna.

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Påpeka att Moronis budskap var mycket viktigt för Joseph Smith. Han fick veta att han var kallad av Gud att utföra ett betydelsefullt verk och fick också veta något om vad detta verk skulle vara.

- Vilket betydelsefullt verk kallades Joseph Smith att utföra?

Påminn barnen om att Mormons bok är översättningen av guldplåtarna.

Förklara att Moronis budskap också är betydelsefullt för oss. Skriv *Vad jag kan lära av Moroni* på skrivtavlan. Låt barnen läsa och sätta upp följande textremsor:

Mormons bok är sann.

Mormons bok handlar om människorna som bodde i Amerika för länge sedan.

Mormons bok innehåller fullheten av Jesu Kristi evangelium.

Tala helt kort om textremsorna allteftersom de sätts upp. Diskutera Mormons boks betydelse för oss i dag. Påpeka att vi kan lära oss vad vi behöver göra för att leva efter Jesu Kristi evangelium genom att läsa och studera Mormons bok.

2. Be något av barnen att läsa följande stycke:

Moroni var en budbärare sänd av Gud till Joseph Smith. Moroni berättade för Joseph att Gud hade ett betydelsefullt verk för honom att utföra. Han berättade också för Joseph att en bok skriven på plåtar av guld, nedgrävd i en kulle, innehöll evangeliets fullhet och historien om det forna Amerikas invånare.

Fråga om någon kan upprepa budskapet som precis lästes upp. Låt barnet läsa samma ord två gånger till, och fråga sedan om någon kan upprepa budskapet. Betona att om man upprepar ett budskap är det lättare att komma ihåg det. Berätta att det fullständiga budskapet som Moroni gav var mycket längre än det barnet hörde nyss. Moroni upprepade budskapet för att hjälpa Joseph Smith att förstå och komma ihåg det.

- Varför är det bra att studera samma principer i evangeliet om och om igen?

3. Skriv före lektionen ett antal lappar med grundläggande principer i evangeliet på, till exempel tro på Jesus Kristus, omvändelse, dop genom nedsänkning, den Helige Andens gåva, Mormons bok, levande profeter, fortlöpande uppenbarelse, prästadömet och tempelförordningar. Skriv orden *Jesu Kristi evangelium* på en etikett som du sedan sätter på en tom burk.

Visa den tomma burken för barnen, och påminn dem om att ängeln Moroni berättade för Joseph Smith att evangeliet skulle återställas till jorden. Säg att detta har hänt nu.

Låt barnen välja var sitt papper, läsa det högt, lägga det i burken och förklara varför denna del av evangeliet är viktig för oss. Fortsätt tills alla papper har lagts i burken. Påpeka sedan att vi som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är välsignade som har Jesu Kristi evangelium.

4. Hjälp barnen att memorera eller gå igenom nionde trosartikeln. Betona vikten av de uppenbarelser som Joseph Smith fick och de fortsatta uppenbarelser vi får från Herren genom vår levande profet i dag.
5. Sjung eller säg texten till "Sök, knacka och be" (*Barnens sångbok*, s 66) och "Jag lyda vill Guds lagar" (*Barnens sångbok*, s 72).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för det budskap som Moroni gav till Joseph Smith och till oss. Vittna om att Joseph Smith var en sann Guds profet och att Mormons bok är sann. Uppmuntra barnen att lära sig mer om evangeliet genom att läsa i Mormons bok varje dag.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Joseph Smiths skrifter 2:30-35 som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Lektion
4

Joseph Smith bereder sig för att ta emot guldplåtarna

Mål

Att uppmuntra barnen att bereda sig för att tjäna Jesus Kristus och sina medmänniskor

---

Förberedelse

1. Studera under bön Joseph Smiths skrifter 2:53-58 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  3. Material:
    - a. Den kostbara pärlan till varje barn.
    - b. Sex oskrivna textremsor och några pennor.
    - c. Bild 5-8, Moroni visar sig för Joseph Smith i hans rum (Evangeliet i bild 404.180, 62492); bild 5-9, Joseph Smith avtäcker guldplåtarna och bild 5-10, Joseph Smith undervisar sin familj.
-

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Säg till barnen att du skulle vilja ha deras hjälp med att förbereda några saker för lektionen. Ge några av barnen oskrivna textremsor och pennor, och be dem skriva följande ord på dem: *Joseph Smith, bön, ljus, Moroni, budskap, fyra gånger*. Låt ett annat barn sätta upp bilden av Moroni som besöker Joseph Smith.

Tacka barnen för hjälpen.

- Varför är det viktigt att vi förbereder oss för vissa saker, till exempel för ett prov i skolan eller för att hålla tal i Primär? Vad händer när vi inte förbereder oss?

Låt barnen med hjälp av textremorna och bilderna repetera vad de lärde sig i lektion 3 om Moronis besök hos Joseph Smith. Påminn dem om att Joseph inte fick ta plåtarna första gången han såg dem. Säg att Joseph hade ett stort verk att utföra, men att han behövde förbereda sig mer. Den här lektionen handlar om några av hans förberedelser för detta stora verk.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa om Joseph Smiths fyra år av förberedelse för att ta emot guldplåtarna, som de beskrivs i Joseph Smiths skrifter 2:53-58 och följande historiska skildring. Betona Josefs villighet att göra allt som vår himmelske Fader och Jesus Kristus ville att han skulle göra och de sätt på vilka han förbereddes för att utföra detta verk. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith, skrev att efter de första besöken från Moroni "fortsatte Joseph att få undervisning från Herren, och vi fortsatte att samla barnen omkring oss varje kväll för att höra då han berättade om detta ... Under våra kvällssamtal kunde det hända att Joseph gjorde de mest underhållande

skildringar man kan tänka sig. Han kunde beskriva de forna invånarna på denna kontinent, deras klädsel, färd sätt och de djur de red på; deras städer, deras byggnader och andra detaljer; deras sätt att kriga och även deras andliga liv. Han gjorde detta till synes så obehindrat som om han hade tillbringat hela sitt liv bland dem" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 82-83). Eftersom Joseph Smith alltid hade varit ärlig, trodde hans föräldrar och syskon på allt han berättade för dem.

Två månader efter Moronis första besök hos Joseph, drabbades familjen Smith av en stor tragedi. Josephs äldste bror, Alvin, insjuknade och dog. Joseph älskade Alvin, och Alvin hade älskat och stött sin yngre bror. Alldeles före sin död, gav Alvin Joseph ett råd för att hjälpa honom bereda sig för att tjäna Herren. Alvin sade till honom: "Jag vill att du ska vara en bra pojke, och göra allt du kan för att få uppteckningen [guldplåtarna]. Motta troget undervisning och håll varje befallning du får" (se Smith, s 87).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur många år gick det mellan första gången som Joseph såg guldplåtarna och då han fick ta emot dem? (Joseph Smiths skrifter 2:53-54.) Vad hände den 22 september varje år? Hur beredde ängeln Moroni Joseph för det verk han hade kallats till att utföra? Berätta att Joseph under dessa fyra år fick träffa många andra nephitiska profeter, till exempel Nephi, Alma, Mormon och de tolv lärjungar som Frälsaren utvalde i Amerika (se *Church History in the Fulness of Times*, s 41). Varför besökte dessa forntida profeter Joseph?
- Varför trodde Joseph Smiths familj på honom och stödde honom? Betona att Joseph alltid hade varit ärlig och pålitlig. Därför visste hans familj att de kunde lita på honom. Varför tror ni det var viktigt för Joseph att få familjens stöd? På vilka sätt stöder ni medlemmarna i er familj? Hur stöder de er? Hur kan vi hjälpa medlemmarna i vår familj att följa Frälsarens lärdomar? Hur hjälper era familjemedlemmar er att följa Frälsaren?
- Hur hjälpte Joseph Smith sin familj? (Joseph Smiths skrifter 2:55.) Joseph fick lära sig att arbeta hårt. Hur tror ni att det hjälpte honom bereda sig för att tjäna Herren? På vilka sätt arbetar ni i er familj? Varför bör vi vara villiga att hjälpa våra föräldrar och syskon med sysslor i och utanför hemmet? Genom att vi lär oss att arbeta blir det lättare för oss att tjäna Herren. Hur?
- Hur bereder ni er nu för det arbete som vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att ni ska utföra i framtiden? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Påpeka att Joseph Smith levde i enlighet med sitt vittnesbörd och höll sig till evangeliet trots förföljelse från andra människor. Hur beredde detta Joseph för det stora verk han skulle utföra? Varför bör vi nu bestämma oss för att alltid följa evangeliets lärdomar? Hur bereder det oss för att verka i kyrkan? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv rubrikerna *Min himmelske Fader hjälper mig att förbereda mig genom att:* och *Jag kan förbereda mig genom att:* på skrivtavlan (eller sätt upp textremsor som du skrivit i förväg).
  - Vad har vår himmelske Fader och Jesus Kristus gett oss som hjälper oss att bereda oss för att tjäna dem? (Några tänkbara svar är: skrifterna, föräldrar, profeter, lärare, den Helige Andens gåva och Primär.) Skriv barnens svar på denna fråga under rubriken *Min himmelske Fader hjälper mig förbereda mig genom att:*
  - Vilket ansvar har vi att själva förbereda oss? Använd dig av det som står på skrivtavlan och tala med barnen om vad vi själva behöver göra med det som vår himmelske Fader och Jesus Kristus har gett oss (till exempel: skrifterna — studera dem dagligen; föräldrar — följa deras råd och uppmaningar). Sammanfatta svaren under rubriken *Jag kan förbereda mig genom att:*
  - Vad bereder vi oss för att göra? (Tjäna vår himmelske Fader och Jesus Kristus och andra människor i olika kallelser, exempelvis som lärare, missionärer och föräldrar.) Hur hjälper denna förberedelse oss nu? Hur hjälper den oss i framtiden? Hjälpt barnen att inse sitt ansvar att nu bereda sig för att tjäna andra.
2. Tala om för barnen att ett sätt på vilket de kan bereda sig för att tjäna vår himmelske Fader och Jesus Kristus är att nu bestämma sig för att alltid hålla buden, även då det kommer frestelser och problem. Skriv *Jag kan bestämma mig nu för att:* på skrivtavlan. Låt barnen tänka ut saker de nu kan bestämma sig för att göra för att följa Frälsaren och bereda sig för att tjäna honom. Skriv upp deras svar på skrivtavlan.

Ge barnen var sitt papper och en penna, och låt dem skriva rubriken *Jag kan bestämma mig nu för att:* på det, följt av en sak från listan på skrivtavlan. Be barnen att ta upp detta med sina familjer och sedan sätta upp papperet på en plats där de ofta kan se det.
3. Skriv på separata papper upp något av det Joseph Smith lärde sig att göra då han beredde sig för att tjäna Herren, till exempel att ha tro, vara lydiga, vara bedjande, studera skrifterna och förtrösta på vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Låt barnen i tur och ordning välja ett papper och läsa upp det för klassen. Låt barnen tala om olika sätt på vilka de kan lära sig att göra detsamma.
4. Sjung eller säg texten till "Håll alla buden" (*Barnens sångbok*, s 68), "Lär mig att vandra i ljuset" (*Barnens sångbok*, s 70) eller "Han lever, Fader vår" (*Barnens sångbok*, s 8).
5. Rita upp rutor för luffarschack på skrivtavlan. Skriv siffrorna 1 till och med 9 i rutorna:

1	2	3
4	5	6
7	8	9

Dela upp klassen i två lag, och ge varje lag en symbol (till exempel X och O). Alternera mellan lagen och låt barnen turas om att välja siffror och besvara de frågor som svarar mot dessa. Om ett barn svarar rätt, låter du honom eller henne ersätta numret på frågan med lagets symbol. När ett lag har fått tre symboler i rad, kan du ändra ordningen på siffrorna och spela igen.

Tänkbara frågor:

1. Hur många år gick det mellan Moronis första besök och tidpunkten då Joseph fick plåtarna? (Fyra.)
2. I vilken kulle fanns guldplåtarna nedgrävda? (Cumorah.)
3. Vem gifte sig Joseph med? (Emma Hale.)
4. Nämn en sak om människorna i Mormons bok som Joseph beskrev för sin familj. (Deras klädsel, färdsätt, djur, städer, krigföring och andliga liv.)
5. Vilken av Josephs bröder dog år 1823? (Alvin.)
6. Nämn två nephitiska profeter som besökte Joseph Smith under tiden han beredde sig för att ta emot guldplåtarna. (Nephi, Alma, Mormon, Moroni.)
7. Vilket slags arbete utförde Joseph på familjens gård? (Han sådde, skördade, högg ned träd, gjorde lönnsirap.)
8. Hur behandlade andra människor i samhället Joseph efter den första synen? (De trodde inte på honom utan förföljde honom.)
9. Vem mötte Joseph Smith vid kullen Cumorah varje år i fyra år? (Ängeln Moroni.)

Avslutning

Vittnesbörd	Vittna om att profeten Joseph Smith var en sann Guds profet. Uttryck tacksamhet för att han var väl förberedd för att översätta guldplåtarna. Uppmana barnen att göra något särskilt under den kommande veckan för att bereda sig för att tjäna Herren.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Joseph Smiths skrifter 2:53-58 som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Lektion
5

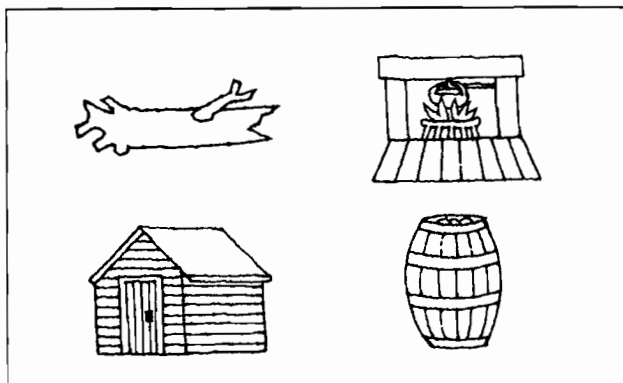
Joseph Smith tar emot guldplåtarna

Mål Att få barnen att förstå att när vi är lydiga och gör vår del, hjälper vår himmelske Fader oss.

- Förberedelse**
1. Studera under bön Joseph Smiths skrifter 2:59-65, Jesaja 29:11-12 (profetia om Martin Harris besök hos professor Anthon) och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Tilläggläsning: Andra Nephi 27:15-20.
  3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  4. Rita av följande illustrationer på ett papper eller på skrivtavlan:

5. Material:
  - a. Den kostbara pärlan till varje barn.
  - b. Bibeln och Mormons bok.
  - c. Karta över området New York-Ohio, som finns i slutet av lektion 1.
  - d. bild 5-11, Joseph Smith får guldplåtarna (Evangeliet i bild 406.180; 62012); bild 5-12, Joseph Smith för guldplåtarna till vagnen; bild 5-13, Guldplåtarna.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Visa bilderna av det fallna trädet, eldstaden, verkstaden och tunnan med bönor.

- Vad har dessa saker gemensamt?

När barnen har svarat berättar du att Joseph Smith använde var och en av dessa saker för att gömma guldplåtarna så att de skulle vara säkra. Be barnen lyssna till lektionen och ge akt på hur Joseph använde dessa gömställen.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om hur Joseph Smith fick guldplåtarna, om Moronis ord till Joseph angående guldplåtarnas säkerhet och Josepchs ansträngningar för att skydda plåtarna, vilket beskrivs i Joseph Smiths skrifter 2:59-61 och följande historiska skildring. Använd bilderna och kartan vid rätt tillfällen.

När tiden var inne då Joseph Smith skulle få guldplåtarna, lånade han häst och vagn och begav sig med sin hustru, Emma, till kullen Cumorah, där plåtarna var nedgrävda. Joseph lät Emma vara kvar i vagnen vid foten av kullen och klättrade uppför kullen för att möta ängeln Moroni. Moroni gav Joseph guldplåtarna. Han gav honom också Urim och Tummim och en bröstsköld, hjälpmedel som användes för att översätta guldplåtarna med.

Moroni varnade Joseph och sade att onda människor skulle invänta en chans att kunna stjäla plåtarna och sade till honom att han måste göra allt han förmådde för att skydda dem (se Joseph Smiths skrifter 2:59). Joseph fann att så snart människor fick veta att han hade plåtarna, försökte de ta dem ifrån honom (se Joseph Smiths skrifter 2:60). Han måste gömma plåtarna på många platser för att de skulle vara säkra.

Sedan Joseph och Emma hade lämnat kullen där plåtarna hade varit nedgrävda, stannade Joseph till och tog med sig plåtarna in i skogen. Där fann han ett stort nedfallet träd som var mjukt inuti. Han skar bort barkstycket från trädet, gjorde ett hål i det och gömde plåtarna inuti och täckte för plåtarna med barkstyckena.

Några dagar senare, då Joseph arbetade ett antal kilometer från Palmyra, fick hans familj höra att några män kom för att leta efter guldplåtarna. Emma tog genast fram en häst och red för att varna Joseph för männen. Joseph hade också varnats genom Urim och Tummim för att plåtarna var i fara. Han återvände till Palmyra och tog plåtarna från trädet, slog in dem i ett linnetyg och gav sig av hemåt. Han tänkte att det skulle vara säkrare att färdas genom skogen än på vägen, men i skogen slog någon honom bakifrån med ett gevär. Joseph slog omkull mannen som angrep honom och sprang iväg så fort han kunde. Han blev angripen två gånger till, men lyckades fly varje gång och föra hem plåtarna i säkerhet.

Vid ett annat tillfälle fick Joseph höra att en pöbel kom för att leta efter plåtarna. Han placerade några stenar framför eldstaden och gömde plåtarna under dem. Så snart stenarna hade lagts tillbaka, kom en skara män fram till huset. Joseph och hans far och bröder sprang skrikande ut genom ytterdörren. Pöbeln trodde det var många män som hjälpte Joseph och sprang rädda därifrån.

Några dagar senare inspirerades Joseph att flytta plåtarna och trälådan som han förvarade dem i från platsen under stenarna vid eldstaden. Han bar lådan över gatan till en verkstad på familjens gård. Han tog ut guldplåtarna ur lådan, svepte in dem i en tygbit och gömde dem på verkstadens vind. Sedan tog han bort några golvbräder, gömde den tomma trälådan under brädorna och spikade fast brädorna igen. På natten kom en pöbel på jakt efter plåtarna. De tog bort golvbräderna och hittade den tomma trälådan, men guldplåtarna låg i säkert förvar uppe på vinden där Joseph hade gömt dem.

På grund av all förföljelse och människor som försökte stjäla guldplåtarna, visste Joseph att han inte skulle kunna fortsätta översättningsarbetet i Palmyra. Joseph och Emma bestämde sig för att flytta till Harmony i Pennsylvania, där Emmas föräldrar bodde. Joseph var bekymrad över hur han skulle få guldplåtarna till Harmony i säkerhet. Han lade dem i en låda och lade lådan i botten av en tunna.

Joseph fyllde så tunnan med böror och spikade fast locket. Med tunnan och sina tillhörigheter i en vagn, åkte Joseph och Emma i väg mot Harmony. Fast de blev stoppade längs vägen och man letade igenom vagnen, kunde man inte hitta plåtarna.

Tack vare att Joseph gjorde sitt bästa för att skydda plåtarna som han hade blivit befalld, hjälpte vår himmelske Fader honom att behålla plåtarna och sände också hjälp på andra sätt. En del av denna hjälp kom från en framgångsrik bonde som hette Martin Harris, en gammal vän till familjen Smith. Då Joseph och Emma gjorde sig redo att flytta till Harmony, kom Martin Harris till Joseph och sade: "Varsågod, herr Smith, här får ni 50 dollar. Jag ger dem till er för att ni ska utföra Herrens verk med dem. Nej, jag ger dem till Herren för hans eget verk" (se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 118). Tack vare dessa pengar kunde Joseph och Emma flytta till Harmony och fortsätta Herrens verk med att frambringa Mormons bok.

Martin Harris fortsatte hjälpa Joseph Smith på många sätt. Efter det att Joseph och Emma flyttat till Harmony, kom Martin och hälsade på dem. Joseph hade skrivit av många av tecknen från guldplåtarna och översatt några av dem. Martin tog med sig tecknen och deras översättning till Charles Anthon, språkprofessor i New York City, och senare till en dr Mitchell.

Undervisa barnen om Martin Harris erfarenheter hos professor Anthon och dr Mitchell, som beskrivs i Joseph Smiths skrifter 2:62-65. Hjälp barnen att förstå att dessa händelser uppfyllde en profetia som gjordes av profeten Jesaja (Jesaja 29:11-12; se också Andra Nephi 27:15-20) tusentals år före Joseph Smiths tid.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur många år gick det mellan ängeln Moronis första besök och tidpunkten då Joseph Smith fick guldplåtarna? (Joseph Smiths skrifter 2:53.) Varför måste Joseph vänta så länge innan han fick plåtarna?
- Vilket ansvar för guldplåtarna gav ängeln Moroni Joseph Smith? (Joseph Smiths skrifter 2:59.) Vilken varning och vilket löfte gav Moroni Joseph?
- Vad hände så snart det blev känt att Joseph Smith hade guldplåtarna? (Joseph Smiths skrifter 2:60.) Varför tror ni att människor ville försöka ta guldplåtarna från Joseph Smith? (Guldplåtarna var värda mycket pengar; Satan ville inte att plåtarna skulle översättas.) Påpeka att dessa människor inte trodde att Joseph var en profet, men de trodde att han hade guldplåtarna. Varför tror ni det var så?
- Vad gjorde Joseph Smith för att skydda plåtarna? Hur visste han när och vart han skulle flytta guldplåtarna för att de skulle vara säkra? Hjälp barnen att förstå att vår himmelske Fader hjälpte Joseph att veta när plåtarna var i fara. Påpeka att Joseph gjorde sin del och lyssnade till Moronis varning.
- Hur kan vi få hjälp från vår himmelske Fader med att lösa problem och svårigheter? Berätta om ett tillfälle då du bad om och fick hjälp från vår himmelske Fader. Be barnen att berätta om tillfällena då vår himmelske Fader hjälpt dem med deras problem.
- Vad sade professor Anthon då Martin Harris först visade honom en avskrift av några av tecknen från Mormons bok? (Joseph Smiths skrifter 2:64.) Varför tror

ni att professor Anthon rev sönder intyget då han fick höra att en ängel hade visat Joseph Smith var han kunde finna guldplåtarna? (Joseph Smiths skrifter 2:65.)

- Hur tror ni att Martin Harris erfarenheter hos Charles Anthon och dr Mitchell stärkte hans vittnesbörd om att Joseph Smith var en profet? Hur kan det stärka våra vittnesbörd att läsa om dessa erfarenheter? (Se Jesaja 29:11-12.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Före lektionen skriver du på separata papper ner följande situationer eller andra situationer som är lämpliga för barnen i din klass:

- Du ska ha prov i skolan.
- Du har blivit ombedd att hålla tal i Primär.
- Du ska delta i en idrottstävling.
- Du har precis flyttat till ett nytt område och du vill få nya kamrater.
- Du har varit osams med en kamrat.
- Du bråkar ibland med en bror eller syster.
- Du ska medverka på en musikafton.
- Du vill leka med en kamrat, men dina föräldrar vill att du hjälper till hemma.

Diskutera med barnen hur vår himmelske Fader hjälper oss med våra problem och svårigheter, när vi gör vår del. Skriv följande på skrivtavlan:

Be om problemet eller svårigheten.
 Lev värdigt och följ Andens meningar.
 Gör allt du kan för att lösa problemet.

Låt barnen välja var sitt papper och läsa det för klassen. Diskutera hur barnen kan lösa problemet eller svårigheten genom att följa stegen som står på skrivtavlan.

2. Gå kortfattat igenom hur Herren befalld Nephi att gå tillbaka till Jerusalem och hämta mässingsplåtarna hos Laban, och diskutera de ansträngningar Nephi gjorde för att få plåtarna (se Första Nephi 3-5). Betona att eftersom Nephi var lydlig och gjorde sin del, hjälpte Herren honom att utföra det han behövde utföra. Be något av barnen att läsa Första Nephi 3:7 högt, och hjälp barnen memorera första delen av det som Nephi sade till sin far: "Jag vill gå och göra det som Herren har befallt."
3. Be barnen att nämna personer som hjälper dem varje dag. Skriv upp dessa personer på skrivtavlan. Få barnen att förstå att vår himmelske Fader kan hjälpa

oss genom våra vänner. Repetera hur Herren inspirerade Martin Harris till att hjälpa Joseph Smith då denne behövde hjälp. Tala om hur viktigt det är att vara en vän och att om möjligt hjälpa andra som behöver vår hjälp. Be barnen att berätta om ett tillfälle då de behövde hjälp och hjälpen kom genom en vän, eller då de själva kunde hjälpa en vän.

4. Undervisa barnen om Urim och Tummim:

Urim och Tummim är ett heligt föremål som Gud har gett för att hjälpa profeterna motta uppenbarelser från Herren och översätta språk.

Joseph Smith beskrev Urim och Tummim som "två stenar infattade i silverbågar ... fastgjorda vid en bröstsköld" (Joseph Smiths skrifter 2:35). Profeten sade att när han var ödmjuk och bedjande till sinnes, kunde han se in i dessa stenar och läsa det främmande språket på guldplåtarna. Han kunde också se in i stenarna och motta vår himmelske Faders ord om vissa saker som han borde veta och göra.

Hjälp barnen hitta och diskutera följande skriftställen som handlar om Urim och Tummim:

Andra Moseboken 28:30

Mosiah 28:11, 13

Ether 3:23-24, 4:4-5

Läran och förbunden 17:1

5. Skriv följande påståenden på separata papper:

- Varje guldplåt var 15 cm bred och 20 cm lång.
- Joseph Smith beskrev varje plåt som "inte fullt så tjock som vanlig bleckplåt".
- Tre ringar band samman boken av plåtar.
- Hela boken var ungefär 15 cm tjock.
- Det fanns små tecken ingraverade på dem.
- En del av boken var förseglad och kunde inte översättas.
- Joseph Smith fick veta att den förseglade delen skulle översättas någon gång i framtiden.

Ge barnen var sitt papper, och låt dem läsa påståendena högt så att de andra i klassen lättare kan förstå hur guldplåtarna såg ut (se *History of the Church*, 4:537).

Avslutning

- Vittnesbörd Bär vittnesbörd om att vår himmelske Fader älskar oss alla och hjälper oss då vi är lydiga och gör vår del. Uttryck tacksamhet för Joseph Smiths exempel och flit då han i sina ansträngningar att skydda guldplåtarna fick många problem och utmaningar.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Joseph Smiths skrifter 2:59-60 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Lektion
6

Joseph Smith börjar översätta guldplåtarna

Mål Att få barnen att förstå att när vi ber, bör vi söka vår himmelske Faders svar och följa hans vägledning.

Förberedelse

1. Studera under bön den historiska skildringen i lektionen; Mormon 9:32 och Läran och förbunden 3:1-3, 7-10; 10:1-19, 30-32, 38-46. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Mormons ord 1:3-7 och Läran och förbunden 3:4-6, 11-20; 10:20-29, 33-37.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Mormons bok.
  - c. "Mormons bok-titlar", i slutet av lektionen.
  - d. Karta över området New York-Ohio, i slutet av lektion 1.
  - e. Bild 5-13, Guldplåtarna.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Sätt upp "Mormons bok-titlar". Fråga barnen om de kan läsa orden eller tecknen. Berätta vilka de olika språken är.

Samtala om hur många språk det finns i världen, och förklara att ordet *översätta* betyder att föra över skrift eller tal från ett språk till ett annat.

Visa bilden av guldplåtarna, och tala om Joseph Smiths uppgift att översätta de främmande skrivtecknen på plåtarna. Be något av barnen att läsa Mormon 9:32 högt.

- På vilket språk var uppteckningarna på guldplåtarna? (Reformerad egyptiska.)

Förklara att en översättare vanligtvis behöver förstå båda språken han arbetar med. Joseph Smith hade dock mycket kort skolgång och kunde varken tala eller läsa några andra språk än engelska. Tecknen på plåtarna som var på reformerad egyptiska var mycket främmande för honom. Han var tvungen att förlita sig på Herrens ande, inte sin egen kunskap, när det gällde att översätta tecknen på plåtarna till engelska.

Skildringar från skrifterna och historien Gå kortfattat igenom problem som Joseph Smith stod inför sedan han hade fått guldplåtarna av Moroni och hjälpen som Joseph fick av Martin Harris (se lektion 5). Undervisa barnen om förlusten av de 116 sidorna från manuskriptet som hade översatts från guldplåtarna, som beskrivs i följande historiska skildring (peka på

kartan när en plats nämns). Tala om uppenbarelserna om denna händelse som gavs till Joseph Smith i Läran och förbunden 3 och 10.

När Joseph och Emma väl hade bosatt sig i Harmony i Pennsylvania, började Joseph översätta guldplåtarna. Till en början ägnade han mycket tid åt att bekanta sig med plåtarna och det språk de var skrivna på. Då han studerade och bad, hjälpte Urim och Tummim honom att förstå tecknen på plåtarna. Joseph lärde sig att översättningsarbetet kräver tro, ihärdigt arbete, värdighet, tålmod och lydnad.

Martin Harris åkte till Joseph Smiths hem i Harmony för att hjälpa profeten i hans arbete med att översätta guldplåtarna. Martin blev Josephs skrivare. Joseph läste högt från plåtarna och Martin Harris nedtecknade orden Joseph läste. Efter två månaders arbete, hade Joseph översatt första delen av plåtarna. Översättningen var nedtecknad på 116 sidor.

Martin frågade Joseph om han fick ta med sig de 116 sidorna tillbaka till Palmyra. Martins hustru och vänner hade kritiserat honom för att han lämnat gården för att hjälpa Joseph. Martin ville därför visa dem sidorna så att de skulle tro på att han utförde Herrens verk.

Joseph frågade Herren om lov att låta Martin ta med sig de översatta sidorna, men Herren svarade "nej". Martin bad Joseph att fråga Herren en andra gång. Joseph frågade Herren igen, men återigen blev svaret "nej". Martin vädjade till Joseph att fråga Herren en gång till. Joseph ville göra Martin till lags, så han frågade Herren en tredje gång. Den här gången sade Herren att Martin fick ta med sig översättningen om han gick med på att bara visa den för sin hustru och vissa andra familjemedlemmar. Martin lovade att han inte skulle visa sidorna för några andra. Han tog med sig de 116 översatta sidorna till sitt hem i Palmyra.

Några dagar efter det att Martin gett sig av, födde Emma Smith en liten pojke som bara levde några timmar. Emma var mycket sjuk och miste nästan livet. I två veckor stannade Joseph vid Emmas sida och vårdade henne. Då Emma blev starkare, kände sig Joseph bekymrad över Martin Harris, som hade varit borta i tre veckor med de översatta sidorna. Emma uppmuntrade Joseph att bege sig till Palmyra och söka upp Martin.

Joseph begav sig mot sina föräldrars hem i Palmyra och sände bud till Martin om att möta honom. När Martin kom, utbrast han: "Åh, jag har förlorat min själ! Jag har förlorat min själ!" Joseph studsade upp och utbrast: "Martin, har du förlorat manuskriptet? Har du brutit din ed, och bringat fördömelse över mig och över dig själv?" (Citerad i Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 128.) Martin erkände att han hade brutit sitt löfte och visat de översatta sidorna för andra människor. De 116 sidorna hade kommit bort eller blivit stulna.

Joseph utbrast: "Allt är förlorat! Allt är förlorat! Vad ska jag göra? Jag har syndat — det är jag som har inbjudit Guds vrede. Jag skulle ha nöjt mig med det första svaret jag fick från Herren. Ty han sade till mig att det inte var säkert att låta uppteckningen lämna min ägo" (se Smith, s 128).

Joseph och Martin led oerhört till följd av förlusten av översättningen. Joseph återvände till Harmony, där han bad om förlåtelse. Ängeln Moroni tog tillbaka guldplåtarna och Urim och Tummim för en tid. Senare, på grund av Josephs uppriktiga omvändelse, förlät Herren honom, och Moroni återlämnade plåtarna

och Urim och Tummim. Under den perioden mottog Joseph uppenbarelserna i Läran och förbunden 3 och 10.

Berätta att Herren hade sagt till Joseph att Satan påverkat onda människor att ta sidorna. De tänkte ändra på ordalydelsen så att människor inte skulle tro på Mormons bok (se L&F 10:10-19). Joseph befalldes att inte översätta den första delen av plåtarna (se L&F 10:30-31). Eftersom Herren vet allt, visste han att detta skulle hända. Därför hade han befallt den forntida profeten Mormon att skriva en liknande uppteckning om det som stod på de 116 sidorna i en annan del av guldplåtarna (se Mormons ord 1:3-7). Joseph översatte den delen i stället för att översätta om den förlorade delen (se L&F 10:38-42). Joseph lärde sig att Satan och onda människor inte kunde hejda vår himmelske Faders verk (se L&F 3:1; 10:43).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad behövde Joseph göra för att kunna översätta? (Han behövde tro och vara bedjande, lydig och tålmodig.)
- Hur många gånger bad Joseph Smith att Herren skulle låta Martin Harris ta med sig de översatta sidorna? Vad svarade Herren de två första gångerna? Vad svarade Herren tredje gången?
- Varför envisades Martin Harris med att be Joseph Smith att fråga om lov då han redan hade fått "nej"? På vilket sätt fruktade Joseph människor mer än Gud? (L&F 3:7.) Varför är vi ibland rädda för vad andra ska tänka om oss om vi lyder vår himmelske Faders bud?
- Vad tror ni att Joseph lärde sig av denna erfarenhet om att acceptera vår himmelske Faders vilja? Varför är det viktigt att be om det som är rätt och inte bara om det som vi vill? Varför är det viktigt att acceptera vår himmelske Faders svar på våra böner?
- Hur kände sig Joseph när han hade förlorat de 116 sidorna? Vad sade Herren att Joseph skulle göra? (L&F 3:10.) Varför är omvändelse en sådan underbar princip?
- Vad befalldes Joseph att göra som förstörde planen för dem som hade stulit de 116 sidorna? (L&F 10:30-31, 38-42.) Vad betyder det att "Guds ... avsikter ... ej ... kunna ... omintetgöras"? (L&F 3:1.)
- Vad uppenbarar Herren för oss i Läran och förbunden 10:5 som hjälper oss att övervinna Satans påverkan?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Förklara att när vi ber, bör vi lyssna till vår himmelske Faders svar och följa hans vägledning. Bönesvar kan komma på många sätt, till exempel genom råd och uppmaningar från en förälder eller ledare i kyrkan, genom skriftstudier eller genom att lyssna till en lektion eller ett tal i kyrkan.

Våra uppriktiga böner besvaras alltid, även om de inte alltid besvaras på det sätt som vi vill. Ibland blir svaret "nej", därför att det vi bett om inte är bra för oss. Ibland blir svaret "ja", och vi får en varm, behaglig känsla för det vi bör göra. Ibland blir svaret "vänta lite". Våra böner besvaras alltid vid den tidpunkt och på det sätt som vår himmelske Fader vet är bäst för oss.

Om det passar kan du berätta om ett tillfälle då din uppriktiga bön besvarades med "nej". Be barnen att berätta om liknande erfarenhet de själva haft.

2. Sätt upp bilden Jesus ber i Getsemane (Evangeliet i bild 227.180; 62175). Säg att Jesus Kristus är det fullkomliga exemplet på att acceptera vår himmelske Faders vilja. I slutet av sitt jordeliv visste Jesus att tiden hade kommit då han måste utstå ett fruktansvärt lidande för att sona världens synder. Jesus begav sig till Getsemane örtagård. Han knäböjde och bad.

Be något av barnen att läsa högt ur Matteus 26:39 vad Jesus sade i sin bön: "Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill utan som du vill."

Berätta att en ängel visade sig för Jesus för att ge honom andlig kraft (se Lukas 22:43). Jesus accepterade vår himmelske Faders vilja. Han sonade våra synder genom att lida i Getsemane örtagård och genom att ge sitt liv på korset.

3. Skriv följande på skrivtavlan: "*Då Herren befaller något, gör det.*"

Berätta att Joseph Smith lärde av sina misstag och problem. Fast han blev förtvivlad då de 116 sidorna försvann, lärde han sig vikten av att lyda, omvända sig och acceptera vår himmelske Faders vilja. Han lärde sig att lyssna till Andens maningar och växte i sin förmåga att använda Urim och Tummim. Senare i livet kunde han säga: "Jag har gjort följande till min regel: *Då Herren befaller något, gör det*" (*History of the Church*, 2:170).

Låt barnen skriva av denna mening på ett papper som de får ta med hem.

4. Förklara att fastän Martin Harris förlorade de 116 sidorna av översättningen, omvände han sig och fortsatte ge kyrkan värdefull hjälp. Han fick inte hjälpa Joseph mera med översättningen av guldplåtarna, men senare sålde han en del av sin gård för att bekosta tryckningen av Mormons bok. Han var ett av de tre vittnena till Mormons bok och vittnade hela livet om bokens äkthet. Visa barnen "Tre vittnens vittnesbörd", som står tryckt i början av Mormons bok.
5. Låt barnen sätta upp bilderna från de sex första lektionerna i lektionsboken medan de återger de händelser som bilderna föreställer.

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för profeten Joseph Smith och hans ansträngningar att översätta Mormons bok. Bär vittnesbörd om att vi blir välsignade då vi accepterar vår himmelske Faders vilja angående vårt liv och gör vad han vill att vi ska göra.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 3:1-3 och 10:1-5 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mormons bok-titlar

---

1. КНИГА МОРМОНА	7. TE BUKA A MOROMONA
2. HET BOEK VAN MORMON	8. EL LIBRO DE MORMÓN
3. MORMON BINAALTSOOS	9. 摩門經
4. モルモン書	10. LE LIVRE DE MORMON
5. DAS BUCH MORMON	11. พระคัมภีร์มอรมอน
6. 몰몬경	12. THE BOOK OF MORMON

---

10. Franska
11. Thai
12. Engelska

7. Tahitiska
8. Spanska
9. Kinesiska

4. Japanska
5. Tyska
6. Koreanska

1. Ryska
2. Holländska
3. Navajo

Joseph Smith översätter guldplåtarna

Lektion 7

Mål	Att hjälpa barnen att förstå och känna igen den Helige Andens inflytande och ge dem en önskan att vara värdiga hans sällskap.
------------	---

Förberedelse	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studera under bön Joseph Smiths skrifter 2:66-67, den historiska skildringen i denna lektion och Läran och förbunden 5:30, 34; 6:14-23; 8:1-3; 9:3-9; 10:4. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.) 2. Tilläggläsning: <i>Evangeliets principer</i> (31110 180), lektion 7. 3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen. 4. Material:<ol style="list-style-type: none"> a. Läran och förbunden till varje barn. b. Den kostbara pärlan. c. En liten radio (eller bild av en radio). d. Bild 5-2, Joseph Smith (Evangeliet i bild 400.180; 62449) och bild 5-14, Joseph Smith översätter guldplåtarna.
---------------------	---

Lektionsförslag	Be något av barnen att hålla inledningsbön.
Samlande aktivitet	<p>Visa radion för barnen utan att sätta på den (om du har tagit med en bild av en radio får du anpassa diskussionen). Fråga barnen om de kan höra vad som sänds på radio, och diskutera helt kort varför de inte kan det. Sätt på radion utan att ha den inställd på någon station. Påpeka att radion är på, men att de fortfarande inte kan höra vad som sänds.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vad måste vi göra för att kunna höra radion ordenligt? <p>Hjälp barnen att förstå att detta att lyssna till den Helige Anden är som att lyssna på radio. Innan vi kan höra vad vår himmelske Fader vill att vi ska veta, måste vi vara inställda på den Helige Anden. Berätta att ett annat namn på den Helige Anden är sanningens ande (se L&F 6:15). Uppmana barnen att lyssna till lektionen så att de får lära sig hur den Helige Anden hjälpte Joseph Smith och Oliver Cowdery.</p>
Skildringar från skrifterna och historien	<p>Undervisa barnen om hur man förstår och känner igen den Helige Andens inflytande, vilket beskrivs i Läran och förbunden 6:14-23, 8:1-3, 9:3-9, Joseph Smiths skrifter 2:66-67 och följande historiska skildring. Visa bilderna vid rätt tillfällen.</p> <p>På grund av att de 116 sidorna av manuskriptet förlorades, tog ängeln Moroni tillbaka guldplåtarna och Urim och Tummim från Joseph Smith för en tid (se lektion 6). När Joseph hade omvänt sig, fick han tillbaka dessa föremål. Då Joseph fortsatte översättningen, fann han att han inte hade tid att ta hand om sin</p>

familj och sin gård och fortsätta översätta så snabbt som han önskade. Översättningsarbetet fördröjdes också av att Joseph inte hade någon skrivare som skrev åt honom medan han översatte. Martin Harris fick inte längre vara Josephs skrivare. Emma hjälpte ibland till som skrivare, men hon hade också annat arbete att utföra. Joseph visste att översättningen inte gick så fort som var nödvändigt, så han bad vår himmelske Fader om hjälp. Läs högt vad Herren svarade i Läran och förbunden 10:4. Några månader senare befalldes Joseph att sluta översätta tills Herren befallde honom att börja igen. Herren lovade Joseph att om han gjorde det, skulle Herren ge honom hjälp med översättningen (se L&F 5:30, 34).

Vid denna tid arbetade en ung man som hette Oliver Cowdery som lärare i Palmyra i New York. Han bodde hos Joseph Smiths föräldrar. På den tiden var det vanligt att läraren bodde hemma hos eleverna som betalning för undervisningen. Då Oliver bodde hemma hos familjen Smith, fick han höra om Joseph Smith och guldplåtarna. Han frågade om guldplåtarna, men familjen Smith ville inte tala med honom om dem, eftersom de tidigare blivit förföljda av människor som de berättat för om plåtarna.

När familjen Smith lärde känna och lärde sig lita på Oliver, berättade Joseph Smith d ä (profetens far) för honom vad han visste om guldplåtarna. Under många dagar tänkte Oliver på det han hade fått höra. Slutligen bad han. Han kände en fridfull förvisning om att Joseph Smith var en Guds profet (se L&F 6:22-23) och kände också att han skulle bli skrivare åt Joseph Smith.

Oliver ville träffa Joseph, så han reste med Samuel Smith, en av Josephs yngre bröder, till Harmony i Pennsylvania, där Joseph och Emma bodde. Då Oliver kom dit, förstod Joseph att Herren hade sänt Oliver för att hjälpa till med översättningen av Mormons bok. Joseph och Oliver samtalade till sent på kvällen, och Oliver samtyckte till att bli Josephs skrivare. Om sina erfarenheter som skrivare skrev Oliver: "Det var dagar, som man aldrig glömmer — att sitta under ljudet av en röst, som var dikterad genom himmelsk inspiration ... Dag efter dag fortsatte jag oavbrutet att skriva från hans diktamen, [då] han översatte med hjälp av Urim och Tummim ... historien eller urkunden, som kallas Mormons bok" (fotnot till Joseph Smiths skrifter 2:71).

Joseph lärde sig att han inte kunde översätta utan hjälp från den Helige Anden. En morgon var han arg på Emma för något hon hade gjort. När han försökte översätta, fann han att han inte kunde översätta alls. Han gick ut i fruktträdgården för att be och fråga Herren varför han inte kunde översätta. Han förstod snart att han måste bli sams med Emma innan han kunde få den Helige Andens hjälp. Han gick in i huset igen och bad Emma om förlåtelse. Därefter kunde han fortsätta med översättningen.

Med Olivers hjälp gick översättningen av Mormons bok fortare. Efter att ha arbetat som skrivare en tid, ville Oliver översätta. Han fick tillåtelse att översätta, men misslyckades då han försökte. Oliver trodde att förmågan att översätta skulle ges till honom bara han bad vår himmelske Fader om den, men han lärde sig att det krävdes stora mentala och andliga ansträngningar. Förmågan att översätta hade kommit genom inspiration från den Helige Anden.

Tala med barnen om det rätta sättet att fatta ett beslut som uppenbarades för Oliver Cowdery genom Joseph Smith i Läran och förbunden 9:8-9.

1. Utforska problemet eller frågan i ditt sinne. Fundera över hur du skulle kunna lösa problemet eller besvara frågan.
2. Besluta vad du anser att du bör göra.
3. Fråga vår himmelske Fader om ditt beslut är riktigt.
4. Lyssna med hjärta och sinne. Om ditt beslut är riktigt, ger den Helige Anden dig en god känsla för det. Om ditt beslut är felaktigt, känns det inte bra, utan du måste fatta ett annat beslut.

Förklara att Oliver Cowdery skulle ha gått tillväga på det sättet då han försökte översätta. Vi kan alla göra det. Om vi följer dessa steg, hjälper den Helige Anden oss att fatta riktiga beslut.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför behövde Joseph hjälp med översättningen av guldplåtarna? Vad gjorde Joseph åt detta? Hur besvarades Josefs böner? Vad kan vi göra när vi har ett problem? Be barnen att berätta om då vår himmelske Fader besvarat deras böner.
- Vad gjorde Oliver Cowdery för att få ett vittnesbörd om att Joseph Smith var en profet? (L&F 6:14.) Hur kan vi få ett vittnesbörd om att Joseph Smith är en profet? Hur kan vi få ett vittnesbörd om Mormons boks äkthet? (Se särskilda aktiviteter, nr 6.)
- Hur besvarades Oliver Cowderys böner då han bad om att få veta om Joseph Smith var en Guds profet? (L&F 6:15, 23.) På vilka andra sätt kan vår himmelske Fader besvara våra böner? Påminn barnen om att vi ofta får svar på våra böner i form av en fridfull känsla.
- Vad fick Oliver Cowdery veta att han måste göra för att kunna översätta? (L&F 9:8-9.) Hur kan vi tillämpa detta råd i vårt eget liv?
- Vad måste vi göra för att bereda oss för att få hjälp från den Helige Anden? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.) Hur vet vi när vi känner den Helige Andens maningar? (L&F 6:23; 8:2-3 och 9:8-9; se särskilda aktiviteter, nr 3 och 4.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Förklara att då Joseph Smith översatte Mormons bok, sade han orden högt, och hans skrivare skrev ned dem. Ibland var Joseph och skrivaren åtskilda av ett förhänge så att de inte kunde se varandra.

Sätt upp något som delar av bordet eller golvet i mitten (till exempel kan två barn hålla upp en liten filt eller ett lakan eller ett stort kraftigt papper). Låt ett barn sitta på ena sidan om filten och långsamt läsa en kort vers från Mormons bok medan ett annat barn sitter på andra sidan om filten och skriver ned det som läses. Låt sedan skrivaren läsa upp vad han eller hon skrivit så att den som läste skriftstället kan vara säker på att det skrivits ned rätt. (Ha gärna mer än en skrivare så att alla barn som vill får delta.)

2. Gör två kolumner på skrivtavlan. Den ena ger du rubriken *Inbjuder Anden* och den andra *Sårar Anden*. Hjälプ barnen att förstå att Anden (den Helige Anden) är mycket betydelsefull i vårt liv. Förklara att det som är gott inbjuder Anden i vårt liv medan det som är ont sårar Anden och gör att han lämnar oss (se Moroni 7:12-13). Be barnen att tänka ut handlingar att skriva i respektive kolumn, till exempel att lyssna till god musik och att vara snäll och vänlig under *Inbjuder Anden* och bråka och vara oärlig under *Sårar Anden*.

Förklara att den Helige Anden undervisar oss, tröstar oss, skyddar oss, stärker oss och vägleder oss (se *Evangeliets principer*, lektion 7), men för att kunna få hans hjälp måste vi göra sådant som inbjuder honom att fortsätta vara hos oss.

3. Be barnen att slå upp Läran och förbunden 8:2, och be ett barn läsa versen högt. Tala om hur var och en kan få personlig uppenbarelse genom att lyssna till den Helige Andens maningar. Berätta om ett tillfälle när den Helige Anden ledde dig, och be barnen att berätta om liknande erfarenheter.
4. Säp att när vi har Anden med oss, känner vi oss annorlunda än när vi inte har Anden eller när Satan påverkar oss. Läs meningarna nedan, och be barnen att stå upp när påståendet beskriver hur vi känner oss när vi har Anden, och att sitta ner när påståendet beskriver hur vi känner oss när vi inte har Anden.

- Du känner dig glad och lugn.
- Du känner dig självisk.
- Du känner dig generös.
- Du blir lätt missmodig.
- Du vill göra andra människor glada.
- Du vill ge igen.
- Du är förlåtande och snäll.
- Du känner dig glad när det går bra för andra.

5. Skriv på separata papperslappar olika aktiviteter som inbjuder Anden och som barnen kan mima. Lägg lapparna i en ask. Låt barnen välja var sin lapp och mima det som står på den medan de andra barnen försöker gissa vad det är.

Tänkbara aktiviteter:

- Läsa skrifterna.
- Be.
- Utföra en vänlig eller tjänande handling (exempelvis att diska eller leka med småsyskon).
- Sitta vördnadsfullt i kyrkan.

Låt gärna barnen välja ut en av aktiviteterna att göra under veckan. Ge dem papper och penna så att de kan skriva ned vad de har valt. Uppmana dem att sätta upp sina lappar där de ofta kan se dem och bli påmindra om att göra vad de bestämt.

6. Sjung eller säp texten till "Sök, knacka och be" (*Barnens sångbok*, s 66). Tala om vad sången lär oss att göra för att få ett vittnesbörd (förklara eventuella svåra ord).

7. Sjung eller säg texten till "Den stilla rösten" (*Sjung med mig*, B-92) och samtala om hur den Helige Anden talar till oss. Hjälp barnen att förstå att vi för det mesta inte hör den Helige Anden tala högt till oss. Vanligtvis ger den Helige Anden oss känslor eller tankar om vad som är rätt.

Avslutning

- Vittnesbörd Bär vittnesbörd om hur den Helige Anden påverkat ditt liv genom att hjälpa dig med att få ett vittnesbörd och ge dig tröst och vägledning. Hjälp barnen att förstå vilken stor välsignelse den Helige Anden kan vara för dem.
- Uppmana barnen att be sina föräldrar berätta om en erfarenhet de haft av den Helige Anden.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 8:2-3 och 9:8-9 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att få barnen att förstå vikten av prästadömet myndighet och ge dem en önskan att vara värdiga prästadömet förordningar och välsignelser.

Förberedelse

1. Studera under bön Joseph Smiths skrifter 2:68-74 (även fotnoten till vers 71); Läran och förbunden 13; 27:7-8, 12 och 128:20 (sista meningen); Trosartiklarna 1:5 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Matteus 4:18-22 och Tredje Nephi 11:18-28, 33-34.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden och Den kostbara pärlan till varje barn.
  - b. Bibeln och Mormons bok.
  - c. Ett snöre som är cirka 60 cm långt.
  - d. Tre eller fyra stapelbara saker, till exempel böcker, klossar eller mynt.
  - e. Bild 5-15, Johannes döparen förlänar aronska prästadömet (Evangeliet i bild 407.180; 62013) och bild 5-16, Melkisedekska prästadömet återställelse (Evangeliet i bild 408.180; 62371).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Be barnen turas om med att göra olika rörelser med händerna, till exempel följande:

- Knyta en knut på ett snöre.
- Trava flera saker på varandra respektive ta bort flera saker från varandra.
- Knäppa med fingrarna.
- Skriva sitt namn på skrivtavlan.
- Skaka hand med läraren.
- Sitta ner och knäppa händerna i knät.

Om du har en stor klass kan aktiviteten göras till en stafett. Dela upp klassen i två lag och låt båda få tillräckligt många saker att använda. Låt en medlem i varje lag göra alla sex sakerna innan nästa börjar. (Använd helst inte mer än fem minuter till aktiviteten.)

Säg att vi varje dag gör många olika saker med händerna. Säg att män och pojkar som har prästadömet gör fler viktiga saker med händerna.

- Vilka fler viktiga saker gör prästadömsbärare med händerna när de använder sin prästadömskraft? (Några tänkbara svar är: ger välsignelser, döper, botar sjuka, gör i ordning och delar ut sakramentet, och förlämnar [ger] den Helige Andens gåva.)
- Kan alla göra dessa saker med händerna? (Nej. Säg att en man eller pojke måste vara ordinerad till prästadömet för att kunna göra dem. Om han inte är ordinerad, erkänner Herren inte de förordningar han utför.)

Förklara att prästadömet är Guds makt. Gud låter oss få del av sin makt genom prästadömsbärare, så att vi kan motta de heliga förordningar (till exempel dopet) som hjälper oss att återvända till vår himmelske Faders närhet. Ingen man kan ge sig själv denna makt. Den måste ges till honom av Gud. Det sker genom handpåläggning av någon som har rätt myndighet. Påminn klassen om att ni i lektion 2 talade om att prästadömet togs bort från jorden under avfallet. Säg att ni i den här lektionen ska tala om hur prästadömet återställdes till jorden.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa om prästadörets återställelse, som beskrivs i Joseph Smiths skrifter 2:68-74, Läran och förbunden 13; 27:7-8, 12 och följande historiska skildringar. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Påminn barnen om att tre år efter det att Joseph Smith i en syn såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus, kom ängeln Moroni och visade sig för honom och berättade för honom om guldplåtarna. Efter ytterligare fyra år av förberedelse, fick Joseph guldplåtarna. Med Guds hjälp började Joseph översätta dem.

Förklara att Mormons bok och de uppenbarelser som gavs till Joseph Smith återställde många evangeliesanningar som hade varit förlorade under avfallet. Men Joseph kunde inte organisera Jesu Kristi kyrka utan prästadömet. Prästadömet måste återställas till honom av dem som hade rätt myndighet.

Förklara att prästadömet består av två delar: melkisedekska prästadömet och aronska prästadömet. Melkisedekska prästadömet kallas ibland det högre prästadömet, medan aronska prästadömet kallas det lägre, eller förberedande, prästadömet. Aronska prästadömet är en del av melkisedekska prästadömet och verkar under dess ledning. Båda delarna av prästadömet återställdes till Joseph Smith.

Återställelsen av aronska prästadömet

Våren 1829 översatte profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery den del av Mormons bok som beskriver vad den uppståndne Jesus Kristus lärde nephiterna om dopet (se Tredje Nephi 11:18-28,33-34). Dopet var en av de saker som prästerna hade stridit om i Josephs ungdom, och många kristna var förvirrade angående dopet. De undrade om dopet var nödvändigt, hur det skulle utföras, vem som fick döpa och vid vilken ålder en person skulle döpas. Joseph och Oliver Cowdery bestämde sig för att be Herren om svaren på dessa frågor, så den 15 maj 1829 gick de ut i skogen intill Susquehannafloren i Pennsylvania för att be. Oliver beskrev det som hände: "Helt plötsligt, som från evighetens mitt, talade Återlösaren frid till oss. Slöjan eller förlåten delade sig och Guds ängel kom ned iklädd härlighet och bringade det så ivrigt efterlängtrade budskapet och nycklarna

till omvändelsens evangelium. Vilken glädje, vilket under, vilken förvåning!" (I fotnot till Joseph Smiths skrifter 2:71.)

Beskriv återställelsen av aronska prästadömet och Josephs och Oliver's dop, som beskrivs i Joseph Smiths skrifter 2:68-74 och Läran och förbunden 13.

Johannes döparen, ängeln som uppenbarade sig för Joseph och Oliver (se L&F 27:7-8), var den ståndaktige profet som hade döpt Jesus Kristus. När Johannes dog, hade han fortfarande aronska prästadömet's nycklar. Det betydde att han hade rätten och makten att återställa aronska prästadömet's myndighet till Joseph Smith. Johannes förlänade Joseph och Oliver aronska prästadömet genom handpåläggning. Johannes innehade dock inte melkisedekska prästadömet's nycklar, så han kunde inte återställa dem.

Återställelsen av melkisedekska prästadömet

En kort tid efter Johannes döparens besök, reste Joseph och Oliver till Colesville i New York. På vägen tillbaka till Harmony, visade sig Petrus, Jakob och Johannes för Joseph och Oliver vid Susquehannaflodens strand (se sista meningen i L&F 128:20). Petrus, Jakob och Johannes var Jesu Kristi apostlar då Jesus levde på jorden. De hade fått melkisedekska prästadömet's nycklar av Kristus på förklaringsberget och fortsatte inneha dessa nycklar efter det att prästadömet tagits bort från jorden. Petrus, Jakob och Johannes gav Joseph och Oliver melkisedekska prästadömet och alla rättigheter som Jesu ursprungliga apostlar hade (se L&F 27:12). Guds makt (prästadömet) fanns på jorden igen: Joseph och Oliver hade nu myndigheten att representera Herren på jorden. Jesu Kristi kyrka skulle snart organiseras med prästadömet's myndighet.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför gick Joseph Smith och Oliver Cowdery ut i skogen för att be? (Joseph Smiths skrifter 2:68-69.) Vem visade sig för dem? Vem var Johannes döparen?
- Hur förlänade Johannes döparen Joseph Smith och Oliver Cowdery aronska prästadömet? Varför behövde denna prästadömsauktoritet komma från en himmelsk budbärare? (Prästadömet måste ges av någon med rätt myndighet. Eftersom prästadömet hade tagits bort från jorden, fanns det ingen som hade denna myndighet.) Hur ordinerar män i dag? (Trosartiklarna 1:5.)
- Vem döpte Joseph Smith och Oliver Cowdery? (Joseph Smiths skrifter 2:71.) Vilka välsignelser fick Joseph och Oliver sedan de blivit döpta? (Joseph Smiths skrifter 2:73-74.) Vem döpte er? Vilken myndighet hade han att döpa er?
- Vilken prästadömsauktoritet behövs för att döpa? (Aronska prästadömet; se Joseph Smiths skrifter 2:69.) Vilken prästadömsauktoritet behövs för att ge den Helige Andens gåva? (Melkisedekska prästadömet; se Joseph Smiths skrifter 2:70.)
- Vilka var Petrus, Jakob och Johannes? (Tre av Jesu apostlar; se Matteus 4:18-22.)
- Betona att fastän bara pojkar och män innehar prästadömet, kan alla välsignas genom det. Vilka välsignelser kan ni få (nu eller senare i livet) genom

prästadömetts myndighet? (Några tänkbbara svar är: välsignelser för att bli botad från sjukdom, välsignelser för att få tröst, patriarkaliska välsignelser, prästadömsordinationer för pojkarna och tempelförordningar.) Hur kan ni bereda er för att ta emot prästadömetts välsignelser? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

- Hur kan vi visa tacksamhet för återställelsen av prästadömet?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Förklara att man från första början har använt sig av handpåläggning för att förläna andra personer prästadömet, förläna den Helige Anden och ge prästadömsvälsignelser. Låt barnen slå upp några av följande skriftställen, som handlar om tillfällen då man använder sig av handpåläggning:

Fjärde Moseboken 27:18, 22-23

Markus 6:5

Apostlagärningarna 8:17

Alma 6:1

Läran och förbunden 20:70

Läran och förbunden 35:6

Läran och förbunden 42:44

Läran och förbunden 68:27

Läran och förbunden 107:65-67

Låt barnen berätta om tillfällen då prästadömsbärare lagt händerna på dem (till exempel när de välsignades som små barn, när de konfirmerades och gavs den Helige Andens gåva eller när de fick välsignelser därför att de var sjuka).

2. Skriv *Prästadömetts makt _____ till salu* på skrivtavlan och utelämnat två ord mellan orden *makt* och *till*. Återge berättelsen om Simon, som står i Apostlagärningarna 8:9-22.

Förklara att Simon var en skicklig trollkarl. Därför trodde människorna att han hade Guds kraft. Men då Simon omvändes och döptes in i kyrkan, förstod han att han inte hade Guds sanna kraft, prästadömet.

Be något av barnen att högt läsa Apostlagärningarna 8:18-19 som förklarar hur Simon försökte få prästadömet. Låt ett annat barn läsa högt från vers 20 det svar Simon fick från Petrus, en av Jesu apostlar.

Be något av barnen att skriva orden *är inte* på linjerna på skrivtavlan. Betona för barnen att prästadömet inte kan fås för pengar, utan endast genom att man lever rättfärdigt.

3. Be barnen nämna några saker en ung man bör göra för att bereda sig för prästadömet. Skriv upp deras svar på skrivtavlan (några tänkbbara svar är: gå i kyrkan regelbundet, studera skrifterna, be, tjäna och älska andra, vara ärlig, leva efter visdomsordet, tala vårdat, lyda sina föräldrar och kyrkans ledare, betala ett ärligt tionde och intervjuas av biskopen). Påpeka för barnen att även

om en ung man gör allt detta, kan han inte få prästadömet om han inte får det från någon som har rätt myndighet.

Be barnen nämna några saker en ung kvinna bör göra för att bereda sig för att få prästadömet välsignelser. Skriv upp deras svar på skrivtavlan (denna lista bör likna den föregående listan för unga män). Förklara att även om kvinnorna inte innehar prästadömet, kan de få alla prästadömet välsignelser.

4. Undervisa barnen om de uppgifter som de olika ämbetsmännen inom aronska prästadömet har genom att spela följande variant av "bilda par":

Skriv uppgifterna på separata pappersremсор. Skriv motsvarande prästadömsämbete med stora bokstäver tvärs över baksidan av varje remsa. Klipp remsorna mitt itu och dela upp dem mellan barnen. Låt dem leta efter den andra halvan av sina remсор genom att jämföra dem med de andra barnens remсор, och se till att både framsida och baksida passar ihop. När alla remсор passats ihop, läser ni upp ämbetet inom aronska prästadömet och dess uppgifter.

Ämbete Uppgift

Diakon dela ut sakramentet

Diakon samla in fasteoffer

Diakon vara budbärare åt biskopen

Diakon ta hand om kapelltomten

Lärare göra i ordning sakramentet

Lärare gå ut som hemlärare

Lärare vid behov utföra diakonens uppgifter

Präst döpa andra till syndernas förlåtelse

Präst välsigna sakramentet

Präst ordnara andra präster, lärare och diakoner

Präst vid behov utföra diakonens och lärarens uppgifter

Påpeka att den som innehar aronska prästadömet måste bemyndigas av biskopen för att kunna utföra dessa uppgifter.

5. Låt barnen säga femte trosartikeln. Betona att prästadömet bara kan fås genom handpåläggning av dem som har myndighet. Förklara att sedan en pojke eller en man fått prästadömet, kan han bara utföra förordningar då han bemyndigats till det av sin prästadömsledare. En präst får till exempel inte döpa någon utan tillstånd av biskopen. Hjälpl barnen memorera femte trosartikeln helt eller delvis.
6. Sjung eller säg texten till "Guds prästadömes kraft" (*Barnens sångbok*, s 60).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för att vi kan få alla välsignelser vi behöver för att kunna återvända till vår himmelske Fader, tack vare prästadömet återställelse. Uppfordra pojkarna att bereda sig för att motta prästadömet underbara makt och att alltid leva värdiga att utöva denna makt. Uppfordra flickorna att hedra prästadömet och bereda sig för att bli värdiga att motta prästadömet välsignelser.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 13 (även ingressen) hemma som en repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål

Att ge barnen en önskan att vittna om Mormons boks äkthet.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen; Läran och förbunden 17; "Tre vittnens vittnesbörd" och "Åtta vittnens vittnesbörd" i inledningen till Mormons bok; Andra Nephi 27:12-14 och Ether 5:2-4. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  3. Material:
    - a. Läran och förbunden och Mormons bok till varje barn.
    - b. En påse eller ask som innehåller ett föremål (se samlande aktivitet).
    - c. Bild 5-17, Moroni visar guldplåtarna för Joseph Smith, Oliver Cowdery och David Whitmer och bild 5-18, De åtta vittnena ser guldplåtarna.
-

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Ställ fram påsen eller asken med föremålet i. Beskriv föremålet utan att visa det för barnen.

- Tror ni att föremålet verkligen finns i påsen [eller asken]?

Påpeka att några av dem kanske tror att det finns ett föremål inuti påsen, därför att de känner dig och litar på dig, medan andra kanske inte tror det därför att ingen annan har sett det. Be tre barn att komma fram och titta på föremålet. Be dem beskriva det för klassen. Säg att det nu är lättare att tro att det finns ett föremål i påsen, därför att ytterligare tre personer har sett det.

Gå tillsammans med barnen igenom skildringen om Joseph Smith då han översätter guldplåtarna. Förklara att vid denna tidpunkt var Joseph Smith den ende som faktiskt hade sett plåtarna. Läs högt Andra Nephi 27:12 tillsammans med barnen.

- Vad lovade vår himmelske Fader att göra då Mormons bok kom fram?

Förklara att vår himmelske Fader lovade att låta vittnen se guldplåtarna så att dessa vittnen kunde berätta för andra om att plåtarna existerade.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa om de tre vittnenas och de åtta vittnenas erfarenheter då de såg guldplåtarna. Detta beskrivs i "Tre vittnens vittnesbörd" och "Åtta vittnens vittnesbörd" i inledningen till Mormons bok; Läran och förbunden 17 och följande historiska skildringar. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

David Whitmer kommer för att hjälpa Joseph Smith

I maj 1829 var arbetet med att översätta Mormons bok nästan klart. Fastän Joseph Smith hade haft guldplåtarna i cirka två år, hade han bara arbetat med översättningen i totalt cirka tre månader. Joseph hade varit noga med att skydda plåtarna och hade inte visat dem för någon, men han blev bekymrad för deras säkerhet i Harmony. Oliver Cowdery, som verkade som Josephs skrivare, skrev till sin vän David Whitmer, som inte kände Joseph Smith. Han bad David att föra honom och profeten till Fayette i New York, där de skulle vara säkra och kunna avsluta översättningen.

Innan David kunde ta sin vagn för att hämta Joseph och Oliver måste han bereda marken för vårsådden. När han på morgonen gick ut för att börja plöja, upptäckte han att någon redan hade plöjt en del av marken. Denne någon hade gjort ett mycket gott arbete och lämnat plogen i en fåra, så att arbetet kunde fortsätta. I slutet av dagen märkte David att han på en dag hade gjort lika mycket som det normalt skulle ha tagit två dagar att göra. Davids far, Peter Whitmer d ä blev imponerad av detta underverk och sade: "Det måste finns en högre makt med i detta. Jag tror det är bäst att du åker till Pennsylvania så fort du fått ut gipsen" (se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 148). Bönderna i det området tillsatte gips i jorden för att göra den mindre sur. Dagen därpå gick David ut till stället där han hade lämnat gipsen, nära sin systers hus, men gipsen var borta. Hans syster berättade att dagen innan hade hon och hennes barn sett tre främlingar snabbt och skickligt sprida ut gipsen. Hon hade antagit att det var män som David anlitat, men David visste att det var hjälpare som kom från Herren.

David var tacksam för denna gudomliga hjälp, och han skyndade sig till Harmony. Joseph och Oliver kom ut och mötte honom då han närmade sig den lilla staden. Det förvånade David därför att han inte hade berättat när han skulle komma. Oliver berättade för David att Joseph i en syn hade sett Davids resa och därför visste när han skulle komma. David hade aldrig träffat Joseph Smith förut, men han blev snart övertygad om att Joseph var en sann profet, och de blev goda vänner.

De tre vittnena ser plåtarna

Under det att Joseph avslutade översättningen av Mormons bok, fick han veta att tre andra personer skulle få se guldplåtarna (se Ether 5:2-4). Då Martin Harris, Oliver Cowdery och David Whitmer, som alla hade hjälpt till med översättningen, fick höra att tre vittnen skulle tillåtas att se guldplåtarna, bad de om tillåtelse att bli dessa vittnen. Joseph Smith bad angående detta. Herren uppenbarade att om dessa tre män var ödmjuka, skulle de få bli de tre vittnena (se L&F 17).

En sommardag år 1829 gick Joseph Smith, Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris ut i skogen nära familjen Whitmers hem för att bereda sig för att se guldplåtarna. De knäböjde och bad i tur och ordning, men fick inget svar. Var och en bad igen, men fortfarande kom inget svar. Martin Harris kände att de inte fick något svar på grund av saker som han gjort. Därför lämnade han gruppen. På nytt knäböjde de andra i bön, och det dröjde inte länge förrän ett ljussken blev synligt ovanför dem och ängeln Moroni stod framför dem. Moroni höll guldplåtarna i sina händer och vände dem en i sänder så att männen kunde se inristningarna på dem. Sedan sade Herrens röst till dem: "Dessa plåtar har uppenbarats genom Guds kraft, och de har översatts genom Guds kraft. Översättningen av dem som

ni har sett är korrekt, och jag befäller er att bära vittne om det ni nu ser och hör" (*History of the Church*, 1:55).

Joseph Smith gick sedan och letade efter Martin Harris. Han fann Martin allvarligt bedjande och förenade sig med honom i bön. Den syn som Joseph, Oliver och David hade sett upprepades för Martin Harris. De tre vittnena vittnade skriftligen om sin upplevelse (se "Tre vittnens vittnesbörd").

De åtta vittnena såg plåtarna

Några dagar senare inbjöd Joseph Smith åtta andra män, däribland sin far och två av sina bröder, att se guldplåtarna. Den här gången kom det inte någon ängel. Männena samlades runt Joseph, och han visade dem plåtarna. De åtta vittnena höll i plåtarna, vände sidorna och rörde vid de främmande inristningarna på den del som inte var förseglad. De skrev också sitt vittnesbörd om att guldplåtarna existerade. De åtta vittnena var Joseph Smith d ä, Hyrum Smith, Samuel H Smith, Christian Whitmer, Jacob Whitmer, Peter Whitmer d y, John Whitmer och Hiram Page (se "Åtta vittnens vittnesbörd").

Alla elva vittnena fick senare betydelsefulla ämbeten i kyrkan. Några av dem lämnade senare kyrkan, men ingen av dem förnekade någonsin att han sett guldplåtarna.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställen och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad befalldes Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris att göra för att bli vittnen om guldplåtarna? Vad hände då Joseph Smith, Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris gick ut i skogen för att be om att få vara vittnen? Hur visades Joseph, Oliver och David guldplåtarna? Vad gjorde Joseph Smith för att hjälpa Martin Harris? Varför tror ni att Martin till slut fick se samma syn som de andra två vittnena? Vilket gör störst intryck på dig när det gäller de tre vittnenas erfarenhet?
- Vad befalldes de tre vittnena att göra beträffande det de upplevt? Vem befallde dem att vittna om att guldplåtarna var verkliga? ("Tre vittnens vittnesbörd.") Varför tror du att Joseph Smith blev glad över att flera fick se guldplåtarna. Varför? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Hur visades guldplåtarna för de åtta vittnena? Hur skilde sig de åtta vittnenas upplevelse från de tre vittnenas upplevelse?
- Varför var det nödvändigt att vittnen såg guldplåtarna? (Ether 5:4; Andra Nephi 27:12-14.) På vilket sätt är vittnenas vittnesbörd en välsignelse för oss i dag? Hur kan ni vara vittnen om Mormons bok? (Studera den, be om att få veta att den är sann, leva efter dess lärdomar och berätta för andra om den.)
- Hur många av er har läst Mormons bok hemma, på egen hand eller tillsammans med familjen? Hur kan det vara till välsignelse för er och era familjer att ni läser Mormons bok?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

- Berätta att Joseph Smiths mor nedtecknade vad som hände då han kom tillbaka till huset efter det att de tre vittnena hade fått se guldplåtarna. Läs eller återge följande skildring för barnen:

"När de [Joseph och de tre vittnena] kom tillbaka till huset var klockan mellan tre och fyra på eftermiddagen. Fru Whitmer, herr Smith och jag själv satt då i ett sovrum. Då Joseph kom in kastade han sig ned bredvid mig och utbrast: 'Far, mor, ni förstår inte hur lycklig jag är: Herren har nu låtit tre personer förutom mig få se plåtarna ... De måste bära vittne om sanningen i det jag sagt ... Det känns som om jag har befriats från en börda som nästan var för tung för mig att bära'" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 152).

  - Varför kände sig Joseph så lättad över att andra nu hade sett guldplåtarna?
- Låt barnen tänka ut sätt på vilka de kan vara vittnen om Mormons bok och dess lärdomar. Skriv upp deras svar på skrivtavlan. Låt dem dramatisera vad de kan göra för att vara vittnen i olika situationer, till exempel när någon frågar vad deras kyrka tror på eller vad det står i Mormons bok.
- Betona att de tre vittnena inte valdes ut på måfå utan att de alla var män som på olika sätt hjälpt till med att frambringa Mormons bok. Berätta följande om de tre vittnena (eller be i förväg tre barn att göra det):

Martin Harris

När Joseph Smith utsattes för förföljelse i New York, gav Martin Harris honom 50 dollar så att han kunde flytta till Harmony i Pennsylvania. Martin ställde också sin gård som säkerhet för att få pengar till utgivningen av Mormons bok. En del av gården måste säljas på auktion för att bekosta tryckningen av Mormons bok. Han verkade som skrivare åt Joseph under en kort tid. (Se *Church History in the Fulness of Times*, s 45-46, 62-65).

Oliver Cowdery

Oliver Cowdery var skollärare som fick höra om Joseph Smiths syn och guldplåtarna medan han bodde hos familjen Smith. Han bad om att få veta om det han hört var sant, och han fick som svar veta att Joseph talade sanning. Han begav sig till Harmony i Pennsylvania för att träffa Joseph, och han blev dennes skrivare. Oliver hjälpte också till med utgivningen av Mormons bok. Han satte själv en del av den för hand. (Se *Church History in the Fulness of Times*, s 52-53, 64.)

David Whitmer

David Whitmer fick flera brev från sin vän, Oliver Cowdery, om Joseph Smith och översättningen av guldplåtarna. Oliver skrev av några rader från översättningen och bar vittnesbörd om uppteckningarna, och David läste upp dessa brev för sin familj. Då förföljelsen i Harmony blev värre, bad Oliver David att låta Joseph Smith bo hos honom och där avsluta översättningen. David

upplevde underverk då han gjorde sig redo att åka till Harmony och hämta Joseph. (Se *Church History in the Fulness of Times*, s 56-57.)

4. Berätta följande med egna ord:

Joseph och Emma Smith och Oliver Cowdery bodde en tid hemma hos Peter och Mary Whitmer, David Whitmers föräldrar, under översättningen av Mormons bok. Mycket av det merarbete som det innebar att ha dessa gäster hos sig föll på Mary Whitmer, men hon klagade aldrig. En dag, då hon gick till ladugården för att mjölka korna, mötte hon en vänlig gammal man, som faktiskt var ängeln Moroni, som då hade plåtarna i sin ägo. Moroni sade till henne: "Du har varit mycket trofast och flitig i ditt arbete, men du är trött av din ytterligare arbetsbörda. Därför är det på sin plats att du får ett vittnesbörd på det att din tro må stärkas." Därpå visade han henne guldplåtarna. Denna upplevelse stärkte hela familjen Whitmer. (Se "Report of Elders Orson Pratt and Joseph F Smith", *Millennial Star*, 9 dec 1878, s 772-773; se också *Church History in the Fulness of Times*, s 57-58.)

5. Förhandsgranska och välj ut en del av videofilmen "De tre vittnena" (30 min) som du ska visa för barnen. (Ordna gärna med Primärs presidentskap och de andra lärarna att låta alla barn som är 8-11 år se filmen tillsammans.)

Avslutning

Vittnesbörd

Bär vittnesbörd om att Mormons bok är sann. Uttryck tacksamhet för att du kan vara ett vittne om Mormons boks äkthet och om Frälsaren, Jesus Kristus. Uppmuntra barnen att bära vittnesbörd om Mormons bok för sina familjer.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Lära och förbunden 17:1-4; "Tre vittnens vittnesbörd" och "Åtta vittnens vittnesbörd" hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål	Att hjälpa barnen att känna sig tacksamma för att Mormons bok finns så att de kan läsa och studera den.
------------	---

Förberedelse	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studera under bön den historiska skildringen i lektionen; inledningen till Mormons bok; Läran och förbunden 19:26, 20:1-16 och Moroni 10:4-5. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.) 2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen. 3. Skriv på ett papper bokstäverna i frasen <i>Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus</i> och några fler bokstäver som inte behövs för att fullborda frasen. Skriv bokstäverna så pass stora och med så stort mellanrum mellan dem att man kan klippa isär dem. Klipp isär bokstäverna och lägg dem i en liten påse eller annan behållare. 4. Material:<ol style="list-style-type: none"> a. Läran och förbunden och Mormons bok till varje barn. b. Bild 5-19, Mormons bok trycks.
---------------------	---

Lektionsförslag	Be något av barnen att hålla inledningsbön.
Samlande aktivitet	<p>Ställ fram påsen med bokstäver i och tala om för barnen vilken fras bokstäverna ska bilda. Be dem att lägga bokstäverna i rätt ordning, och lägga överflödiga bokstäver åt sidan. (Skriv gärna frasen på skrivtavlan så att barnen kan se på den medan de ordnar bokstäverna.)</p> <p>Medan de arbetar förklarar du att då Mormons bok först gavs ut, satte man böcker för hand med metalltyper. Tryckaren måste välja ut och sätta dit varje bokstav för sig. Betona att det var ett mycket tidsödande arbete, som barnen kan se när de lägger bokstäverna i ordning i den korta fras du gett dem.</p> <p>Berätta att ni i dag ska lära er mer om utgivningen av Mormons bok.</p>
Skildringar från skrifterna och historien	<p>Undervisa om utgivningen av Mormons bok, som beskrivs i Läran och förbunden 20:1-16, inledningen till Mormons bok och följande historiska skildring.</p> <p>När översättningen av guldplåtarna var nästan klar, började Joseph Smith se sig om efter någon som kunde ge ut översättningen som en bok. Han talade med en tryckare i Palmyra, Egbert B Grandin, och bad honom göra en uppskattning av hur mycket det skulle kosta att trycka boken. Grandin ville inte trycka "guldbibeln", som han kallade den, därför att han visste att andra människor var emot boken. Och så var han rädd att han inte skulle få betalt. Joseph begav sig till Rochester i New York för att se om han kunde hitta någon annan som ville göra det. En</p>

tryckare vägrade att trycka boken, därför att han inte trodde på Josephs redogörelse för hur han fått den. En annan gick med på att trycka den, men hans pris var mycket högt. Slutligen återvände Joseph till Palmyra och övertalade Grandin att trycka boken. Grandin samtyckte först sedan Martin Harris ställt sin gård som säkerhet för tryckkostnaderna.

Herren befalde Joseph Smith att för säkerhets skull låta Oliver Cowdery göra en fullständig avskrift av manuskriptet till översättningen. Joseph gav Oliver Cowdery och Hyrum Smith i uppgift att övervaka tryckningen. Endast några få sidor av manuskriptet i taget togs till tryckaren, och under flera månaders tid besökte Oliver och Hyrum ofta tryckeriet. Oliver Cowdery lärde sig under dessa besök hur man trycker och handsatte en del av typerna för boken själv. I originalmanuskriptet fanns det ingen styckeindelning eller interpunktion, så Grandins sättare, John H Gilbert, lade till detta. Den utgivna boken kallades Mormons bok, därför att profeten Mormon skrev eller sammanställde större delen av denna forntida uppteckning.

Invånare i Palmyra som motsatte sig Mormons bok höll ett möte och beslutade att inte köpa boken när den kom ut. Grandin blev återigen orolig för att han inte skulle få betalt. Martin Harris var rädd för att han skulle bli av med sin gård, och han undrade vad han skulle göra. Joseph Smith frågade Herren, och Herren sade till Martin att inte "hava begärelse" till sin egendom utan "frikostigt giva därav" till tryckningen av Mormons bok (se L&F 19:26). Martin Harris sålde så småningom 151 tunnland av sin gård för att betala Grandin för utgivningen av Mormons bok.

Visa bilden av tryckningen av Mormons bok. Peka ut arken som trycks och staplas, klara att bindas till böcker. Förklara att man satte ett antal sidor, en bokstav i taget, och sedan tryckte man ett stort ark (se särskilda aktiviteter, nr 3.) Tryckaren gjorde ett exemplar av arket och tittade efter fel på det. När arket var helt rätt, tryckte man fem tusen exemplar. Denna procedur upprepades tills 5.000 exemplar av hela Mormons bok hade tryckts. Därefter sändes de tryckta sidorna till bokbinderiet, där de veks, skars och bands till böcker. De första 5.000 exemplaren av Mormons bok blev klara på våren 1830 och kostade 3.000 dollar. Satan hade ihärdigt försökt stoppa översättningen och utgivningen av Mormons bok, men utan framgång.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vem översatte Mormons bok? (L&F 20:2, 8.) Vad innehåller Mormons bok? (L&F 20:9.) Hur kan vi bli välsignade genom att läsa och studera Mormons bok? (L&F 20:9-12.) Vad lär vi oss av kapitel 20 om Herrens omsorg om oss "i denna tidsålder"? (L&F 20:11.)
- Vad vittnar Mormons bok om för oss? (Det är ännu ett testamente [eller vittne] om Jesus Kristus; se titelbladet i Mormons bok.) Hur kan ni vara vittnen om Jesus Kristus? Vad kan ni göra för att visa andra att ni tror på Jesus Kristus?
- Vilket löfte ges till dem som tar emot Mormons bok i tro? (L&F 20:14.) Förklara att evigt liv är ett liv tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Vad händer med dem som förkastar Mormons bok? (L&F 20:15.)

- Hur kan man få ett vittnesbörd om Mormons boks äkthet? (Moroni 10:4-5.) Varför är det nödvändigt att varje människa får ett eget vittnesbörd om Mormons bok?
- Hur känns det att veta att vår himmelske Fader har gjort det möjligt för oss att ha Mormons bok?

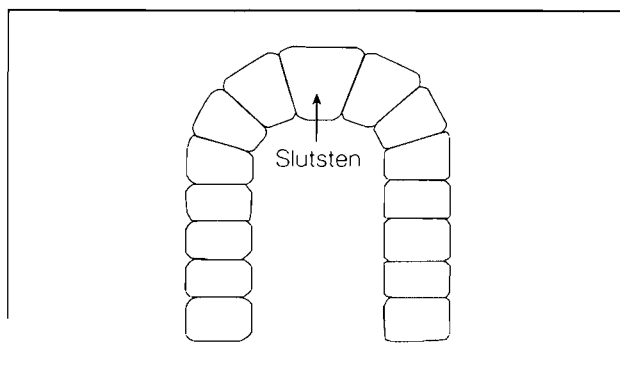
Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Be något av barnen att läsa profeten Joseph Smiths ord, som står i sjätte stycket av inledningen till Mormons bok (från och med *Jag sade till bröderna*).

- Vad är en slutsten?

Rita ett enkelt valv på skrivtavlan (se bilden):

Förklara att en slutsten håller ihop hela valvet. Utan den skulle valvet rasa samman.

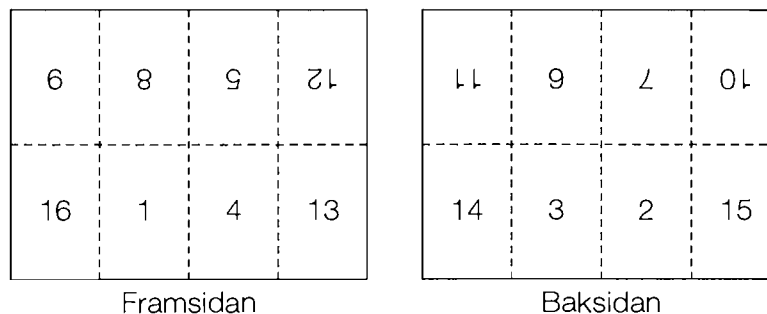
- Varför tror ni att Joseph Smith kallade Mormons bok för "slutstenen i vår religion"?
2. Berätta att kyrkans medlemmar var mycket ivriga att få läsa Mormons bok när den slutligen hade getts ut. Berätta följande med egna ord:

År 1828 flyttade Mary Elizabeth Rollins med sin familj till Kirtland i Ohio. Två år senare, när Mary Elizabeth var tolv, kom det missionärer till Kirtland. Mary Elizabeth och hennes mor anslöt sig till kyrkan. En dag hörde Mary Elizabeth att hennes granne broder Morley, som var presiderande äldste i Kirtland, hade ett exemplar av Mormons bok. Det var det enda exemplaret i staden. Mary Elizabeth gick och frågade honom om hon fick låna den och läsa den. Broder Morley berättade att han inte haft möjlighet att läsa den själv. Bara ett fåtal människor hade ens fått se den. Mary Elizabeth vädjade om att få ha boken bara en kort tid. Broder Morley gick med på att låta henne låna den över natten om hon lämnade tillbaka den direkt på morgonen.

Den natten stannade Mary Elizabeths familj uppe mycket sent. Alla turades om att läsa i boken. Morgonen därpå skyndade sig Mary Elizabeth tillbaka till broder Morleys hem för att lämna tillbaka boken. Broder Morley trodde inte att Mary Elizabeth kunde ha läst mycket på en natt, men hon visade honom hur mycket hon och hennes familj hade läst. Hon berättade för honom hur boken började och om Lehi och hans familj och deras resa över havet. Broder Morley var

förbluffad över att Mary Elizabeth hade läst och förstod så mycket. Han sade till henne att hon kunde ta boken och läsa den klart. Han skulle vänta med att läsa den tills hon var klar. Mary Elizabeth och hennes familj fortsatte läsa, och när de var nästan klara, kom Joseph Smith hem till dem. Han såg Mormons bok och frågade hur den hade hamnat där, eftersom han hade skickat den till broder Morley. Mary Elizabeths farbror berättade för Joseph Smith hur det hade gått till, och Joseph bad att få träffa Mary Elizabeth. Mary Elizabeth sade: "Då [Joseph] fick se mig blickade han allvarligt på mig ... Efter en liten stund kom han fram och lade händerna på mitt huvud och gav mig en underbar välsignelse, den första jag någonsin fått. Han gav mig boken som present, och sade att han skulle ge broder Morley en annan bok" (*The Life and Testimony of Mary Lightner* [Salt Lake City: Kraut's Pioneer Press, n d], s 1-4; se också *The Utah Genealogical and Historical Magazine* 17 [juli 1926]: 193-195).

3. Låt barnen vika var sitt papper i åtta delar (se bilden). Låt dem sedan veckla ut sitt papper och skriva nummer på varje sida som bilden visar:

Se till att barnen skriver 15 på baksidan av 16 och 10 på baksidan av 9.

Be barnen att vika sitt papper igen: först så att 14 och 15 möts; sedan så att 12 och 13 möts och slutligen så att 8 och 9 möts. Varje papper ska se ut som en liten bok, med 1 på framsidan och 16 på baksidan. Klipp med en sax eller skär med en papperskniv sidornas kanter upptill och till höger så att de öppnar sig som en bok. Låt barnen vända sidorna så att de kan se att numren är i rätt ordning. (Pröva detta innan du håller lektionen så att du kan visa barnen hur man gör.)

Förklara att det var så sidorna i Mormons bok trycktes: man lade dem i en viss ordning och tryckte sedan på ett enda stort ark. Sedan vek man det stora arket och skar rent det så att alla sidorna kom i rätt ordning. Många av dessa små "böcker" satte man sedan ihop till en bok — Mormons bok. Än i dag trycker man en del böcker på det sättet.

4. Låt barnen använda följande bilder för att berätta om framkomsten av Mormons bok. Du kan låta alla barnen tillsammans berätta om bilderna, eller så kan du låta dem berätta om en bild var.
- Bild 5-8, Moroni visar sig för Joseph Smith i hans rum (Evangeliet i bild 404.180; 62492)
  - Bild 5-11, Joseph Smith får guldplåtarna (Evangeliet i bild 406.180; 62012)
  - Bild 5-14, Joseph Smith översätter guldplåtarna
  - Bild 5-17, Moroni visar guldplåtarna för Joseph Smith, Oliver Cowdery och David Whitmer

- Bild 5-18, De åtta vittnena ser guldplåtarna
  - Bild 5-19, Mormons bok trycks
5. Berätta att president Ezra Taft Benson, kyrkans trettonde president, nämnde tre skäl till att vi borde studera Mormons bok:
- "[Den] är slutstenen i vår religion." (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
  - "Den skrevs för vår tid."
  - "Den hjälper oss att komma närmare Gud."

(*Nordstjärnan*, jan 1987, s 4. Se också inledningen till Mormons bok och Mormon 8:34-35.)

Be något av barnen att läsa följande ord från president Benson till barnen i kyrkan:

"Jag blir så glad när jag hör hur mycket ni älskar Mormons bok. *Jag* älskar den också, och vår Fader i himlen vill att ni skall fortsätta att lära er från Mormons bok varje dag. Den är vår himmelske Faders speciella gåva till er. Genom att leva efter dess lärdomar får ni lära er vår himmelske Faders vilja" (*Nordstjärnan*, juli 1989, s 76).

6. Hjälp barnen att memorera åttonde trosartikeln eller Moroni 10:4-5.
7. Sjung eller säg texten till "En ängel kom till Joseph Smith" (*Sjung med mig*, B-43)

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för att Mormons bok, genom profeten Joseph Smiths tro och ansträngningar, kunde ges ut så att vi kan studera den och lära av den. Bär vittnesbörd om att vi kan komma närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom att studera Mormons bok. Uppmana barnen att läsa och studera Mormons bok och be om ett eget vittnesbörd om dess äkthet.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 20:8-12 och inledningen till Mormons bok hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att stärka varje barns vittnesbörd om att den sanna kyrkan genom uppenbarelse återställdes till jorden.

Förberedelse

1. Studera under bön den historiska skildringen i lektionen och Läran och förbunden 20:1-4, 37, 71-79 och 21:1-5. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 68:27 och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 16 och 17.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bild 5-6, Den första synen (Evangeliet i bild 403.180; 62470); bild 5-8, Moroni visar sig för Joseph Smith i hans rum (Evangeliet i bild 404.180, 62492); bild 5-11, Joseph Smith får guldplåtarna (Evangeliet i bild 406.180; 62012); bild 5-14, Joseph Smith översätter guldplåtarna; bild 5-15, Johannes döparen förlämnar aronska prästadömet (Evangeliet i bild 407.180; 62013); bild 5-16, Melkisedekska prästadömet återställelse (Evangeliet i bild 408.180; 62371); bild 5-20, Kyrkan organiseras.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Gå igenom de händelser i Joseph Smiths liv som ledde fram till återställelsen av den sanna kyrkan på jorden genom att visa de bilder som nämns under "Förberedelse" (alla utom bilden där kyrkan organiseras). Låt barnen berätta om de händelser som bilderna illustrerar.

- Varför hände allt detta i Joseph Smiths liv?

Läs eller låt något av barnen läsa följande citat:

"Den dagen då kyrkan organiserades ... var examensdag för Joseph efter tio år av förunderlig skolutbildning ... Alla dessa [händelser] var en förberedelse för den historiska dagen 6 april" (Gordon B Hinckley, "150-Year Drama: A Personal View of Our History", *Ensign*, april 1980, s 11-12).

Hjälp barnen att förstå att dessa händelser beredde Joseph Smith för hans allra viktigaste uppgift: Att bistå Herren i återställandet av Jesu Kristi kyrka till jorden.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om organiserandet av kyrkan och de anvisningar profeten Joseph Smith fick, som beskrivs i följande historiska skildring och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilden där kyrkan organiseras vid rätt tillfälle.

Joseph Smith och Oliver Cowdery fick aronska prästadömet och melkisedekska prästadömet från Johannes döparen och Petrus, Jakob och Johannes år 1829. Joseph fick då myndigheten att organisera och presidera över kyrkan. Joseph Smith fick två viktiga uppenbarelser i april 1830 om hur kyrkan skulle organiseras. I dessa uppenbarelser, som nu finns utgivna som Läran och förbunden 20 och 21, befalldes Joseph att organisera kyrkan så som Jesus Kristus hade organiserat sin kyrka då han levde på jorden.

Herren uppenbarade för profeten den exakta dagen då kyrkan skulle organiseras (se L&F 20, ingressen och vers 1). Ett möte för att organisera kyrkan sammankallades tisdagen den 6 april 1830 hemma hos Peter Whitmer d ä i Fayette i New York. Omkring 60 personer kom till detta möte, vilket Joseph Smith ledde.

I staten New York krävdes det att en kyrka hade sex officiella medlemmar innan den kunde vara lagligt organiserad. Joseph Smith och Oliver Cowdery hade döpts samma dag som de fick aronska prästadömet, och senare hade Hyrum Smith, Peter Whitmer d y, Samuel H Smith och David Whitmer döpts. Dessa män var de första officiella medlemmarna i kyrkan. Alla dessa män hade sett guldplåtarna och hade vittnesbörd om att Joseph Smith var en profet och den person genom vilken Jesus Kristus skulle återställa sin kyrka.

Efter en bön frågade Joseph de närvarande om de accepterade honom och Oliver som sina lärare och andliga ledare. Alla sade ja genom handuppräckning (som vi gör i kyrkan i dag när vi röstar in medlemmar i kallelser). Joseph Smith och Oliver Cowdery ordinerade sedan varandra till äldstens ämbete. Joseph och Oliver administrerade sakramentet till de närvarande. Därefter konfirmerade de dem som hade döpts och gav dem den Helige Andens gåva. Nu var Jesu Kristi sanna kyrka återställd och organiserad på jorden igen. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Jesu Kristi återställda kyrka och lär ut samma evangelium som Jesus gjorde när han levde på jorden (se särskilda aktiviteter, nr 3).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- När organiserades kyrkan? (L&F 21:3.) Vad kallades Joseph Smith att vara i kyrkan? (L&F 20:2; 21:1.) Vad kallades Oliver Cowdery att vara? (L&F 20:3.) Vem gav Joseph och Oliver dessa kallelser? (L&F 20:4.) Vem kallar män att bli apostlar och profeter idag? (Jesus Kristus.)
- Vilka ska döpas? (L&F 20:37, 71.) Vad betyder det att bära ansvar? Vilken är ansvarighetsåldern? (L&F 68:27.) Hur ska vi döpas? (L&F 20:72-74.)
- När ska vi ta sakramentet? (L&F 20:75.) Varför tar vi sakramentet?
- Vad fick de första medlemmarna i kyrkan lära sig om profeten Joseph Smith? (L&F 21:4-5.) Vem talar om för oss vad Jesus Kristus vill att vi ska göra i dag? (Den levande profeten.) Var kan vi höra eller läsa om den levande profetens lärdomar? Varför bör vi lära oss vad den levande profeten undervisar oss om i dag?

- Varför är det viktigt att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är samma kyrka som Jesus grundade då han levde på jorden? Varför behöver vi Jesu Kristi kyrka på jorden i dag? Vilka välsignelser får ni genom att vara medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Ge barnen var sitt exemplar av frågesporten i slutet av lektionen (om det inte är möjligt att göra kopior, skriver du frågesporten på skrivtavlan). Låt antingen barnen få frågesporten i början av lektionen för att se vad de redan vet om organiserandet av kyrkan, eller i slutet av lektionen som repetition.
2. Berätta att Jesus Kristus talade om för Joseph Smith exakt hur kyrkan skulle organiseras. Han berättade till och med för Joseph vad kyrkans namn skulle vara (fast denna uppenbarelse kom år 1838, åtta år efter det att kyrkan organiserades).
  - Vad sade Jesus Kristus till Joseph Smith att kyrkan skulle heta?

Låt barnen följa med i Läran och förbunden då en av dem läser Läran och förbunden 115:4 högt. Förklara att namnet på kyrkan betyder att det är Jesu Kristi kyrka återställd till jorden i vår tid, de sista dagarna.
3. Dela upp klassen i två grupper. Ge varje grupp en av följande skyltar:

Jesu Kristi kyrka då han levde på jorden

Jesu Kristi återställda kyrka — Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Ge gruppen som har "Jesu Kristi kyrka då han levde på jorden" skriftställena ur Bibeln som anges nedan, och ge gruppen som har "Jesu Kristi återställda kyrka" de skriftställen i Läran och förbunden som anges nedan.

Matteus 3:13, 16 / L&F 20:72-74

(dop genom nedsänkning av någon som har myndighet)

Efesierbrevet 2:19-20 / L&F 21:1

(levande apostlar och profeter)

Amos 3:7 / L&F 21:5

(fortlöpande uppenbarelse)

Lukas 22:19-20 / L&F 20:75

(sakramentet)

Låt varje barn högt läsa ett av de skriftställen som tilldelats hans eller hennes grupp. Diskutera med barnen vad dessa skriftställen säger om Jesu Kristi kyrka. Hjälpa barnen att förstå att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är organiserad på samma sätt som Jesu Kristi kyrka var organiserad då han levde på jorden.

4. Hjälp barnen att förstå att om de har ett vittnesbörd om Jesus Kristus och hans återställda kyrka, tror de att —
- Jesus Kristus är vår himmelske Faders Son och vår Frälsare.
  - Joseph Smith är den Guds profet genom vilken evangeliet återställdes.
  - Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Jesu Kristi sanna kyrka.
  - Vi leds av en levande Guds profet i dag.
- Hjälp barnen att förstå att de genom studier och bön kan få ett vittnesbörd om att allt detta är sant. Hjälp dem komma på sätt att få ett vittnesbörd eller stärka sitt vittnesbörd om dessa viktiga principer.
5. Påminn barnen om att levande apostlar är en viktig del av Jesu Kristi kyrka. Låt dem slå upp Matteus 10:2-4 och läsa namnen på Jesu ursprungliga tolv apostlar. Visa sedan bilderna på de nuvarande tolv apostlarna (från möteshusets bibliotek eller kyrkans tidskrifter) och lär barnen deras namn.
6. Hjälp barnen att memorera sjätte trosartikeln. Påpeka att kyrkan i dag har alla ämbetsmän som nämns i denna trosartikel, fast vi har andra namn på några av dem (*biskopar* i stället för *herdar* och *patriarker* i stället för *evangelister*).
7. Låt barnen sjunga eller säga texten till "Jesu Kristi Kyrka" (*Barnens sångbok*, s 48). Be barnen att medan de sjunger ge akt på två saker de vet eller förstår och fyra saker de ska göra som medlemmar i kyrkan. Skriv upp dessa saker på skrivtavlan. Låt sedan barnen sjunga sången igen.

Avslutning

Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om att Joseph Smith var den profet genom vilken Jesu Kristi kyrka återställdes till jorden. Uttryck tacksamhet för de många välsignelser kyrkan ger dig. Låt barnen berätta om på vilka sätt kyrkan är till välsignelse för dem.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 20:1-4 och 21:1-5 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiseras

Vilken dag organiserades kyrkan?

1. 12 juni 1828
2. 6 april 1830
3. 13 september 1944

I vilken stat i Förenta staterna organiserades kyrkan?

1. Missouri
2. Ohio
3. New York

Hur många medlemmar behövde kyrkan ha för att vara lagligt organiserad?

1. 6
2. 60
3. 600

Ange tre sätt på vilka den återställda kyrkan är densamma som den kyrka Jesus Kristus organiserade då han var på jorden.

- 1.
- 2.
- 3.

Viktiga förordningar återställs

Lektion 12

Mål Att hjälpa barnen att känna tacksamhet för förmånen att kunna döpas, konfirmeras och ta del av sakramentet.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 20:37, 41, 72-79; 22; 27:1-4 (även ingresserna); Andra Nephi 31:17-21 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggs läsning: Läran och förbunden 58:42 och Joseph Smiths skrifter 2:68-74.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Gör en kopia av labyrinten i slutet av lektionen åt varje barn. Om det inte är möjligt att göra en kopia åt varje barn, kan du före lektionen rita labyrinten på ett papper eller på skrivtavlan.
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Mormons bok och Den kostbara pärlan.
  - c. En penna till varje barn.
  - d. Karta över området New York-Ohio, i slutet av lektion 1.

Observera: Då ni talar om dop och konfirmation är det viktigt att vara lyhörd för deras känslor som inte är döpta och konfirmerade.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Ge barnen var sin penna och var sin kopia av labyrinten som finns i slutet av lektionen. Be barnen att leta efter och markera vägen från "Porten" till "Evigt liv". (Om du har ett enda exemplar av labyrinten låter du barnen tillsammans leta efter vägen.)

Låt barnen jämföra sina labyrinter och se om de alla hittat samma väg. Påpeka att det bara finns en öppen väg genom labyrinten. De andra vägarna tar förr eller senare slut.

Säg till barnen att livet kan vara som en labyrint ibland. Vi kan fatta många olika beslut och följa många olika vägar, men bara en väg leder oss till evigt liv tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Den vägen är Jesu Kristi evangelium.

- Om vägen genom labyrinten representerar evangeliet, vad tror ni då att "Porten" representerar?

Läs eller låt något av barnen läsa Andra Nephi 31:17 högt. Förklara att dopet in i Jesu Kristi kyrka är "porten" som för oss in på vägen mot evigt liv.

- Vad får vi sedan vi döpts som hjälper oss att fatta riktiga beslut och hålla oss på vägen till evigt liv? (Den Helige Andens gåva.)
- Vad gör vi varje vecka som hjälper oss att minnas de viktiga förordningarna dop och konfirmation? (Vi tar sakramentet.)

Påminn barnen om att efter avfallet fanns Jesu Kristi evangelium inte längre på jorden. Prästadömet fanns inte heller på jorden. Följaktligen kunde ingen döpas, konfirmeras eller ta sakramentet på rätt sätt. Evangeliet och prästadömet måste återställas i de sista dagarna.

Skildringar från skrifterna och historien

Repetera kortfattat hur prästadömet och Jesu Kristi kyrka återställdes i dessa sista dagar (se lektionerna 8 och 11). Säg att då prästadömet hade återställts, kunde män som innehade detta döpa, konfirmera och välsigna och dela ut sakramentet. Det var första gången sedan avfallet som dessa förordningar hade utförts med rätt myndighet.

Undervisa barnen om Herrens anvisningar angående dop, konfirmation och sakramentet, som ges i de skriftställen som anges under "Förberedelse", och om den önskan som de första heliga i vår tid hade att döpas och konfirmeras, vilket beskrivs i följande historiska skildring. Håll upp kartan vid rätt tillfällen.

Joseph Smith fick en uppenbarelse som sade att alla människor som ville ansluta sig till Jesu Kristi kyrka måste omvända sig från sina synder, bli ödmjuka och vara villiga att tjäna Jesus Kristus (se L&F 20:37). De kunde då döpas in i kyrkan och få sina synder förlåtna.

Vid mötet där kyrkan organiserades, blev de som redan var döpta konfirmerade som medlemmar i kyrkan och förlänades den Helige Andens gåva. De närvarande tog också sakramentet. Efter mötet döptes flera personer, däribland profetens mor och far, Lucy Mack Smith och Joseph Smith d ä. Profetens föräldrar glädde sig åt att få bli döpta, och Joseph var också fylld av glädje. Lucy Mack Smith skrev att då hennes man kom upp ur vattnet där han döptes, "stod Joseph på stranden, tog sin far i handen, och utbrast, med tårar av glädje: 'Lovad vare min Gud! att jag fått leva och se min egen far döpas in i Jesu Kristi sanna kyrka!'" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 168.)

Kyrkan började växa. Människor lyssnade till Joseph Smiths, Oliver Cowderys och andra missionärers undervisning, och många ville ansluta sig till kyrkan. En del hade redan döpts i andra kyrkor, och de undrade varför det var nödvändigt att döpas igen. Joseph frågade Herren och mottog den uppenbarelse som finns nedtecknad i Läran och förbunden 22. I denna uppenbarelse förklarade Herren att de som hade döpts i andra kyrkor inte hade döpts av någon med rätt prästadömsauktoritet. Därför behövde de döpas igen av någon som hade myndighet.

Två månader efter det att kyrkan organiserats, reste Joseph och Emma Smith, Oliver Cowdery och andra till Colesville i New York, därför att ett antal människor i det området ville bli döpta. När de kom fram till Colesville gjorde de en fördämning i en å för att få en damm att döpa i. Men på natten kom en pöbelhop och förstörde fördämningen. Dagen därpå var en söndag. De heliga höll ett möte där Oliver Cowdery predikade och andra personer bar vittnesbörd om omvändelse,

dop och den Helige Andens gåva. Några som tillhörde pöbeln var med på mötet, och efteråt förolämpade och bråkade de med de heliga.

På måndag morgon lagade kyrkans medlemmar fördämningen och höll ett dopmöte för profetens hustru, Emma, och tolv andra personer. När mötet var slut, hade pöbeln samlats igen och hotade att göra de heliga illa. När de heliga gick till ett hem i närheten, följde pöbeln efter dem, men vår himmelske Fader beskyddade de heliga så att pöbeln inte skadade dem.

Ett möte skulle hållas på kvällen för att man skulle konfirmera dem som hade döpts under dagen. Men alldeles innan mötet började kom en konstapel (lagens väktare) och arresterade Joseph Smith för "förgelseväckande beteende ... uppviglande folket genom att predika Mormons bok" (*History of the Church*, 1:88). Konstapeln visste att pöbeln tänkte skada Joseph, så han satte Joseph i en vagn och körde bort från pöbeln. När de körde iväg, lossnade ett vagnshjul, och det var nära att de omringades av pöbeln igen. De bytte snabbt ut hjulet och körde vidare. Konstapeln förde Joseph till en annan stad. Den natten sov konstapeln med laddat gevär bredvid sig, ifall han behövde beskydda Joseph mot pöbeln.

Dagen därpå hölls en rättegång, men Joseph släpptes fri eftersom det inte fanns några bevis mot honom. Han arresterades genast av en annan konstapel och ställdes inför rätta i en annan stad, men återigen fanns det inga bevis. Därför fick han till slut ge sig av hem.

Under tiden hade de heliga i Colesville bett om att Joseph skulle vara säker och kunna återvända och konfirmera dem som medlemmar i kyrkan. I slutet av augusti kom Joseph och Oliver Cowdery tillbaka till Colesville med några andra män. På vägen dit stötte de på en stor skara män som arbetade på vägen. Några av dessa män var fiender till profeten. Men trots att de iakttog profeten och hans vänner noga, kände de inte igen dem utan de fick passera. Tack vare detta underverk, anlände Joseph i säkerhet till Colesville, och medlemmarna där kunde konfirmeras och ta del av sakramentet.

Tidigare i augusti hade Joseph planerat ett litet möte för att konfirmera sin hustru, Emma, och en annan kvinna. Då Joseph gick för att skaffa vin till sakramentet, möttes han av en ängel. Ängeln sade till honom att han inte skulle köpa vin av sina fiender (se L&F 27:3). Ängeln sade också att det inte hade någon betydelse vad man åt eller drack under sakramentet, så länge som de som tog sakramentet gjorde det till åminnelse av Kristi försoning (se L&F 27:2).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför döps vi? (Till våra synders förlåtelse och för att bli medlemmar i Jesu Kristi kyrka; se L&F 20:37.) Vad måste vi göra för att bereda oss för dopet? (L&F 20:37.) Om vi verkligen omvänder oss och döps, ges det ett löfte angående våra synder. Vilket? (De ska förlåtas; se L&F 58:42.)
- Vilken myndighet, eller vilket prästadöme behövs för att utföra dop? (Joseph Smiths skrifter 2:69.) Hur fick Joseph Smith och Oliver Cowdery detta prästadöme? (Joseph Smiths skrifter 2:68-71.) Varför godtog inte Herren dop som hade utförts i andra kyrkor? (L&F 22.)
- Efter dopet konfirmeras vi. Hur? (L&F 20:41.) Vilken prästadömsauktoritet behövs för denna förordning? (Joseph Smiths skrifter 2:70, 72.) När vi

konfirmeras som medlemmar i kyrkan, får vi en gåva. Vilken? Hur måste vi leva för att förbli värdiga den Helige Andens gåva?

- Varför tror ni att Joseph Smith var glad då hans föräldrar döptes? Varför är ni tacksamma för att ni har döpts in i Jesu Kristi sanna kyrka?
- Hur försökte kyrkans fiender hindra de heliga i Colesville från att döpas? Vad var det som hindrade de nydöpta heliga från att konfirmeras samma dag? Hur beskyddades Joseph Smith mot pöbeln?
- Varför tror ni att många heliga var villiga att möta faror för att kunna döpas och konfirmeras? Hur tror ni de kände sig när de hade blivit döpta och konfirmerade? Hur känns det när ni gör det som är rätt?
- Vad sade ängeln till Joseph Smith om vad vi bör använda till sakramentet? (L&F 27:2.) Vad använder vi i dag? (Se ingressen till L&F 27.) Vad bör vi komma ihåg när vi tar sakramentet? (L&F 27:2.)
- Vad lovar vi att göra när vi tar sakramentsbrödet? (L&F 20:77.) Vad lovar vi att göra när vi tar vattnet? (L&F 20:79.) Vad betyder det att vi tar på oss Jesu Kristi namn? Vad betyder det att alltid minnas honom? Hur minns vi Jesus under veckan?
- Då vi tar sakramentet påminns vi om de förbund vi slöt då vi döptes. Hur?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Låt ett eller flera barn läsa Mosiah 18:8-10 högt, och låt ett annat barn läsa Läran och förbunden 20:37 högt.

Skriv följande på skrivtavlan:

Vi intygar (lovar) vid dopet att vi ska göra följande:

Tjäna andra.

Hålla buden.

Alltid stå som vittnen om Gud.

Ta på oss Jesu Kristi namn.

Tala helt kort om vad vart och ett av dessa förbund (löften) betyder.

Låt två andra barn läsa sakramentsbönerna ur Läran och förbunden 20:77, 79. Be barnen att lyssna till bönerna och räcka upp handen varje gång de hör ett förbund nämnas som är likadant eller påminner om det vi sluter när vi döps.

Samtala om hur vi genom att lyssna till sakramentspsalmen och sakramentsbönerna kan påminnas om de löften vi gav när vi döptes.

2. Hjälプ barnen att förstå hur viktigt det är att fortsätta lyda buden efter dopet (se Andra Nephi 31:17-20). Skriv i förväg på separata papper upp påståenden som talar om hur vi kan hålla oss på den raka och smala stigen efter dopet (till

exempel be, läsa skrifterna, betala tionde och lyda våra föräldrar) och påståenden om hur vi kan komma bort från stigen (till exempel bråka med våra syskon, ljuga eller bryta mot visdomsordet).

Säg till barnen att Jesu Kristi evangelium ibland kallas den raka och smala stigen. Lägg ett långt snöre, rep eller tejp på golvet som får symbolisera den raka och smala stigen.

Be någon frivillig att stå vid ena änden av snöret som du lagt ut på golvet. Ge varje barn ett eller flera av de påståenden som du har skrivit ned. För varje påstående som läses upp ska barnet vid snöret avgöra om det håller honom eller henne på den raka och smala stigen. Om det gör det, tar barnet ett litet steg framåt. Om det inte gör det, tar barnet ett steg åt sidan. När ett nytt positivt påstående läses upp, ställer sig barnet på stigen igen. Fortsätt tills barnet når andra änden av snöret.

Påminn barnen om att vi genom att lyda buden och göra vad Jesus Kristus vill att vi ska göra, bereder oss för att leva hos honom och vår himmelske Fader för evigt. Om du vill kan du ge barnen papper och penna och låta dem skriva upp en eller två saker de ska göra under veckan för att hålla sig på den raka och smala stigen.

3. Medan ett barn läser Läran och förbunden 20:37 skriver du på tavlan upp egenskaperna hos någon som är redo att döpas. Här följer några tänkbara saker:

- Är ödmjuk
- Har ett förkrossat hjärta
- Har en bedrövad själ
- Är villig att ikläda sig Jesu Kristi namn
- Har omvänt sig och vill fortsätta omvända sig
- Är besluten att tjäna Herren intill änden
- Visar genom sina gärningar att han eller hon är uppriktig

Tala med barnen om dessa egenskaper och hur vi kan fortsätta utveckla dem efter dopet. Uppmuntra barnen att läsa och tänka på Läran och förbunden 20:37 under veckan som förberedelse för att ta sakramentet.

4. Sätt upp bilden Johannes döparen döper Jesus (bild 208.180 i Evangeliet i bild eller 62133 från möteshusets bibliotek).

- Var döptes Jesus Kristus?
- Var döptes du?

Påpeka att många människor i dag döps i dopfuntar som är fyllda med varmt, klart vatten. Men man kan döpas varhelst det finns tillräckligt med vatten för att bli fullständigt nedsänkt. I dag och i forna dagar har människor döpts i åar, sjöar, havet, vattentankar och simbassänger. Joseph Smith döptes i en flod, och många andra presidenter i kyrkan döptes i åar, dammar eller kanaler. Howard W Hunter döptes i en simbassäng. (Se William G Hartley, "Our Prophets' Outdoor Baptisms", *Friend*, mar 1988, s 30-31; och "President Howard W Hunter: The Lord's 'Good and Faithful Servant'", *Ensign*, apr 1995, s 9.)

- Har det någon betydelse var man döps?
- Vad är det som är viktigt med hur man döps?

Påpeka för barnen att det är viktigt att döpas genom nedsänkning av någon som har rätt prästadömsauktoret, oavsett var man döps.

5. Berätta att många människor som vill bli döpta möter svårigheter. Ibland får de exempelvis inte sina familjers och vänners stöd. I vissa länder där kyrkan precis börjat växa, kan det vara svårt att hitta en plats där man kan döpa.

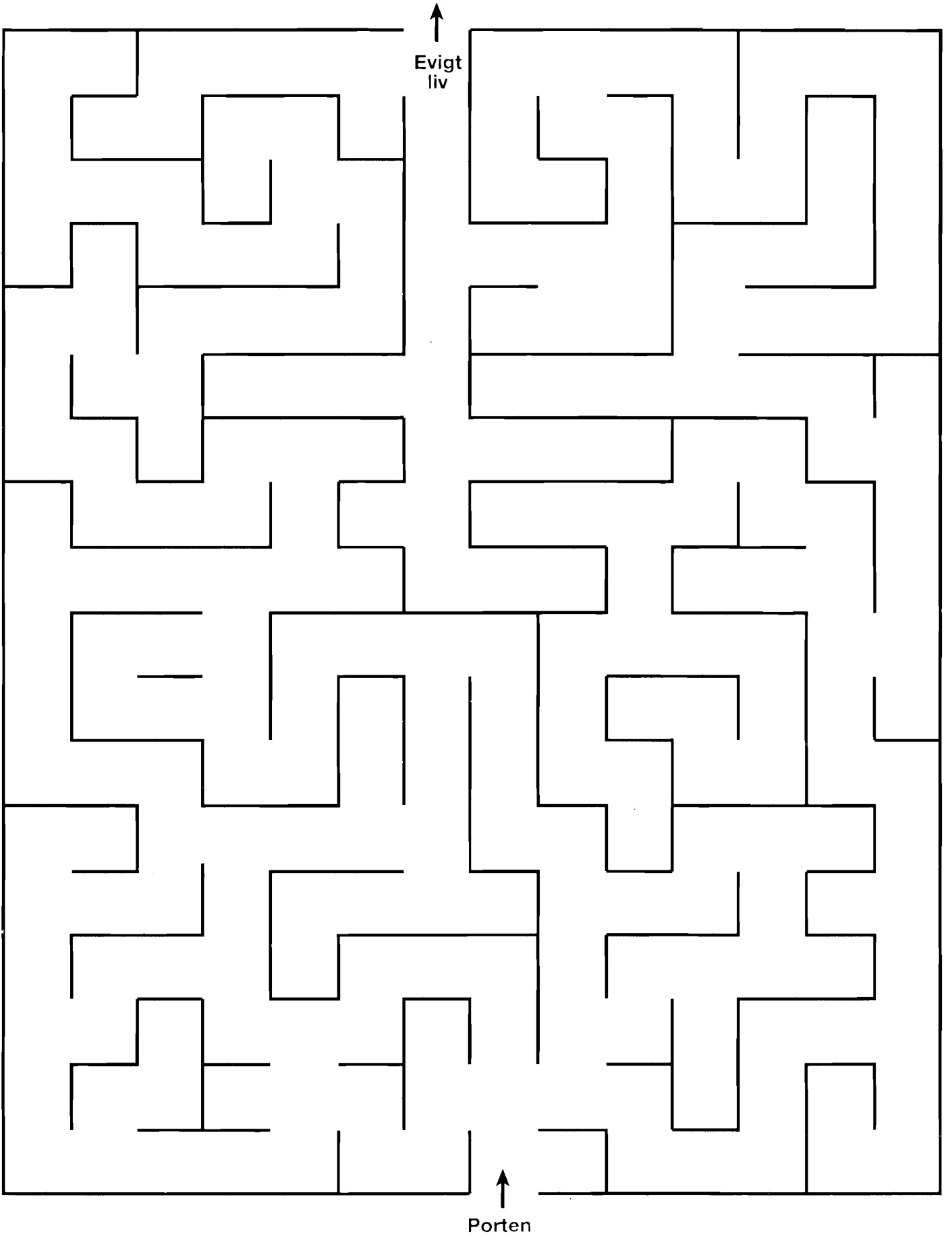
Berätta om någon som övervunnit hinder för att bli döpt. Berätta gärna följande:

I Kenya i Afrika var kyrkans medlemmar tvungna att göra många förberedelser för att ha dop. De hämtade en vattentank från ett grannland. De fick hålla på i fem timmar med att pumpa vatten från en brunn och bära det till kyrkan, som låg mer än sex kilometer därifrån. Vattennivån i vattentanken var inte tillräckligt hög för att helt nedsänka den som döptes, så tio personer stod i funten för att höja vattennivån. (Se E Dale LeBaron, "Pioneers in East Africa", *Ensign*, okt 1994, s 22.)

6. Hjälp barnen att gå igenom eller memorera fjärde trosartikeln.
7. Låt barnen sjunga eller säga texten till "Ibland kan jag se regnbågen" (*Barnens sångbok*, s 53).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för olika förordningar som dop, konfirmation och sakramentet och för de välsignelser du får genom dessa förordningar.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 20:72-79 och Andra Nephi 31:17-21 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål

Att uppmuntra varje barn att dela med sig av evangeliet och utveckla de egenskaper som behövs för att man ska bli en framgångsrik missionär.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 4, 14 och 133:37; den historiska skildringen i lektionen; Läran och förbunden 11:7, 9, 20-22 och Läran och förbunden 32. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 12.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Klipp ut 20-30 små bilder av människor från tidskrifter och tidningar, eller gör i ordning 20-30 små papperslappar och texta ett namn på varje, till exempel namnen på klassmedlemmar och andra vanliga namn.
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bild 5-1, Profeten Joseph Smith (Evangeliet i bild 401.180; 62002) eller bild 5-2, Joseph Smith (Evangeliet i bild 400.180; 62449); bild 5-21, Missionärer på väg till Independence i Missouri.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Sprid ut de små bilderna av människor eller papperslapparna med namn i rummet. Be om någon frivillig. När du säger "nu" ska denne samla ihop så många "människor" (bilder eller papperslappar) som möjligt på en viss tid (till exempel fem sekunder eller den tid det tar för de andra barnen att räkna långsamt till fem). Räkna hur många människor han eller hon kunde samla in.

Fråga barnen om det skulle gå att samla ihop flera om han eller hon fick hjälp. Sprid ut bilderna eller papperslapparna i rummet igen, och be om ytterligare en frivillig. Låt de två barnen samla ihop så många människor som möjligt på samma tid som förut. Räkna hur många de kunde samla in.

- Hur många människor samlade ett barn in? Hur många människor samlade båda barnen in?
- Hur många människor tror ni man kunde samla in om hela klassen hjälptes åt?

Sätt upp bilden av Joseph Smith.

Säg att sedan Mormons bok hade tryckts och kyrkan organiserats ville vår himmelske Fader och Jesus Kristus att alla människor skulle få höra evangeliet och få möjligheten att bli medlem i kyrkan.

Hjälp barnen att slå upp Läran och förbunden 133:37, och be något av dem att läsa versen högt. Förklara att denna vers ingår i en uppenbarelse som gavs till Joseph Smith år 1831, året efter det att kyrkan organiserades.

- Vilka behöver evangeliet predikas för?
- Hur lång tid tror ni det skulle ta för en person att predika evangeliet för alla på jorden?

Säg att Joseph Smith visste att det skulle vara omöjligt för honom att själv undervisa alla människor om evangeliet. Han behövde hjälp av andra. Precis som två barn kunde samla in fler bilder (eller papperslappar) än ett barn kunde, kan flera medlemmar i kyrkan som arbetar tillsammans för att sprida evangeliet undervisa fler människor än bara Joseph kunde.

Skildringar från skrifterna och historien

Berätta att Herren kallar missionärer att predika evangeliet. Undervisa barnen om de egenskaper och uppgifter som missionärerna ska ha, vilka beskrivs i Läran och förbunden 4 och 14. Förklara att fastän uppenbarelserna i dessa kapitel ursprungligen gavs till vissa personer (Joseph Smith d ä respektive David Whitmer), gäller det som står i dem lika mycket alla som vill sprida evangeliet och bygga upp vår himmelske Faders rike.

Undervisa sedan barnen om de erfarenheter som några av de första missionärerna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hade, vilka beskrivs i följande historiska skildringar.

Samuel Smith, den förste missionären

Samuel Smith var en av Joseph Smiths yngre bröder. Han var den förste som döptes efter Joseph Smith och Oliver Cowdery och var en av de sex ursprungliga medlemmarna i kyrkan. Han var också ett av de åtta vittnena. En kort tid efter det att kyrkan hade organiserats, blev Samuel Smith den förste resande heltidsmissionären. Samuel, som var 22 år gammal, tog med sig flera exemplar av Mormons bok och gav sig iväg till fots för att predika evangeliet.

Han gick 40 km första dagen och stannade vid många hus för att undervisa människorna om kyrkan. Men de var ovänliga mot honom och lyssnade inte på honom. På kvällen stannade han vid ett värdshus och försökte sälja en bok till värdshusvärdens. När mannen fick höra att Mormons bok var översatt från guldplåtar, skrek han: "Din lögnare! Ut härifrån" (se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 169). Nedslagen och missmodig sov Samuel den natten på marken under ett träd.

Dagen därpå kom Samuel hem till John P Greene, pastor i en annan kyrka. Herr Green ville inte köpa en bok, men han sade att han skulle försöka hitta någon som ville det. Samuel kom tillbaka till herr Greene några veckor senare och fann att inga böcker hade sålts. Anden sade dock till honom att ge en bok till Rhoda Greene, Johns hustru, och uppmana henne att be om att få veta om boken var sann. Herr och fru Greene läste Mormons bok och blev omvända. Tidigare hade Samuel sålt en bok till Rhoda Greenes bror, Phineas Young. Han läste den och trodde att den var sann, och han gav sin bok till sin yngre bror, Brigham Young, som också läste och trodde på den. Brigham Young skickade boken vidare, och så småningom nådde den Heber C Kimball. Inom två år blev dessa personer och deras familjer alla medlemmar i kyrkan, tack vare Mormons bok och Samuel

Smiths missionsansträngningar (se särskilda aktiviteter, nr 4). Senare blev dessa män ledare i kyrkan.

Hyrum Smith träffar Parley P Pratt

Läran och förbunden 11 innehåller en uppenbarelse som gavs genom Joseph Smith till hans bror Hyrum. I denna uppenbarelse uppmanades Hyrum att söka visdom, lära människorna att omvända sig, och att studera evangeliet (se L&F 11:7, 9, 20-22).

En kväll då Hyrum Smith vallade korna hemåt, kom en främling fram till honom och frågade var han kunde finna Joseph Smith, Mormons boks översättare. Hyrum berättade för mannen att Joseph bodde omkring sexton mil därifrån, men att han var bror till honom. Han bjöd in mannen. Mannen hette Parley P Pratt, och han var predikant i en annan kyrka. Han berättade för Hyrum att han hade fått tag i en Mormons bok och att han hade stannat uppe hela natten och läst den. Parley hade läst hela Mormons bok på en vecka och visste att den var sann, och han ville veta mer om kyrkan. Hyrum tillbringade hela natten med att undervisa Parley om evangeliet och bära vittnesbörd. Några dagar senare gick Parley och Hyrum 40 km för att Parley skulle få döpas av Oliver Cowdery. Parley gick sedan för att hälsa på släktingar. Inom kort hade hans bror, Orson Pratt, döpts. Både Parley P Pratt och Orson Pratt blev senare ledare i kyrkan.

Mission bland indianerna

Omkring sex månader efter kyrkans grundande kallades fyra män — Oliver Cowdery, Parley P Pratt, Peter Whitmer d y och Ziba Peterson — att predika evangeliet för indianerna som bodde nära gränsen till Missouri (se L&F 32). Dessa missionärer gick mer än 240 mil under sina missioner.

Först besökte de indianerna i Cattaraugus-reservatet när Buffalo i New York. Sedan färdades de genom staten Ohio, där Parley P Pratt hade varit predikant. Männerna stannade till för att hälsa på Sidney Rigdon, en annan predikant som Parley hade känt i Kirtland i Ohio. Parley berättade för Sidney om evangeliet, och Sidney läste Mormons bok och blev omvänd till kyrkan. Han och Parley Pratt undervisade sina efterföljare och fick döpa nästan hela församlingen. Grenen i Kirtland blev snart en av de starkaste grenarna i kyrkan och blev senare kyrkans säte.

Missionärerna lämnade Kirtland mitt i vintern och färdades genom snö och is på väg till andra indianstammar (visa bilden av missionärerna). De fick sällskap av Frederick G Williams, en nyomvänd från Kirtland.

Missionärerna kom fram till Independence, Missouri, i februari. Tre av dem fortsatte västerut för att besöka Delaware-indianerna. Hövdingen för dessa indianer, Chief Anderson, sammankallade ett möte för alla hövdingarna bland hans folk. Oliver Cowdery berättade för hövdingarna om Mormons bok. Chief Anderson kände tacksamhet mot missionärerna som kommit så långt ifrån för att berätta för dem om boken. Han ville att hans folk skulle få undervisning om denna bok som var en uppteckning om deras förfäder, lamaniterna. Men missionärer i andra kyrkor var avundsjuka och uppmanade Förenta staternas regering att hålla de missionärer som var sista dagars heliga borta från indianterritoriet. Äldsterna

tvångades snart att lämna Chief Andersons folk. De återvände till Independence och undervisade vita nybyggare i det området.

Dessa fem missionärer beredde vägen för kyrkan att flytta västerut. Området runt Independence i Missouri blev snart ytterligare en samlingsplats för kyrkans medlemmar.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur beskrev Herren återställelsen av evangeliet i Läran och förbunden 4:1 och 14:1? Varför är återställelsen av evangeliet "ett stort och underbart verk"?
- I Läran och förbunden 4:2 gav Herren en anvisning till dem som vill tjäna Gud. Vilken? Vad betyder det att tjäna honom av allt sitt hjärta, all sin förmåga, all sin själ, allt sitt sinne och all sin styrka? På vilka sätt kan ni tjäna Gud? Vad lovar Herren om vi troget tjänar honom? (L&F 4:2; 14:3.)
- Vilka egenskaper bör en Guds tjänare ha? (L&F 4:5-6.) Hur uppvisade de första missionärerna dessa egenskaper då de predikade evangeliet? Hur uppvisar missionärer i dag dessa egenskaper? Hur kan vi utveckla dessa egenskaper?
- Varför tror ni att kärlek är en sådan viktig egenskap för en missionär? Hur känns det när man vet att någon älskar en? Hur visar man kärlek till vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom att vara missionär?
- Vad talade Herren om för Hyrum Smith och David Whitmer att de skulle göra för att vara goda tjänare? (L&F 11:20; 14:5-6.) Gäller dessa anvisningar oss också? Varför är det viktigt att vi lyder buden? Vad betyder det att "[vara] ståndaktig intill änden"? (Att förbli trofast livet ut; se L&F 14:7.) Vilka stora välsignelser får vi om vi är trofasta och håller buden? (L&F 14:7-8.)
- Påpeka att Hyrum Smith inte officiellt var på mission då han undervisade Parley P Pratt om evangeliet. Hur kan ni dela med er av evangeliet till personer som ni nu känner? (Några tänkbara svar är: berätta för dem om kyrkan, inbjuda dem till kyrkans möten och vara ett gott exempel genom att leva rättfärdigt.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv på tavlan upp varje egenskap som nämns i Läran och förbunden 4:5-6 genom att skriva första bokstaven i ordet följt av rätt antal tomma streck (till exempel, *H _ _ _* för *hopp*). Om du vill göra aktiviteten lite svårare skriver du upp egenskaperna i en annan ordning än i skrifterna.

Be något av barnen att läsa Läran och förbunden 4:5-6 högt för klassen. Låt sedan barnen turas om att fylla i de tomma strecken på skrivtavlan. När listan är fullständig, hjälper du barnen förklara eventuella svåra ord.

Be barnen att föreslå hur de kan utveckla dessa egenskaper, och sammanfatta deras förslag på skrivtavlan. Tala om hur dessa egenskaper gör barnen till goda missionärer.

2. När du har återgett skildringen om Samuel Smith, låter du barnen dramatisera den och då använda egna ord. Ge dem enkla namnskyltar som visar vem i

berättelsen de föreställer. Använd en Mormons bok för att visa hur ett exemplar gick från person till person och omvände dessa personer och deras familjer.

3. Fråga barnen om de har hört uttrycket "Gå den andra milen." Be något av barnen att läsa Matteus 5:41 högt, och ge följande bakgrund till detta skriftställe:

Invånarna i det heliga landet på Kristi tid styrdes av romarna. Enligt en lag fick en romersk soldat som passerade genom ett område begära att en civil person (någon som inte var militär) bar hans saker en mil. I sin bergspredikan sade Kristus till sina åhörare att de skulle vara villiga att bära denna börda två mil, även om soldaterna inte kunde kräva det av dem. Den första milen krävdes av dem, men den andra var en generös och vänlig tjänst de kunde göra. (Se Bruce R McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delar [Salt Lake City: Bookcraft, 1965-1973], 1:228-229.)

Säg att då vi tjänar vår himmelske Fader och Jesus Kristus av allt vårt hjärta, all vår förmåga, all vår själ, allt vårt sinne och allt vår styrka, behöver vi ofta "gå den andra milen". Förbered några exempel som hjälper barnen att förstå skillnaden mellan att göra det vi förväntas göra och att göra det som kan betraktas som att gå den andra milen. Skriva upp dessa exempel på olika papper. Ge barnen var sitt papper och låt dem läsa det högt och diskutera det med klassen. Använd följande exempel eller hitta på egna som lämpar sig bra för barnen i din klass, med tanke på deras ålder och situationer:

- När du har städat tomten, ser du att grannens tomt behöver städas.
- Du har blivit ombedd att passa din lillasyster en stund.
- Din bror som du delar rum med var tvungen att gå tidigt hemifrån. När du har vaknat och bäddat din säng, ser du att din bror inte har bäddat sängen.
- Din mamma har bett dig att ställa undan dina skor. När du gör det får du se din systers jacka ligga på en stol.

Om du vill kan du ge barnen papper och penna och be dem skriva upp en andra milen-aktivitet de ska göra hemma under veckan. Säg att de kan tala med sina familjer om de papper de fått och sedan sätta upp dem på ett ställe där de kan bli påmindra om att göra vad de bestämt.

4. Ställ upp en rad dominobrickor (eller något liknande, till exempel trästavar, tunna askar eller små böcker). Ställ dem på ända bara så pass långt ifrån varandra att om man har omkull en, så faller också nästa omkull. Be barnen att observera vilken kedjereaktion det blir när du har omkull den första dominobrickan. Rikta deras uppmärksamhet på en enda dominobrickas inverkan på alla de andra. Säg att vi också kan påverka andra människors liv i en kedjereaktion. Genom att berätta om evangeliet för en enda människa, påverkar vi ibland många andra människors liv. (Påminn gärna barnen om att Samuel Smith sålde en Mormons bok till Phineas Young, som gav den till sin bror Brigham, som i sin tur gav den vidare. Samuel Smiths lilla handling att sälja en Mormons bok påverkade många människor.)

Säg att vi genom att utveckla de egenskaper som beskrivs i Läran och förbunden 4, kan vara exempel för många andra och intressera dem för kyrkan. Diskutera på vilka sätt barnen kan vara goda exempel så att andra människor får en önskan att veta mer om kyrkan.

5. Be barnen att ge exempel på personer de känner (till exempel ledare i kyrkan, familjemedlemmar eller missionärer) som tjänar Gud med allt sitt hjärta, all sin förmåga, all sin själ, allt sitt sinne och all sin styrka. Hjälp barnen att förstå att vi bör tjäna andra och lyda buden med samma slags hängivenhet, ihärdigt arbete och goda ansträngningar.
6. Hjälp barnen att memorera Läran och förbunden 14:7 eller Läran och förbunden 4:2.
7. Låt barnen sjunga eller säga texten till båda verserna av "Jag hoppas bli kallad på mission" (*Barnens sångbok*, s 91).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för deras ansträngningar och exempel som är missionärer för kyrkan. Uppmuntra barnen att anstränga sig för att utveckla de egenskaper som behövs för att tjäna andra.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 4 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att ge barnen en önskan att sjunga andliga sånger då de dyrkar vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

- Förberedelse**
1. Studera under bön Läran och förbunden 25 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Tilläggläsning: "Förord av första presidentskapet", *Psalmer*, s IX-X, och förordet till *Barnens sångbok*, s III.
  3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  4. Gör i ordning ett stort pappersark med följande ord textade på (eller skriv orden på skrivtavlan före lektionen):

SAKRAMENTSMÖTE
Annonseringar
Inledningsbön
Församlingsangelägenheter/Grensangelägenheter
Sakramentet
Tal
Tacksägelse (avslutningsbön)
VAD FATTAS?

5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bild 5-22, Emma Smith (Evangeliet i bild 405.180; 62509).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Sätt upp det stora pappersarket (eller peka på listan på skrivtavlan). Säg att det som står på listan är sådant som finns med på ett sakramentsmöte.

- Vad saknas här, som ska finnas med på ett sakramentsmöte? (Inlednings- och avslutningspsalmer; sakramentspsalm; preludium och postludium.)
- Varför tror ni att vi har sång och musik på kyrkans möten? Varför sjunger vi psalmer? Vilken skillnad skulle det göra om vi inte sjöng psalmer på våra möten i kyrkan?

Få barnen att förstå att musik, särskilt psalmsång, alltid har varit en viktig del av att dyrka vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Det för in en anda av vördnad och kärlek i våra möten (se särskilda aktiviteter, nr 6).

Skildringar från skrifterna och historien

Tala med barnen om Herrens ord till Emma Smith, som tas upp i följande historiska skildringar och i Läran och förbunden 25.

När kyrkan hade organiserats utsattes Joseph Smith och andra medlemmar i kyrkan ofta för förföljelse. Pöbelhopar störde mötena och hotade att göra nya medlemmar illa, och profetens liv var ofta i fara. Under denna tid av förföljelse fick Joseph Smith många uppenbarelser som skulle stärka, uppmuntra och instruera de heliga. Kapitel 25 är en uppenbarelse han fick för sin hustru Emmas räkning, som skulle trösta henne och hjälpa henne att förstå hur hon kunde stödja sin man i hans stora kallelse. Herren sade också till Emma att sammanställa en psalmbok åt de heliga.

Emma Smith var en utvald kvinna

Emma Hale Smith var skollärare, och hon kom från en intelligent och högt respekterad familj. Hon var en lång, vacker kvinna med svart hår och mörka ögon (visa bilden av Emma Smith). Hennes familj trodde inte att Joseph Smith var en profet, och fastän de senare blev vänliga mot honom, blev de upprörda då Emma gifte sig med honom.

Profetens hustru fick i hög grad och på liknande sätt som sin man utstå förföljelse, svårigheter och hjärtesorger. Joseph och Emma var fattiga. Ofta var de tvungna att förlita sig på andra när det gällde mat och husrum medan Joseph utförde sina åligganden i kyrkan. Emma och Joseph var också tvungna att flytta ett antal gånger för att undgå förföljelse. Emma längtade efter att de skulle få ett eget hem.

Emma hjälpte och stödde sin man i hans arbete. Hon hade följt med Joseph den natt då han mottog plåtarna vid kullen Cumorah, och en gång red hon för att varna sin man för en skara män som letade i skogen efter plåtarna som han gömt där (se lektion 5). Joseph visste genom uppenbarelse att plåtarna var säkra, men han beslutade att återvända tillsammans med sin hustru så att han kunde vara närmare hemmet om det uppstod problem.

Då Joseph började översättningen av Mormons bok, verkade Emma som skrivare, trots att hon hade mycket att göra i hemmet. Efter det att Oliver Cowdery hade kommit dit, avlöste hon Oliver då han blev trött under långa timmar av skrivande, så att profeten kunde fortsätta översätta. Emma levde med plåtarna i sitt hem i nästan två år, men hon fick aldrig se dem. De förvarades ofta i en liten koffert på hennes sekretär eller på ett bord övertäckt med en linneduk.

Josephs mor sade om Emma: "Jag har aldrig i mitt liv sett en kvinna uthärda alla de besvärligheter och vedermödor, från månad till månad och från år till år, med sådant okuvligt mod, tålmod och flit, som hon har gjort. Ty jag vet att det som hon måste uthärda ... skulle ha överväldigat nästan alla andra kvinnor" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 190-191).

Emma Smith sammanställde en psalmbok

Herren befallde Emma Smith att göra ett urval av andliga sånger som de heliga kunde sjunga på sina kyrkomöten (se L&F 25:11). Psalmboken blev klar år 1835 och innehöll texten till nittio psalmer. Trettiotvå av dessa psalmer hade skrivits av medlemmar i kyrkan om evangeliets återställelse, och de andra psalmerna var ett urval av sådana psalmer som redan användes av andra kyrkor. Det fanns inga noter i psalmboken. Kyrkans medlemmar sjöng texterna till välkända melodier på den tiden och ibland hade man andra melodier till samma psalmer. Flera av de psalmer som Emma valde ut finns med i vår nuvarande psalmbok, däribland "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", "En grundval blev lagd" och "Led oss fram, o himlens Herre".

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur beskrev Herren Emma? (L&F 25:3.) Hur beskrev profetens mor henne? Vilka egenskaper hos Emma Smith beundrar ni?
- Tror ni det var svårt för Emma att ha guldplåtarna i sitt hem utan att få se dem? Varför? Vad sade Herren till henne om att få se dem? (L&F 25:4.) Har ni någon gång velat göra något som ni inte fick göra? Vad lärde ni er av den erfarenheten?
- Vad sade Herren att Emma skulle göra för att hjälpa sin man? (L&F 25:5-8; förklara gärna att ordet *ordineras* i vers 7 betyder att Emma skulle avskiljas till det verk som hon hade kallats till.) Vad kan man säga om Emmas personlighet utifrån det hon kallades att göra? Hur kan ni bereda er för att hjälpa till i kyrkan som Emma gjorde?
- Be något av barnen läsa Läran och förbunden 25:9 högt. Varför tror ni att Emma kunde ha varit rädd? Vilket råd gav Herren henne? (L&F 25:9-10, 13-15.) Vad kan vi lära oss av dessa verser om att övervinna vår rädsla och våra problem?
- Varför gjorde Emma ett urval av andliga sånger? (L&F 25:11.) Vad sade vår himmelske Fader om andliga sånger i Läran och förbunden 25:12? Få barnen att förstå att på samma sätt som vi talar med vår himmelske Fader då vi ber, talar vi med honom då vi prisar honom i sång.
- Vad har vår himmelske Fader lovat oss om vi sjunger psalmer för att dyrka honom? (L&F 25:12.) Vilka slags välsignelser kan vi få genom att sjunga psalmer? Förklara att psalmer kan undervisa oss om evangeliet och stärka vår tro och vårt vittnesbörd. De kan stärka vår önskan att omvända oss och hålla buden. De kan göra oss glada då vi känner oss ledsna och kan uppfylla vårt sinne med goda, rena tankar (se särskilda aktiviteter, nr 5). De påminner oss om att vår himmelske Fader och Jesus Kristus älskar oss.

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Uttryck dina känslor för en viss psalm och hur den har stärkt dig. Dela ut flera exemplar av *Psalmer* eller *Barnens sångbok*, och låt barnen leta upp en favoritpsalm eller favoritsång. Sjung en vers från en eller flera av dessa favoriter, eller låt varje barn läsa texten till psalmen eller sången och berätta varför han eller hon tycker om den. Du kan också ta med dig inspelningar av några psalmer och låta barnen lyssna på dem.
2. Berätta följande om John Taylor, som blev kyrkans tredje president, och hur han löste ett problem med hjälp av andliga sånger:

Två medlemmar i kyrkan i Salt Lake City var ordentligt oeniga om en affärsangelägenhet. Slutligen bestämde de sig för att be president John Taylor, som då var president för de tolv apostlarnas kворum, att lösa tvisten åt dem. Dessa bröder lovade varandra att de skulle göra vadhelst president Taylor sade till dem.

De kom till president Taylor och frågade om han ville höra deras berättelse och fatta ett beslut åt dem. President Taylor samtyckte. Men han sade: "Bröder! Innan jag lyssnar till det ni har att säga, skulle jag väldigt gärna vilja sjunga en av Sions sånger för er."

President Taylor hade en vacker sångröst. Entusiastiskt sjöng han en sång för de två männen. När han var klar "sade han att varje gång han hörde en av Sions sånger, ville han höra en till. Så han bad dem att lyssna medan han sjöng en sång till." President Taylor sjöng en andra och en tredje sång. Därefter sade han: "Mina bröder! Jag vill inte trötta ut er, men om ni förlåter mig och lyssnar till ännu en sång, lovar jag att sluta sjunga och lyssna till det ni har att säga."

När president Taylor var klar med den fjärde sången, var bröderna så rörda av sångerna att de hade tårar i ögonen. De tog varandra i hand, bad president Taylor om ursäkt för att ha tagit upp hans tid och gick därifrån utan att ha nämnt vad de varit oense om. (Se Heber J Grant, "John Taylor's Hymns", i *Stories for Mormons*, red Rick Walton och Fern Oviatt [Salt Lake City: Bookcraft, 1983], s 92; se även Heber J Grant, "Songs of the Heart", *Improvement Era*, sep 1940, s 522.)

3. Berätta följande med egna ord:

En grupp sista dagars heliga-pionjärer, ledda av Brigham Young, var nära Klippiga bergen. En kväll slog de läger i en liten dal. Efter kvällsmålet gjorde de upp en stor brasa. De sjöng och dansade runt elden för att glömma sin rädsla och sin oro.

Innan de gick och lade sig i sina vagnar sjöng de, med bara en person som vakt, "Kom, kom Guds folk", en sång med vilken de uppmuntrade varandra och visade Herren sin hängivenhet.

Den kvällen fanns det tusen fientligt stämnda indianer runt lägret, redo att anfalla pionjärerna. Men då de hörde pionjärerna sjunga "Kom, kom, Guds folk", kunde de inte gå till anfall. De visste att den Store anden (deras namn på vår himmelske Fader) vakade över pionjärerna, så de satt upp på sina hästar, red iväg och lämnade pionjärerna i fred.

En tid senare berättade den man som hade varit hövding över dessa indianer händelsen för några sista dagars heliga-missionärer. När han hade berättat klart, tog han fram en fiol och började spela "Kom, kom, Guds folk". Han sade till missionärerna: "Det är er sång, men det är också min sång. Jag spelar den varje kväll innan jag går och lägger mig. Den för den Store anden hit till mig och gör mig och mitt folk lugna och glada." (Se Lucile C Reading, "Song of the Pioneers", *Children's Friend*, juli 1965, s 37.)

Be barnen att berätta om ett tillfälle då en kyrkans psalm eller sång gjort dem lugna och glada.

4. Hjälp barnen att förstå hur den första psalmboken användes genom att förklara att texten till olika psalmer kan sjungas till samma melodi. Låt barnen sjunga "En grundval blev lagd" (se *Psalmer*, nr 38). Sjung sedan texten till "Se här uti stallet" (*Psalmer*, nr 142) till samma melodi som "En grundval blev lagd" (första frasen i sista raden behöver repeteras). Ni kan också göra tvärtom, sjunga "En grundval blev lagd" till melodin till "Se här uti stallet".

"Se, högt på bergets krön" (*Psalmer*, nr 4) och "O fröjda dig, du jord" (*Psalmer*, nr 37) går också att sjunga till varandras melodier.

5. Hjälp barnen att förstå att psalmsång och annan rättfärdig sång kan tränga undan orättfärdiga tankar som kommer till vårt sinne. Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av Boyd K Packer, medlem av de tolv apostlarnas kvorum:

"Välj ut en favoritpsalm bland kyrkans andliga musik, en med upplyftande ord och vördnadsfull musik, en som får dig att känna något liknande inspiration ... Gå noga igenom den inom dig. Lär dig den utantill ... Använd nu denna psalm till bana för dina tankar ... Då musiken börjar och orden formas i dina tankar, glider de ovärdiga tankarna skamset undan" ("Inspiring Music — Worthy Thoughts", *Ensign*, jan 1974, s 28).

Säg till barnen att när vi får orättfärdiga eller arga tankar, kan vi ersätta dem med goda tankar genom att sjunga eller tänka på texten till en psalm.

6. Låt två barn läsa var sitt av följande ord av ledare i kyrkan:

"Sång och musik har en oerhörd betydelse på våra möten. Jag tror att de som väljer ut, leder, framför och ackompanjerar denna kan påverka vördnaden på våra möten mer än vad en talare gör" (Boyd K Packer, Vördnad öppnar uppenbarelsens kanaler, *Nordstjärnan*, jan 1992, s 26).

"Syskon, låt oss använda psalmerna till att bjuda in Herrens ande till våra församlingar, våra hem och till vårt eget liv. Låt oss lära oss sångerna utantill och begrunda dem, läsa och sjunga dem och ta till oss deras andliga näring. Kom ihåg att de rättfärdigas sång är en bön till vår Fader i himmelen, 'och den skall besvaras med välsignelser över [era] huvuden'" (Förord av första presidentskapet, *Psalmer*, s X).

Diskutera med barnen varför vördnadsfull musik är viktig i vårt liv och hur vi med hjälp av kyrkans psalmer kan komma närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

7. Hjälp barnen att memorera Läran och förbunden 25:12.

Avslutning

- Vittnesbörd Bär vittnesbörd om hur viktigt det är att sjunga psalmer, och uttryck dina tankar om vilka välsignelser vi kan få genom rättfärdig sång. Säg till barnen att vår himmelske Fader älskar att höra oss sjunga. Uppmuntra barnen att med glädje sjunga psalmer på kyrkans möten och på egen hand.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 25 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Profeten mottar uppenbarelse för kyrkan

Mål Att få barnen att förstå att uppenbarelse för hela kyrkan bara kommer genom den levande profeten och att vi bör följa honom.

Förberedelse

1. Studera under bön Lärans och förbundens 28, 43:1-7, och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Lärans och förbundens till varje barn.
  - b. Bild 5-1, Profeten Joseph Smith (Evangeliet i bild 401.180; 62002) eller bild 5-2, Joseph Smith (Evangeliet i bild 400.180; 62449); en bild av den levande profeten (från möteshusets bibliotek eller en kyrkans tidskrift).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Berätta för barnen att ni ska leka "Läraren säger". Säg att du kommer att ge dem några anvisningar, men att de bara ska följa dessa då du först säger "Läraren säger". Ge barnen några anvisningar. Se till att anvisningarna utan orden "Läraren säger" före är tvärtemot anvisningarna då du säger "Läraren säger".

Exempel:

- Läraren säger, räck upp höger hand.
- Ta ner höger hand.
- Se sur ut.
- Läraren säger, le.

Om ett barn följer en anvisning utan "Läraren säger" framför, får han eller hon sitta ned tills leken är slut. Om alla barnen måste sitta ned efter bara en kort stund, kanske ni ska leka leken en gång till och se om de gör bättre ifrån sig.

Säg till barnen att det kommer att finnas många människor i vårt liv som talar om för oss vad vi ska göra. Vi kan lita på att vissa ger oss goda råd, medan det finns andra som vi inte kan lita på.

- Vilkas goda råd bör vi lyssna till? (Exempelvis våra föräldrar, våra lärare och profeten.)

Säg till barnen att vi alltid bör lyssna till profetens ord, därför att han talar om för oss vad vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att vi ska göra. Profeten får anvisningar från vår himmelske Fader och Jesus Kristus för hela kyrkan. Vi ska

aldrig lyssna på någon som uppmanar oss att göra något annat än det profeten säger.

Illustrera detta genom att ge motsägelsefulla anvisningar som i leken. Ersätt dock "Läraren säger" med "Profeten säger". Låt barnen räkna upp handen när det är något som de bör göra.

Exempel:

- Profeten säger, betala ett fullt tionde.
- Världen säger att en tiondel är alldeles för mycket. Betala bara så mycket du har råd med.
- Profeten säger, använd aldrig svordomar och ett ovårdat språk.
- Världen säger att det inte gör något om man svär någon gång ibland.

Förklara att det i kyrkans barndom fanns några andra personer förutom profeten Joseph Smith som hävdade att de fick uppenbarelse för hela kyrkan. Kyrkans medlemmar blev osäkra på vem de skulle lyssna till och vad de skulle göra. Herren gav anvisningar, som nu finns i Läran och förbunden, till kyrkans medlemmar om vem som skulle motta uppenbarelser för hela kyrkan.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om hur Oliver Cowdery och familjen Whitmer ifrågasatte Joseph Smiths uppenbarelser och om Hiram Page och "sjarstenen", som tas upp i Läran och förbunden 28, 43:1-7, och följande historiska skildring. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Medan Joseph och Emma Smith bodde i Harmony i Pennsylvania, några månader efter det att kyrkan hade organiserats, motsade sig Oliver Cowdery ordalydelsen i en av de uppenbarelser Joseph hade fått från Herren. Oliver skrev till Joseph Smith och sade: "Jag befäller dig i Guds namn att stryka ut dessa ord!" Joseph skrev genast tillbaka till Oliver och frågade honom "med vilken myndighet han tog på sig att befälla mig att ändra eller stryka ut, att lägga till eller korta ned, en uppenbarelse eller befallning från den Allsmäktige Guden" (*History of the Church*, 1:105).

En kort tid senare begav sig Joseph och Emma till Fayette i New York, där de fick höra att Oliver Cowdery och familjen Whitmer var övertygade om att denna uppenbarelse som Joseph hade fått innehöll en felaktighet som borde ändras. Joseph ägnade mycket tid åt att försöka tala förstånd med Oliver och familjen Whitmer. Till slut blev Christian Whitmer övertygad om att uppenbarelsen var korrekt som Joseph hade mottagit den, och han hjälpte till att övertyga de andra.

Oliver Cowdery och familjen Whitmer studerade också några uppenbarelser som Hiram Page, ett av de åtta vittnena till guldplåtarna, påstod sig ha fått från en "sjarsten". Hiram Page sade att han kunde se uppenbarelser i denna sten. Han sade att han bland annat genom uppenbarelse hade fått anvisningar om platsen för Sion, den plats dit kyrkan skulle bege sig för att upprätta Guds rike på jorden. Många trodde vad Hiram Page sade.

Joseph Smith var bekymrad över att andra påstod sig få uppenbarelser för kyrkan. Han beslutade att ta upp saken vid en konferens som skulle hållas snart. Före konferensen bad Joseph, och Herren uppenbarade Läran och förbunden 28, i vilken det sades att Joseph Smith var den ende som var bemyndigad att motta uppenbarelse för hela kyrkan (se vers 2). Männen vid konferensen diskuterade länge Hiram Pages anspråk på uppenbarelse, men slutligen samtyckte alla, också

Hiram Page, till att Joseph Smith var den ende som kunde motta uppenbarelse för kyrkan.

Det fanns också andra som påstod sig ha fått uppenbarelse för kyrkan. En av dessa var en kvinna som hette Hubble. Enligt John Whitmer verkade hon vara mycket religiös, och en del förleddes av henne. Joseph Smith bad till vår himmelske Fader om problemet och fick Läran och förbunden 43 som svar. Enligt denna uppenbarelse är kyrkans profet, vare sig det är Joseph Smith eller någon som kallas till profet efter honom, den ende som får uppenbarelse för hela kyrkan.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vem var det som ursprungligen utsågs till att motta befallningar och uppenbarelser för hela kyrkan? (L&F 28:2; 43:2-5.) Varför? (L&F 43:6.) Vad skulle kunna hända om flera personer fick uppenbarelse samtidigt för hela kyrkan? (Om de var oense skulle kyrkans medlemmar inte veta vem de skulle följa.) Vem är den ende som får uppenbarelse för hela kyrkan i dag? (Den levande profeten.) Vad ska vi göra om någon annan än profeten säger att han eller hon har fått en uppenbarelse som kyrkans medlemmar bör följa? (L&F 43:5-6.)
- Hur kan vi få veta vad den levande profeten säger? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Vad är skillnaden mellan den levande profetens lärdomar och lärdomar från andra ledare i kyrkan? (L&F 28:1-2, 4-5.) Förklara att Joseph Smiths namn i Läran och förbunden 28:2 kan ersättas med namnet på den levande profeten. Betyder det att vi inte ska lyssna på någon annan än profeten? Förklara att andra ledare i kyrkan också kan undervisa oss och ge oss råd och anvisningar. Det är dock bara profeten som kan tala om för oss vad Herren har befallt oss som kyrka att göra.
- För vem eller vilka kan vi få uppenbarelse? Förklara att var och en av oss kan få personlig uppenbarelse för vårt eget liv. Vi kan också få uppenbarelse för våra ansvarsområden; till exempel kan en far och mor få uppenbarelse för sin familj, Primärs president i församlingen kan få uppenbarelse för Primär i församlingen och biskopen kan få uppenbarelse för hela församlingen.
- Vad har den levande profeten som ingen annan har? (Myndigheten, eller nycklarna till, att motta uppenbarelse för hela kyrkan; se L&F 28:7.)
- Vad gjorde Hiram Page för fel? (Han påstod sig ha fått uppenbarelse för hela kyrkan.) Hur vittnar Herrens anvisning till Oliver Cowdery i Läran och förbunden 28:11 om Herrens kärlek till Hiram Page, fastän denne behövde omvända sig? Hur vet vi att Herren älskar oss också när vi är olydiga? Hur kan Herren låta oss få veta när vi har gjort något som är fel?
- Be något av barnen att läsa Läran och förbunden 28:13 högt. Förklara att "enhälligt bifall" betyder att alla medlemmar i kyrkan accepterar anvisningar och beslut från kyrkans ledare. Hur visar vi enhälligt bifall i dag? (Genom att räcka upp handen för att stödja åtgärder av våra ledare i kyrkan.) Vad betyder det att stödja våra ledare? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skaffa en kopia av ett tal av den levande profeten från en generalkonferens. Skriv på tavlan upp de anvisningar som ges i profetens tal som är tillämpliga på barnen i din klass. Diskutera med barnen hur de kan följa profetens anvisningar.

Uppfordra varje barn att välja ut en eller två anvisningar att arbeta på till nästa konferens. Ge barnen papper och penna, och be dem skriva ned det de har valt. Uppmuntra barnen att visa sina papper hemma och sedan sätta upp dem på ett ställe i hemmet där de kan bli påmindas om profetens anvisningar. Uppmuntra barnen att lyssna till eller läsa profetens budskap från nästa generalkonferens för att få veta vad Herren vill att de ska göra.

2. Hjälpa barnen att förstå att det alltid är vist att följa profeten, även om vi inte helt förstår varför han uppmanar oss att göra något. Om vi följer profeten, gör vi vad Herren vill att vi ska göra (se L&F 1:38).

Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av president Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president:

"Herren kommer aldrig att tillåta mig eller någon annan man som står som president för denna kyrka att leda er vilse" (Doctrine and Covenants — Official Declaration 1, "Excerpts from Three Addresses by President Wilford Woodruff").

Betona att profeten aldrig kommer att uppmana oss att göra något som inte Herren vill att vi ska göra.

3. Hjälpa barnen att förstå vad det innebär att delta i ett "enhälligt bifall" genom att stödja våra ledare när deras namn framläggs för inröstning vid kyrkans möten. Förklara att när vi räcker upp handen för att inrösta eller stödja medlemmar i deras kallelser, lovar vi att stödja och hjälpa dem. Låt barnen tänka ut olika sätt att hjälpa och stödja sina ledare i kyrkan, till exempel biskopen, Primärs president, sin primärlärare och sina föräldrar i deras kallelser i kyrkan.
4. Hjälpa barnen att memorera nionde trosartikeln.
5. Sjung eller läs texten till "Tack, Gud, att profeter du sänder" (*Psalmer*, nr 10) eller "Lyss till profeten" (*Barnens sångbok*, s 58).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för profeten Joseph Smith och för den levande profeten. Bär vittnesbörd om att Jesus Kristus talar genom sin levande profet och att vi lever rättfärdigt när vi följer profeten. Betona att den levande profeten alltid lär oss att göra det som är rätt. Vår himmelske Fader och Jesus låter honom inte lära oss det som är fel.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 43:1-7 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att ge barnen en önskan att stärka enigheten och kärleken i sina familjer och sin primärklass.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 37, 38:24-42, 39:15, och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Två snören (eller något liknande som lätt går av eller sönder, till exempel papper eller tändstickor) till varje barn.
  - c. Karta över området New York-Ohio, i slutet av lektion 1.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Ge barnen två snören (eller något liknande) var. Be dem att dra av ett snöre.

- Var det svårt att dra av ett snöre?
- Hur starkt är varje snöre?
- Hur kan vi stärka snörena?

Samla alla barnens obrutna snören i en bunt. Be något av barnen att försöka dra av hela bunten med snören samtidigt.

- Varför är det svårare att dra av snörena när de är tillsammans?

Förklara att liksom snörena är starkare när många av dem är ihop, är kyrkans medlemmar starkare när de är samlade. Därför befallde Herren de heliga i kyrkans barndom att samlas på en plats.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om Herrens befallningar till de heliga att samlas i Ohio, som beskrivs i Läran och förbunden 37, 38:24-42, 39:15, och följande historiska skildringar.

Herren befäller de heliga att samlas i Ohio

Berätta att i slutet av 1830, det år då kyrkan organiserades, hade flera hundra människor blivit medlemmar i kyrkan. Sätt upp kartan och låt barnen peka ut följande platser där kyrkans medlemmar bodde, då du kortfattat repeterar vad som hände på eller i närheten av varje plats.

- Palmyra i New York — Joseph Smiths första syn, guldplåtarna mottas, Mormons bok ges ut.
- Harmony i Pennsylvania — Översättningen av guldplåtarna börjar, prästadömet återställs.
- Fayette i New York — Översättningen av guldplåtarna klar, olika vittnen vittnar om Mormons bok, kyrkan organiseras.
- Colesville i New York — Första grenen organiseras, förföljelser, Joseph Smith ställs inför rätta och frisläpps.
- Kirtland i Ohio — Missionärerna omvänder många människor till kyrkan.

Berätta att Herren i slutet av år 1830 uppenbarade för Joseph Smith i New York att kyrkans medlemmar skulle "samlas i Ohio" (L&F 37:3).

Genom att samlas i Ohio kunde kyrkans medlemmar undkomma förföljelse från fienderna i New York, få undervisning av Joseph Smith och andra ledare i kyrkan, få ytterligare anvisningar från Herren, tillsammans bereda sig för att sända ut missionärer till alla nationer och stödja och hjälpa varandra då de arbetade på att bli ett rättfärdigt folk.

Joseph Smith instruerade kyrkans medlemmar att sälja eller hyra ut sina gårdar och hem och flytta till Ohio. Det var svårt för de heliga att sälja sina gårdar, får och sin boskap under vintermånaderna. En del medlemmar trodde inte att denna befallning kom från Herren och ville därför inte följa profetens anvisning. De flesta heliga var dock villiga att förena sig med profeten i Ohio.

Joseph och Emma Smith beger sig till Ohio

Herren befalld Joseph att omgående ge sig av till Ohio, så att han kunde undkomma sina fiender och därför att han behövdes i Kirtland. Joseph var dock orolig för att resan från New York till Ohio om vintern skulle vara för ansträngande för Emma. De hade flyttat sju gånger under de fyra år de varit gifta, och Emma väntade barn. Joseph tog en släde för att göra resan lättare för Emma. De gav sig av mot Ohio i slutet av januari, och det tog många dagar att färdas de 48 milen till Kirtland.

När de kom med släden till Gilbert och Whitneys affär i Kirtland i Ohio, hoppade Joseph av och gick in i affären. Han sträckte fram handen till en man han aldrig tidigare träffat och sade: "Newel K Whitney! Ni är mannen!" Newel Whitney blev mycket förvånad, för han kände inte profeten. "Ni har övertaget", sade han. "Jag kan inte säga vad ni heter, men ni visste mitt namn." Profeten svarade: "Jag är profeten Joseph. Ni har genom bön fått mig hit, vad vill ni nu ha av mig?" (*History of the Church*, 1:146). Newel Whitney och hans familj hade hört evangeliet predikas av missionärerna och hade anslutit sig till kyrkan. De bad till Gud om att få Herrens ord. Då profeten var i New York hade han i en syn sett familjen Whitney be Herren om att han, Joseph, skulle komma till Kirtland. Joseph och Emma fick bo hos familjen Whitney i många veckor.

Några månader efter deras ankomst till Kirtland, födde Emma tvillingar, men de levde bara några timmar. Emmas och Josephs första barn hade dött i Pennsylvania, så inget av deras tre första barn hade levt särskilt länge. Dagen efter det att tvillingarna föddes, födde Julia Murdock också tvillingar, en pojke och

en flicka. När syster Murdock dog, lät hennes man John Joseph och Emma adoptera hans tvillingar.

De heliga från New York färdas till Ohio

De heliga från New York färdades till Ohio i flera olika grupper. Vädret var kallt och resan svår. En grupp leddes av profetens mor, Lucy Mack Smith. Lucy påminde de heliga om att de följde Herrens befallning och om de var trofasta, skulle de bli välsignade. Hon uppmuntrade dem att sjunga och be under resan. Lucys grupp reste till Buffalo i New York, och skulle ta sig över Eriesjön, så att de kom nära Kirtland i Ohio. När gruppen kom till Buffalo, fann de att båtarna inte kunde ta sig fram på sjön därför att stora isflak hade täppt igen hamnen. Lucy hade tro på att Herren skulle hjälpa dem. När de heliga steg ombord på en båt morgonen därpå, fick hon gruppen att förenas i tro och be Herren att bryta sönder isflaken. Hon berättade: "Ett högt då hördes, som en åskknall. Kapten ropade: 'Alle man på sina platser.' Isen sprack och lämnade en så smal öppning att då båten passerade slogs skovelarna på skovelhjulet av med ett brak ... Vi hade knappt tagit oss igenom passagen då isen slöt sig igen" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 204-205).

Slutligen nådde alla grupperna fram till Kirtland. Allteftersom fler människor anslöt sig till kyrkan i Canada och andra delar av Förenta staterna, kom dessa också till Kirtland. Kyrkans medlemmar var tacksamma över att bo nära varandra och få undervisning och ledning av profeten.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställen och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför befallde Herren de heliga att bege sig till Ohio? (L&F 38:31-33.) Vad lovades de heliga om de gjorde det? (L&F 38:32; 39:15.) Berätta att de heliga lovades att de skulle få fler lagar och välsignelser då de samlades till Kirtland och byggde ett tempel.
- Vilka uppoffringar gjorde de heliga för att kunna flytta till Ohio? Vilka uppoffringar gör människor i dag för att hjälpa kyrkan och dess medlemmar?
- Varför tror ni att de heliga var villiga att gå igenom svårigheter för att flytta till Ohio? Hur kunde de stärka varandra bättre om de var samlade?
- Varför uppmanar inte kyrkans ledare alla medlemmar i kyrkan att flytta till Salt Lake City, där kyrkan har sitt säte? Hjälp barnen att förstå att medlemmarna i början av kyrkans historia befalldes att samlas på en plats för att bygga upp kyrkan och bilda ett starkt center för de heliga. Nu ska vi bygga upp kyrkan där vi bor och arbeta på att stärka våra egna församlingar, grenar och stavar.
- När samlas vi eller kommer samman som kyrka? Vilka välsignelser får vi då vi samlas? Hur stärker vi varandra genom att göra det?
- Be något av barnen att högt läsa Läran och förbunden 38:24. Vad tror ni det betyder att "[låta] var och en högakta sin broder som sig själv"? Hur kan vi göra det? Hur gör det kyrkan och dess medlemmar starkare?
- Vad innebär det att vara ett? (Se L&F 38:27.) Varför är det viktigt att vara eniga? Vad kan vi göra för att skapa större enighet och kärlek i våra familjer? I våra

primärklasser? Varför är det svårt att vara eniga om vi inte älskar och bryr oss om varandra?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Hjälp barnen att förstå att vi tillsammans måste arbeta på att få alla att trivas i kyrkan. Be barnen att föreslå sätt att stärka enigheten i församlingen (grenen) eller klassen. Skriv upp deras förslag på skrivtavlan. Uppmuntra barnen att välja ut en eller två saker att arbeta på under de kommande veckorna.

Förslag:

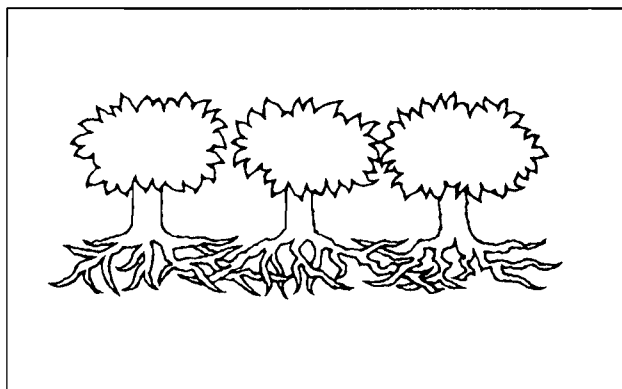
- Ta hand om kyrkobyggnaden.
  - Vara vänlig mot andra.
  - Lyssna på talarna.
  - Be för varandra.
  - Tala vänligt.
  - Lyssna till och delta i primärlektionen.
  - Delta i församlingens (grenens) aktiviteter.
  - Få alla att känna sig välkomna på kyrkans möten och aktiviteter.
  - Vara glad och positiv.
  - Uttrycka tacksamhet för kyrkans ledare och lärare.
  - Villigt medverka då man kallas att hålla tal, be eller sjunga.
2. Skriv på separata papper upp några aktiviteter, traditioner och handlingar som kan stärka enigheten i en familj, till exempel familjens hemafton, familjebön, skriftstudier som familj, måltider, helger, högtider, födelsedagar, vänlighet mot varandra och osjälviskhet.

Tala med barnen om vad enighet betyder och hur man kan stärka enigheten i familjen. Som hjälp för barnen att komma på sätt att stärka kärleken och enigheten i familjen, kan du låta dem välja ett papper och ge ledtrådar till de andra barnen om den aktivitet eller handling som beskrivs på hans eller hennes papper. Låt de andra barnen gissa vilken aktivitet eller handling det gäller. Be sedan barnen att berätta om hur denna aktivitet eller handling har välsignat och stärkt deras familj.
  3. Be barnen att berätta om ett tillfälle då de har känt kärlek och stöd från sin familj eller församlingens eller grenens medlemmar. Fråga hur det känns när de får ett sådant stöd. Berätta gärna om en upplevelse du själv haft.
  4. Visa barnen något man använder för att utföra en färdighet (till exempel en virknål eller stickor eller ett musikinstrument). Ge detta till något av barnen och be honom eller henne att börja sticka, virka eller spela. Om du själv kan göra det, visar du hur man gör det på rätt sätt sedan barnet gjort ett försök. Tala om hur svårt det är att göra något första gången utan undervisning eller vägledning från en lärare.

Tillämpa denna tanke på den nyligen organiserade kyrkan år 1830. Medlemmarna bodde på olika platser utan några ledare i närheten som kunde leda kyrkan och hjälpa dess medlemmar förstå kyrkans lärodomar. Det tog ofta lång tid att få information från profeten. Kyrkans medlemmar var mycket angelägna om att få bege sig till Ohio, där de kunde få undervisning av profeten och andra ledare i kyrkan.

5. Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av syster Patricia P Pinegar, Primärs nionde president, om hur kyrkans medlemmar behöver och hjälper varandra:

"De väldiga redwoodträden i norra Kalifornien [USA] ... har mycket grunda rotsystem. Men när de omges på alla sidor av andra redwoodträd, så kan inte den starkaste, strängaste vind blåsa omkull dem. Rötterna på de gigantiska redwoodträden slingrar sig om varandra och stärker varandra. När en storm blåser upp hjälps de alltså åt att hålla uppe varandra" (Undervisa barnen, *Nordstjärnan*, jan 1995, s 76).

Rita på tavlan upp flera träd med rötterna slingrande om varandra (se bilden). Be barnen att nämna starka sidor och egenskaper de ser hos andra. Namnge några av rötterna med deras förslag, och tala om hur varje god egenskap kan stärka hela gruppen.

6. Be barnen att ställa sig upp. Visa hur lätt det är att få ett enda barn ur balans. Låt sedan barnen lägga armarna om varandras axlar. Visa hur mycket svårare det är att få alla barnen ur balans. Hjälプ barnen att förstå att när vi står tillsammans och stöder varandra, som medlemmar i våra familjer och medlemmar i kyrkan, är det lättare för oss att stå starka i vår tro och göra det som är rätt.
7. Demonstrera hur viktigt det är med samarbete genom att göra följande:
Klipp ett starkt snöre i längder om cirka 2 meter, ett till varje barn i klassen. Låt dem knyta sitt snöre lite ovanför mitten runt en käpp eller stång som är cirka 1,5 meter lång, till exempel skaftet till en skurborste eller kratta.
Lägg käppen mitt i klassrummet med barnen sittande i ring runt omkring den. Be ett barn att försöka dra upp käppen så att den står lodrätt genom att dra i sitt snöre. Be ett barn till att hjälpa det första och se om två snören kan få käppen att stå upp. Be sedan alla barnen att dra i sina snören så att käppen står upp. (Du kan behöva flytta fästpunkten för snörena något.)

- Vad hände när en person drog i käppen? Vad hände när någon mer hjälpte till?
- Vad behövde göras för att käppen skulle stå upp ordentligt?

Förklara att liksom alla behövde samarbeta för att få käppen att stå upp, visste vår himmelske Fader att medlemmarna i kyrkans barndom behövde samlas för att stärka varandra och hjälpa varandra. Vi kan erfara samma styrka och stöd i vår egen församling (eller gren).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för de heligas exempel och tro som stärkte kyrkan och varandra då de samlades i Kirtland i Ohio. Uppmuntra barnen att försöka stärka kärleken och enigheten i sina familjer och i primärklassen.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 38:24, 31-32 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Edward Partridge kallas att bli kyrkans förste biskop

Mål Att få barnen att förstå biskopens uppgifter och ge dem en önskan att stödja sin biskop och andra ledare i kyrkan.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 41:9-11; 42:30-31, 34-35; 58:14, 17-18; 119:1-4 (även ingressen) och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 46:27-29 och ingressen till Läran och förbunden 36.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Texta namnet på er biskop eller grensresident på ett papper. Vik papperet på mitten så att man inte ser namnet.
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bild 5-23, Man rullas i tjära och fjäder.

Observera: Om ni tillhör en gren förklarar du för barnen att en grensresident är ungefär som en biskop, och anpassar frågorna och aktiviteterna därefter.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Visa barnen papperet som biskopens eller grensresidentens namn står på, men visa dem inte namnet. Berätta att det på papperet står namnet på en person som hjälper dem. Låt dem ställa frågor om personen ifråga som kan besvaras med "ja" eller "nej" (till exempel "Är personen medlem i kyrkan?" eller "Är personen en kvinna?") och försöka komma på vems namn som står på papperet.

När barnen har gissat vem det är (eller du har talat om det), frågar du:

- På vilka sätt hjälper vår biskop [grensresident] oss att leva efter evangeliet?

Säg till barnen att den här lektionen hjälper dem att förstå vad en biskop gör för att hjälpa oss leva efter evangeliet och hur vi kan stödja biskopen och andra ledare i kyrkan i deras kallelser.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om Edward Partridges kallelse som biskop och de uppgifter som biskopen har, vilket tas upp i skriftställena under "Förberedelse" och följande historiska skildringar.

En biskops uppgifter

Tidigt år 1831, nästan ett år efter det att kyrkan hade organiserats, anslöt sig många människor till kyrkan och samlades i Ohio, som Herren hade befallt. Allteftersom kyrkan växte behövde Joseph Smith fler ledare som kunde hjälpa till med kyrkans arbete. Kyrkan fick många ekonomiska svårigheter. Många av de heliga som samlades i Kirtland var fattiga. De hade ingen mark, inga pengar och mycket lite mat, kläder och andra förnödenheter. Kyrkan behövde också pengar för att kunna bygga ett tempel och ge ut skriftligt material såsom uppenbarelser och missionärsbroschyrer. Profeten själv hade inget hem och inga medel att försörja sin familj, och andra ledare i kyrkan som verkade på heltid i kyrkan behövde också hjälp med sina familjers försörjning.

Profeten frågade Herren vad de skulle göra för att tillgodose alla dessa behov. I februari 1831 fick profeten en uppenbarelse i vilken Edward Partridge, som bara hade varit medlem i kyrkan i två månader, kallades att verka som kyrkans förste biskop. Biskopens främsta ansvar var att hjälpa profeten tillgodose medlemmarnas fysiska och ekonomiska behov. Joseph Smith fick under de närmaste månaderna ytterligare uppenbarelser som talade om vad biskop Partridge mera skulle göra som biskop.

Biskop Partridge kallades att förse de behövande bland kyrkans medlemmar med mat, kläder och husrum (se L&F 42:30-31, 34). Medlemmar som hade överskott av mat eller andra förnödenheter ombads att dela med sig till de som inte hade tillräckligt. Biskop Partridge tog emot och fördelade dessa bidrag och förvarade dem i ett förrådshus dit behövande medlemmar kunde komma.

En annan uppgift som gavs till biskop Partridge var att inköpa och fördela mark till enskilda hem och kyrkobyggnader (se L&F 42:35). Han skulle också vara domare i Israel (se L&F 58:17-18). Det betydde att om en medlem i kyrkan inte höll alla buden, avgjorde biskopen om han eller hon fortfarande skulle få tillhöra kyrkan. Det var ett viktigt sätt att hjälpa medlemmarna att hålla alla löften de gett till vår himmelske Fader.

År 1838 befallde Herren kyrkans medlemmar att betala tionde. Tionde används av kyrkan till att bekosta sådant som missionsverksamhet, byggande och underhåll av tempel och möteshus och utgivning av lektionsmaterial (se L&F 119:1-4). Biskopen (och grens-presidenten) har till uppgift att ta emot tionde från kyrkans medlemmar.

Då kyrkans medlemmar började samlas i Missouri i slutet av 1831, kallades biskop Partridge av profeten att flytta till Missouri och vara biskop där. Newel K Whitney kallades till biskop för de heliga som bodde kvar i Ohio. Allteftersom kyrkan fortsatte växa, kallades flera biskopar att leda medlemmarna. Då biskop Whitney kallades, blev biskop Partridge känd som kyrkans förste, eller presiderande, biskop. Han hade ansvar för alla andra biskopar. I dag finns det fortfarande en presiderande biskop, men det finns många biskopar som tar hand om kyrkans medlemmar världen över.

Uppoffringar som Edward Partridge och hans familj gjorde

Edward Partridge och hans familj gjorde många upppoffringar för att han skulle kunna verka som biskop. Då biskop Partridge flyttade till Missouri, var han tvungen att lämna kvar sin familj i Ohio. Några av hans barn var sjuka i

mässlingen, och en dotter hade en sådan allvarlig sjukdom att biskop Partridge inte visste om han någonsin skulle få se henne i livet igen.

När alla barnen hade tillfrisknat, flyttade biskop Partridges hustru och fem barn från Kirtland för att förena sig med honom i Missouri. På resan med båt längs Missouri-floden, var vattnet så fullt av is att de tvingades in till stranden innan de kom fram till Missouri. En familj i området gav dem husrum i en timmerstuga med två rum utan fönster. Då biskop Partridges familj till slut kom fram till Independence i Missouri, bodde de alla i en enrumms timmerstuga som de hyrde. De delade detta rum med en änka och hennes fyra barn tills biskop Partridge hade byggt ett hus på två rum nära platsen där templet skulle byggas.

Då biskop Partridge bodde i Missouri, rullade en pöbel honom i tjära och fjäder, därför att de inte ville att han eller några andra medlemmar i kyrkan skulle bo där längre. Hans goda karaktär och det goda exempel han var för andra framgår av följande skildring (visa bilden av en man som rullas i tjära och fjäder då du berättar följande):

"Pöbeln slet mig från mitt hem ... de slet av mig hatten, rocken och västen och smetade in mig med tjära från topp till tå, och satte sedan fjädrar på mig. Det gjorde de bara för att jag inte ville lämna trakten och mitt hem där jag bott i två år.

Innan de rullade mig i tjära och fjäder fick jag tillåtelse att tala. Jag sade till dem att de heliga i alla tider hade fått utstå förföljelse, att jag inte hade gjort något som kunde stöta någon, att om de misshandlade mig skulle de misshandla en oskyldig människa, att jag var villig att lida för Kristi skull, men att jag inte var villig att lämna trakten ...

Jag utstod denna misshandel så undergivet och saktmodigt att de förbluffades och under tystnad lät mig gå därifrån ... Självt var jag så fylld av Guds ande och kärlek att jag inte kände något hat mot mina förföljare eller några andra" (*History of the Church*, 1:390-391).

Biskop Edward Partridge var en hängiven Herrens tjänare och ett rättfärdigt exempel för kyrkans medlemmar och för de biskopar som kom efter honom.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vem utsåg Edward Partridge till att bli biskop? (L&F 41:9.) Hur utses en biskop i dag? (Herren uppenbarar för stavspresidenten vem som ska kallas till biskop; se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Vilken slags människa var Edward Partridge? (L&F 41:11.) Förklara att en människa som "är utan svek" är någon som är ärlig, rättfärdig och osjälvisk. Hur beskrev Joseph Smith Edward Partridge? (Se ingressen till L&F 35.) Förklara att "en förebild i fromhet" betyder att biskop Partridge var ett gott exempel på någon som ärade Gud och höll buden. Varför tror ni att Herren utsåg en ärlig och lydig man att verka som biskop?
- Vilka egenskaper beundrar ni hos vår biskop? På vilka sätt är biskopen ett gott exempel för er? Hur kan ni vara goda exempel för andra?
- Vilka uppgifter fick biskop Partridge? (L&F 42:30-31, 34-35; 58:14, 17-18.) Vilka uppgifter har vår biskop? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.) Hur hjälper vår biskop de fattiga? (Han kan använda pengar som kyrkans medlemmar ger i

fasteoffer till att hjälpa dem som är fattiga att få mat, kläder, husrum och läkarvård. Han kan också skicka dem till biskopens förrådshus för att få mat, sängkläder och annat.)

- Vilken viktig andlig gåva får biskopen? (L&F 46:27-29.) Förklara att biskopen med urskillningens gåva får inspiration så att han vet betydelsefulla saker om församlingens medlemmar, till exempel vilka som behöver andlig hjälp eller vem som ska kallas till ett visst ämbete.)
- Hur kan ni stödja biskopen i det han gör? Hur kan era föräldrar och andra församlingsmedlemmar stödja honom?
- Hur hjälper biskopen dig och din familj? Vilka andra ledare finns det som hjälper er? Hur hjälper de er? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Betona att biskopar kallas av Gud, genom att återge följande berättelse om biskop Newel K Whitney, kyrkans andre biskop:

Då Newel K Whitney kallades till biskop, trodde han inte att han skulle kunna vara en bra biskop. Han var god vän med profeten Joseph Smith och sade till honom: "Jag kan inte se mig själv som biskop, broder Joseph. Men om du säger att det är Herrens vilja, så försöker jag." "Du behöver inte bara lita på mitt ord", svarade Joseph. "Gå och fråga vår Fader själv."

Newel Whitney bestämde sig för att göra som profeten hade sagt. Innan han gick till sängs, bad han om att få veta om han skulle acceptera kallelsen som biskop. Hans ödmjuka bön besvarades. Han hörde en röst från himlen som sade: "Din styrka är i mig." Dessa enkla ord sade broder Whitney vad han ville veta. Han gick till profeten och sade att han var villig att acceptera kallelsen som biskop. Denna och andra upplevelser gav Newel Whitney vissheten att Herren leder kyrkan. (Se B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:271.)

2. Skriv på separata papper upp olika saker som en biskop (eller hans rådgivare) kan göra, till exempel:
  - Leda församlingens ledare.
  - Skaka hand och hälsa er välkomna till kyrkan.
  - Besöka Primär och uppmuntra er att lyda vår himmelske Fader.
  - Ta emot ert tionde och skicka det till kyrkans huvudkontor.
  - Kalla en församlingsmedlem till primärlärare.
  - Intervjua en pojke som är 12 år så att han kan bli ordinerad till diakon.
  - Intervjua en flicka som är 12 år då hon börjar i Unga kvinnor.
  - Intervjua ett barn som är 8 år så att han eller hon kan döpas.
  - Hjälpa en behövande familj få mat och kläder genom biskopens förrådshus.
  - Be för människorna i sin församling.

Låt barnen ett i sänder ta ett papper och rollspela den handling som nämns på det. Låt andra barn vid behov hjälpa till med rollspelet. Låt de övriga i klassen försöka gissa vilken handling det är.

3. Hjälp barnen skriva tackkort till biskopen, hans rådgivare eller andra ledare eller lärare i kyrkan. Innan barnen skriver tackkorten, kan det vara bra att tala om vad den ämbetsman de skriver till har för uppgifter. Skriv upp dessa uppgifter på skrivtavlan så att barnen kan se på dem under tiden som de skriver.
4. Hjälp barnen att memorera eller repetera femte trosartikeln. Tala om på vilket sätt denna trosartikel har med biskopar att göra (de kallas av Gud och ordinerar av någon med rätt myndighet).

Avslutning

Vittnesbörd

Uttryck tacksamhet för de första ledarna i kyrkan och allt de uppoffrade för att upprätta Guds rike på jorden. Uttryck dig positivt om er biskop och det han gör för att hjälpa dig och andra medlemmar i församlingen. Berätta gärna om ett tillfälle då en biskop hjälpte dig eller någon du känner att leva efter evangeliet.

Låt barnen tänka ut olika sätt att stödja biskopen och andra ledare i kyrkan i deras kallelser.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 41:9-11 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Herren uppenbarar helgelselagen

Lektion
18

Mål Att uppmuntra barnen att villigt ge av sin tid, sina talanger och sina medel till att bygga upp Guds rike på jorden.

Förberedelse

1. Studera under bön Psaltaren 24:1; Läran och förbunden 42:30-39, 42, 53-55, 71-73 (helgelselagen som den uppenbarats av Herren) och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggs läsning: Mosiah 2:17; Apostlagärningarna 2:44-45; 4:32 och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 32 och 34.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Skriv orden *mat, kläder, husrum, pengar* och *böcker och spel* på separata papper, och lägg dem i en skål eller liknande.
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bibeln och Mormons bok.
  - c. Papper och penna till varje barn.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Lek leken "Jag behöver det inte — vill du ha det?" för att hjälpa barnen att förstå principen om att ge av sitt överflöd till andra. Ge barnen varsitt papper och penna och be dem skriva upp orden *mat, kläder, husrum, pengar* och *böcker och spel* på sina papper. Leken går ut på att varje barn ska skaffa alla sakerna på listan genom att antingen ta dem från skålen eller få dem av ett annat barn.

Ge skålen med papper till ett av barnen och be honom eller henne välja ett papper, läsa det och lägga tillbaka det i skålen. Be barnet ringa in den angivna saken på sitt papper. Ge sedan skålen till nästa barn. När alla barnen har gjort detta, börjar du med det första barnet igen och låter honom eller henne välja ett papper till.

Om ett barn under andra omgången tar upp något som redan är inringat på hans eller hennes lista, vänder han eller hon sig till barnet till vänster om sig och säger: "Jag behöver det inte — vill du ha det?" Då kan barnet till vänster ringa in det på sin lista. Om barnet redan har det, frågar han eller hon nästa barn till vänster. Fortsätt tills någon kan ringa in det på sin lista.

Lek leken tills alla barn har ringat in allting på sin lista.

Be något av barnen att läsa Psaltaren 24:1 högt.

- Vad betyder detta skriftställe?

Förklara att eftersom jorden skapades av Jesus Kristus under vår himmelske Faders ledning, tillhör allting på jorden dem. De välsignar oss genom att låta oss använda det som de har skapat. Vår himmelske Fader och Jesus vill att vi ska dela med oss av det vi har till andra, särskilt när vi har mer än vi behöver. Att ge är ett sätt på vilket vi kan visa vår kärlek till vår himmelske Fader och Jesus och tacka dem för allt de har gett oss.

Skildringar från skrifterna och historien

Berätta att de heliga i början av kyrkans historia befalldes att dela allt de hade blivit välsignade med. Denna befallning kallades helgelselagen. Skriv ordet *helgelse* på skrivtavlan. Förklara att helga betyder att tillägna eller ge för ett heligt ändamål. Undervisa barnen om helgelselagen, som den beskrivs i Läran och förbunden 42:30-39, 42, 53-55, 71-73, och följande historiska skildring.

När de heliga började samlas i Ohio i början av 1831, var profeten Joseph Smith bekymrad därför att många av dem var mycket fattiga och inte hade det allra nödvändigaste, till exempel mat, kläder och husrum. Profeten började söka efter ett sätt att hjälpa dessa fattiga medlemmar i kyrkan.

När profeten först kom till Kirtland, fann han att en del medlemmar bodde tillsammans på en gård som ägdes av Isaac Morley. De hade läst i Bibeln att kyrkans medlemmar på Jesu tid hade delat allt de hade (se Apostlagärningarna 2:44-45; 4:32), och de försökte leva på samma sätt. Denna plan fungerade dock inte alltid så bra. Exempelvis tänkte en man som så att om man delade allt kunde han gå och sälja en klocka som egentligen tillhörde en annan man. Det gjorde ägaren mycket arg. Profeten förstod att fastän det var bra att dessa medlemmar försökte dela allt, hade inte deras plan godkänts av Herren. Joseph bad om att få veta vad Herren ville att kyrkans medlemmar skulle göra.

Några dagar efter det att Edward Partridge kallades till biskop i kyrkan, uppenbarade Herren helgelselagen för Joseph Smith (se L&F 42:30-39, 42). Enligt denna lag befalldes de heliga att dela med sig till varandra på ett organiserat sätt. Herren gav följande anvisningar:

1. De heliga skulle helga, eller ge, alla sina egendomar och ägodelar till kyrkan. Biskopen skulle vara ansvarig för dessa gåvor.
2. Biskopen skulle tillsammans med varje familjeöverhuvud komma fram till hur mycket mark och vilka ägodelar familjen behövde för att arbeta och leva. Biskopen gav detta till familjen.
3. Familjerna arbetade sedan hårt för att försörja sig själva med det som de hade fått. Sedan de tillgodosatt sina egna behov och önskningar, skulle allt överskott som de förtjänat eller åstadkommit ges till biskopen för att hjälpa de fattiga och stärka kyrkan.

Denna lag gjorde att kyrkan växte och hjälpte medlemmarna att ta hand om varandra medan de bodde i Ohio och Missouri. Medlemmar donerade sin tid och sina talanger och sina pengar och ägodelar, så att missionsarbete kunde utföras, ett tempel byggas och nyanlända heliga få en plats att bo på och mat att äta. Även om de flesta var fattiga, hade de tillräckligt då de delade med sig av det de hade.

Man gav till kyrkan på många sätt. Exempelvis hjälptes alla åt med att bygga templet i Kirtland. Männen arbetade på själva byggnaden, och kvinnorna gjorde kläder åt dem som arbetade och förhängen och mattor till templet. Någon

donerade en häst och ett oxspann. Kyrkan sålde djuren och för pengarna köpte man byggnadsmaterial till templet och mat till dem som byggde det. En kvinna arbetade hela sommaren med att spinna närmare 50 kg ull. Man sade till henne att hon fick behålla hälften av ullen för eget bruk eftersom hon hade arbetat så hårt, men hon behöll inte ens så mycket att hon kunde sticka ett par strumpor åt sig själv. Hon tyckte att de som arbetade på templet behövde ullen bättre än hon själv.

Många hjälpte också till med missionsarbetet. Män gick ut på mission, och andra medlemmar tog hand om deras familjer och gav dem mat och kläder medan männen var borta. En gång kallade profeten John E Page att verka som missionär i Canada. Broder Page sade att han inte kunde åka därför att han inte hade någon rock att ha på sig, så profeten tog av sig sin rock och gav den till honom.

På grund av att de heliga var villiga att arbeta hårt och dela med sig av det de hade, blev de omhändertagna och kyrkan hade tillräckligt med pengar för andra viktiga ändamål, till exempel inköp av mark i Missouri till bostäder och till ett tempel. Genom att de heliga hjälpte varandra växte deras vittnesbörd om evangeliets äkthet och Guds rike på jorden stärktes.

Medlemmarna i kyrkans barndom levde bara efter helgelselagen en kort tid. En dag kommer kyrkan att tillämpa helgelselagen igen, men i dag förväntas vi medlemmar bara att efterleva en del av lagen. Vi uppmanas inte att ge allt vi har till kyrkan, men vi är befallda att betala tionde och fasteoffer. (Förklara gärna att när vi fastar, förväntas vi ge till kyrkan åtminstone den summa pengar vi skulle ha använt till två måltid mat den dagen. Det är fasteoffer.) Tionde och fasteoffer används till att ta hand om de fattiga, bygga tempel och möteshus och tillhandahålla annat som behövs, till exempel lektionsböcker. Vi är också uppmanade att ge av vår tid och våra talanger genom att göra sådant som att hålla tal eller hålla lektioner i Primär. Då vi ger, hjälper vi till att bygga upp Guds rike på jorden.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför gav Herren medlemmarna i kyrkans barndom helgelselagen? (L&F 42:30, 34-35.) Vad gjorde medlemmarna för att följa denna lag? (L&F 42:31-33.) Vad användes överskottet av mat och ägodelar till? Hur ska kyrkans medlemmar i dag hjälpas åt med att bygga möteshus och tempel? (Genom att betala tionde.) Hur ska vi hjälpa de fattiga och behövande? (Genom fasteoffer och andra bidrag; se särskilda aktiviteter, nr 1 och 2.)
- Var förvarade kyrkan det överskott som de heliga donerade? (L&F 42:34.) Vem hade ansvaret att ta emot och fördela detta? (Biskopen.) Berätta att kyrkan fortfarande har ett antal biskopens förrådshus. Dessa förrådshus är fyllda med mat och andra förnödenheter som donerats till eller inköpts av kyrkan. De medlemmar i kyrkan som inte har vad de behöver kan biskopen skicka till ett sådant förrådshus så att de där kan få mat och andra nödvändigheter.
- Vad sade Herren till de heliga om vikten av att arbeta? (L&F 42:42.) Varför är det bra att människor får arbeta hårt för vad de behöver? Vilket arbete utför ni för att hjälpa er familj? Vilket arbete utför ni för att hjälpa kyrkan? Vad mera kan ni göra?

- Vem har gett er era talanger? Hur kan ni dela med er av er tid och era talanger till andra? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Varför tror ni att de heliga var villiga att dela allt de hade, fast de flesta av dem inte hade särskilt mycket? Vem tjänar vi egentligen när vi hjälper andra? (L&F 42:31, 38; Mosiah 2:17.) Hur visar vi vår himmelske Fader och Jesus Kristus att vi älskar dem då vi delar med oss av det vi har? Hur känns det när man hjälper eller ger något till någon annan? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Hjälp barnen att förstå på vilka sätt de kan dela med sig till andra, genom att rita tre kolumner på skrivtavlan och skriva *Tid*, *Talanger* och *Medel* som rubriker. Förklara att "medel" är pengar och materiella saker de äger.

Hjälp barnen att under varje rubrik skriva på vilka sätt de eller deras familjer ger av det de har för att hjälpa andra och bygga upp kyrkan. Till exempel, under "medel" kan de skriva tionde, fasteoffer, donationer till missionsfonden och mat och kläder som ges till de fattiga. Under "tid" kan de skriva stödja sina föräldrar i deras kallelser i kyrkan, sitta barnvakt medan deras föräldrar besöker templet, arbeta på ett välfärdsprojekt i kyrkan och hälsa på någon som är ensam. Under "talanger" kan de skriva tala i Primär eller på sakramentsmötet, spela ett musikinstrument eller sjunga för att underhålla andra samt göra dekorationerna till en aktivitet i kyrkan.

Hjälp barnen att förstå att det finns många sätt att dela med sig till andra, även om vi inte har så mycket pengar eller andra ägodelar. Om du vill kan du ge barnen papper och penna och låta dem skriva upp ett sätt på vilket de ska ge av sin tid eller sina talanger under veckan.

2. Hjälp barnen att förstå hur fasteoffer används. Förklara att biskopen kan använda fasteoffret till mat, husrum, kläder och läkarvård för fattiga och behövande. Du kan i förväg fråga biskopen hur fasteoffret används i er församling och vidarebefordra denna information till barnen. Annars kan du återge följande beskrivning av hur fasteoffer har använts:

Utöver den månatliga fastan på fastesöndagen håller kyrkans medlemmar ibland särskilda fastor för att hjälpa nödställda människor världen över. Fasteoffren som ges under dessa fastor används till många projekt. En del av pengarna har använts till att vaccinera barn i Afrika mot sjukdomar. En del pengar har getts till människor i en annan del av Afrika för att de ska kunna få rent dricksvatten i sina byar. Pengar har också använts till att hjälpa bönder i Guatemala lära sig producera mera och bättre kvalitetsföda för att försörja sina familjer och husdjur. Pengar från fasteoffer har använts till att ge läkarvård och tandvård åt människor som annars inte skulle kunna få det, och det har också använts till att hjälpa offer för naturkatastrofer såsom jordbävningar och översvämningar. Många människor har välsignats genom givande och mottagande av fasteoffer. (Se Thomas S Monson, *Ett konungsligt prästerskap, Nordstjärnan*, juli 1991, s 51-53.)

3. Återge en av följande berättelser av president Thomas S Monson, medlem i första presidentskapet, om barn som delade med sig. Be barnen att lyssna

uppmärksamt och vara beredda att efteråt berätta hur barnen i berättelsen gav av sin tid, sina talanger eller sina medel.

- a. Då Thomas S Monson var liten, sparade hans söndagsskolklass pengar till en stor fest. Barnen kände sig mycket glada då de tänkte på alla tårter, kakor, pajer och glass de skulle kunna köpa för pengarna. Men de fann ett värdefullare sätt att använda pengarna på:

"Ingen av oss kommer någonsin att glömma den grå januarimorgon, när vår älskade lärare berättade för oss, att en av våra klasskamraters mamma hade dött. Vi tänkte på våra egna mödrar och hur mycket de betydde för oss. Vi sörjde tillsammans med Billy Devenport.

Lektionen den söndagen handlade om kapitel 20 i Apostlagärningarna, vers 35: '[Kom] ihåg Herren Jesu ord, huru han själv sade: "Saligare är att giva än att taga."' I slutet av den väl förberedda lektionen nämnde Lucy Gertsch Billeys familjs ekonomiska situation. Det var under depressionen; det var ont om pengar. Med glimten i ögat frågade hon: 'Skulle ni vilja följa denna Herrens lärdom? Vad säger ni om att ta vår festkassa och som klass överlämna den till familjen Devenport som ett bevis på vår kärlek?' Beslutet var enhälligt. Vi räknade mycket noga varje slant och lade hela summan i ett stort kuvert.

Jag kommer alltid att minnas den lilla skaran som gick de tre kvarteren hem till Billy och hälsade på honom, hans syskon och deras far. Hans mor var märkbart frånvarande. Jag glömmmer aldrig tårarna som glittrade i allas ögon, då det vita kuvertet med vår värdefulla festkassa överlämnades av vår lärares smala hand till den sörjande fadern. Vi nästan hoppade tillbaka till kapellet. Våra hjärtan var lättare än någonsin förr. Vår glädje var större och vår insikt djupare. Denna enkla, vänliga handling svetsade oss samman till ett. Vi lärde oss genom egen erfarenhet, att det verkligen är saligare att ge än att ta" (En tacksam inställning, *Nordstjärnan*, juli 1992, s 56-57).

- b. "När jag var diakon tyckte jag mycket om baseboll ... Mina vänner och jag brukade spela baseboll i en liten gränd bakom husen där vi bodde. Gatan var trång men dög gott, om man bara sköt i väg bollen i mitten. Om man råkade slå bollen snett åt höger, lurade olyckan vid dörren. Här bodde en dam som brukade titta på när vi spelade. När bollen rullade in på hennes veranda, hämtade hennes hund bollen och gav den till fru Shinas, när hon öppnade dörren. Hon gick då in i huset och lade bollen bland de många andra som hon redan tidigare lagt beslag på ... Ingen av oss hade något gott att säga om fru Shinas, men vi hade mycket negativt att säga om henne ...

En kväll när jag utförde min dagliga uppgift att vattna gräsmattan på framsidan, och höll munstycket till vattenslangen i handen som man gjorde på den tiden, lade jag märke till att fru Shinas gräsmatta var torr och höll på att bli brun. Ärligt talat vet jag inte vad som för i mig, men jag ägnade några minuter till åt att vattna hennes gräsmatta med vår vattenslang. Jag gjorde det varje kväll. När hösten sedan kom sprutade jag bort löven från hennes gräsmatta med vattenslangen, så som jag gjorde hos oss själva, och lämnade löven i gathörnet för att brännas eller samlas ihop. Jag hade inte sett till fru Shinas på hela sommaren. Vi hade för länge sedan slutat spela baseboll i gränden. Våra basebollar var slut och vi hade inga pengar till att köpa fler.

Tidigt en kväll öppnades plötsligt hennes dörr. Fru Shinas vinkade åt mig att ... komma till hennes veranda på framsidan ... Hon [bjöd] in mig till sitt vardagsrum, där jag blev ombedd att sätta mig i en bekväm fåtölj. Hon gick till köket och kom tillbaka med en stor låda full med bollar. De utgjorde hennes bollsamling från flera år tillbaka. Hon räckte mig lådan. Rikedomen var emellertid inte gåvan i sig själv, utan snarare hennes röst. För första gången såg jag ett leende på fru Shinas ansikte, och hon sade: 'Tommy, jag vill att du skall ha de här bollarna, och jag vill tacka dig för att du varit snäll mot mig.' Jag uttryckte min egen tacksamhet till henne och gick hem som en bättre pojke än när jag kom dit. Vi var inte längre fiender. Nu var vi vänner" (Ett konungsligt prästerskap, *Nordstjärnan*, juli 1991, s 52-53).

- c. "En söndagsmorgon i ett sjukhem [dit sjuka eller gamla människor kommer när det inte finns någon bättre vårdform för dem] ... blev jag vittne till en ung flicka som gav en underbar gåva, när hon delade med sig av sin musikaliska talang till de ensamma gamla männen och kvinnorna ...

Det blev aldeles tyst bland de rullstolsburna åhörarna, när flickan tog stråken i handen och spelade en vacker melodi på sin fiol. När hon hade slutat, sade en patient högt: 'Kära du, det var vackert!' Sedan började hon klappa händerna för att visa sin uppskattning. En andra patient började också klappa händerna, sedan en tredje, en fjärde, och till slut applåderade alla.

Den unga flickan och jag gick tillsammans ifrån sjukhemmet. Hon sade till mig: 'Jag har aldrig spelat bättre. Jag har aldrig känt mig lyckligare'" (Aldrig ensam, *Nordstjärnan*, juli 1991, s 59).

4. Hjälp barnen att memorera Lärnan och förbunden 42:38. Diskutera med barnen vad detta skriftställe betyder.
5. Sjung eller läs texten till "Älska varandra" (*Barnens sångbok*, s 74), "Där Gud är" (*Barnens sångbok*, s 76) eller "Jag vill gärna likna Jesus" (*Barnens sångbok*, s 40).

Avslutning

Vittnesbörd

Uttryck dina känslor beträffande de många välsignelser som vår himmelske Fader och Jesus Kristus har gett dig. Uttryck din önskan att dela med dig av dessa välsignelser till andra. Berätta gärna om ett tillfälle då du gav något till någon annan eller han eller hon gav något till dig.

Betona hur viktigt det är att barnen ger av eller helgar, sin tid, sina talanger och sina medel till att hjälpa andra och göra det möjligt för kyrkan att fortsätta växa på jorden.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Lärnan och förbunden 42:34-39 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

De heliga får lära sig skilja mellan gott och ont

Mål Att lära barnen hur man känner igen och söker Andens sanna gåvor och inte blir bedragen av det onda.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen; Läran och förbunden 50:1-9, 17-24, 31 och Moroni 7:15-17 (hur man skiljer mellan sanna och falska andliga manifestationer) och Läran och förbunden 46:7-26, 32-33 (andliga gåvor). Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 22.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Mormons bok.
  - c. En imitation av något, till exempel en leksakspeng, en "ädelsten" av slipat glas eller en pappersblomma.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Håll fram imitationen. Förklara att det är en förfalskning, en imitation av något äkta.

- Vilket skulle ni helst vilja ha — imitationen eller det som är äkta? Varför?

Påpeka att imitationer ofta är av sämre kvalitet eller mindre värda än det som är äkta. Förklara att Satan är en förfalskare. Han försöker lura oss med dåliga imitationer av goda ting som vår himmelske Fader och Jesus Kristus har gett oss. Han gör det därför att han vill att vi ska följa honom i stället för vår himmelske Fader och Jesus. Ge några exempel på Satans imitationer, till exempel:

<i>Av Gud</i>	<i>Satans imitationer</i>
Upplyftande musik och filmer	Nedbrytande musik och filmer
Heliga skrifter och goda böcker	Dåliga böcker
Kärleken mellan man och hustru	Omoräl
Att göra sitt bästa	Försöka bli bättre än alla andra

Berätta att Satan försöker övertyga oss om att hans imitationer är lika bra eller till och med bättre än det som är av Gud. Det var kanske inte så svårt att skilja på imitationen du höll fram och den äkta varan, men somliga av Satans imitationer är mycket svårare att urskilja. Säg att ni i den här lektionen ska lära er hur man känner igen några av Satans imitationer, och därmed undvika att bli bedragen.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om skillnaden mellan sanna och falska andliga gåvor och om hur och varför vi söker Andens gåvor, som det beskrivs i följande historiska skildring och i de skriftställen som nämns under "Förberedelse".

Satan kan imitera under och andliga gåvor

Berätta att under kyrkans första dagar upplevde medlemmarna många under. Dessa under skedde till följd av andliga gåvor som Herren gav kyrkans medlemmar. Gå tillsammans med barnen igenom några av de under och andliga gåvor som har tagits upp i tidigare lektioner, till exempel att profeten Joseph Smith och de tre vittnena såg ängeln Moroni; att profeten kunde översätta Mormons bok till engelska från reformerad egyptiska, ett språk som han inte kunde, och de uppenbarelser som gavs av Herren om hur kyrkan skulle organiseras och hur dess medlemmar skulle leva. Påpeka att många medlemmar inte personligen upplevde några underverk, men de välsignades med den andliga gåvan att tro på andras upplevelser. Andliga gåvor från Herren stärkte kyrkans medlemmar och gjorde att många människor anslöt sig till kyrkan.

En metodistpredikant som hette Ezra Booth kom till Kirtland våren 1831 med en skara människor, däribland John Johnson och hans hustru, Elsa. Elsa Johnson kunde inte lyfta armen på grund av att den var delvis förlamad. Då de talade med Joseph Smith, frågade en av dem om det fanns någon på denna jord som kunde bota Elsas arm. Senare tog profeten Elsas hand i sin och sade stilla: "Kvinna, i Herren Jesu Kristi namn befäller jag dig att bli hel." Till allas förvåning lyfte Elsa Johnson då armen. Dagen därpå hängde hon tvätt på klädstrecket utan smärta för första gången på drygt sex år (*History of the Church*, 1:215-216). Detta underverk gjorde att Ezra Booth och några i familjen Johnson anslöt sig till kyrkan.

Satan tyckte inte om att se kyrkan växa, så han arbetade hårt för att stoppa tillväxten. En av hans metoder var att imitera de andliga gåvor som Herren gav till kyrkans medlemmar. Det gjorde han för att bedra människor och föra dem bort från kyrkan.

Under första året efter det att kyrkan organiserats, hävdade vissa personer att de hade fått uppenbarelser för kyrkan, liksom profeten (se lektion 15). Andra påstod sig ha sett syner eller upplevde andra besynnerliga saker. Parley P Pratt observerade att somliga fick hemiska ansiktsuttryck och verkade svimma. Andra vred kroppen eller fick kramper och ryckningar. Andra hävdade att de fått syner och uppenbarelser som inte stämde överens med evangeliets lärdomar och anda.

Somliga fick uppenbarelser och syner från Herren, men Parley P Pratt och andra ledare i kyrkan kände att dessa underliga yttringar som de såg *inte* kom från Herren. De bad Joseph Smith att fråga Herren om dessa händelser. Svaret Joseph fick från Herren i maj 1831 finns i Läran och förbunden 50.

Hur man skiljer falska andliga gåvor från sanna

I Läran och förbunden 50:1-9 tillkännager Herren att falska andliga gåvor verkligen finns och att de kommer från Satan. Tala med barnen om varför Satan använder sig av dessa falska gåvor (se v 3).

Tala med barnen om hur kyrkans medlemmar kan skilja mellan sanna och falska andliga gåvor, vilket beskrivs i Läran och förbunden 50:17-24, 31 och Moroni 7:15-17. Hjälp barnen att förstå att falska andliga gåvor leder oss bort från

Kristus, medan de sanna andliga gåvorna får oss att tro på Kristus och stärker vår vilja att följa honom.

Vi kan ta emot sanna andliga gåvor

Förklara att Herren gav Läran och förbunden 46, en uppenbarelse om sanna andliga gåvor, några månader innan han uppenbarade Läran och förbunden 50. Han varnade medlemmarna i kyrkan då för Satans falska gåvor (se L&F 46:7-8) och beskrev sedan några av de sanna andliga gåvor som kyrkans medlemmar kan få (se L&F 46:9-26).

Förklara att alla de andliga gåvor som beskrivs i Läran och förbunden 46 är tillgängliga för kyrkans medlemmar i dag. Tala med barnen om de andliga gåvor som nämns i Läran och förbunden 46:9-26 och hur man får dem och använder dem. Hjälプ barnen att förstå att andliga gåvor ges till rättfärdiga människor och ska användas för att hjälpa andra (se v 9, 12, 26).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varifrån kommer falska andliga gåvor? (50:2-3.) Hur kan Satans imitationer av Guds gåvor ibland förvirra människor? Varför vill Satan bedra oss?
- Vad har rättfärdiga medlemmar i kyrkan som hjälper dem att känna igen falska andliga gåvor? (Den Helige Anden, också känd som Hugsvalaren eller sanningens ande; se L&F 50:17.) Hur hjälper den Helige Anden oss att veta vad som är rätt?
- Hur kan vi veta om det vi ser eller hör kommer från Gud? (Moroni 7:15-17; L&F 50:23-24.) Be något av barnen att läsa Läran och förbunden 50:23 högt. Vad innebär det att uppbygga? Säg att det som uppbygger lyfter upp oss och ger oss en önskan att vilja bli bättre. Det som kommer från Gud får oss att vilja följa Kristus och bli bättre människor. Det som kommer från Satan har ett dåligt inflytande och försöker få oss att överträda buden.
- Vad kan vi göra om vi är osäkra på om något kommer från Gud? (L&F 46:7; 50:31. Vi kan också tala med våra föräldrar eller kyrkans ledare.)
- Varför ger Gud oss andliga gåvor? (L&F 46:8-9, 26.) Varför får inte alla samma andliga gåvor? (L&F 46:11-12.)
- Vilka är de sanna andliga gåvor som vi kan få? (L&F 46:13-25; se särskilda aktiviteter, nr 1.) Hur kan det vara bra att ha gåvan att tro på andras vittnesbörd (L&F 46:14)? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Hur ska vi söka efter andliga gåvor? (L&F 46:8-9.) Vad bör vi göra då vi får en andlig gåva? (L&F 46:32.) Vad måste vi göra för att behålla dessa gåvor? (L&F 46:33.)
- Vilka andliga gåvor har du märkt i ditt eget liv och i deras liv som du känner?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Ge barnen var sitt papper med följande skriftställe hänvisningar och andliga gåvor på. Låt barnen slå upp skriftställena och para ihop rätt skriftställe med rätt gåva.
  1. L&F 46:14   a. Gåvan att tro på Jesus Kristus (vittnesbörd)
  2. L&F 46:19-20   b. Gåvan att tro på andras vittnesbörd
  3. L&F 46:13   c. Visdomens och kunskapens gåva
  4. L&F 46:17-18   d. Gåvorna att ha tro till att bota och tro till att bli botad
  5. L&F 46:24-25   e. Profetians gåva
  6. L&F 46:22   f. Gåvorna att kunna tala och förstå språk

(Svar: 1-b; 2-d; 3-a; 4-c; 5-f; 6-e.)

När barnen har parat ihop skriftställena och gåvor med varandra, kan du tala om varje gåva och hur människor som har den kan använda den för att hjälpa andra.

2. Hjälp barnen att förstå gåvan att tro på andras vittnesbörd genom att läsa eller be något av barnen att läsa följande ord av Harold B Lee, kyrkans elfte president:

"Om ni har tvivel, så lyssna till dem av oss som bär ett starkt vittnesbörd för er ... Om ni inte har [ett vittnesbörd], så luta er mot mitt tills ni får och utvecklar ett eget" (*Qualities of Leadership* [address to the Latter-day Saint Student Association, aug 1970], s 8).

- Vilkas vittnesbörd kan ni luta er mot medan ni stärker ert eget?

Förklara för barnen att var och en av dem behöver utveckla ett eget vittnesbörd om evangeliets äkthet, men medan de arbetar på sina egna vittnesbörd kan de tro på vittnesbörden från kyrkans ledare, sina föräldrar och andra medlemmar i kyrkan som de respekterar och litar på.

Tala om hur vi kan stärka varandra genom att bära vittnesbörd på faste- och vittnesbördsmötet. Bär gärna vittnesbörd om evangeliet för barnen.

3. Återge med egna ord en av följande berättelser om tungomålstalandets gåva:
  - a. År 1921 åkte äldste David O McKay, medlem i de tolv apostlarnas kворum som senare skulle bli president för kyrkan, till Nya Zeeland för att närvara vid en kyrkans konferens. Han skulle tala till en grupp maorier, men han kunde inte tala maori, och de kunde inte engelska. I början av sitt tal sade äldste McKay till dem att han önskade att han kunde tala till dem på deras eget språk. Men eftersom han inte kunde det, skulle han be Herren att ge dem gåvan att uttyda tungomål så att de kunde förstå honom. Äldste McKay sade till dem att även om de inte kunde förstå den exakta ordalydelsen, så kunde de känna Anden och veta att hans ord var inspirerade av Herren. Äldste McKay började så hålla sitt tal med hjälp av en tolk. Han talade en kort stund på engelska, varefter tolken upprepade hans ord på maori så att de församlade kunde förstå. Plötsligt började de ropa till tolken att sluta tala och

sätta sig ned. De kunde själva förstå äldste McKay och behövde inte någon tolk längre. Trots att de inte kunde engelska, välsignade Herren dem med gåvan att uttyda tungomål så att de kunde förstå allt som äldste McKay sade i sitt tal. (Se R Lanier Britsch, "Roots of Faith", *Ensign*, sep 1989, s 48.)

b. Profeten Joseph Smith blev en gång inbjuden att predika för en grupp indianer. De kunde inte förstå engelska och profeten kunde inte tala deras språk, så han betalade en regeringsagent för att översätta hans ord till indianernas språk. Profeten talade i några minuter, och agenten tolkade hans ord för indianerna. Då indianerna retade upp sig på hans budskap, talade Herren om för profeten att agenten inte sade rätt ord till dem. Han ljög för att göra dem arga. Profeten föste agenten åt sidan och höll en predikan för indianerna utan hjälp av någon tolk. Fast de inte talade samma språk, förstod indianerna varje ord som profeten sade i sin predikan. Herren välsignade indianerna med gåvan att uttyda tungomål så att de kunde förstå vad profeten sade till dem. (Se E Cecil McGavin, *The Historical Background of the Doctrine and Covenants* [Salt Lake City: Paragon Printing Co., 1949], s 156.)

4. Återge med egna ord följande berättelse om gåvorna att ha tro till att bota och tro till att bli botad:

Då John Shumway i Orem, Utah, cyklade till ett scoutmöte blev han påkörd av en bil och fick allvariga skullskador. Han fördes till sjukhus, där läkaren meddelade Johns familj att chanserna att han skulle överleva var mycket små, och att om han skulle överleva skulle han vara svårt hjärnskadad. Ett antal prästadömsbärare, däribland Johns far och hans biskop, lade händerna på Johns huvud och välsignade honom. Biskopen kände sig manad att välsigna John med att han skulle bli frisk. Efter välsignelsen utfördes en vansklig operation på Johns hjärna. John överlevde operationen, men var medvetslös i många dagar.

Randy, en god vän som var med John då olyckan inträffade, bad hela tiden för John. Då församlingen höll en särskild fasta deltog Randy och bad uppriktigt att John skulle tillfriskna. Samma dag i kyrkan berättade Johns far för Randy att John hade återfått medvetandet. Randy fick ett starkt vittnesbörd om kraften i fasta och bön då John senare berättade att han hade känt att Randys tro hade hjälpt honom att vakna upp.

John genomgick flera operationer och hade en lång konvalescens, men så småningom var han helt återställd. Till läkarnas förvåning kunde han spela basketboll, lära sig köra bil, bli Eagle-scout, gå ut high school och bereda sig för en mission. Till följd av många människors tro, blev John frisk.

Påpeka för barnen att fastän John blev frisk, händer det ibland att människor inte blir friska trots att de har stor tro (se L&F 42:48). Säg att vår himmelske Fader vet vad som är bäst för var och en av oss och besvarar våra böner i enlighet därmed.

5. Hjälpa barnen att memorera eller repetera sjunde trosartikeln.

Avslutning

- Vittnesbörd Vittna för barnen om vikten av att söka Andens gåvor. Uppmana dem att hålla sig nära Herren och be ofta så att de kan skilja mellan sanna och falska andliga gåvor.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 46:11-14, 17-26 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Joseph Smith översätter Bibeln och andra heliga skrifter

Mål

Att få barnen att förstå Joseph Smiths roll i att frambringa skrifterna och att uppmuntra dem att studera dessa.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen; Läran och förbunden 26:1, 45:60-61; Trosartiklarna 1:8 och rubrikerna till Moses bok och Abrahams bok i Den kostbara pärlan. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Tilläggläsning: Joseph Smiths skrifter 2:9, 12-13, 17-19, 36-39; Första Nephi 13:26 och inledningen till Den kostbara pärlan.
  3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  4. Förbered ett budskap på två, tre meningar liknande det nedan för den samlande aktiviteten (om du har en liten klass gör du budskapet längre och mer omfattande):

En pojke och hans syster hoppade gatan fram. Pojken jagade en fjäril och ramlade omkull. Hans syster hjälpte honom upp och så sprang de hem.
  5. Material:
Standardverken (Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan) till varje barn.
-

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Be barnen att bilda kö. Visa budskapet i det första barnets öra. Låt sedan barnen ett i sänder, visa budskapet till nästa barn. Uppmana barnen att bara säga budskapet en gång. Fortsätt tills budskapet har nått det sista barnet i kön. Be honom eller henne upprepa budskapet högt. Jämför det med det ursprungliga budskapet, hur det har förändrats.

- Hur hade budskapet förändrats då det nådde fram till slutet av kön? Vad hade utelämnats? Vad hade lagts till?
- Varför tror ni att budskapet förändrades när det gick från person till person?

Förklara att på samma sätt som budskapet här förändrades när det gick från person till person, har en del skriftställen i Bibeln under många års tid förändrats då människor översatt den och gjort avskrifter av den för hand. Fel begicks: En del felaktiga lärdomar hade lagts till Bibeln och en del viktiga lärdomar hade utelämnats. Herren befallde Joseph Smith att göra en översättning av Bibeln som skulle återställa de rätta lärdomarna (se Trosartiklarna 1:8).

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om Joseph Smiths uppgift att få fram den inspirerade översättningen av Bibeln och andra heliga skrifter, vilket tas upp i följande historiska skildringar och i de skriftställen som nämns under "Förberedelse" (se särskilda aktiviteter, nr 1).

Joseph Smith får befallning att översätta Bibeln

Då Joseph Smith översatte Mormons bok fick han veta, att under årens gång hade många "tydliga och högst dyrbara" stycken i Bibeln tagits bort eller förlorats (se Första Nephi 13:26). Bibeln är en helig bok som innehåller Guds ord, men fel begicks då man skrev av den och översatte den till olika språk. Ord utelämnades, ändrades eller lades till, så att innebörden i vissa skriftställen förändrades. Under avfallet efter Jesu Kristi död fanns det inga profeter eller apostlar som kunde se till att de heliga skrifterna skrevs av och översattes rätt. Joseph Smith befalldes att göra en ny översättning av Bibeln som skulle rätta till och återställa dessa tydliga och dyrbara stycken.

En kort tid efter det att Mormons bok hade översatts och kyrkan organiserats, fick Joseph Smith en uppenbarelse i vilken han befalldes att studera Bibeln (se L&F 26:1). Då han studerade Första Moseboken uppstod många frågor, och han bad ödmjukt vår himmelske Fader att hjälpa honom att förstå Bibeln. Som svar på hans bön uppenbarade Herren viktig kunskap om Jesu Kristi evangelium och jordens skapelse. Denna kunskap finns i Moses bok i Den kostbara pärlan. (Låt barnen titta på rubriken till Moses bok i Den kostbara pärlan. Låt dem också titta på rubriken till den första boken i Bibeln och se att den heter Första Moseboken.)

År 1830 började Joseph Smith arbeta på en korrekt översättning av Bibeln. Sidney Rigdon var hans skrivare. Då Joseph Smith gjorde denna översättning av Bibeln, översatte han inte från ett forntida språk som då han översatte Mormons bok, utan han återställde Bibeln till dess ursprungliga skick. Allteftersom Joseph studerade och begrundade Bibeln, inspirerades han genom den Helige Andens kraft till att rätta till felaktigheter i den.

Under arbetet med den inspirerade översättningen av Bibeln, växte Joseph Smiths kunskap i evangeliet, och han välsignades av den Helige Anden. Många uppenbarelser i Läran och förbunden är svar på frågor om avsnitt i Bibeln som Joseph inte förstod.

Joseph Smith översätter andra heliga skrifter

En del av den kunskap som uppenbarades för Joseph Smith då han studerade Bibeln finns med i Den kostbara pärlan som Moses bok. I Den kostbara pärlan finns också Abrahams bok, Joseph Smiths inspirerade översättning av några gamla egyptiska handskrifter.

I slutet av 1820-talet fick en italiensk upptäcktsresande vid namn Antonio Lebolo tag i elva mumier från en gammal grav i Egypten. När Lebolo dog skeppades mumierna till Förenta staterna. En man som hette Michael Chandler kom i besittning av mumierna år 1833. Han öppnade kistorna (som mumierna låg i) och fann till sin besvikelse inte några ädelstenar eller andra värdefulla skatter. På några av mumiernas kroppar fanns det linnedukar innehållande rullar av papyrus (ett slags papper gjort av växter). På dessa papyrusrullar fanns det egyptiska inskriptioner. Herr Chandler tog rullarna till Pennsylvania, där han försökte hitta

lärda män som kunde berätta något om skrivtecknen, men även de mest bildade av dessa män kunde bara förstå en liten del av dessa tecken.

Herr Chandler bestämde sig för att resa runt i landet och visa mumierna för folk, och på sommaren år 1835 kom han till Kirtland i Ohio. Där träffade han Joseph Smith, som talade om att skrivtecknen gick att översätta. Senare köpte några vänner till profeten fyra mumier och papyrusrullarna av herr Chandler. Joseph Smith studerade bokstäverna och grammatiken i det egyptiska språket, och sedan, med hjälp av den Helige Anden, översatte han papyrusrullarnas innehåll. Skrifterna som Joseph Smith översatte handlar om den forntida profeten Abraham och finns nu utgivna som Abrahams bok i Den kostbara pärlan.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur visste Joseph Smith att det fanns felaktigheter i Bibeln? Hur uppstod dessa felaktigheter? Hur rättade Joseph till dem?
- Vad befalldes Joseph Smith i Lärnan och förbunden 26:1 att göra? Hur gjorde studierna av skrifterna Joseph förberedd att översätta? Hur välsignades han då han studerade skrifterna?
- Varför ska vi studera skrifterna? Vad händer med vår insikt i evangeliet då vi studerar skrifterna? Vem kan hjälpa oss att förstå skrifterna? På vilket sätt kommer vi närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom att studera skrifterna?
- Vad gjorde Joseph Smith innan han började översätta papyrusrullarna? Varför studerade han det egyptiska språket? Hur kommer det sig att Joseph kunde översätta tecknen på papyrusrullarna fast inte ens de mest lärda kunde det?
- Vilka heliga skrifter har vi i dag som profeten Joseph Smith hjälpte till att frambringa eller översätta? (Alla standardverken: Bibeln, Mormons bok, Lärnan och förbunden och Den kostbara pärlan.) Repetera tillsammans med barnen Joseph Smiths roll i att få fram dessa böcker så att vi kan använda dem.
- Hur kan ni och era familjer studera skrifterna? (Se särskilda aktiviteter, nr 4 och 5.) Hur har skrifterna varit till välsignelse för er och era familjer?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Gör en enkel skriftrulle som ska användas under lektionen. Skriv följande meningar på ett långt papper (eller flera papper som tejpas ihop). Lämna så pass mycket utrymme mellan meningarna att man kan visa en mening i taget:
  - Bibeln är en helig bok som innehåller Guds ord.
  - Människor begick fel då de skrev av och översatte Bibeln.
  - Joseph Smith befalldes att rätta till felaktigheterna i Bibeln.
  - Allteftersom Joseph studerade skrifterna, fick han större insikt i evangeliet.
  - Man fann papyrusrullar och några mumier i en egyptisk grav.
  - Joseph Smith översatte det som stod på papyrusrullarna.

- Genom att studera i skrifterna lär vi oss mera om vår himmelske Fader och Jesus Kristus och evangeliet.

Tejpa eller fäst båda ändarna av papperet på en träpinne, till exempel en penna eller en linjal eller en tom hushållspappersrulle. Rulla upp papperet på en av pinnarna så att man bara ser den första meningen.

Visa barnen skriftrullen och förklara att man ofta hade forntida skrifter på rullar. Rulla papperet från ena pinnen till den andra medan du håller lektionen, så att man ser varje mening som svarar mot det ni talar om.

2. Förklara att vi inte använder Joseph Smiths översättning av Bibeln som en särskild bok med helig skrift, men att delar av den finns med i andra av kyrkans skrifter. Delar av Joseph Smiths översättning finns i: Joseph Smiths skrifter 1 i Den kostbara pärlan, fotnoter i den engelska Bibeln som anknyter till Joseph Smiths översättning och avsnittet efter Bible Dictionary i den engelska Bibeln. (Det mesta av detta finns ännu inte på svenska.)
3. Gå igenom Joseph Smiths skrifter 2:11-14 tillsammans med barnen och påpeka att Joseph Smith fick sin första syn sedan hans studier i Bibeln manat honom att söka vishet från Gud. Tala om vikten av att studera skrifterna och be om välsignelser och inspiration från vår himmelske Fader.
4. Skriv upp följande ämnen på skrivtavlan, och skriv skriftställe hänvisningarna på ett separat papper:

Mod	Femte Moseboken 31:6
Missionsarbete	Läran och förbunden 112:28
Förlåtelse	Matteus 6:14-15
Kärlek	Johannes 13:34
Vår himmelske Faders kärlek	Johannes 3:16
Sabbatsdagen	Moses 3:3
Lydnad	Läran och förbunden 130:21
Bön	Tredje Nephi 18:21
Dop	Läran och förbunden 20:72-74

Säg till barnen att vi kan hitta råd och anvisningar om konkreta ämnen då vi studerar skrifterna. Låt dem välja var sitt papper, leta upp skriftstället och läsa det för klassen. Be klassen att para ihop skriftstället med rätt ämne från listan på skrivtavlan.

Hjälp barnen att hitta de alfabetiska registren och index i sina skrifter och förklara hur de kan använda dem för att studera vad det står i skrifterna om vissa ämnen.

5. Be barnen föreslå olika sätt att studera skrifterna på. Skriv upp deras förslag på skrivtavlan.

Exempel på förslag:

- Sätta som mål att läsa en eller flera verser i skrifterna varje dag.
- Läsa skrifterna högt tillsammans med familjen.
- Läsa berättelser ur skrifterna från *Lilla Stjärnan* (i *Nordstjärnan*).

- Läs från böckerna *Berättelser ur Gamla testamentet* (31118.180), *Berättelser ur Nya testamentet* (31119.180), *Berättelser ur Mormons bok* (31117.180), *Berättelser ur Läran och förbunden* (31122.180) och *Berättelser ur skrifterna* (31120.180).
- Efter det att man hört en berättelse ur skrifterna i ett tal i kyrkan, gå hem och leta upp berättelsen i skrifterna och läsa den.
- Efter varje primärlektion läsa det som står under "Att läsa hemma" som en repetition av lektionen.
- Berätta om något man har läst i skrifterna för sin familj på familjens hemafton.

Du kan låta barnen välja ut och skriva ned ett sätt på vilket de ska studera skrifterna under den kommande veckan.

6. Hjälp barnen att memorera åttonde trosartikeln. Tala med barnen om varför vi tror att Bibeln är Guds ord "i den mån den är rätt översatt".
7. Sjung eller läs texten till "Sök, knacka och be" (*Barnens sångbok*, s 66).

Avslutning

Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om skrifterna och uttryck tacksamhet för dem. Berätta om ett tillfälle då skrifterna varit särskilt betydelsefulla för dig.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar andra hälften av inledningen till Den kostbara pärlan hemma som repetition av lektionen. Denna inledning beskriver innehållet i Den kostbara pärlan.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att ge varje barn en önskan att utveckla en förlåtande inställning.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 64:8-11, 15-16 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Två papper och en penna till varje barn.
  - c. Bild 5-1, Profeten Joseph Smith (Evangeliet i bild 401.180; 62002) eller bild 5-2, Joseph Smith (Evangeliet i bild 400.180; 62449); bild 5-23, Man rullas i tjära och fjäder.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Ge barnen två papper och en penna var. På det ena papperet ska de skriva flera välsignelser som de har fått. På det andra papperet ska de skriva något ovänligt som någon har gjort mot dem.

Be barnen att lägga papperet med välsignelserna i knät och hålla papperet med den ovänliga handlingen mitt för ögonen, så att det nuddar näsan.

- Kan ni se papperet med välsignelserna?

Säg att ibland då någon gör oss ledsna, tänker vi på våra sårade känslor så mycket att vi inte längre kan se eller njuta av våra välsignelser. Be barnen att knyckla ihop papperen med de ovänliga handlingarna. Samla in papperen eller låt barnen slänga dem i papperskorgen. Säg att vi känner oss gladare då vi förlåter och glömmer allt dumt som andra gör mot oss och koncentrerar oss på våra välsignelser.

Berätta att Joseph Smith utsattes för förföljelse från många människor. Präster i andra kyrkor, främlingar och till och med en del av hans vänner var elaka mot honom. Han måste bestämma sig för om han skulle låta denna orättvisa behandling göra honom arg och olycklig eller om han skulle förlåta dessa människor.

Historisk skildring

Undervisa barnen om Joseph Smiths reaktion mot dem som förföljde honom, vilken framgår av följande historiska skildring. Sätt upp bilderna vid rätt tillfällen.

En kort tid efter det att kyrkan organiserats, började en del medlemmar avfalla eller lämna kyrkan. De slutade gå på kyrkans möten, motsatte sig profeten och

förföljde de heliga. De avföll av olika skäl. Exempelvis lämnade en man kyrkan därför att hans häst dog medan han var på väg för att förena sig med de heliga i Missouri. En annan man avföll efter att ha sett Joseph Smith leka med barn. Han tyckte att en profet skulle vara så allvarlig att han inte lekte med barn. En man såg att hans namn var felstavat på ett dokument i kyrkan och trodde att det betydde att Joseph Smith inte var inspirerad av Gud. Andra lämnade kyrkan därför att de inte fick den hjälp med sina ekonomiska problem som de hade väntat sig. Somliga lämnade kyrkan därför att de inte kunde förlåta andra medlemmar för handlingar som hade sårat dem. Dessa sårade människor som hade lämnat kyrkan blev ofta kyrkans värsta fiender.

Ezra Booth anslöt sig till kyrkan år 1831 sedan han sett profeten bota Elsa Johnsons arm (se lektion 19). Ett antal månader senare kallades han på mission till Missouri. Han blev arg därför att han måste gå hela vägen och därför att missionärlivet inte var vad han hade tänkt sig. Han blev besviken därför att han inte såg några fler underverk som då Elsa Johnson helades. Han började tänka och tala ont om kyrkans ledare. På grund av sitt oacceptabla uppträdande under sin mission, blev Ezra Booth utesluten då han återkom till Ohio. Det innebar att han inte längre var medlem i kyrkan. I stället för att omvända sig började Booth skriva brev till en lokal tidning, brev fyllda av lögnar om Joseph Smith och kyrkan. Dessa brev gjorde att många människor i Ohio blev misstänksamma mot kyrkans medlemmar och började förfölja dem.

En vinternatt hände det sig att en grupp män som trodde på Ezra Booths brev drack sig fulla och anföll Joseph Smiths och Sidney Rigdons hem i Hiram i Ohio. Joseph hade varit uppe sent och tagit hand om sin adopterade son, som hade mässlingen, och hade precis somnat då den arga pöbeln bröt sig in i huset. Männerna släpade under svordomar ut Joseph och hotade att de skulle döda honom. De tog struhtag på honom, slet av honom kläderna och försökte köra in ett klapprä med het tjära och en flaska med syra i munnen på honom. Flaskan med syra gick sönder, vilket gjorde att en bit av Josephs tänder gick av och att han under resten av sitt liv talade med en vissling. Männerna i pöbeln släpade också Sidney Rigdon från hans hem. Då Joseph fick se Sidney ligga på marken, trodde han att Sidney var död. Pöbeln beslutade att inte döda Joseph, men de rev honom svårt, spred het tjära över hela kroppen och täckte honom med fjädrar.

När Joseph till slut kom hem, svimmade Emma då hon fick se honom, för hon trodde att tjäran som täckte honom var blod. Josephs vänner hjälpte honom att få bort tjäran, en lång och smärtsam procedur. Sidney Rigdon hade slagits medvetlös av de svåra huggen och slagen mot hans huvud, och han yrade i flera dagar. Efter denna hemska upplevelse fick det lilla barnet som Joseph vårdat en svår förkylning och dog.

Dagen därpå var det söndag, och Joseph gick som vanligt i kyrkan tillsammans med de heliga. Bland dem han predikade för fanns några medlemmar i pöbeln som på natten hade rullat honom i tjära och fjädrar. Trots att Joseph var illa tilltygad och hade mycket ont, predikade han som vanligt och nämnde aldrig det våld han hade utsatts för.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför avföll somliga medlemmar från kyrkan? Hur kunde en förlåtande inställning ha hjälpt dem? Vad säger Herren att vi ska göra när andra förorättar oss? (64:8-11.)
- Vad sade Herren att Ezra Booth hade gjort för fel? (L&F 64:15-16.) Vad förlorar vi om vi åstundar det som är fel? (L&F 64:16.)
- Vilka onda saker gjorde pöbeln mot Joseph Smith och Sidney Rigdon? Varför gjorde de det, tror ni?
- Vad gjorde Joseph Smith morgonen efter det att han rullats i tjära och fjäder? Vilka fanns med bland åhörarna? Hur visade Joseph Smiths handlingar att han var en förlåtande människa? (Han sökte inte hämnd mot dem som hade varit grymma mot honom. Han visste att Satan påverkade dem till att försöka hindra det viktiga arbetet att undervisa om det återställda evangeliet och upprätta Jesu kyrka på jorden.)
- Vad gjorde Joseph Smith då han mötte prövningar och förföljelse? (Han fortsatte utföra Herrens verk. Han förstod att Satan gjorde allt han kunde för att omintetgöra Herrens verk. När det hände tråkiga saker gjorde han det bästa av situationen och fortsatte att tjäna Herren.)
- Hur känns det när någon är dum mot er? Hur påverkar det oss om vi blir arga? Hjälp barnen att förstå att det inte känns bättre om vi blir arga. Om vi fortsätter vara arga och gör dumma saker tillbaka, skadar vi oss själva ännu mer. Vad kan ni göra när någon är dum mot er? (Se särskilda aktiviteter, nr 1 och 3.) Vad kan hända om ni är dumma mot den som varit dum mot er? Vad kan hända om ni är snälla mot honom eller henne?
- Hur kan vi följa Joseph Smiths exempel och utveckla en förlåtande inställning mot dem som har sårat eller förorättat oss?
- Hur påverkar det oss om vi har en bitter och oförsonlig inställning? Hur påverkar det oss om vi har en förlåtande inställning?
- Vilka ska vi förlåta? (L&F 64:10-11.) Varför är det viktigt att förlåta andra? (L&F 64:9.) Hur känner vi oss när vi förlåter någon som har sårat oss?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Läs yttranden som de nedan för barnen. Be dem att göra "tummen upp" om yttrandet återspeglar en förlåtande inställning och göra "tummen ner" om det återspeglar en oförsonlig inställning. Diskutera hur varje handling visar förlåtelse eller brist på förlåtelse.
  - Hon har inte varit vänlig mot mig, så då tänker inte jag visa henne någon vänlighet.
  - Varje gång jag träffar honom, är han dum mot mig. Han måste ha problem med något. Annars skulle han inte behandla andra så.
  - Jag slog till honom därför att han retade min lillasyster.

- Min lillebror ritade i min läxbok, så jag blev tvungen att göra om läxan. Jag blev inte arg på honom. Han är för liten för att förstå hur viktigt det var.
  - Jag förlåter henne, men jag tänker aldrig tala mer med henne.
  - Min bästa vän var dum mot mig i dag. Hon kanske oroar sig för något.
2. Läs eller be något av barnen att läsa Ordspråksboken 15:1, och diskutera dess innebörd med barnen. Berätta sedan följande med egna ord:

Sommaren 1838, då Joseph Smith och hans familj bodde i Far West i Missouri, spreds ett falskt rykte om att Joseph hade dödat sju män och tänkte samla en skara för att döda alla som inte var medlemmar i kyrkan. En stor grupp beväpnade män ledda av åtta officerare kom hem till Josephs föräldrar, där han var på besök, och letade efter honom. Officerarna sade till Lucy Smith, Josephs mor, att de hade kommit för att döda Joseph Smith och alla andra medlemmar i kyrkan. Lucy svarade lugnt och presenterade Joseph för männen. Joseph skakade vänligt hand med dem medan de misstroget stirrade på honom. Efter alla historier de hört, hade de svårt att tro att denne vänlige och uppriktige man var Joseph Smith.

Profeten talade med dem en lång stund, och beskrev kyrkans ståndpunkt och den förföljelse medlemmarna hade fått utstå. Han sade till dem att om någon medlem i kyrkan hade brutit mot lagen, borde denne ställas inför rätta, innan någon annan kom till skada. Därefter gjorde sig Joseph redo att gå därifrån. Han sade till sin mor att han behövde gå hem då Emma väntade på honom. Två av officerarna reste sig upp och insisterade på att de skulle följa honom hem, eftersom det inte var säkert för honom att gå ensam. De beväpnade männen hade inte längre någon önskan att skada Joseph, och de återvände till sina hem med stor respekt för honom. (Se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 254-256.)

- Hur följde Lucy och Joseph Ordspråksboken 15:1 i sitt sätt att bemöta dessa män?
  - Vad blev följden av Josephs "mjuka svar"?
3. Låt barnen spela upp situationer i vilka de kan välja att ha en förlåtande inställning eller en oförsonlig inställning. Få dem att förstå att också när de har blivit sårade, är de fria att välja vilken inställning de ska ha. Få dem också att förstå att sårade känslor ofta beror på missförstånd snarare än på en avsikt att såra. Använd följande situationer eller de som står under särskilda aktiviteter, nr 1:
- Du städade ditt rum innan du gick till skolan, men sedan kom din lillasyster och ställde till det där. När du kommer hem från skolan får du inte leka med dina kamrater eftersom det är stökigt i ditt rum.
  - Du blir alltid uttagen sist av alla när ni väljer lag i skolan, vilket gör dig ledsen. En dag på vägen hem från skolan ser du en av lagkaptenerna ramla av cykeln. Hans skolböcker och papper åker ut överallt.
  - Din kamrat ska ha fest, men bjuder inte dig.
4. Berätta och låt barnen berätta om personliga erfarenheter av att förlåta andra eller få förlåtelse.

5. Sjung eller läs texten till "Lär oss, o Fader" (*Barnens sångbok*, s 52) med barnen.

Avslutning

- Vittnesbörd Bär vittnesbörd om den frid vi kan känna när vi har en förlåtande inställning. Uppmuntra barnen att anstränga sig för att vara förstående och vänliga även om andra är dumma mot dem.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 64:9-11 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att hjälpa barnen att få ett vittnesbörd om värdet av Läran och förbunden och fortlöpande uppenbarelse genom den levande profeten.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen, "Förklarande inledning" till Läran och förbunden samt Läran och förbunden 43:8, 67:4-9, 69:1-2 och 70:1-4. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 28:2.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bild 5-24, Befallningarnas bok räddas (Evangeliet i bild 409.180; 62605).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Samla in alla Läran och förbunden som finns i rummet och lägg dem i en trave nära dig på bordet eller på golvet. Skriv *Läran och förbunden 43:8* på skrivtavlan. Be barnen att sinsemellan diskutera denna vers och sedan berätta för dig vad den handlar om. Låt dem inte använda sig av skrifterna. Efter en liten stund frågar du om de är redo att berätta om versen.

- Varför kan ni inte berätta vad versen handlar om?

Dela ut Läran och förbunden igen, och ge var sitt exemplar till de barn som inte själva tagit med sig sitt. Be alla att slå upp versen och följa med då du läser.

Berätta att medlemmarna under kyrkans första tid befalldes att undervisa varandra om de uppenbarelser Herren gett dem genom profeten Joseph Smith, men de hade ingen bok i vilken de kunde läsa dessa uppenbarelser. Herren befallde kyrkans medlemmar att ge ut uppenbarelserna i en bok så att de skulle kunna läsa och studera dem. I dag kallar vi denna bok Läran och förbunden.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om händelserna kring första utgivningen av Befallningarnas bok, som beskrivs i följande historiska skildringar och de skriftställen som nämns under "Förberedelse".

William E McLellan försöker skriva en uppenbarelse

Uppenbarelserna i Läran och förbunden 67-70 gavs under en rad konferenser som hölls i Ohio i november 1831. En av de viktiga saker som togs upp på dessa konferenser var utgivningen av de uppenbarelser som profeten Joseph Smith

redan mottagit. De skulle ges ut som Befallningarnas bok. (Några år senare tillfördes denna bok flera uppenbarelser och namnet ändrades till Läran och förbunden.)

Under en av dessa konferenser klagade några av kyrkans ledare där över språket i några av de uppenbarelser Joseph Smith fått. De trodde att de kunde skriva bättre uppenbarelser. Som svar på detta gav Herren uppenbarelser i Läran och förbunden 67, där han vittnade om att de uppenbarelser Joseph Smith fått var sanna (se L&F 67:4) och utmanade den som så önskade att försöka skriva en uppenbarelse (se L&F 67:5-8). William E McLellin antog denna utmaning och försökte skriva en uppenbarelse. Joseph Smith nedtecknade att broder McLellin trodde han var klipsk nog att skriva en uppenbarelse, men han klarade inte av det. Profeten sade att det är "ett oerhört [stort och betydelsefullt] ansvar att skriva i Herrens namn" (*History of the Church*, 1:226). Alla de närvarande som såg broder McLellins misslyckande stärktes i sina vittnesbörd om att de uppenbarelser som Joseph Smith mottagit var sanna och kom från Herren.

William E McLellin lämnade senare kyrkan. Joseph Smith sade att medlemmar som kritiserar kyrkan och dess ledare så småningom kommer att avfalla om de inte omvänder sig (se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 134-135).

Befallningarnas bok ges ut

Efter det att William E McLellin försökt skriva en uppenbarelse vittnade den Helige Anden för konferensdeltagarna att de uppenbarelser Joseph Smith mottagit var sanna, och kyrkans ledare beslutade att man skulle sammanställa och trycka uppenbarelserna. Oliver Cowdery fick i uppgift att ta med sig ungefär sjuttio uppenbarelser till Independence i Missouri, där William W Phelps hade en tryckpress. Oliver tog också med sig pengar för att hjälpa de heliga i Missouri. Eftersom Oliver skulle färdas genom obebyggda trakter, befallde Herren John Whitmer att följa med honom som säkerhet (se L&F 69:1-2). Det var en lång, kall resa, men i januari 1832 kom Oliver Cowdery och John Whitmer fram till Independence i säkerhet. De överlämnade uppenbarelserna till broder Phelps, som började sätta typerna för att trycka dem som Befallningarnas bok. I juli 1833 hade de första 160 sidorna av Befallningarnas bok tryckts.

Då många heliga kom till Missouri, började somliga av de ursprungliga nybyggarna att känna sig oroliga. De var rädda att de heliga skulle ta över området, välja sina egna befattningshavare och köra bort dem därifrån. Lördagen den 20 juli 1833 samlades fyra fem hundra personer som var mot de heliga i domstolsbyggnaden i Independence. De bildade en pöbel och krävde att de heliga skulle lämna sina nybyggda hem. Annars skulle de bli dödade. Kyrkans ledare i Missouri bad om tre månaders respit för att samråda med Joseph Smith, som var i Ohio, men pöbeln vägrade gå med på det. De heliga fick femton minuter på sig att bestämma hur de skulle göra.

Innan de femton minuterna hade gått, bröt sig pöbeln in i William W Phelps hem, som inrymde tryckeriet där Befallningarnas bok trycktes. Broder Phelps var inte hemma. Syster Phelps tog med sig sitt sjuka spädbarn och sina andra barn och skyndade ut i skogen intill. Fjortonåriga Mary Elizabeth Rollins och hennes tolvåriga syster, Caroline, såg pöbeln kasta ut familjen Phelps möbler och andra ägodelar på gatan. Därefter kastade de ut tryckpressen och typerna genom fönstret, jämte större delen av de obundna sidorna av Befallningarnas bok. Mary

Elizabeth och Caroline beslutade hjältemodigt att de skulle rädda några exemplar, fast Caroline var rädd att pöbeln skulle döda dem (visa bilden där Mary Elizabeth och Caroline räddar Befallningarnas bok).

Flickorna sprang från sitt gömställe, tog upp så många ark de kunde bära, och sprang. När några i pöbeln fick se flickorna, ropade de att de skulle stanna. Mary Elizabeth och Caroline slank genom ett hål i staketet och sprang ut på majsfället. De låg tysta på marken bland majsplantorna och hörde hur männen letade efter dem. När ljudet av fotsteg försvann och flickorna trodde det var säkert att ge sig av, tog de upp arken i famnen igen och började gå bort från fältet. Då de närmade sig ett gammalt timrat stall, hörde de ljud. De gick försiktigt in i stallet och fick syn på syster Phelps och hennes barn som gjorde sovplatser av grenar så att de kunde gömma sig i stallet under natten. Eftersom de förstod att broder Phelps visste vad man skulle göra med arken, gav de dessa till syster Phelps. Senare band man en del av dessa originalark av Befallningarnas bok till böcker, och Mary Elizabeth och Caroline fick var sitt exemplar. Dessa böcker var för dem en oskattbar ägodel livet ut.

Läran och förbunden ges ut

Svårigheterna i Missouri avbröt utgivningen av Befallningarnas bok. År 1834 gjorde första presidentskapet förberedelser för att ge ut en ny upplaga av uppenbarelserna. Profeten reviderade några av uppenbarelserna för att rätta till tryckfel, och ytterligare fyrtiofem uppenbarelser tillfördes Befallningarnas bok. Den reviderade boken gavs ut i Ohio år 1835 som Läran och förbunden.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför kunde inte William E McLellin skriva en uppenbarelse? Vem var den ende som var bemyndigad att få uppenbarelse för kyrkan då? (L&F 28:2.) Vem får uppenbarelse för kyrkan i dag? (Den levande profeten.)
- Varför var det viktigt att Joseph Smith mottog uppenbarelse för kyrkan då? Varför behöver den levande profeten få uppenbarelse för vår tid? (Se särskilda aktiviteter, nr 4.)
- Varför är det oklokt att kritisera sina ledare som William E McLellin och andra kritiserade Joseph Smith? Vad bör vi göra om vi känner oss kritiskt inställda till våra ledare?
- Varför var det viktigt att ge ut de uppenbarelser som Joseph Smith mottagit? (Se första stycket i "Förklarande inledning" till Läran och förbunden.) Hur tror ni det hjälpte de heliga att veta vad Jesus Kristus ville att de skulle göra genom att ha uppenbarelserna utgivna i en bok? Hur kan ni få veta vad Jesus Kristus vill att ni ska göra genom att studera Läran och förbunden?
- Vilka är kyrkans standardverk? Hur skiljer sig Läran och förbunden från de övriga standardverken? (Se tredje stycket av "Förklarande inledning" till Läran och förbunden.) Varför behöver vi alla fyra standardverken? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Hur kan ni lära er om Jesus Kristus genom att studera alla standardverken? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Tala med barnen om varför vi behöver alla fyra standardverken. Skriv följande påståenden på fyra separata kort och låt några av barnen läsa ett kort var högt för klassen:

- Bibeln innehåller profetior om Jesus Kristus och skildrar Frälsarens liv och lärdomar då han var på jorden.
- Mormons bok är ännu ett testamente om Jesus Kristus och skildrar Frälsarens gärningar bland invånarna på den amerikanska kontinenten.
- Läran och förbunden är en samling uppenbarelser från Jesus Kristus för de sista dagarna eller vår tid.
- Den kostbara pärlan innehåller lärdomar och vittnesbörd om Jesus Kristus från forntida profeter samt Joseph Smiths egen berättelse och vittnesbörd om vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Ge barnen fyra små papper var, och visa dem hur de ska vika dem på mitten så att det ser ut som en bok. Hjälプ dem att skriva *Bibeln*, *Mormons bok*, *Läran och förbunden* och *Den kostbara pärlan* på sina "böcker".

Ställ följande frågor och låt barnen hålla upp rätt "bok" som svar på respektive fråga:

- Vilken bok handlar mest om Herrens gärningar bland sitt folk i det Heliga landet, med början från jordens skapelse? (Bibeln.)
- Vilken bok handlar om Jesu Kristi besök på den amerikanska kontinenten? (Mormons bok.)
- Vilken bok handlar mest om Jesu Kristi födelse och liv på jorden? (Bibeln.)
- Vilken bok innehåller en uppteckning om att vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph Smith i den heliga lunden? (Den kostbara pärlan.)
- Vilken bok innehåller uppenbarelser om hur kyrkan ska upprättas i de sista dagarna, givna av Jesus Kristus till Joseph Smith? (Läran och förbunden.)

Betona för barnen att samtliga standardverk är testamenten om Jesus Kristus och att vi ska studera dem allesammans.

2. Hjälプ barnen att lära sig vad vissa av kapitlen i Läran och förbunden innehåller genom att skriva upp följande i en kolumn på skrivtavlan:

Visdomsordet

Sakramentsbönerna

Återställelsen av aronska prästadömet genom Johannes döpären

En missionärs egenskaper

Profeten får uppenbarelse för hela kyrkan

Skriv upp följande kapitel i Läran och förbunden på skrivtavlan i en andra kolumn:

L&F 4 (v 2, 5-6)

L&F 13

L&F 20 (v 75-79)

L&F 28 (v 2)

L&F 89

Be barnen att slå upp varje kapitel och läsa den korta sammanfattningen i början av det för att avgöra vilket kapitel som passar ihop med respektive ämne i den första kolumnen. (Du kan låta de yngre barnen läsa både verserna inom parentes och sammanfattningarna om det är för svårt för dem att avgöra vilka ämnen det gäller.)

Skriv skriftställehänvisningarna bredvid ämnena allteftersom barnen parar ihop dem. Sudda sedan ut skriftställehänvisningarna och se hur många barnen kommer ihåg. Repetera tills de flesta barnen kan säga vilket kapitel i Läran och förbunden som handlar om respektive ämne på listan.

3. Använd kort eller små papperslappar och gör två exemplar av enkla teckningar eller ord som representerar principer eller händelser som återges i Läran och förbunden, till exempel dop, psalmsång, översättningen av Mormons bok, aronska prästadömet, organiserandet av kyrkan och sakramentet. Lägg ut korten eller papperslapparna i ett rutmönster med framsidan nedåt på golvet eller på bordet. Låt barnen ett i taget vända upp två kort för att försöka bilda par. Om de får ett par, ska de ange ett skäl till att det är viktigt att denna princip är en del av den återställda kyrkan. Om de inte får ett par, vänder de på korten igen och så får nästa barn försöka.
4. Be barnen att nämna saker de har i sitt liv som man inte hade på Joseph Smiths tid, till exempel radio, telefon, TV, datorer och bilar. Förklara att fastän vi har skrifterna, behöver vi fortlöpande uppenbarelse som hjälper oss att förstå vad vi ska göra i en föränderlig värld. Hjälp barnen att komma på saker som Herren kan uppenbara för den levande profeten i dag, till exempel var tempel ska byggas, vilka som ska kallas när det behövs nya apostlar, vart missionärer ska sändas och vad som ska förkunnas vid generalkonferenserna.

Ta gärna upp med barnen hur några av de moderna bekvämligheter de nämnt hjälper kyrkans medlemmar att lära sig och dela med sig av evangeliet. Exempelvis kan många medlemmar i kyrkan lära sig vad Herren vill att de ska göra genom att lyssna till generalkonferensen på radio eller se den på TV eller via satellit.

Avslutning

- Vittnesbörd Bär vittnesbörd om Läran och förbundens betydelse för oss med tanke på att den uppenbarats i vår tid. Uttryck tacksamhet för fortlöpande uppenbarelse till kyrkan genom den levande profeten. Uppmuntra barnen att fråga sina föräldrar vilka deras favoritkapitel i Läran och förbunden är och varför.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar "Förklarande inledning" till Läran och förbunden och Läran och förbunden 67:4 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Profeten får i en syn se de tre härlighetsgraderna

Lektion
23

Mål Att ge barnen bättre insikt i de tre härlighetsgraderna och stärka deras önskan att med sina familjer återvända till vår himmelske Fader.

Förberedelse

1. Studera under bön den historiska skildringen i lektionen; Läran och förbunden 131:1-4; 137 och följande verser i Läran och förbunden 76: verserna 11-24 (omständigheterna kring Joseph Smiths och Sidney Rigdons syn om de tre härlighetsgraderna); verserna 50-60, 62, 70, 92-93 (det celestialet rikets fordringar och välsignelser); verserna 71-80, 91 (det terrestriala rikets fordringar och välsignelser) och verserna 81-90, 100-103 (det telestialet rikets fordringar och välsignelser). Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggsläsning: Johannes 5:28-29 och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 46 och 47.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Gör följande textrensor:

Celestialet riket
Terrestriala riket
Telestialet riket
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bibeln.

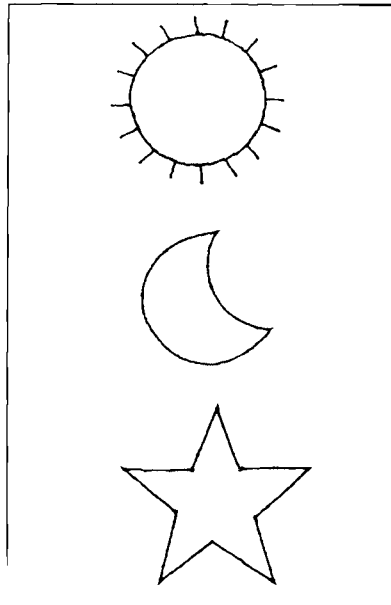

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Be barnen att blunda och föreställa sig att de är utomhus en molnig natt när det är alldeles mörkt.

- Vad ser ni?
- Vad kunde ni se om stjärnorna lyste upp himlen?
- Vad kunde ni se om månen lyste upp himlen?
- Vad kunde ni se om solen lyste upp himlen?

Be dem att öppna ögonen igen. Rita en stjärna, en måne och en sol på skrivtavlan — stjärnan längst ner, månen ovanför och solen högst upp.

- Om ni bara fick välja en av dessa ljuskällor, vilken skulle ni då välja? Varför?

Berätta att vår himmelske Fader har berett tre olika platser för människorna efter uppståndelsen. Dessa platser i himlen kallas riken med härlighet.

Under det att du förklarar följande om dessa riken, sätter du upp rätt textremsa bredvid teckningen av stjärnan, månen och solen.

- Det telestiala riket är det lägsta riket. Det har en härlighet som liknas vid stjärnornas glans. (Se L&F 76:81.)
- Det terrestriala riket är det mellersta riket. Det har en härlighet som liknas vid månens glans. (Se L&F 76:71.)
- Det celestialet riket är det högsta riket. Det har en härlighet som liknas vid solens glans. (Se L&F 76:70.)

Låt gärna barnen upprepa orden på textremorna.

Berätta att vi lär oss om dessa riken och vilka som kommer att bo där genom en syn som Joseph Smith och Sidney Rigdon fick.

Skildringar från skrifterna och historien

Berätta för barnen om Joseph Smiths och Sidney Rigdons syn om himlen, som beskrivs i följande historiska skildring. Tala sedan om Josephs och Sidneys vittnesbörd om Jesus Kristus och deras beskrivning av de tre rikena och vilka som kommer att bo där, som finns i de skriftställen som nämns under "Förberedelse".

Betona, då du talar om de tre rikena, att vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att var och en av oss ska bo i den högsta delen, eller graden, av det celestialet riket tillsammans med dem och våra familjer. För att vara värdiga det celestialet riket måste vi hålla vår himmelske Faders bud och ta emot viktiga förordningar i evangeliet. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har återställts till jorden för att hjälpa oss att nå det celestialet riket.

Medan Joseph Smith och Sidney Rigdon arbetade med översättningen av Nya testamentet år 1832, läste de Johannes 5:29, som handlar om deras

uppståndelse som har gjort gott och deras uppståndelse som har gjort det onda. Detta skriftställe fick Joseph och Sidney att undra om himlen. De förstod att om Gud belönar människorna sedan de dött utifrån vad de gjort medan de var på jorden, då måste det finnas mer än en plats, eller rike, i himlen (se ingressen till L&F 76). Medan de begrundade detta fick Joseph och Sidney i en syn se vår himmelske Fader, Jesus Kristus och de tre härlighetsgraderna: de celestia, terrestriala och telestia riken. Denna syn beskrivs i Läran och förbunden 76.

Synen gavs i John Johnsons hem i Hiram i Ohio, där Joseph och Emma Smith bodde just då. Cirka tolv andra män var i rummet och såg Joseph och Sidney motta denna syn, men de såg den inte själva. Philo Dibble, en av de män som var närvarande, nedtecknade vad han såg:

"Joseph sade ibland: 'Vad ser jag?' så som en kunde säga som tittade ut genom fönstret och såg vad alla i rummet inte kunde se. Sedan berättade han vad han hade sett eller vad han beskådade. Sedan svarade Sidney: 'Jag ser också det.'

Kort därefter sade Sidney: 'Vad ser jag?' och upprepade det han hade sett eller såg, och Joseph svarade: 'Jag ser också det.'

Detta slags samtal upprepades med korta mellanrum fram till synens slut, och under hela tiden yttrades inte ett ord av någon annan person ... Inte ett ljud eller en rörelse gjordes av någon utom Joseph och Sidney, och det tycktes mig som om de aldrig rörde en muskel eller lem under den tid jag var där, vilket jag tror var över en timme, och till slutet av synen.

Joseph satt stilla och lugnt hela tiden mitt i förunderlig härlighet, men Sidney satt kraftlös och blek, uppenbarligen slak som en trasa. Då Joseph i slutet av synen såg detta sade han leende: 'Sidney är inte lika van vid det som jag är'" (se Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, s 156-157).

Joseph Smith fortsatte att motta och förmedla kunskap om de tre rikena med härlighet. År 1836 fick Joseph och några andra i en syn se Fadern och Sonen och det celestia riket medan de var i templet i Kirtland. Denna syn finns nedtecknad i Läran och förbunden 137. År 1843 undervisade Joseph några vänner om att det celestia riket är uppdelat i tre nivåer, eller grader. Den högsta graden är den enda delen av himlen där människorna kommer att leva tillsammans med sina familjer. Profeten förkunnade att man måste vara vigd för evigheten i templet för att kunna uppnå denna högsta grad av det celestia riket. Dessa lärdomar finns nedtecknade i Läran och förbunden 131:1-4.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad såg Joseph Smith och Sidney Rigdon då de begrundade skriftstället i Johannes 5:29? (L&F 76:19-21.) Vilket vittnesbörd bar de om Jesus Kristus? (L&F 76:22-24.) Hur stärker deras vittnesbörd ert vittnesbörd om Jesus Kristus?
- Vilka kommer att bo i det telestia riket? (L&F 76:81-82, 103.) Vilken medlem i gudomen kommer att besöka människorna i det telestia riket? (L&F 76:86, 88.) Förklara att den Helige Anden och änglarna kommer att betjäna människorna i det telestia riket. Dessa människor kommer att ha kännedom om vår himmelske Fader och Jesus Kristus, men kommer aldrig att bo hos dem eller se dem. (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

- Vilka kommer att bo i det terrestriala riket? (L&F 76:71-76.) Vilken medlem i gudomen kommer att besöka människorna i det terrestriala riket? (L&F 76:77.) Förklara att Jesus Kristus kommer att besöka människorna i det terrestriala riket. Dessa människor kommer att känna till vår himmelske Fader, men kommer aldrig att bo hos honom. (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)
- Vilka kommer att bo i det celestialet? (L&F 76:50-52.) Förklara att i det celestialet kommer det att bo trofasta medlemmar i kyrkan som har döpts och konfirmerats och hållit buden (se särskilda aktiviteter, nr 1). Vilka medlemmar i gudomen kommer människorna i det celestialet att leva tillsammans med? (L&F 76:62; se särskilda aktiviteter, nr 3.)
- Hur beskrev Joseph det celestialet i Läran och förbunden 137? (L&F 137:1-4.) Vilka såg Joseph, förutom vår himmelske Fader och Jesus Kristus, i denna syn om det celestialet? (L&F 137:5.) Påminn barnen om att Alvin var Josephs äldre bror som dog innan Joseph fick guldplåtarna. Varför blev Joseph förbryllad över att se Alvin i det celestialet? (Alvin hade inte döpts; L&F 137:6.) Vad berättade Herren för Joseph om Alvin och andra som i likhet med honom inte hade fått möjligheten att höra evangeliet och bli döpta? (L&F 137:7.) Vad händer med barn som dör innan de fyllt åtta år? (L&F 137:10.)
- I hur många delar är det celestialet uppdelat? (L&F 131:1.) Vilka kommer att bo i den högsta graden av det celestialet? (L&F 131:2-3.) Förklara att i den högsta graden av det celestialet kommer de att bo som har slutit och hållit heliga förbund (löften) i templet, däribland äktenskap för evigheten i templet. Påminn barnen om att den högsta graden i det celestialet är den enda plats där man kan leva tillsammans som familj.
- Varför vill ni leva i det celestialet?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Gör i förväg en stor illustration av en sol i papp, och klipp den till fyra pusselbitar. Skriv ett av följande på var sin pusselbit:
  - a. Döpas och konfirmeras som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.
  - b. Ta emot den Helige Anden genom handpåläggning.
  - c. Ta emot tempelbegåvningen.
  - d. Vigas, eller beseglas, i templet.

Förklara för barnen att vi måste ta emot vissa förordningar för att kunna leva tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus i den högsta graden av det celestialet. Lägg de fyra pusselbitarna på bordet eller golvet, med bilden uppåt. Be något av barnen att vända upp en bit och läsa vad det står. Gör på samma sätt med de andra tre bitarna. Låt sedan barnen lägga pusslet.

- Vilka av dessa förordningar har ni tagit emot? Vilka behöver ni ta emot i framtiden?

Lova barnen att om de lever rättfärdigt kommer de när tiden är inne att få möjlighet att ta emot alla dessa förordningar.

2. Gör följande textremsor:

Leva tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus (L&F 76:62).

Bli lik vår himmelske Fader (L&F 76:58; 132:20).
--

Leva tillsammans med mina rättfärdiga familjemedlemmar (L&F 131:2-4).

Ta emot glädjens fullhet (L&F 138:17).
--

Skriv *Om jag är värdig att leva i den högsta graden av det celestialet riket kan jag* på skrivtavlan.

Be något av barnen att välja en av textremsorna, läsa den och sätta upp den på skrivtavlan under påståendet. Tala med barnen om den utlovade välsignelsen. Gör på samma sätt med varje textremsa. Hjälプ barnen att förstå hur underbart det kommer att bli i det celestialet riket, och uppmana dem att hålla buden så att de kommer att vara värdiga att leva i den högsta graden av det celestialet riket.

- Gör var sin kopia till barnen av arbetsbladet i slutet av lektionen. Be barnen para ihop riket i den första kolumnen med rätt beskrivning i den andra kolumnen genom att dra linjer mellan dem. Om det inte är möjligt att göra en kopia till varje barn, läser du beskrivningarna högt och låter barnen tillsammans välja rätt rike. (Svar: a-3; b-1; c-2.)
- Hjälプ barnen att memorera Läran och förbunden 76:22-23 till och med *på Guds högra sida*.
- Sjung eller läs texten till "Han lever, Fader vår" (*Barnens sångbok*, s 8) eller "Jag bodde i himlen" (*Nordstjärnan*, aug 1989, s 13).

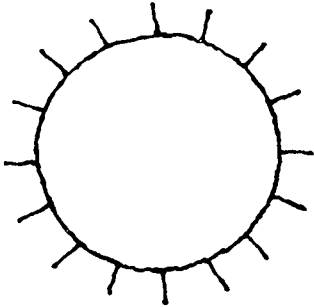
Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck dina känslor för vår himmelske Fader och Jesus Kristus och tala om varför du vill leva tillsammans med dem i det celestialet riket. Uppmuntra barnen att välja att lyda buden och ta emot nödvändiga förordningar så att de blir värdiga att leva tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus och tillsammans med sina familjer i den högsta graden av det celestialet riket.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 76:11-24 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

De tre härlighetsgraderna

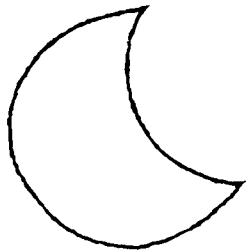
Para ihop riket i första kolumnen med rätt beskrivning i andra kolumnen genom att dra en linje mellan dem.

a. Celestialet riket

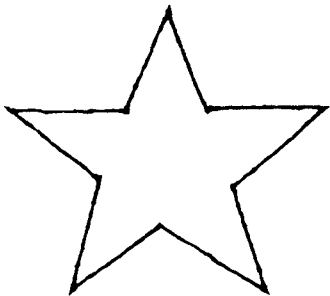
1. I detta rike kommer det att finnas goda människor som inte trodde på evangeliet när de hörde det på jorden, men som trodde på det sedan de dött. De åtlodde en del men inte alla Guds bud. I detta rike kommer det också att finnas människor som tog emot evangeliet men som inte tillförlitligt höll buden.

b. Terrestriala riket

2. I detta rike kommer det att finnas människor som aldrig tog emot evangeliet på jorden eller efter sin död. De gick emot Guds bud.

c. Telestiala riket

3. I detta rike kommer det att finnas medlemmar i kyrkan som hade tro på Jesus Kristus, omvände sig, åtlodde alla Guds bud och utförde alla nödvändiga förordningar.

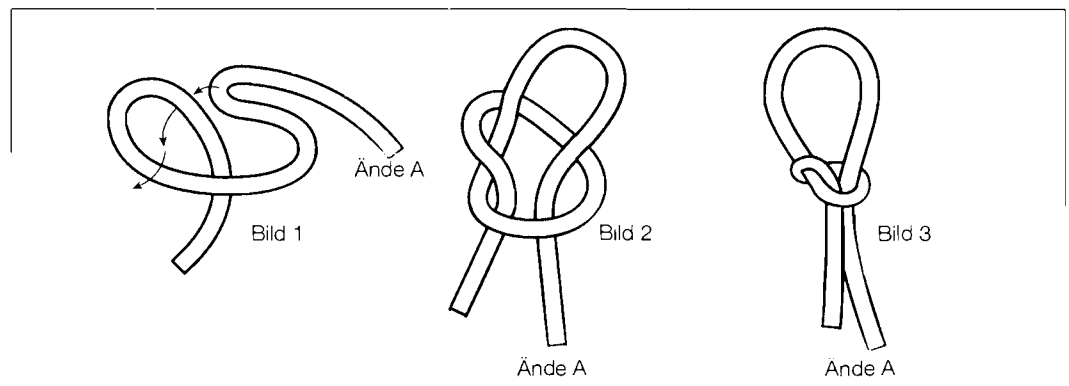
Mål

Att få barnen att förstå och vilja leva efter visdomsordet.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 88:77-80, 118, 122-127; de historiska skildringarna i lektionen och Läran och förbunden 89. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 49:18-19, 55:4 och *Evangeliets principer* (31110.180), lektion 29.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Skaffa ett tunt rep, kraftigt snöre eller garn och gör en snara, såsom bilden visar:

5. Material:
Läran och förbunden till varje barn.
-

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Visa snaran du har gjort och förklara att jägare ibland använder snaror för att fånga djur och fåglar. De lägger ut snaran på en stig eller på en plats dit små djur eller fåglar kommer för att dricka vatten. Ibland sätter man fast en snara på en trädgren så att den hänger aldeles ovanför stigen, så att ett djur springer in i den. Andra gånger lägger man snaran på marken och täcker den med löv så att man inte kan se den. Ett lockbete såsom mat kan placeras i eller nära snaran för att fresta ett intet ont anande djur eller en fågel att gå i snaran. Snaran fångar och håller kvar djuret på ett sådant sätt att det inte kan komma loss på egen hand.

Knyt fast ände A av snaran (se bilderna under "Förberedelse") i ett fast föremål, till exempel ett dörrhandtag eller bordsben, eller håll den hårt i handen. Be ett barn

stoppa in ett finger i snarans ögla och försiktigt dra i den. Påpeka att snaran dras åt mer och mer då något drar i ögla.

Säg att precis som jägare lägger ut snaror för att fånga djur, har Satan lagt ut många snaror för oss. Han använder tilltalande saker som lockbeten, i hopp om att fånga oss i en av sina snaror och förgöra oss (se särskilda aktiviteter, nr 3). Vi kan dock undkomma Satans snaror genom att lära oss Herrens bud och hålla dem.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om organiserandet av profetskolan och om uppenbarelsen om visdomsordet, som beskrivs i följande historiska skildringar och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Tala sedan med barnen om de hälsoregler som ges i visdomsordet (L&F 89).

Profetskolan organiseras

I Lärans och förbundens 88 instruerade Herren Joseph Smith att bilda en skola för att undervisa kyrkans ledare om evangeliet och bereda dem för att tjäna kyrkans medlemmar. I denna skola, som kallades profetskolan, skulle kyrkans ledare undervisa varandra om evangeliet och andra viktiga ämnen (se L&F 88:77-80). Ledarna i kyrkan i Kirtland-området började delta i profetskolan i slutet av januari 1833. Skolan hölls på kvällarna, i ett rum ovanför Newel K. Whitneys affär. Profeten undervisade männen om vikten av att lära sig och predika evangeliet och skaffa sig kunskap om världen omkring dem. Förutom att man studerade skrifterna och evangeliets principer, studerade man hebreiska och grekiska.

År 1831 hade Herren befallt Oliver Cowdery och W. W. Phelps att skriva och välja ut läseböcker för barn (se L&F 55:4). När Joseph Smith hade organiserat profetskolan för prästadömsledarna i kyrkan, organiserade han en skola för barn. Lektioner hölls i vindsvåningen till templet i Kirtland. 140 barn gick i skolan.

Herren uppenbarar visdomsordet

I profetskolan träffades man ofta och talade om evangeliet och kyrkans angelägenheter. Många av männen rökte eller tuggade tobak under mötena. (Förklara gärna att man på den tiden inte visste att tobak var skadligt för kroppen.) Det första bröderna gjorde när de samlades till ett möte var att tända sina pipor. De rökte medan de talade, och när de inte rökte tuggade de tobak. Denna spottade de då och då ut på golvet. Joseph Smith tyckte inte om att undervisa "i ett moln av tobaksrök", och Emma Smith tyckte inte om att städa upp det männen hade ställt till med sina pipor och sitt tobakstuggande (Brigham Young, i *Journal of Discourses*, 12:158).

Den 27 februari 1833 kom Joseph Smith in i rummet där profetskolan hölls. Det var fyllt av tobaksrök. Joseph hade precis kommit ute från friska luften, och röken av tobaken gjorde honom upprörd. Han lämnade rummet och frågade Herren vad han skulle göra åt saken. Herren besvarade Josefs bön med den uppenbarelse som vi nu kallar visdomsordet (L&F 89).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad var ändamålet med profetskolan? (L&F 88:77-78, 80.) Vad instruerades kyrkans ledare att studera i denna skola? (L&F 88:78-79.) Varför var det viktigt

att dessa ledare studerade och inhämtade kunskap? Påminn barnen om att Joseph Smith också bildade en skola för barn. Varför är det viktigt att vi alla skaffar oss kunskap? Betona vikten av kunskap och uppmuntra barnen att göra sitt bästa i skolan och i andra undervisningssammanhang.

- Påpeka att männen i profetskolan instruerades att skaffa sig "kunskap om länder och riken" (L&F 88:79). Hur kan det hjälpa kyrkans medlemmar att bli bra missionärer om de lär sig om andra länder och kulturer?
- Hur kan kyrkans medlemmar i dag lära sig om evangeliet? (Exempelvis genom att delta i primär och andra kyrkans möten, lyssna till eller läsa generalkonferenstal, hålla hemafton och studera skrifterna som familj och studera skrifterna och kyrkans tidskrifter på egen hand.) Varför är det viktigt att studera både evangeliet och olika ämnen i skolan såsom svenska och matematik?
- Varför uppenbarade Herren visdomsordet? Varför är det viktigt att vi tar väl hand om kroppen? Vilka är de "ränkfylla [personer]" som omtalas i Läran och förbunden 89:4, tror ni? Varför vill Satan att vi ska använda det (till exempel tobaksprodukter och alkoholhaltiga drycker) som Herren förbjuder i visdomsordet?
- Vilka födoämnen är enligt kapitel 89 bra för kroppen? (Säd, frukt, grönsaker, små mängder kött; se L&F 89:10-16 och särskilda aktiviteter, nr 4.) Vad har Herren sagt till oss om sömn? (L&F 88:124.) Vad är vi lovade om vi lyder visdomsordet och tar hand om kroppen? (L&F 89:18-21; förklara gärna att en del människor har handikapp eller sjukdomar som hindrar dem att vara helt friska trots att de lever efter visdomsordet. Dock kommer den dagen, antingen i det här livet eller i nästa, då de får åtnjuta varje välsignelse som nämns i dessa verser, om de lever efter Guds lagar.)
- Vad befäller Herren oss i kapitel 89 att inte använda? (L&F 89:4, 7-9; förklara att profeterna har talat om för oss att "heta drycker" avser te och kaffe.) Påpeka att vissa saker som är skadliga för oss (till exempel narkotika) inte uttryckligen nämns i visdomsordet, men att kyrkans ledare lär oss att inte använda något som är skadligt för kroppen eller sinnet. (Om barnen nämner läkemedel kan du förklara att vissa läkemedel kan hjälpa oss när vi är sjuka, men att de endast ska tas i samråd med en förälder eller läkare.) Vilka följder ger det att använda sådant som är skadligt för oss?
- Vilka negativa följder kan det ge att inte lyda visdomsordet? (Exempelvis sjukdom, fattigdom, oärlighet, nedbrytande vanor, bilolyckor, inaktivitet i kyrkan och synder till följd av att man förlorat sitt goda omdöme.) Förklara att man på Joseph Smiths tid inte visste allt vad man vet i dag om de negativa följderna av att röka och dricka alkohol. Men Herren kände till dessa negativa följder, och han varnade medlemmarna (se L&F 89:4). Herren visste också att de som inte lyder visdomsordet förlorar önskan att lyda de andra buden och bli lika Jesus Kristus. Fysiska begär blir viktigare för dem än andliga strävanden.
- Vad kan man göra när någon erbjuder en något som är emot visdomsordet? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Berätta att Spencer W Kimball, kyrkans tolfte president, uppmanade oss att nu bestämma att vi ska hålla visdomsordet. Läs eller be något av barnen att läsa följande citat:

"När jag var liten bestämde jag mig en gång för alla att jag aldrig skulle smaka te, kaffe, tobak eller alkohol. Jag har funnit att denna starka beslutsamhet har räddat mig många gånger under de erfarenheter jag haft. Det har funnits många tillfällen då jag kunde ha läppjat på eller rört eller smakat på det, men mitt orubbliga beslut gav mig en god anledning och verklig styrka att stå emot" (*The Teachings of Spencer W Kimball*, utg Edward L Kimball [Salt Lake City: Bookcraft, 1982], s 164).

Säg att om vi nu beslutar hur vi ska handla när vi blir frestade, i stället för att vänta tills frestelsen kommer, är det lättare för oss att fatta kloka beslut. Uppmana barnen att bestämma sig nu för att lyda visdomsordet.

2. Låt barnen rollspela situationer i vilka de ställs inför och står emot frestelser, till exempel te, kaffe, tobak, alkohol eller andra droger. Hjälプ dem att tänka ut svar på olika argument som dessa:

- "Pröva det bara. En gång skadar inte."
- "Alla andra gör det. Häng med nu!"
- "Alla kändisar och filmstjärnor gör det."
- "Det känns så bra."

3. Sätt upp annonser (urklippta från tidskrifter eller tidningar) för produkter som är skadliga för kroppen.

- Varför har Herren varnat oss för människor som försöker få oss att använda sådant som är förbjudet i visdomsordet (se L&F 89:4)?

Påminn barnen om snaran du visade under den samlande aktiviteten. Jämför snaran med skadliga vanor såsom rökning eller alkoholkonsumtion. Låt barnen studera annonserna och observera vilka knep människor använder för att försöka fånga oss i Satans snaror. Exempelvis använder annonsmakarna bilder av vackra människor som har roligt för att försöka få oss att tro att vi blir vackra och lyckliga genom att röka eller dricka alkohol. Vi blir inte lyckligare eller vackrare av det, men om vi börjar använda dessa produkter fångas vi i snaran och kan bli beroende av dem.

Påpeka att man inte annonserar om vissa saker, till exempel narkotika, men att människor som vill att vi ska köpa och använda det kan använda liknande argument som i annonserna.

Förklara att människor som är beroende av skadliga ämnen som tobak, alkohol eller andra droger har svårt att avstå från dem, trots att de vet att de är skadliga för kroppen och anden. Om vi har vänner eller familjemedlemmar som behöver sluta använda dessa saker, kan vi be för dem, uppmuntra dem och vara ett gott exempel för dem.

4. Skriv på tavlan upp några skriftställen som ger konkreta råd om hur vi ska sköta kroppen, till exempel:

L&F 88:124 (sova tillräckligt)

L&F 89:7 (inte dricka alkoholhaltiga drycker)

L&F 89:8 (inte använda tobak)

L&F 89:9 (inte dricka heta drycker såsom kaffe och te)

L&F 89:16 (äta säd och frukt)

Ge barnen papper och penna och låt dem slå upp dessa skriftställen. Låt dem göra upp var sin lista över saker de kan göra för att ta hand om kroppen.

Uppmuntra dem att ta med sig listan hem som en påminnelse om att sköta kroppen ordentligt.

5. Säg att vi behöver använda gott omdöme när det gäller att ta hand om kroppen (se L&F 59:20). Även det som är nyttigt kan vara skadligt om det förekommer för mycket.

- Hur kan det vara skadligt för kroppen om vi motionerar för mycket? Sover för mycket? Äter för mycket av samma slags mat?

Berätta för barnen att på Joseph Smiths tid var det många i Kirtland-området som funderade allvarligt över vad som var bra för kroppen och vad som inte var det. I närheten fanns det en grupp från en annan religion som följde en mycket sträng diet och som inte åt kött (se ingressen till L&F 49).

Be något av barnen att läsa högt ur Lära och förbunden 49:18-19 vad Herren sade till Joseph Smith i mars 1831 om att äta kött.

- Vilka är några av skälen till att Herren satt djur på jorden? (För att ge oss mat och kläder; L&F 49:19.) Vad säger visdomsordet om att äta kött? (L&F 89:12.)

Säg till barnen att kött är bra och godkänt som föda, men att man ska äta det sparsamt och med visdom.

6. Återge en av följande berättelser med egna ord:

a. Anna Widtsoe, som tidigt omvändes till kyrkan, fick inte undervisning om visdomsordet förrän hon hade varit medlem en tid. Hon drack inte alkohol, men hon drack kaffe och te, vilket var vanligt i det land där hon föddes. Då Anna fick höra talas om visdomsordet, "tänkte hon att hon skulle sluta dricka te och kaffe, men fann det svårt. Då hon satt och sydde varje natt långt efter midnatt, piggade kaffet upp henne, tyckte hon. Efter en två månader lång kamp kom hon en dag hem, efter att allvarligt ha funderat över visdomsordet, och hade bestämt sig. Hon ställde sig mitt i rummet och sade högt: 'Aldrig mer. Gå bort, Satan!' och gick med snabba steg till skafferiet, tog fram paketen med kaffe och te och kastade dem i elden. Från den dagen drack hon aldrig mer te eller kaffe" ("Get Behind Me, Satan", i Leon R Harshorn, comp., *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 vol. [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1973-1975], 1:255).

b. I sin ungdom fick LeGrand Richards, som blev presiderande biskop för kyrkan och senare medlem av de tolv apostlarnas kворum, en inbjudan av en

ung kvinna till middag och dans tillsammans med henne och några vänner. Han beskriver vad som hände vid middagen:

"När vi närmade oss bordet, lade jag märke till att det fanns en flaska öl vid varje tallrik. Jag stannade tvärt. Jag tittade på bordet och sedan på min bordsdam. Hon sade: 'Vad står på? Är du för god för att dricka lite öl?' Jag var tvungen att fatta ett snabbt beslut, så jag svarade: 'Jag förmodar det, och jag trodde att du var det också. Adjö ...' Jag sprang uppför trapporna snabbare än jag hade kommit ned. Jag kan inte erinra mig att jag sett den flickan mer.

Ofta har jag tänkt på denna lilla erfarenhet och undrat om jag hade blivit kyrkans presiderande biskop ... om jag hade druckit den där första flaskan öl. Om man aldrig tar den första ölen eller den första drinken, behöver man aldrig bekymra sig över den andra. Samma sak är det med ... att röka cigaretter" (*Just to Illustrate* [Salt Lake City: Bookcraft, 1961], s 298).

7. Skriv på olika papper upp namnet på ett antal nyttiga födoämnen (se till att du får med några av de saker som nämns i L&F 89). Låt barnen välja var sitt papper och försöka beskriva det födoämne som nämns utan att säga vad det heter. Låt de andra barnen försöka gissa vilket födoämne det är.
8. Om barnen i klassen är yngre, kan du använda dig av *Berättelser ur Lära och förbunden*, kapitel 31, om visdomsordet.

Avslutning

Vittnesbörd

Vitna för barnen om vikten av att studera och skaffa sig kunskap, särskilt att skaffa sig kunskap om det som vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att vi ska göra. Berätta för barnen hur lydnad till visdomsordet är en välsignelse i ditt liv. Uppmana barnen att nu bestämma sig för att lyda visdomsordet och att säga "nej" till allt skadligt som de kan frestas att använda.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar *Lära och förbunden* 89:4-14, 18-21 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Templet i Kirtland byggs

Lektion 25

Mål Att ge barnen en önskan att göra uppoffringar för att bygga upp Guds rike.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 88:119-120; 95:1-3, 8, 11-17; och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Papper och färgkrita eller penna till varje barn.
  - c. Bild 5-25, Templet i Kirtland (Evangeliet i bild 500.180; 62431).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Ge barnen var sitt papper och en färgkrita eller penna. Be dem att rita ett tempel, och låt dem få några minuter på sig. Låt var och en visa sin teckning för de andra i klassen.

Säg att det inte var så svårt att rita ett tempel eftersom de vet hur ett tempel ser ut. De har sett tempel eller bilder av tempel. Men då Joseph Smith befalldes att bygga ett tempel, hade han aldrig sett ett tempel eller ens en bild av ett. Herren uppenbarade i en syn planerna för templet i Kirtland för profeten Joseph.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om byggandet av templet i Kirtland, som beskrivs i följande historiska skildring (se särskilda aktiviteter, nr 1) och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilden av templet i Kirtland vid rätt tillfälle.

I december 1832 befallde Herren kyrkans medlemmar att bygga ett tempel i Kirtland i Ohio. De skulle "[bygga] ett hus för bön, för fasta, för tro, för lärdom, för härlighet, för ordning, ja, ett Guds hus" (L&F 88:119).

De heliga var mycket fattiga och de visste att templet skulle kosta mycket pengar, så de började inte bygga med en gång. Sex månader senare hade de fortfarande inte börjat bygga templet. I juni 1833 uppenbarade Herren för Joseph Smith att han var missnöjd med de heliga för att de inte hade börjat bygga hans hus. Herren sade att de heliga hade begått "en svår synd" genom att inte lyda detta bud (L&F 95:3). Kyrkans medlemmar omvände sig, och fyra dagar senare började männen frakta sten och gräva dräneringsdiken som förberedelse för att bygga templet.

Joseph Smith frågade några av de andra ledarna i kyrkan hur de trodde att templet skulle byggas. Några sade att det skulle byggas i timmer, men andra sade att det skulle byggas av brädor. Joseph sade: "Bröder! Ska vi bygga ett hus åt vår

Gud, av timmer? Nej, jag har en bättre plan. Jag har en plan för Herrens hus, given av honom själv. Och snart ska ni få se skillnaden mellan våra tankegångar och hans uppfattning om saker och ting” (se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 230). Planerna för templet i Kirtland visades först för kyrkans första presidentskap — Joseph Smith, Sidney Rigdon och Frederick G Williams — i en syn. Frederick G Williams berättade att Herren befallde Joseph att samla sina rådgivare, så skulle Herren visa dem hur de skulle bygga templet (se L&F 95:14).

De tre männen knäböjde i bön, och fick i en syn se templet. Först såg de utsidan, och sedan tycktes byggnaden passera som ovanför dem och de såg insidan. Frederick G Williams sade att när templet var klart såg det ut exakt som det hade gjort i synen. Under byggandet av templet försökte någon få Joseph Smith att ändra dess utseende litet, men Joseph insisterade på att templet skulle byggas precis så som det såg ut i synen.

Templet i Kirtland såg inte ut exakt som dagens tempel, där familjer beseglas för tid och all evighet och arbete utförs för de döda. Det var mera som ett speciellt möteshus där de heliga höll sina kyrkomöten. Herren talade om exakt hur stort de skulle bygga templet (L&F 95:15). Det var 33,5 meter högt från grunden till tornet. Det var byggt av sten, och väggarna var utvändigt täckta med puts. Invändigt fanns det på bottenvåningen tre bänkrader på olika nivå med tre talarstolar vardera på både östra och västra sidan. Raderna vid ena änden av salen var melkisedekska prästadörets talarstolar, och raderna vid andra änden var aronska prästadörets talarstolar. Bänkarna i salen var vändbara så att församlingen kunde sitta åt båda hållen.

Eftersom kyrkans medlemmar var så fattiga, måste de offra mycket för att kunna bygga templet i Kirtland. Nästan alla män som kunde arbeta och som inte var ute på mission hjälpte till med att bygga templet. Joseph Smith var förman i stenbrottet där man högg ut stenarna till väggarna. På lördagarna fraktade de män som hade hästar och vagnar sten från stenbrottet till tempelplatsen så att stenhuggarna skulle ha tillräckligt med sten att arbeta med under veckan.

Under Emma Smiths ledning sydde kvinnorna i Kirtland kläder åt männen som arbetade på templet. Kvinnorna gjorde också mattor och förhängen av grovt vitt linnetyg. Förhängena hängdes från taket i templet och kunde användas för att dela av de stora rummen på första och andra våningarna i mindre rum. De hängdes också ovanför talarstolarna för att ge avskildhet när det behövdes.

Många arbetade på templet varje dag. På grund av att de gav alla pengar de kunde avvara till byggandet av templet, hade de ibland inte särskilt mycket mat eller fina kläder att ha på sig. Daniel Tyler berättade:

”Hur ofta har jag inte sett dessa ödmjuka, trogna Herrens tjänare, efter att ha arbetat hela dagen i stenbrottet eller på byggnaden, då murarna uppfördes — trötta och matta, men med glada anleten — återvända till sina hem med några pund grovmalet majsmjöl som någon gett dem. I de fall då man inte hade en ko som kunde ge lite mjölk, var majsmjölet ibland det enda de och deras familjer hade att leva på i flera dagar. När man fick lite vetemjöl, smör eller kött, var det rena lyxen. Ibland var det någon som gav dem sirap, men oftast var det så att de måste söka arbete någon annanstans för att få några liter, och sedan återta arbetet på templet” (se Karl Ricks Anderson, *Joseph Smith's Kirtland: Eyewitness Accounts*, s 161).

Kyrkans ledare och medlemmar bad om hjälp att kunna bygga klart templet. Ett sätt på vilket Herren besvarade deras böner var att sända några rika medlemmar till Kirtland. Dessa medlemmar hade tillräckligt med pengar för att betala tillbaka vad kyrkans medlemmar var skyldiga banken, så att inte banken tog över ägandet av templet.

Kyrkans medlemmar måste skydda templet mot pöbeln som försökte förstöra det. En del män fick mycket lite sömn därför att de arbetade på templet under dagen och satt uppe och vaktade templet med sina gevär på natten. Pöbeln hotade också profeten och andra ledare i kyrkan till livet. Oliver Huntington, Joseph Smiths livvakt, berättade om en händelse:

"Under en period då Joseph Smith skyddades dag och natt av sina bröder mot pöbelväldet ... var han i ett timmerhus på kvällen. Flera av bröderna talade sinsemellan om vilka som skulle stå vakt den natten.

Joseph hörde en liten pojke be i rummet intill. Pojken bad för profeten, att han skulle vara säker och trygg för sina fiender, pöbeln, den natten.

När pojken hade bitt färdigt, vände sig Joseph till sina bröder och uppmanade dem alla att gå och lägga sig och vila den natten, ty Gud hade hört och skulle besvara pojkens bön. Alla gick till sängs och sov tryggt och ostört hela natten" (se Anderson, s 165).

Medlemmarna i kyrkan samlade ihop sönderslaget porslin och glas som skulle blandas med putsen så att templet skulle bli vackrare. När templet var färdigt, gnistrade putsen på templet då solen lyste på det.

Herren befallde de heliga att bygga templet i Kirtland därför att han behövde en plats dit han och himmelska sändebud kunde komma och återställa nödvändiga prästadömsnycklar. De heliga behövde också en plats där de kunde samlas och motta undervisning av sina ledare. Att bygga templet i Kirtland var en stor uppgift, men medlemmarna arbetade hårt och hade tro på att Herren skulle hjälpa dem att göra vad han befallt dem att göra. I mars 1836 var templet färdigt för invigning.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vilken slags byggnad befallde Herren de heliga att bygga? Låt barnen följa med i sina skrifter då en av dem läser Läran och förbunden 88:119. Varför är det viktigt att Herrens hus är allt detta? Vad kan vi göra för att våra hem ska bli så? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Varför var Herren missnöjd med de heliga i juni 1833? (L&F 95:3.) Varför väntade de heliga med att börja bygga templet? Har ni väntat med att göra något ni visste att ni borde göra på grund av att ni var rädda eller inte visste hur ni skulle göra det? Låt barnen berätta om ett sådant tillfälle. Vad lovade Herren de heliga om de höll detta bud? (L&F 95:11.) Vad sade han skulle hända om de inte höll hans bud? (L&F 95:12.) Vad lovar Herren oss om vi håller hans bud? Vad händer om vi inte håller hans bud?
- Vem gav planerna för templet? (L&F 95:13-14.) Hur fick kyrkans medlemmar kännedom om dessa planer? Vilka såg planerna i en syn?
- Vilka var ändamålen med templet i Kirtland? (L&F 95:16-17.) Vilka är ändamålen med templet i dag?

- Vilka uppoffringar gjorde de heliga för att kunna bygga templet i Kirtland? Vilka uppoffringar har ni gjort för kyrkan? Vilka uppoffringar kan ni bli ombedda att göra i framtiden för att bygga upp Guds rike? (Se särskilda aktiviteter, nr 3 och 4.)
- Hur tror ni att de heliga kände sig när de såg templet i Kirtland stå färdigt? Hur känns det när man gör en uppoffring för att kunna göra något man blir ombedd att göra?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Ta med saker som får representera det som nämns i den historiska skildringen, till exempel en sten, vitt tyg som får vara förhängen, porslin eller glas, en nål, majsmjöl, leksakspengar (eller små mynt) och en klocka (som representerar den tid man använde för att bygga templet).

Be i början av lektionen barnen att välja var sin sak. När du under den historiska skildringen nämner en sak, låter du barnet som har den lägga den på bordet eller golvet. När du är klar med den historiska skildringen, talar du om på vilket sätt varje sak representerar något som de heliga offrade för att bygga templet.

2. Skriv varje beskrivande fras från Läran och förbunden 88:119 ("ett hus för bön", "ett hus för fasta", och så vidare) på ett separat papper, och lägg papperen i en ask.

Låt varje barn (eller par barn, om klassen är stor) välja minst ett papper från asken. Läs eller be något av barnen att läsa Läran och förbunden 88:119 högt, och låt barnen sätta upp fraserna i ordning allteftersom skriftstället läses upp. Be den (eller de) som valt respektive papper föreslå ett sätt på vilket barn kan bidra till ett sådant hem som beskrivs. (Till exempel: "Jag kan göra vårt hem till ett hus för bön genom att vördnadsfullt delta i personliga böner och familjeböner" eller "Jag kan göra vårt hem till ett hus för ordning genom att lägga mina kläder och mina leksaker där de ska vara.") Låt sedan de andra barnen komma med ytterligare förslag.

Uppmuntra barnen att välja en eller ett par saker att arbeta på under veckan för att göra sitt hem mer likt Herrens hus.

3. Texta varje bokstav i ordet *uppoffring* på separata papper. Blanda bokstäverna och låt barnen lägga dem i rätt ordning.
  - Vilka uppoffringar gjorde de heliga i Kirtland för att kunna bygga templet?
  - Vilka uppoffringar har ni sett medlemmar i kyrkan göra i dag för att kunna besöka templet?

Berätta om någon du känner som har gjort uppoffringar för att kunna besöka templet, eller berätta med egna ord följande berättelse återgiven av äldste Claudio R M Costa i de sjuttios andra kvorum:

"En man jag mötte bodde mycket enkelt i ett litet samhälle mitt i Amazonas. Efter att ha döpts kunde han knappt vänta på att ett år skulle gå så att han fick ta sin hustru och sina barn till templet. Templet i São Paolo ligger mycket långt från Amazonas. Det tar vanligtvis fyra dagar med båt och fyra dagar med buss

att komma till templet — omkring en veckas resa. Denne man var möbelsnickare. Hur kunde han spara ihop tillräckligt med pengar för att betala för sig själv, sin hustru och sina barn? Fastän han arbetade hårt i många månader, tjänade han ihop mycket lite pengar.

När det var dags att åka till templet, sålde han alla möbler, redskap och verktyg — till och med sin elektriska såg och sitt enda transportmedel, en motorcykel — allt han ägde, och åkte till templet med sin hustru och sina barn. Resan till São Paulo tog åtta dagar. Efter att ha tillbringat fyra underbara dagar i templet och utfört Herrens arbete, reste familjen ytterligare sju dagar innan de var hemma. Men de kom tillbaka hem lyckliga, med en känsla att deras svårigheter och besvär inte var någonting i jämförelse med den stora lycka och de välsignelser de erfarit i Herrens hus" (Ovärderliga principer för framgång, *Nordstjärnan*, jan 1995, s 25).

4. Skriv på kort eller små papperslappar några saker som barnen kan behöva göra uppoffringar för att kunna göra, exempelvis gå i kyrkan, fasta, betala tionde, utföra tjänandeprojekt eller verka som missionärer. Gör minst ett kort för varje barn i klassen.

Låt barnen välja var sitt kort, läsa upp det för klassen och nämna ett eller två sätt på vilka denna handling kan kräva att man gör uppoffringar. Hjälpsedan alla barnen att komma på hur de kan bli välsignade genom att göra uppoffringar för att utföra det som Herren har sagt.

5. Ta med två identiska uppsättningar klossar (eller papper klippt som klossar) som kan användas för att uppföra en liten byggnad. Dela upp barnen i två grupper, och låt dem sitta så att medlemmarna i varje grupp inte kan se vad den andra gruppen gör. Låt en grupp "bygga" ett tempel med sina klossar, och låt dem sedan ge instruktioner till den andra gruppen om hur de ska bygga ett precis likadant tempel. Låt den andra gruppen försöka bygga ett precis likadant tempel genom att lyssna på instruktionerna, utan att titta på den första gruppens tempel. (Du kan behöva sätta en tidsgräns för denna aktivitet.)

När den andra gruppen är klar, får de titta på den första gruppens tempel och göra eventuella ändringar så att deras blir precis likadant. Betona för barnen att Joseph Smith inte bara fick muntliga anvisningar om hur de skulle bygga templet i Kirtland, utan han fick också se templet i en syn, så han visste exakt hur det skulle byggas.

6. Sjung eller läs texten till "Jag längtar så till templet" (*Barnens sångbok*, s 99).

Avslutning

Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om att när vi gör vad Herren befäller oss, även om det kräver stora uppoffringar, hjälper och välsignar han oss.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 88:119 och 95:11-12 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att få barnen att förstå att prästadömsnycklar som ger myndighet att utföra missionsarbete och tempelarbete återgavs i templet i Kirtland.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 109:1-16 (en del av invigningsbönen som uppsändes i templet i Kirtland); Läran och förbunden 110 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Resten av Läran och förbunden 109 och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 14.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Ett antal nycklar i olika storlekar och former (om du inte kan ordna riktiga nycklar kan du i förväg rita ett antal nycklar på skrivtavlan).
  - c. Bild 5-15, Johannes döparen förlänar aronska prästadömet (Evangeliet i bild 407.180; 62013); bild 5-16, Melkisedekska prästadömet återställelse (Evangeliet i bild 408.180; 62371); bild 5-25, Templet i Kirtland (Evangeliet i bild 500.180; 62431).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Visa nycklarna (eller peka på dem på skrivtavlan).

- Varför använder vi nycklar? Hur använder vi dem?
- Vad tror ni man kan öppna med de här nycklarna?
- Vad skulle hända om vi förlorade en nyckel till något som var låst?

Berätta att prästadömet nycklar är mycket betydelsefulla i kyrkan, men att de inte är som de nycklar du visat. De är inte gjorda av metall och man kan inte hålla dem i handen eller lägga dem i fickan. När vi talar om prästadömet nycklar, menar vi makten och myndigheten, given till profeten och andra prästadömsledare genom handpåläggning, att leda Guds verk på jorden. Kyrkans president har alla prästadömet nycklar, och andra prästadömsledare har några av dem. En prästadömsbärare kan bara utföra en prästadömsförordning efter bemyndigande av dem som har vederbörliga prästadömsnycklar. Exempelvis måste en far, innan han kan döpa sitt barn, få tillstånd av biskopen.

Påminn barnen om att prästadömet inte fanns på jorden under avfallets tid. Prästadömet och nycklarna att leda användandet av prästadömet makt behövde

återställas så att kyrkan kunde återupprättas och kyrkans medlemmar få alla evangeliets välsignelser.

- Vem återställde aronska prästadömet till Joseph Smith? (Visa bilden av Johannes döparen då han återställer aronska prästadömet.)
- Vilka återställde melkisedekska prästadömet till Joseph Smith? (Petrus, Jakob och Johannes; visa bilden av melkisedekska prästadömet återställelse.)

Förklara att en av anledningarna till att templet i Kirtland byggdes var att bereda en plats dit Herren och hans tjänare kunde komma och återge ytterligare nycklar till prästadömsauktoriteten.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om invigningen av templet i Kirtland och de syner som gavs i templet en vecka senare, som beskrivs i följande historiska skildring och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilden av templet i Kirtland vid rätt tillfälle.

Du kan från föregående lektion behöva repetera vilka uppoffringar de heliga gjorde för att kunna bygga templet. Säg till barnen att templet i Kirtland inte var avsett för de förordningar vi nu utför i templet. Det fanns ingen dopfont där man kunde utföra dop för de döda och inga altare för tempelbeseglingar. Det var snarare en helig plats dit himmelska varelser kunde komma och återställa prästadömsnycklar och ett möteshus där de heliga kunde samlas för att dyrka Gud och lära sig evangeliet.

Söndagen den 27 mars 1836 invigdes templet i Kirtland åt Herren. Att det *invigdes* betyder att kyrkans ledare uppsände en speciell bön i vilken de bad Herren att godta och välsigna templet och alla dem som skulle komma in i det. Hundratals heliga kom till Kirtland till invigningen. En del färdades lång väg för att kunna vara med. Det fanns nästan tusen sittplatser inne i templet, men många fler ville vara med på invigningen. Profeten uppmanade dem som inte fick någon sittplats i templet att hålla ett separat möte i skolhuset bredvid, och nästkommande torsdag upprepades invigningen så att dessa också kunde höra den.

Förutom invigningsbönen innefattade den sju timmar långa invigningen psalmsång, vittnesbörd, sakramentsutdelning, en två och en halv timme lång predikan av Sidney Rigdon och en högtidlig församling där Joseph Smith och andra ledare i kyrkan inröstades.

Profeten Joseph Smith läste invigningsbönen, vilken hade getts till honom i en uppenbarelse. Denna bön finns nedtecknad i Läran och förbunden 109. I bönen tackade profeten vår himmelske Fader för de välsignelser han hade gett kyrkans medlemmar. Joseph bad att templet skulle bli en plats för bön, fasta, tro, lärdom, härlighet och ordning (se L&F 109:8, 16) och att de som kom till templet skulle tillväxa i tro och vishet (se L&F 109:14-15). Han bad Herren att motta templet och göra det till en helig plats (se L&F 109:4, 12-13). Efter bönen sjöng kören "Den himmelska elden" (*Psalmer*, nr 2), som hade skrivits av William W Phelps för invigningen av templet. Församlingen tog sedan sakramentet och avslutade mötet med det heliga hosiannaropet: De lyfte händerna ovanför huvudet och ropade tre gånger: "Hosianna, hosianna, hosianna till Gud och Lammet, amen, amen, ja amen."

Tempel invigs i dag efter samma mönster som invigningen av templet i Kirtland. Profeten (eller någon han utser) håller invigningsbönen, "Den himmelska elden" sjungs och hela församlingen ropar hosianna.

Dagen då templet i Kirtland invigdes, välsignade Herren de heliga för deras uppoffringar under byggandet av templet. Alla närvarande kände en himmelsk glädje. Många såg änglar eller hörde änglar sjunga och andra såg syner, profeterade eller talade tungomål. Flera såg en himmelsk budbärare, som Joseph Smith sade var aposteln Petrus, i templet. Han var iförd en lång mantel och sandaler och satt nära profetens far.

De minsta barnen fick inte komma till invigningen av templet. En syster som hade färdats lång väg för att komma till invigningen gick med sitt sex veckor gamla barn till Joseph Smith d ä, patriarken. Hon var mycket bekymrad eftersom hon inte visste någon som kunde ta hand om hennes barn, men hon kunde inte stå ut med tanken att missa invigningen. Patriarken Smith sade till henne att ta med sig barnet och lovade henne att barnet inte skulle störa mötet. Hans löfte visade sig vara sant: Barnet var tyst hela tiden, trots att invigningsmötet var mycket långt.

Samma kväll hölls ett prästadömsmöte. Drygt fyra hundra män var närvarande. I invigningsbönen tidigare på dagen hade Joseph Smith bett att templet skulle vara fyllt "såsom med en mäktig susande vind" (L&F 109:37) för att visa att vår himmelske Fader och Jesus Kristus var nöjda med templet. Detta hände på prästadömsmötet. Profeten berättade:

"Ett ljud som av en vinande kraftig vind hördes vilket fyllde templet och hela församlingen reste sig på samma gång, driven av en osynlig makt. Många började tala tungomål och profetera, andra såg härliga syner och jag såg att templet var fyllt av änglar vilket jag tillkännagav för församlingen. Folket i grannskapet kom springande (de hörde ett ovanligt ljud i templet och såg ett klart ljus som en eldpelare över det) och förvånades över det som ägde rum. Detta fortsatte tills mötet avslutades klockan elva på kvällen" (*History of the Church*, 2:428).

En vecka senare, efter ett söndagseftermiddagsmöte, gick Joseph Smith och Oliver Cowdery in i templet och sänkte förhängena runt melkisedekska prästadöms talarstolar så att de kunde be ostört. Medan de bad såg de en underbar syn (se L&F 110). De såg Frälsaren, som kom för att godkänna templet. De såg också de gamla profeterna Moses, Elias och Elia, som kom för att ge Joseph och Oliver prästadömsnycklar som gav dem myndighet att utföra missionsarbete och tempelarbete. Varje medlem i kyrkan i dag har välsignats som en följd av att prästadömsnycklarna återgavs i templet i Kirtland.

Efter dessa heliga händelser fortsatte templet i Kirtland att vara en mötesplats för de heliga tills de tvingades att lämna Ohio.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför byggde de heliga templet i Kirtland? (L&F 109:2-3, 5, 14-15.) Hur skilde sig templet i Kirtland från de tempel vi har i dag?
- Vilket slags hus skulle templet i Kirtland vara? (L&F 109:16.) Säg att templet skulle vara en helig plats där de heliga genom gudsdyrkan kunde komma närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

- Hur fick de heliga se att vår himmelske Fader och Jesus Kristus var nöjda med templet i Kirtland? Hur vittnar den Helige Anden om viktiga saker för oss? Betona att de händelser som ägde rum på invigningsdagen i sanning var mirakulösa. Vanligtvis talar den Helige Anden om viktiga saker för oss genom att ge oss en varm, god känsla.
- Vem visade sig först i templet i Kirtland för Joseph Smith och Oliver Cowdery? (L&F 110:2.) Hur såg Frälsaren ut? (L&F 110:3.) Vad berättade han för Joseph och Oliver om templet i Kirtland? (L&F 110:7.) Vilka fler uppenbarade sig för Joseph och Oliver i templet den dagen? (110:11-13.)
- Vilka prästadömsnycklar gav Moses till Joseph Smith och Oliver Cowdery? (L&F 110:11.) Förklara att dessa nycklar ger profeten myndighet att sända ut missionärer att predika evangeliet i hela världen. Varför är det viktigt att kyrkan sänder ut missionärer över hela världen?
- Vilka välsignelser åtnjuter vi som medlemmar i kyrkan som andra behöver ha? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.) Hur kan vi hjälpa andra att få kunskap om evangeliet och de välsignelser det ger?
- Vilka prästadömsnycklar återgav Elia? (L&F 110:13-16.) Förklara att dessa nycklar kallas nycklarna till beseglingsmakten. De ger profeten (och andra som han utser) myndighet att i templet utföra alla de förordningar som gör det möjligt för både levande och döda att beseglas till varandra som man och hustru och som familj. Hur kan ni och era familjer bli välsignade till följd av templets förordningar? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.) Hjälp barnen förstå att alla barn som föds efter det att deras föräldrar vigts eller beseglats i templet automatiskt är beseglade till sina föräldrar. Vi säger att de är födda inom förbundet. Barn som inte är födda inom förbundet kan beseglas till sina föräldrar i templet.
- Hur välsignades de heliga för de uppoffringar de gjorde för att kunna bygga templet i Kirtland? Hur välsignas vi i dag till följd av det som ägde rum i templet i Kirtland?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Hjälp barnen att förstå sitt ansvar som medlemmar i kyrkan att predika evangeliet och delta i templets förordningar genom att göra var sin kopia av arbetsbladet i slutet av lektionen. Ge barnen var sin penna och låt dem fylla i bladet. (Om det inte går att göra kopior till alla barn, kan du skriva av arbetsbladet på skrivtavlan och låta barnen fylla i uppgifterna tillsammans.) Diskutera svaren i klassen. (Svar: 1-evangeliet; 2-templet; 3-beseglad; 4-för evigt; 5-tempeltjänst; 6-evigheten.)
2. Låt barnen genomföra följande lästeater så att de förstår vilka nycklar som återgavs i templet i Kirtland. Manuset är skrivet för åtta deltagare (Moses, Elias, Elia, Joseph Smith och fyra namnlösa talare). Dela upp eller slå ihop rollerna alltefter behov för det antal barn du har i din klass. Om du vill kan du göra namnskyltar till barnen. Låt dem läsa sina repliker i ordning (gör gärna kopior av manuset).

- Talare 1: I templet i Kirtland återgav forntida profeter prästadömsnycklar till Joseph Smith och Oliver Cowdery.
- Talare 2: Dessa nycklar ger kyrkans ledare makt och myndighet att leda missionsarbetet och tempelarbetet.
- Moses: Jag heter Moses. Jag är en Guds profet.
- Talare 3: Moses föddes i Egypten och uppfostrades av Faraos dotter.
- Talare 4: En dag då Moses vaktade får, talade Gud till honom ur en brinnande buske.
- Moses: Gud befalld mig att samla Israels barn i Egypten och föra dem till det förlovade landet.
- Joseph Smith: Jag är Joseph Smith. Moses uppenbarade sig för Oliver Cowdery och mig i templet i Kirtland. Han gav oss de prästadömsnycklar han hade att insamla Israel.
- Talare 1: På grund av att nycklarna till Israels insamling återgavs, samlas i dag miljontals människor i världen till kyrkan av missionärerna.
- Talare 2: Abraham var också en profet. Gud lovade Abraham att genom hans barn skulle alla jordens nationer bli välsignade med evangeliet och prästadömet. Gud gav Abraham och hans barn ansvaret att ge evangeliets välsignelser till hela världen.
- Talare 3: Abraham hade en son som hette Isak. Isak hade en son som hette Jakob. Jakob hade tolv söner, vilkas familjer blev Israels tolv stammar. Varje medlem i kyrkan tillhör en av Israels stammar.
- Talare 4: Som medlemmar av Abrahams familj vill vi hjälpa alla på jorden att bli döpta och beseglade i templet. Då kan vi, om vi är trofasta, leva för evigt tillsammans med våra rättfärdiga familjemedlemmar och med vår himmelske Fader och Jesus Kristus.
- Joseph Smith: Elias uppenbarade sig i templet i Kirtland och gav Oliver och mig nycklarna till Abrahams välsignelser.
- Talare 1: Nu när människor blir medlemmar i kyrkan, kan de få samma evangeliets välsignelser som Abraham fick.
- Elia: Jag heter Elia. Jag är profet. Jag bodde i Israel på Gamla testamentets tid.
- Talare 2: Gud sade till Elia att allt han beseglade på jorden också skulle vara beseglat i himlen.
- Elia: Jag var den siste profeten på jorden som innehade nycklarna till beseglingsmakten inom melkisedekska prästadömet före Jesu Kristi tid.
- Talare 3: Med beseglingsmakten kan man och kvinna förenas som man och hustru, och familjer kan beseglas till varandra för detta liv och för evigheten i heliga tempel.

- Joseph Smith: Elia återgav prästadömsnycklarna till beseglingsmakten till Oliver och mig i templet i Kirtland.
- Talare 4: Tack vare att dessa nycklar återgavs kan rättfärdiga familjer leva tillsammans för evigt.
3. Efter godkännande från Primärs president ber du en familj som nyligen beseglats att komma till lektionen och i 3-5 minuter berätta för barnen om hur de beredde sig för att besöka templet och hur det kändes när de var beseglade som familj.
4. Berätta om ett tillfälle då du varit med vid en tempelinvigning eller besökt templet. (Efter godkännande från Primärs president kan du be någon i församlingen eller grenen som varit närvarande vid en tempelinvigning att tala med barnen om denna upplevelse.) Låt barnen berätta om erfarenheter de haft av templet.
- Återge gärna följande som Sylvia Cutler Webb upplevde. Hon var som ung flicka närvarande vid invigningen av templet i Kirtland:
- "Ett av mina tidigaste minnen var invigningen av templet i [Kirtland]. Min far lyfte upp oss i knät och berättade för oss varför vi skulle gå dit och vad det innebar att inviga ett Guds hus. Och fastän jag var så ung då, minns jag tydligt denna händelse. Jag kan efter alla dessa år blicka tillbaka och se, liksom jag då såg profeten Joseph stå med händerna lyfta mot himlen, ansiktet var askgrått, och med tårar rinnande nedför kinderna då han talade denna minnesvärda dag. Nästan alla tycktes vara i tårar. Det var så fullt i huset att de flesta barn satt i de vuxnas knän. Min syster satt i fars knä, jag på min mors. Jag kan till och med komma ihåg klänningarna vi hade på oss. Mitt sinne var för ungt då för att jag skulle kunna förstå den fulla innebörden av det hela, men med tidens gång förstod jag det mer och mer, och jag är mycket tacksam att jag fick förmånen att vara där" (se Karl Ricks Anderson, *Joseph Smith's Kirtland: Eyewitness Accounts* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1989], s 182-183).
5. Sjung eller läs texten till "Den himmelska elden" (*Psalmer*, nr 2) eller "Familjer kan vara tillsammans för evigt" (*Barnens sångbok*, s 98).

Avslutning

- Vittnesbörd Uttryck tacksamhet över att vår himmelske Fader har återställt prästadömsnycklarna till missionsarbete och beseglade förordningar till jorden. Hjälp barnen att förstå att på grund av de händelser som ägde rum i templet i Kirtland, kan de och deras familjer vara medlemmar i kyrkan och ha möjligheten att beseglas till varandra som familj. Uttryck gärna hur det känns att vara medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och veta att din familj är besegrad eller kan beseglas till dig för evigheten.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 110 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Nycklar återgavs i templet i Kirtland

Fyll i tomrummen nedan med ett av följande ord eller fraser: *templets, evigheten, evangeliet, besegrad, för evigt, tempeltjänst.*

När jag delar med mig av (1) _____ till andra, kan andra få kunskap om kyrkan, bli döpta och ta emot (2) _____ förordningar.

Om jag är (3) _____ till min man eller hustru i templet, då kan min familj vara tillsammans (4) _____ — om vi är trofasta.

När jag utför (5) _____ för dem som har dött, då kan de beseglas till sina familjer för (6) _____.

De heliga drivs ut från Jackson County

Lektion 27

Mål	Att få barnen att förstå att även om vi får problem och provningar, blir vi välsignade om vi är lydiga och håller ut intill änden.
------------	--

Förberedelse	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studera under bön Lära och förbunden 82:10 och 57:1-6; de historiska skildringarna i lektionen och Lära och förbunden 97:1-2; 98:1-6, 11-14, 22-27; 101:1-9. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.) 2. Tilläggläsning: Ether 13:1-8; Lära och förbunden 45:64-67; 90:34 och <i>Evangeliets principer</i> (31110.180), lektion 41. 3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen. 4. Öva på experimentet med den kemiska reaktionen i den samlande aktiviteten. Ta med dig bikarbonat, vinäger, olika mått och två öppna behållare som är tillräckligt stora för experimentet. Om du väljer att göra den alternativa aktiviteten tar du istället med dig var sin penna och kopia av följande budskap till barnen: Gu dä rofö rände rlig. Hank omme rall tid at tvåls igna os somv ilyde rho nom. 5. Material:<ol style="list-style-type: none"> a. Lära och förbunden till varje barn. b. Bild 5-26, Mormonerna drivs ut ur Missouri.
---------------------	--

Lektionsförslag	Be något av barnen att hålla inledningsbön.
Samlande aktivitet	<p>Ställ två öppna, tomma behållare på ett bord. I den ena skapar du en kemisk reaktion genom att blanda en tesked bikarbonat med två matskedar vinäger (om du inte får tag i det kan du välja den alternativa aktiviteten nedan). Be något av barnen att pröva samma experiment i den andra behållaren. Observera att den kemiska reaktionen blev densamma båda gångerna. Då vinäger och bikarbonat blandas, blir det alltid exakt samma reaktion varje gång. Denna reaktion är oföränderlig. Be barnen att definiera ordet <i>oföränderlig</i> (som aldrig undergår förändringar).</p> <p>Säg att vår Fader i himlen är oföränderlig. När han ger ett löfte, kan vi lita på att han håller det. Be något av barnen att läsa Lära och förbunden 82:10 högt. Förklara att oavsett vilka provningar och problem vi möter kommer vi, om vi är trofasta och lydiga, till slut att få de utlovade välsignelserna.</p>
Alternativ samlande aktivitet	Ge barnen var sin penna och kopia av budskapet. Tala om att bokstäverna i budskapet står i rätt ordning, men att mellanrummen mellan orden inte är på rätt

ställen. Be barnen att undersöka budskapet och sätta ett streck där varje mellanrum ska vara. De ska inte avslöja budskapet förrän alla fått en chans att bli klara.

Be något av barnen att läsa det rätta budskapet högt ("Gud är oföränderlig. Han kommer alltid att välsigna oss om vi lyder honom"). Be barnen att definiera ordet *oföränderlig* (som aldrig undergår förändringar).

Säg att vår Fader i himlen är oföränderlig. När han ger ett löfte, kan vi lita på att han håller det. Be något av barnen att läsa Läran och förbunden 82:10 högt. Förklara att oavsett vilka prövningar och problem vi möter kommer vi, om vi är trofasta och lydiga, till slut att få de utlovade välsignelserna.

Skildringar från skrifterna och historien

Betona vikten av att ständigt lyda Guds bud då du undervisar barnen om det Nya Jerusalem (Sion), den förföljelse de heliga utsattes för i Jackson County i Missouri och den slutliga utdrivningen av de heliga ur området, som beskrivs i följande historiska skildringar och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Platsen för Sion uppenbaras och marken invigs

Profeterna i Mormons bok profeterade att en helig stad som hette Sion, eller det Nya Jerusalem, där alla skulle vara rättfärdiga, skulle upprättas på den amerikanska kontinenten (se Ether 13:1-8). I Läran och förbunden beskrivs denna stad som en plats av frid och trygghet för de heliga, en plats där Jesus Kristus ska bo och dit de onda inte kommer (se L&F 45:66-67).

I juli 1831 fick Joseph Smith en uppenbarelse (L&F 57) om att denna Sions stad skulle ligga i Jackson County i Missouri, och att ett tempel skulle byggas i Independence, en stad i Jackson County (se L&F 57:1-3). Den 2 augusti 1831 invigde Sidney Rigdon Jackson County åt Herren för insamlingen av de heliga, och Joseph Smith invigde tempelplatsen i Independence dagen därpå. Som en del av invigningen av området lovade medlemmarna som var närvarande vid invigningen att hålla Guds lagar och hjälpa sin nästa att göra detsamma.

De heliga bosätter sig i Jackson County

Många medlemmar i kyrkan var ivriga att flytta till Jackson County för att bygga upp Sions stad. De köpte, i enlighet med Herrens anvisningar, så mycket mark som möjligt till gårdar och hus (se L&F 57:4-6). De heliga som kom för att bygga Sion åtnjöt en tid av frid. Det fanns inga tjuvar eller lättingar bland dem, och alla dyrkade Gud tillsammans. Parley P Pratt sade om de heliga i Jackson County på den tiden: "Det har sällan, eller aldrig, funnits ett lyckligare folk på jorden än de heliga i kyrkan nu var" (*Autobiography of Parley P Pratt*, s 93).

Efter en tid blev dock somliga av de heliga olydiga. En del var besvikna för att profeten Joseph Smith inte hade flyttat till Missouri, och de började kritisera honom. En del argumenterade med eller ignorerade sina prästadömsledare därför att de trodde att de kunde göra bättre ifrån sig än de män som kallats av Gud att leda kyrkan. De heliga tillät en anda av avundsjuka och olydnad att komma in ibland dem.

De heliga befalldes att omvända sig. De påmindes om att läsa Mormons bok och lyda buden de hade fått. De flesta heliga omvände sig, och de lovade att hålla

Guds bud i framtiden. När de heliga började omvända sig, sade Herren till Joseph Smith att "änglarna glädja sig över dem" (L&F 90:34).

De heliga möter förföljelse i Jackson County

Fastän kyrkans medlemmar i Jackson County hade frid ibland sig, var en del icke medlemmar i Missouri rädda för dem eller arga på dem. När de heliga började flytta in i Jackson County, var Independence en ociviliserad nybyggerby med cirka tjugo hus och bara ett fåtal affärer. Få av dem som bodde där kunde läsa och skriva. De flesta av de heliga som kom till Jackson County kunde läsa och skriva. Några invånare hade hört de heliga säga att Gud gett dem landet i Jackson County. Dessa invånare blev rädda att kyrkans medlemmar skulle ta över området och driva ut alla andra. Predikanterna i området var också rädda, därför att de fruktade att medlemmarna i deras kyrkor skulle förena sig med de heliga. Predikanterna försökte skapa rädsla och stridigheter bland invånarna.

I april 1833 fick känslor av hat och avundsjuka en pöbel på tre hundra män att träffas i Independence för att planera hur de skulle bli kvitt de heliga. Kyrkans ledare fick höra talas om detta möte och bad innerligt att Herren skulle stoppa pöbelns onda planer. Deras böner besvarades: Medlemmarna i pöbeln kunde inte komma överens om en plan utan drack sig fulla och började slåss med varandra. De gav dock inte upp sina försök att göra så att kyrkans medlemmar lämnade Jackson County.

I juli 1833 träffades en stor grupp av kyrkans fiender igen i Independence. Vid detta möte lovade de med en ed att få bort de heliga "fredligt om vi kan, med våld om vi måste". De bildade en pöbel och förstörde William W Phelps tryckpress, där Befallningarnas bok trycktes (se lektion 22). Några dagar senare brände en pöbel av beväpnade män upp de heligas gröda och förstörde en del av deras hus, varefter de hotade att göra slut på de heliga. Sex ledare i kyrkan — Edward Partridge, William W Phelps, Isaac Morley, Sidney Gilbert, John Whitmer och John Corrill — erbjöd sig modigt att överlämna sig åt pöbeln om de lät de andra heliga vara, men pöbeln vägrade. Kyrkans ledare skrev till slut under en överenskommelse om att lämna Jackson County före nästa års början om pöbeln lämnade dem i fred.

De heliga i Jackson County var arga och rädda på grund av den förföljelse de utsattes för, och de tänkte naturligt nog på hämnd. Men innan profeten visste helt vad de heliga i Jackson County var utsatta för, fick han en uppenbarelse (L&F 98) i vilken Herren uppmanade de heliga att inte söka hämnd utan tålmodigt uthärda och verka inom lagen. De heliga följde landets lagar och bad makthavarna att stoppa förföljelsen från pöbeln, men pöbeln ignorerade lagen och intensifierade förföljelsen. De heliga kunde inte få hjälp från makthavarna. Några lokala makthavare ingick till och med i pöbeln. De flesta som bodde i Jackson County var vänliga mot de heliga, men de var rädda för att försvara de heliga mot pöbeln.

De heliga lämnar Jackson County

Den 4 november 1833, nära Big Bluefloden, inledde medlemmar av pöbeln ett krig mot en liten grupp sista dagars heliga män och pojkar. En av kyrkans medlemmar var buktalare, och till en början skrämde han pöbeln genom att göra så att hans röst lät som många heliga som var redo att slåss. I verkligheten var det dubbelt så många pöbelanhängare som heliga och de hade nästan tre gånger så

mycket vapen. Trots att pöbeln sköt först och de heliga försvarade sig, spred kyrkans fiender ut ryktet att kyrkans medlemmar anföll invånarna i Jackson County. Kyrkans ledare uppmanade alla kyrkans medlemmar att lämna området och sätta sig i säkerhet.

Under de närmaste två dagarna flydde drygt tusen heliga från sina fiender i den bitande kylan. En grupp om 190 personer, mestadels kvinnor och barn, drevs 50 kilometer över vasst präriegräs, vilket rispade deras fötter då de flydde. De flesta heliga slog läger längs Missouriflodens stränder, somliga i tält och somliga under bar himmel runt lägereldar, under kraftigt skyfall. Fastän de heliga led, visste de att vår himmelske Fader fortfarande älskade dem. En natt såg de ett märkligt meteorregn på himlen. De långa ljusstrimmorna bildade märkliga formationer natten igenom. De heliga tog detta som ett tecken på att vår himmelske Fader skulle ta hand om dem. Medlemmarna i pöbeln, som red mot floden för att förfölja de heliga igen, såg också meteorregnet och blev så förvånade att de vände tillbaka hem igen. De besvärade inte de heliga på tio dagar.

De heliga kunde aldrig mer återvända till sina hem i Jackson County. De fick utstå mycket förföljelse, men de visste att om de var trofasta och lydiga skulle de till slut få alla välsignelser de lovats — om inte i det här livet, så i nästa. De första heliga kunde inte bygga Sions stad, det Nya Jerusalem, men det kommer så småningom att byggas som förberedelse för Frälsarens andra ankomst.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Var ska Sions stad ligga enligt den uppenbarelse Joseph Smith fick? (L&F 57:1-2.) Var ska templet byggas? (L&F 57:3.) När ska Sions stad byggas? (Alldeles före Frälsarens andra ankomst.) Hur kommer den att vara? (L&F 45:66-67.)
- Hur var vissa av de heliga i Jackson County olydiga? (L&F 101:6-7.) Vad betyder det att man är sen till att höra? Varför bör vi vara snara till att lyda? Hur påverkar vår lydnad våra bönesvar?
- Vilka slags frestelser och påtryckningar kan barn i er ålder utsättas för som kan leda till olydnad? Hur kan man stå emot dessa frestelser och påtryckningar?
- Vad sade Herren till de heliga i Jackson County då han uppmanade dem att inte söka hämnd? (L&F 98:1-3.) Hur skulle de bemöta den förföljelse som deras familjer utsattes för? (L&F 98:23-24; se särskilda aktiviteter, nr 2.) Hur kan vi utveckla mer tålamod och förlåtelse gentemot dem som är ovänliga mot oss?
- Berätta att Herren sade till de heliga att de inte skulle vara rädda för att dö för evangeliets skull (L&F 98:13-14). I dag är provet oftast inte om vi ska dö för evangeliet utan om vi ska leva för det. Hur kan vi leva för evangeliet? Hur säger Herren att vi ska leva? (L&F 98:11.)
- Vad tyckte Herren om de heliga i Jackson County, fastän de hade varit olydiga? (L&F 101:1-3, 9.) Förklara att en del heliga inte hade gjort sig skyldiga till allvarliga synder, men att de drevs bort från sina hem i alla fall. De fick eller kommer att få varje välsignelse de lovades för sin lydnad. Vilka välsignelser har ni redan fått till följd av lydnad? Vilka välsignelser hoppas vi få i nästa liv för lydnad till buden i det här livet?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Nämn ett bud vi har fått och ett sätt att hålla det. Kasta sedan en ärtpåse eller liknande till något av barnen. Be barnet nämna ett annat bud och ett sätt att hålla det och sedan kasta ärtpåsen till ett annat barn. Fortsätt tills alla barnen fått göra detta åtminstone en gång.
2. Lägg 5-10 välbekanta saker i en stor socka eller tygpåse, till exempel en liten leksak, en nyckel, en knapp, en spik och en godisbit. Gör en knut på sockan eller tygpåsen, eller knyt ett snöre runt den.

Ge barnen papper och penna, och låt dem känna på sockan eller påsen och skriva upp vad de tror att den innehåller. När alla har gjort det, öppnar du den och visar barnen innehållet. Påpeka att det var svårt att veta vad den innehöll bara genom att titta på den eller känna utanpå. På samma sätt kan vi se en människas handlingar, men vi kan inte se de tankar eller känslor som orsakar dessa handlingar.

Berätta att de heliga befalldes av Herren i Läran och förbunden 98:23-24 att bära förföljelsen med tålamod och inte söka hämnd mot sina fiender. De kunde se sina fienders handlingar, men bara Herren visste varför pöbeln gjorde som de gjorde. Bara han kände deras hjärtas avsikter. De heliga skulle förlåta i stället för att söka hämnd.

- Vad händer med människor som vägrar att förlåta? (Känslor av hat, vrede och hämnd driver bort Guds ande. Den som vägrar förlåta kan inte vara riktigt lycklig.)

3. Berätta följande med egna ord:

Under en strid med medlemmarna av pöbeln i Jackson County blev en medlem i kyrkan, Philo Dibble, skjuten i magen. Man trodde inte att han skulle överleva — de som sårades så på den tiden förblödde eller dog vanligtvis av infektionen.

De heliga flydde från Jackson County, och Philo Dibbles vänner ville inte lämna honom, men han var för allvarligt skadad för att de skulle kunna ta honom med sig och det var för farligt för dem att stanna. En vän, Newel Knight, smög förbi medlemmarna i pöbeln in i Philo Dibbles hem, gav honom snabbt en prästadömsvälsignelse, och red sedan iväg.

Dagen därpå mötte Newel Knight Philo Dibble, nästan helt återställd, 16 kilometer från hans hem. Philo berättade för Newel att efter det att han fått välsignelsen, försvann smärtan och från kroppen "kom en stor mängd var och kulan och till och med en bit tyg från hans skjorta". Tack vare prästadömsvälsignelsen blev Philo helt återställd. Han tog sig över prärien till Utah och var en trofast medlem i kyrkan hela sitt liv. (Se Dean Hughes and Tom Hughes, *Great Stories from Mormon History* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1994], s 35-37; se också Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P Pratt*, [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975], s 99-100, och *History of the Church*, 1:431.)

4. Hjälp barnen att memorera Läran och förbunden 82:10, och betona för dem att då vi håller buden, välsignar Herren oss.

5. Hjälp barnen att memorera eller repetera tredje trosartikeln. Påminn dem om att lydnad till Guds bud är nödvändigt för vår frälsning.
  6. Sjung eller läs texten till "Håll alla buden" (*Barnens sångbok*, s 68) eller "Jag lyda vill Guds lagar" (*Barnens sångbok*, s 72).
-

Avslutning

Vittnesbörd	Uppmana barnen att lyda Guds bud. Vittna om att trots att vi alla har problem och prövningar, kommer vi till slut att få alla utlovade välsignelser — om vi är lydiga och håller ut intill änden.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar och eventuellt memorerar Läran och förbunden 82:10 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Sions trupp marscherar till Missouri

Lektion
28

Mål	Att få barnen att förstå att prövningar och prov av vår tro kan stärka oss om vi är trofasta och lydiga.
------------	--

Förberedelse	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studera under bön Läran och förbunden 103:1-6, 27-36; den historiska skildringen i lektionen och Läran och förbunden 105:1-13, 18-23. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.) 2. Tilläggläsning: Abraham 3:24-26 och resten av Läran och förbunden 103 och 105. 3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen. 4. Material:<ol style="list-style-type: none"> a. Läran och förbunden till varje barn. b. Den kostbara pärlan. c. Papper och penna till varje barn. d. Bild 5-27, Herren beskyddar Sions trupp (62033).
---------------------	--

Lektionsförslag	Be något av barnen att hålla inledningsbön.
Samlande aktivitet	<p>Säg till barnen att du ska ge dem ett prov. Ge dem var sitt papper och penna och låt dem skriva siffrorna 1 till och med 7 lodrätt på ena sidan av papperet. Be dem avgöra om varje påstående du läser upp är sant eller falskt och skriva <i>S</i> för sant och <i>F</i> för falskt vid siffran ifråga. Läs upp följande påståenden:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Joseph Smith såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus. (S) 2. Ängeln Moroni talade med Joseph. (S) 3. Joseph översatte Mormons bok från silverplåtar. (F; det var guldplåtar.) 4. Joseph Smith och Oliver Cowdery döpte varandra efter det att de fått aronska prästadömet. (S) 5. Melkisedekska prästadömet gavs till Joseph och Oliver av Abraham, Isak och Jakob. (F; melkisedekska prästadömet gavs av Petrus, Jakob och Johannes.) 6. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades den 6 april 1830. (S) 7. Joseph Smith kallades av Gud till att vara profet. (S) <p>Diskutera kortfattat svaren. Om barnen svarat fel någonstans, ber du dem rätta felen.</p> <p>Tala med barnen om de prov de får i skolan.</p>

- Varför ger lärarna prov? (För att se om vi lär oss viss information eller lär oss hur man ska göra vissa saker, eller för att vi själva ska kunna se om vi lär oss något.)
- Vilka andra prov har vi i livet?

Berätta att ett av skälen till att vi sändes till jorden var att vår tro på Jesus Kristus skulle prövas. Vi är här för att visa eller bevisa att vi vill leva på det sätt som vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att vi ska leva (se Abraham 3:24-25), trots de prövningar och svårigheter vi möter. Ibland lever vi inte på det sätt som vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att vi ska göra, men vi kan omvända oss och börja göra det som är rätt. Tala om för barnen att ni i dag ska tala om Sions trupp, en erfarenhet som prövade tron hos en del av kyrkans första medlemmar.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om de heligas erfarenheter i Sions trupp, som beskrivs i följande historiska skildring och Läran och förbunden 103 och 105. Visa bilden vid rätt tillfälle.

Vintern 1833-1834 förföljdes de heliga i Jackson County i Missouri och drevs bort från sina hem av pöbelhopar. De heliga hade mycket lite mat och inget skydd mot vintervädret. Guvernör Daniel Dunklin i Missouri lovade att hjälpa de heliga få tillbaka sin mark och sina hem om de organiserade en grupp män för att försvara sig mot pöbelhoparna, så kyrkans ledare i Missouri sände Parley P Pratt och Lyman Wight till Kirtland för att söka hjälp och vägledning från profeten Joseph Smith. Profeten fick en uppenbarelse (L&F 103) i vilken han uppmanades att organisera en grupp män som skulle marschera till Missouri och hjälpa de heliga där. Denna grupp som skulle kallas Sions trupp, skulle ta med sig mat, kläder och pengar till de heliga i Missouri och hjälpa dem att återvinna sina hem och sin mark.

Herren ville att Sions trupp skulle ha fem hundra män, men om kyrkans ledare inte kunde få ihop fem hundra skulle de åtminstone finna hundra (se L&F 103:30-34). Männerna samlades långsamt, men när lägret var framme i Missouri var de lite mer än två hundra, den yngste 16 år gammal och den äldste 79. Ett antal kvinnor och barn gick också med truppen. Truppens medlemmar tog 25 vagnar med sig, men vagnarna var fyllda av förnödenheter för att hjälpa de heliga i Missouri, så männen måste gå större delen av sträckan till Missouri.

Innan Sions trupp gav sig iväg, organiserade profeten männen i kompanier, med en kapten över varje kompani, och angav vilka regler de skulle följa. Den 5 maj 1834 påbörjade männen i Sions trupp den 160 mil långa marschen från Kirtland i Ohio till Missouri. De bad varje morgon och kväll och samlades på söndagarna för att ta sakramentet och lyssna till predikningar. De hade låtsasstrider och övningar för att förbereda sig för pöbelhoparnas anfall. Profeten Joseph sade om deras färd: "Gud var med oss, och hans änglar gick före oss, och tron hos vår lilla skara var orubblig. Vi visste att änglar var våra följeslagare, ty vi såg dem" (*History of the Church*, 2:73; se också L&F 103:20).

Den långa marschen var svår, och männen fick många prövningar. Vädret var hett och fuktigt och vägarna var dåliga. Männens fötter blev ömma och såriga och blödde ofta. De hade problem med att få tillräckligt med mat och dricksvatten. De fick ofta lov att äta skämd mat och ibland måste de sila vattnet från insekter innan de drack det. Till följd av dessa vedermödor, uppstod det bråk och stridigheter bland några av dem. Några gav Joseph Smith skulden för dessa prövningar.

En kväll var Sylvester Smith (som inte var släkt med profeten) och några av de andra männen osams. De bad profeten att lösa tvisten. På grund av att Sylvester Smith och några av de andra männen var så upproriska, sade profeten till dem att de skulle få fler problem innan de lämnade lägerplatsen. Morgonen därpå var nästan alla hästarna i lägret sjuka. Profeten sade till männen att om de omvände sig och ödmjukade sig för Herren, skulle deras hästar bli friska igen. Männen omvände sig, och mitt på dagen var alla hästarna friska utan Sylvester Smiths häst, som dog.

När Sions trupp kom fram till Missouri, sände Joseph Smith Parley P Pratt och Orson Hyde till huvudstaden i staten för att träffa guvernör Dunklin. När dessa två bröder återvände, rapporterade de att guvernören hade ändrat sig och nu vägrade att hjälpa de heliga med att återvinna sina hem och egendomar. Guvernören föreslog att de heliga skulle avstå från all sin egendom i Missouri och finna en annan plats att bo på. Trots detta nedslående bud, fortsatte Sions trupp mot Jackson County.

Medan de marscherade spejade medlemmarna i pöbelhoparna i Missouri på dem och störde dem. En pöbelledare som hette James Campbell svor att "örnarna och kalkongamarna ska äta mitt kött om jag inte fixar Joe Smith och hans armé ... innan två dagar har gått." Campbell och hans anhängare försökte ta sig över Missourifloden, men deras båt sjönk mitt i floden och James Campbell och sex andra män drucknade. Campbells kropp flöt nedströms, och örnar, kalkongamar och andra fåglar och djur åt hans kött innan man fann hans kvarlevor. (Se *History of the Church*, 2:99-100.)

En natt stannade Sions trupp vid Fishing River. När männen slog läger, red fem pöbelanhängare beväpnade med gevär in i lägret och hotade dem och varnade dem att pöbeln skulle gå till anfall. Några medlemmar i Sions trupp ville slåss mot pöbeln, men Joseph Smith uppmanade dem att förlita sig på Herrens beskydd. Mycket snart uppstod det en fruktansvärd storm. Regn och hagel föll och jorden skakade. Blixtar syntes hela tiden och åskan dundrade. Stormen blötte ned pöbelns ammunition, skrämde deras hästar så att de sprang iväg, rev håll i deras hattar och till och med bröt sönder några av deras gevär. Regnet höjde vattennivån i floden så kraftigt att pöbeln inte kunde ta sig över den och angripa männen i Sions trupp.

I början av marschen gav Joseph Smith Sions trupp en profetisk varning. Han sade till dem att om de bråkade och klagade och inte höll Herrens bud, skulle plågor (stora prövningar eller sjukdomar) komma över truppen. Profeten förutsade till och med att några skulle dö till följd av plågorna. Men han sade också att om människorna ödmjukade sig och omvände sig, skulle de flesta plågorna avväjas.

Omkring tre veckor senare uppfylldes denna profetia då en svår sjukdom som kallas kolera drabbade truppen. Sjukdomen drabbade både dem som hade varit lydiga och dem som hade bråkat och klagat. Också profeten Joseph och hans bror Hyrum blev sjuka. Joseph och Hyrum var så sjuka att de trodde de skulle dö, och de försökte flera gånger att be om hjälp. Plötsligt reste sig Hyrum upp och utropade: "Joseph, vi ska få återvända till våra familjer. Jag har haft en syn, i vilken jag såg mor knäböja under ett äppelträd. Och hon ber just nu med tårar i ögonen att Gud ska bevara våra liv ... Anden vittnar om att hennes böner, tillsammans med våra, kommer att besvaras" (se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 229).

Efter åtta dagars sjukdom i lägret hade Joseph ett möte med många i gruppen och sade att om de ville ödmjuka sig för Herren och sluta förbund att hålla hans bud, skulle koleran genast lämna dem. Männerna sträckte upp händerna och ingick förbund med Herren, och sjukdomen försvann. Omkring 68 personer i Sions trupp hade drabbats av sjukdomen, och fjorton hade dött.

I slutet av juni 1834 fick Joseph Smith en uppenbarelse (L&F 105) från Herren i vilken männen i Sions trupp befalldes att inte kämpa mot missouripöbeln. En del av männen i Sions trupp återvände till missionsfälten där de hade verkat, och några stannade kvar i Missouri, men de flesta av dem återvände till sina hem och sina familjer. Trots att Sions trupp inte hjälpte de heliga i Missouri att få tillbaka sina hem och egendomar från pöbeln, tjänade den ett viktigt syfte — att pröva tron hos de män som var med. De måste lära sig att följa profeten Joseph Smith utan att klaga och att övervinna de hinder de mötte. De män som klarade detta prov och förblev trofasta blev starka ledare i kyrkan: Större delen av de första medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum och de sjuttios första kворum utsågs från denna grupp.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför organiserade Joseph Smith Sions trupp? (L&F 103:1.) Vad skulle denna grupp ursprungligen göra? Hur många män ville Herren ha med i Sions trupp? (L&F 103:30.) Varför var han villig att godta bara hundra? (Han visste att inte alla som blev tillfrågade skulle vara villiga att hjälpa till; L&F 103:31-34.)
- Vilka prov utsattes medlemmarna i Sions trupp för? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.) Vad gjorde de för något, som orsakade några av problemen de fick? Hur skapar vi ibland själva våra problem? Varför kom det prövningar både till dem som förblev lydiga och till dem som grälade och klagade? Varför får vi ibland prövningar och problem fast vi har varit lydiga? (Bland annat för att vi ska lära och tillväxa; för att vi ska prövas; på grund av olyckshändelser; på grund av andra människor har sin fria vilja och kan fatta felaktiga beslut som påverkar oss.)
- Hur visste de som tillhörde Sions trupp att Herren vakade över dem? Hur kan vi veta att Herren vakar över oss? Vad kan vi göra för att söka Herrens hjälp i vårt liv?
- Varför lyckades inte Sions trupp med sin uppgift, nämligen att återvinna hem och egendomar åt de heliga i Missouri? (L&F 105:1-6.) Vad behöver de heliga göra innan Sion kan upprättas i Missouri? (L&F 105:9-11.) Påpeka att upprättandet av Sion i Missouri fortfarande är något som ska ske i framtiden. Det ska ske alldeles före Frälsarens andra ankomst.
- Varför lät Herren dessa män gå igenom den erfarenhet som Sions trupp innebar — han befallde dem ju senare att inte kämpa mot pöbeln som de hade tänkt? (L&F 105:19.) Vad menas med orden "pröva deras tro"? Betona att många av männen i Sions trupp visade att de kunde förbli trofasta. De varken klagade, grälade eller tappade humöret. Deras tro blev starkare och de lärde sig mycket om ledarskap genom att lyssna till och iaktta profeten.
- Hur prövas vår tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus? Vilka prövningar av er tro har ni fått? Hur har dessa prövningar gjort er starkare?

- Be något av barnen att läsa Läran och förbunden 105:23 högt. Vilka egenskaper sade Herren att de heliga skulle ha? Hur kan det stärka oss och hjälpa oss under prövningar av vår tro att vara trofasta, bedjande och ödmjuka? (Se särskilda aktiviteter, nr 4.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Ta med dig en liten ohyvlat träbit och lite sandpapper (eller en vass eller taggig sten och en slät sten, och anpassa aktiviteten därefter).

- Vilka problem fick de heliga i Sions trupp? (Exempelvis sjukdom, förföljelse från fiender, osämja, dåligt humör, skämd mat, vatten av tvivelaktig kvalitet och ömma och såriga fötter.)

Samtidigt som barnen nämner olika problem, skickar du runt den ohyvlade träbiten och låter dem känna på den. Likna denna vid Guds barn innan de prövas med prövningar och problem.

- Skulle ni vilja använda något (exempelvis en sked eller penna) som är gjort av den här träbiten? Varför inte?
- Vilka prov får vi genomgå i livet?

Skriv upp barnens svar på skrivtavlan.

- Hur kan vi klara dessa prov?

Under tiden som ni talar om de prov vi får och hur vi kan bemöta dem, sandpapprar du träbiten tills åtminstone en del av den är slät. Likna detta vid det förfinande inflytandet av problem som vi möter och övervinner. Då vi övervinner problem "slätas" våra ofullkomligheter ut och vi blir bättre människor och mer användbara för vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Skicka runt träbiten igen så att barnen kan känna skillnaden mellan den sträva delen och den släta delen.

2. Rita två stora cirklar på skrivtavlan. Skriv *Det förjordiska livet* vid den ena och *Livet på jorden* vid den andra. Läs Abraham 3:24-26 tillsammans med barnen. Förklara att vårt första tillstånd var vårt förjordiska liv, vårt liv innan vi föddes på jorden.

- Hur vet vi att vi klarade vårt prov där? (Vi höll vårt första tillstånd — vi föddes på jorden.)

Förklara att vårt andra tillstånd är vårt liv på jorden.

- Vad behöver vi göra för att klara vårt prov här och "[visa eller bevisa att vi] vilja göra allt vad Herren, [vår] Gud befäller [oss]"?

Hjälp barnen att göra upp en lista på skrivtavlan över de saker som Gud har befallt dem att göra (till exempel betala tionde, gå i kyrkan och älska varandra). Be barnen välja en eller två saker var att arbeta på under veckan och skriva dem på baksidan av sitt provpapper från den samlande aktiviteten.

Hjälp barnen att förstå att vi kommer att prövas under hela vårt liv — vi kan inte hålla buden i en dag eller en vecka och tro att vi har klarat provet. Å andra sidan har vi inte misslyckats för all framtid om vi bryter mot ett bud. Om vi omvänder

oss och håller buden i fortsättningen, kommer vi fortfarande att vara värdiga att återvända till vår himmelske Fader.

3. Välj ut en del av den historiska skildringen som barnen ska dramatisera. Du kan skriva en dialog åt barnen eller berätta vad som händer och låta barnen rollspela vad personerna skulle kunna säga i dessa situationer.
4. Skriv upp och tala om de principer i Läran och förbunden 105:23-24 som är tillämpliga på barnen, till exempel att vara trofast, bedjande och ödmjuk och inte skryta över det vi tror på eller gör. Hjälpt barnen att förstå hur det kan vara en hjälp för dem i prövningens stund att följa dessa principer. Låt barnen komma fram till vad de kan göra den kommande veckan för att bättre leva efter dessa principer.
5. Bilda en "Sions trupp" av klassen och diskutera vad ni som klass kan göra för att hjälpa medlemmar i församlingen eller grenen, till exempel besöka en änka, delta i ett städprojekt i församlingen eller grenen eller inbjuda en mindre aktiv medlem i klassen att komma till Primär. Välj ut och genomför ett tjänandeprojekt efter godkännande från er prästadömsledare.
6. Sjung eller läs texten till "Jag kan följa Guds plan" (*Barnens sångbok*, s 86).

Avslutning

Vittnesbörd

Uttryck dina känslor när det gäller möjligheten att få komma till jorden, och uttryck din önskan att vara värdig att en dag återvända och leva hos vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Säg än en gång till barnen att om de är trofasta och lydiga, också under livets prövningar och prov, kommer de att visa sig värdiga denna stora välsignelse.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 105:1-6, 9-10 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Missionärer beger sig till andra länder

Lektion 29

Mål Att stärka barnens önskan att vara missionärer och dela med sig av evangeliet till andra.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 107:23, 33, 35; 112: ingressen, 19-22, 28, 30-34 (de tolv apostlarnas uppgifter) och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 11:21, 18:26-28 och 112:4-10.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Skriv på separata papper viktiga ord eller fraser från lektionen. Gör lika många papper som det finns barn i klassen. (Om klassen är liten kan du göra två papper åt varje barn.) Här följer några förslag:
De tolv apostlarna
"Sanningen ska segra"
87 dollar
1. 800 människor
Tävlade om att få komma först till dopet
Särskilda vittnen om Jesus Kristus
Polis
"Hurra, hurra för Israel."
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Världskarta, som finns i slutet av lektionen.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

- Har ni någon gång åkt på en lång semesterresa eller annan resa? Hur långt åkte ni då?

Låt barnen berätta om någon i deras familjer som har åkt till en annan del av världen.

Visa världskartan. Hjälp barnen att peka ut platser dit de eller medlemmar i deras familjer har åkt eller där de har bott.

- Vart har de missionärer ni känner kallats att verka? (Om barnen inte kan svara kan du peka ut platser där du, dina vänner eller familjemedlemmar har verkat som missionärer eller där missionärer i er församling eller gren just nu verkar.)

Berätta att missionsarbete alltid har varit en viktig del av Jesu Kristi kyrka. Allteftersom kyrkan blev starkare i Ohio och Missouri, kallade Herren missionärer att predika evangeliet i andra delar av världen.

Skildringar från skrifterna och historien

Ge barnen papperen som du har gjort i ordning. Be dem att ge akt på sitt ord eller sin fras under lektionens gång. När ett ord eller en fras nämns ska barnet komma fram med papperet och sätta upp det på skrivtavlan eller lägga det på bordet.

Undervisa barnen om de tolv apostlarnas kallelse att vara särskilda vittnen om Kristus och leda missionsarbetet, som beskrivs i följande historiska skildring, "De tolv apostlarnas kvorum organiseras", och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Undervisa sedan barnen om de första missionärernas ansträngningar för att predika evangeliet för andra nationer, som beskrivs i de andra historiska skildringarna. Peka ut platser på kartan allteftersom ni talar om dem.

De tolv apostlarnas kvorum organiseras

En viktig del av återställelsen av Jesu Kristi kyrka var organiserandet av de tolv apostlarnas kvorum. I februari 1835 kallades och ordinerades tolv män till att vara apostlar. Herren uppenbarade för profeten Joseph Smith de tolv apostlarnas uppgifter, och profeten undervisade apostlarna om vad de skulle göra. Apostlarna skulle vara "särskilda vittnen om Kristi namn" och gå ut i hela världen och predika evangeliet och undervisa människorna om Jesus Kristus (se L&F 107:23, 33, 35; se också L&F 18:28). De tolv apostlarna i dag har samma uppgifter, fast de uppfyller dem annorlunda än vad de första nutida apostlarna gjorde.

Dessa första tolv apostlar reste hundratals kilometer för att missionera och stärka och undervisa kyrkans medlemmar. Fastän de hade ansvaret för kyrkans missionsverksamhet, var de inte de enda som verkade som missionärer. Joseph Smith själv begav sig ut på många korta missioner till stater nära Ohio och till Canada, och andra män kallades att vara missionärer i områden nära Kirtland i Ohio, att undervisa om återställelsen av Jesu Kristi sanna kyrka. De flesta missionärerna var borta och undervisade i några veckor eller månader, återvände hem en kort tid och gick sedan ut på ännu en mission. Dessa missionärers hustrur och barn stannade hemma och tog hand om hemmet och gården medan männen verkade som missionärer. Det dröjde inte länge förrän missionärer började resa längre och verka under längre tidsperioder för att predika evangeliet för människor över hela världen.

Heber C Kimball åker till England

I juni 1837 kom Joseph Smith till Heber C Kimball, en av de tolv apostlarna, i templet i Kirtland och berättade för honom: "Broder Heber, Herrns ande har viskat till mig: 'Låt min tjänare Heber åka till England och förkunna mitt evangelium, och öppna frälsningens dörr för denna nation'" (se Orson F Whitney, *Life of Heber C Kimball*, s 103-104; se också *History of the Church*, 2:490). Äldste Kimball var fattig, och han oroade sig över sin förmåga att fullgöra en mission, men han tog emot kallelsen och bad till Herren att han skulle bli en bra missionär.

Äldste Kimball och hans sex följeslagare åkte med båt till Liverpool i England. När de hade varit i Liverpool några dagar, sade Herrens ande till dem att bege sig till Preston, en stad cirka 50 kilometer därifrån. När de kom till Preston var det fullt med människor på gatorna, därför att det var valdag. Missionärerna såg en stor banderoll med mottot "Sanningen ska segra". De hoppades att det var ett tecken på att de skulle få framgång som missionärer i detta land, och sade: "Amen. Må det ske så" (se Stanley B Kimball, *Heber C Kimball: Mormon Patriarch and Pioneer*, s 45).

Dagen därpå inbjöds missionärerna av en lokal präst att predika för hans församling. Några av församlingsmedlemmarna hade sett missionärerna i drömmar innan dessa kom till England. Missionärerna predikade också för människor i deras hem och i gathörnen. Inom en vecka var några redo att bli döpta.

På morgonen den dagen då de första dopen i England skulle äga rum, kände missionärerna närvaron av onda andar i sitt rum. De förstod att Satan försökte stoppa evangeliets spridning i England. Missionärerna bad intensivt, och Herren drev ut de onda andarna. Dopen ägde rum som planerat. En del var så ivriga att få döpas att de tävlade om att komma först ned till floden där äldste Kimball väntade. George D Watt vann och blev Englands förste döpte konvertit. Inom åtta månader hade äldsterna undervisat och döpt drygt 2000 människor i England. Heber C Kimball återvände hem till Kirtland i maj 1838 efter att ha varit borta i nästan ett år.

De tolv apostlarna åker till England

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum befalldes att åka till England år 1839 och fortsätta predika evangeliet. När det var dags att åka, var många apostlar och deras familjer sjuka i malaria. Apostlarna bestämde sig för att åka, trots att de var sjuka, och lita på att Herren skulle ta hand om dem.

Apostlarnas hustrur, av vilka många också var sjuka, visste att livet skulle bli svårt utan deras män hemma, men de stödde sina män i deras kallelser att verka som missionärer. Trots att Heber C Kimball och Brigham Young var försvagade av sjukdom ropade de hurra till sina hustrur när de körde iväg i en vagn. De svingade sina hattar över huvudet tre gånger och ropade: "Hurra, hurra för Israel." Deras hustrur kom till dörren och ropade tillbaka: "Farväl, Gud välsigne er" (se Whitney, s 266).

Äldste Young och äldste Kimball hade mycket lite pengar för resan till England. Tillsammans hade de 13 dollar, som de hade fått av vänner. De åkte från Missouri till Kirtland med diligens och väntade sig att bara kunna åka en kort sträcka innan pengarna var slut, men när äldste Young gick till sin koffert för att hämta pengar och betala för första delen av resan, såg han att de hade tillräckligt med pengar för att kunna fortsätta. Samma sak hände nästa gång, och så fortsatte det tills de kom fram till Kirtland. De hade rest 65 mil med diligens och hade betalat 87 dollar, trots att de bara hade 13 dollar när de började. Äldste Young och äldste Kimball trodde att de extra pengarna hade lagts i kofferten av en himmelsk budbärare som visste att de behövde hjälp.

När medlemmarna i de tolv kворum kom till England, delade de upp sig och åkte till olika delar av landet. Wilford Woodruff åkte söderut till Herefordshire-området, där han fann många människor som ivrigt tog emot evangeliet. Ibland var det mer

än tusen människor närvarande vid de möten där äldste Woodruff undervisade. En gång kom en polis in på ett möte där äldste Woodruff undervisade. Polisen sade att han hade blivit ditskickad av en präst i kyrkan på orten för att arresteras äldste Woodruff för att han predikade. Äldste Woodruff förklarade att han hade lagligt tillstånd att predika, och han bad polisen att sitta ner. Han lovade att tala med honom efter mötet. Polisen hörde äldste Woodruff undervisa om evangeliets principer i en dryg timme. När mötet var slut ville sju personer döpas, däribland fyra predikanter från andra kyrkor och polisen som hade kommit för att arresteras äldste Woodruff. Polisen gick tillbaka till prästen som hade skickat honom och sade att han inte tänkte arresteras äldste Woodruff, för han hade hört äldste Woodruff hålla "den enda sanna evangeliepredikan han hört i sitt liv". Prästen skickade två präster att spionera vid ett annat möte för att få veta vad äldste Woodruff predikade. De två prästerna omvändes och döptes också. (Se Matthias F Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors*, s 118.) Genom Wilford Woodruff och hans följeslagares arbete, blev drygt 1800 människor i södra England medlemmar i kyrkan.

De andra apostlarna hade också stor framgång med att predika evangeliet i England. När de återvände till Förenta staterna på våren 1841, hade tusentals människor anslutit sig till kyrkan. Många av dessa nyomvända kom till Förenta staterna för att bosätta sig där. Tron och stödet från de heliga i England var en stor välsignelse för kyrkan.

Missionärer åker till andra delar av världen

När de tolv apostlarna återvände till Nauvoo i Illinois där kyrkan då hade sitt säte, ledde de missionsarbetet i världen. Äldste Orson Hyde hade redan predikat evangeliet en kort tid i Tyskland och Holland och hade åkt till Jerusalem för att inviga det Heliga landet, där Jesus hade bott då han var på jorden. Missionärer kallades snart att åka till öarna i Stilla havet. Genom de tolv apostlarna hade Herrens ord börjat spridas till alla jordens nationer.

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vilken är de tolv apostlarnas främsta uppgift? (L&F 107:23.) Vad innebär det att vara ett vittne om Kristi namn? (Att undervisa människor om Kristus och vittna om att han är vår Frälsare.) För vilka ska de tolv apostlarna vara särskilda vittnen om Jesus Kristus?
- Vad mera än att vittna om Jesus Kristus är de tolv apostlarna kallade att göra? Förklara att de tolv apostlarna leder och har överinseende över missionsarbetet (L&F 18:26-28; 112:21-22) och andra ärenden i kyrkan (L&F 107:33). De innehar också gemensamt alla prästadörets nycklar (L&F 107:35; 112:30-32).
- Hur lovade Herren att välsigna de tolv apostlarna och de andra missionärerna som sändes ut att predika evangeliet för andra nationer? (L&F 112:19, 21.) Vad behövde missionärerna göra för att få denna välsignelse? (L&F 112:10, 22, 28; se också L&F 11:21.) Hur kan denna välsignelse gälla oss? Vad kan vi göra för att få denna välsignelse?

Diskussions- och tillämpningsfrågor

- Hur tog människorna i England emot missionärernas budskap? Varför tror ni att onda andar kom till äldste Kimball och hans kamrater? Varför vill Satan sätta stopp för missionsarbetet?
- Hur bidrog hustrurna och barnen till de tolv apostlarna och de andra missionärerna till missionsarbetet? Hur välsignades missionärerna och deras familjer då missionärerna undervisade om evangeliet? Hur välsignas missionärerna och deras familjer i dag? (Berätta gärna om ett speciellt tillfälle då du eller någon i din familj välsignades genom att tjäna som missionär eller stödja en missionär.)
- Varför vill vår himmelske Fader och Jesus Kristus att vi ska dela med oss av evangeliet till andra? Vilka välsignelser är det vi har och som vi vill att andra ska få också? (Exempelvis kunskapen om vår himmelske Faders plan och hans kärlek till oss, den lycka vi får genom att lyda buden, och de förordningar som gör det möjligt för oss att få leva hos vår himmelske Fader och Jesus igen en dag, om vi är värdiga.)
- Hur kan ni vara missionärer nu idag? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.) Hur kan ni bereda er för att en dag bli heltidsmissionärer? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.) Hur hjälper det oss att komma närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus om vi är missionärer?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv i förväg anvisningar som de nedan på olika papper (minst en för varje barn i klassen), och lägg varje papper i en separat pappersbägare eller liknande:
  - Säg eller förklara ditt favoritskriftställe.
  - Säg och förklara en trosartikel.
  - Nämn en aktivitet i kyrkan som du kan inbjuda en kamrat till.
  - Nämn en kyrkans videofilm som du kan visa för en kamrat.
  - Nämn en kyrkans tidskrift eller bok som du kan låna ut till en kamrat.
  - Föreslå hur du kan vara en god vän till någon i skolan som verkar vara utanför.
  - Nämn två sätt på vilka du kan vara artig mot andra.
  - Nämn två sätt på vilka du kan vara ett gott exempel för andra.
  - Sjung eller berätta om din favoritpsalm eller favoritsång i kyrkan.
  - Berätta varför du är tacksam för Jesus Kristus.
  - Berätta vad du kan skriva i en Mormons bok och ge till en kamrat.
  - Säg något du kan göra för att få ditt vittnesbörd att växa.
  - Ge någon en uppriktig komplimang.
  - Nämn din favoritperson i skrifterna och förklara varför han eller hon är din favorit.

Skriv *Jag kan vara missionär nu* på skrivtavlan, och berätta att du ska be barnen öva på olika sätt att vara missionärer nu. Ställ pappersbägarna nära varandra på golvet, och ge ett av barnen en liten sten eller knapp. Be barnet att kasta stenen eller knappen i en bägare, ta bägaren, ta ut papperet och följa anvisningen på det. Upprepa samma sak med nästa barn och fortsätt tills alla barnen har fått göra det minst en gång och alla anvisningarna har demonstrerats.

Efter aktiviteten kan du ge barnen papper och penna och låta dem skriva ned ett konkret sätt på vilket de ska försöka vara missionärer under veckan. Be dem ta hem papperet som en påminnelse för dem att vara missionärer nu.

2. Skriv på separata papper upp färdigheter barnen kan lära sig eller saker de kan göra för att bereda sig för att bli heltidsmissionärer i framtiden. Lägg dessa papperslappar i en ask eller liknande. Låt barnen dra var sitt papper från asken och mima (eller rita på skrivtavlan) ledtrådar och så får de andra barnen gissa vad det är.

Använd följande idéer eller hitta på egna (du kan också be barnen att själva tänka ut färdigheter eller saker att göra som de kan mima):

- Läsa skrifterna.
- Skriva dagbok.
- Spara pengar.
- Presentera sig för andra.
- Stryka en skjorta eller blus.
- Sy i en knapp.
- Knyta en slips.
- Laga en maträtt.
- Laga en punktering på cykeln.

3. Fråga barnen hur många av dem som är medlemmar till följd av missionsarbete. Få dem att förstå att de allesammans är medlemmar på grund av att missionärer undervisat dem, deras föräldrar eller andra släktingar om evangeliet. Berätta om då du eller någon i din familj fick undervisning om evangeliet. Låt barnen berätta om liknande erfarenheter. Uppmuntra barnen att fråga sina föräldrar hur de första medlemmarna i kyrkan i deras släkt fick kunskap om evangeliet.

4. Skriv *Har jag varit missionär i dag?* på skrivtavlan.

Be något av barnen att läsa följande ord av Spencer W Kimball, kyrkans tolfte president:

"Varje man, kvinna och barn, varje ung människa och varje liten pojke och flicka skall fullgöra en mission. Detta betyder inte att de måste tjäna utomlands eller ens vara formellt kallade och avskilda som heltidsmissionärer. Men det betyder att var och en av oss har ansvar att vittna om de evangeliets sanningar som vi har mottagit. Vi har alla släktingar, grannar, vänner och arbetskamrater, och det ankommer på oss att förmedla evangeliets sanningar till dem, genom exempel såväl som genom ord [lärdomar]" (Det tillkommer var och en, *Nordstjärnan*, nov 1977, s 1).

- Vad menade president Kimball då han sade att vi ska undervisa om evangeliet genom exempel? Hur kan vi göra som president Kimball sade och vara missionärer nu? Vad har du gjort som kan ge någon annan en önskan att veta mer om kyrkan?
5. Hjälp barnen att memorera eller repetera tionde trosartikeln. Förklara att Israels insamling avser att föra in människor i Jesu Kristi kyrka. Det sker genom missionsarbete då människor undervisas om evangeliet över hela världen.
  6. Sjung eller läs texten till "Jag skulle vilja vara missionär" (*Barnens sångbok*, s 90) eller "Jag hoppas bli kallad på mission" (*Barnens sångbok*, s 91).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för återställelsen av evangeliet och för de missionärer som förkunnar evangeliet för världen. Uppmuntra barnen att följa exemplen från de första missionärerna i kyrkan och utveckla en önskan att dela med sig av evangeliet till andra.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 107:23 och 112:10, 19 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att hjälpa barnen att se fram emot och förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst och tusenårsriket.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen och Läran och förbunden 29:9-11; 43:20-23, 29-31; 45:32, 39-40, 44-45, 55-59; 101:22-34; 107:53-56; 115:7-10 och 116. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Matteus 24:36; Apostlagärningarna 1:9-11; Läran och förbunden 49:7 och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 41, 43 och 44.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Gör små textremsor av följande ord: *första, hustru, lustgård, frukt, utdrivna, dödliga, barn*.
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bibeln.
  - c. Karta över Missouri och närliggande områden, som finns i slutet av lektionen.
  - d. Bild 5-28, Jesu andra ankomst (Evangeliet i bild 238.180; 62562).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Skriv namnet *Adam* på skrivtavlan.

- Vem var Adam?

Låt barnen i tur och ordning välja en av textremorna du gjort i ordning och med hjälp av orden berätta vad de vet om Adam. Ge hjälp vid behov.

Ge akt på att följande saker nämns:

Adam var den första människan som Gud satte på jorden. Adam och hans hustru, Eva, bodde i Edens lustgård. När de hade ätit av frukten från kunskapens träd på gott och ont, blev de utdrivna ur lustgården. De blev dödliga och kunde få barn.

Berätta att barnen i dagens lektion ska få lära sig saker om Adam som uppenbarades för Joseph Smith.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om kyrkans tillväxt i norra Missouri och de händelser som ägde rum vid Adam-ondi-Ahman, som beskrivs i följande historiska skildringar och Läran och förbunden 107:53-56; 115:7-10 och 116. Visa bilden och kartan vid rätt tillfällen. Undervisa sedan barnen om hur livet kommer att vara under tusenårsriket, som beskrivs i Läran och förbunden 45:55-59 och 101:22-34.

Kyrkan växer i Far West

Kyrkans medlemmar hade drivits ut från Jackson County i Missouri, men år 1836 fick de tillåtelse av makthavarna att flytta till norra Missouri och bilda ett nytt län. Runt detta län skulle det vara en cirka 10 kilometer bred remsa av obebodd mark så att kyrkans medlemmar och icke medlemmar kunde förbli åtskilda. De heliga flyttade in i detta nya område och byggde en central stad, som hette Far West, med andra städer runt omkring.

I Kirtland i Ohio var det mycket problem, särskilt med före detta medlemmar i kyrkan som hade blivit bittra fiender till profeten. I januari 1838 varnades Joseph Smith för att det fanns män som tänkte döda honom och ta över kyrkan. Joseph behövde lämna Kirtland, och kyrkan i Far West behövde komma i ordning, så Joseph och Emma flyttade dit.

Joseph Smiths fiender ville inte att han skulle lämna Kirtland, men några vänner hjälpte honom att i hemlighet ta sig ut från staden. De gömde honom i en stor låda och lade lådan i en oxkärra. Sedan körde de ut kärran ur staden utan att profetens fiender visste om att han var inuti den. När Joseph var i säkerhet utanför staden, klev han ur lådan, steg till häst och red tillsammans med Sidney Rigdon mot Far West. De red cirka 10 mil, inväntade sina familjer och fortsatte sedan. Deras fiender, beväpnade med gevär, förföljde dem närmare 35 mil, men kunde inte komma ifatt dem. De heliga i Far West skickade vagnar och förnödenheter till profeten och hans följe och hälsade dem tacksamt välkomna till Far West.

Bara några månader efter ankomsten till Far West fick Joseph Smith en uppenbarelse i vilken de heliga befalldes att bygga ett tempel där. Herren befallde de heliga att börja bygga templet den 4 juli 1838 (se L&F 115:8-10). På morgonen den 4 juli bildade mormonmilisen (en liten lokal armé), kyrkans ledare och kyrkans medlemmar en enastående procession. Till musik marscherade de till tempelplatsen och bildade en cirkel. Sidney Rigdon talade, varefter de församlade ropade "Hosianna" och Solomon Hancock sjöng en sång som hade komponerats för detta tillfälle av Levi W Hancock. Profeten Joseph övervakade sedan arbetet med att lägga de fyra hörnstenarna till templet.

Joseph Smith får uppenbarelsen om Adam-ondi-Ahman

En dag i maj 1838 letade profeten och några andra män efter andra platser att bygga städer där de heliga kunde bo. De kom till en plats som hette Spring Hill, där Joseph fick ännu en uppenbarelse (L&F 116). Herren talade om för Joseph att hans namn på Spring Hill var Adam-ondi-Ahman. Orson Pratt berättade senare att detta namn betyder "Guds dal, där Adam bodde" på "det ursprungliga språk som Adam talade" (i *Journal of Discourses*, 18:343).

Skriv *Adam-ondi-Ahman* på skrivtavlan.

Enligt Joseph Smith är Adam-ondi-Ahman den plats där Gud talade med Adam och den plats där Adam offrade åt Herren. Vid Adam-ondi-Ahman samlade Adam sin familj innan han dog så att han kunde välsigna dem (se L&F 107:53-56).

Adam-ondi-Ahman kommer också att vara en viktig plats i framtiden: Nära tiden för Kristi andra ankomst kommer Adam tillbaka till Adam-ondi-Ahman för att hålla ett stort råd. Alla profeter som har innehaft prästadömetts myndighets nycklar på jorden ska komma till detta råd och avge rapport om sitt arbete till Adam. Jesus Kristus ska då komma till Adam-ondi-Ahman, och Adam ska återlämna

prästadömet's nycklar till honom. Kristus ska därefter återvända till jorden och inleda tusenårsriket, de tusen år då Kristus ska bo på och regera över jorden.

Dessa uppgifter om Adam-ondi-Ahman var mycket spännande för kyrkans medlemmar. Joseph Smith sade att området skulle bli en insamlingsplats för de heliga som flyttade från Kirtland till Missouri. Många heliga flyttade till Adam-ondi-Ahman under sommaren år 1838. De tyckte det var en underbar välsignelse att få bo där Adam hade bott.

Tusenårsriket

När du talar med barnen om hur livet kommer att bli under tusenårsriket, förklarar du också följande punkter från Läran och förbunden 101:22-34 (låt gärna barnen slå upp verserna i sina egna skrifter):

- Alla kommer att kunna se Frälsaren (v 23).
- Alla de onda kommer att förgöras (v 24).
- Människor och djur kommer att leva i fred (v 26).
- Satan kommer inte att ha makt att fresta någon (v 28).
- Det kommer inte att finnas vare sig sorg eller död (v 29).
- En människa ska växa upp och bli gammal och sedan på ett ögonblick förvandlas från dödlighet till odödlighet (v 30-31).
- Herren kommer att uppenbara allting om jorden och himlen, också hur jorden skapades och vad som ska hända med den (v 32-34).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför var platsen som hette Spring Hill så viktig? (L&F 107:53-56; 116.) Hur tror ni att kyrkans medlemmar kände sig när de fick veta att Adam hade bott där?
- Vilka händelser ägde rum vid Adam-ondi-Ahman för länge sedan? (L&F 107:53-56; påpeka att Adam var 927 år gammal då han välsignade sin familj och förutsade vad som skulle hända med hans efterkommande.) Vilken framtida händelse ska äga rum vid Adam-ondi-Ahman? (Adam ska komma tillbaka; L&F 116.) Förklara att Kristus också ska komma till Adam-ondi-Ahman och få tillbaka prästadömet's nycklar från Adam och de andra profeterna, som förberedelse för hans andra ankomst och inledningen av tusenårsriket.
- Vad menar vi med Jesu Kristi andra ankomst? Förklara att då Jesus först kom för att bo på jorden kom han som litet barn, men då han kommer tillbaka kommer han att vara vuxen. Påminn barnen om att Kristus efter sin död och uppståndelse visade sig för sina apostlar och sedan for upp till himlen. Två änglar uppenbarade sig och berättade för apostlarna att Jesus en dag skulle återvända till jorden på samma sätt som han gav sig av (se Apg 1:9-11; se också L&F 29:11; 45:44). Sedan dess har människorna sett fram emot Jesu andra ankomst till jorden.
- När ska Jesu Kristi andra ankomst äga rum? (29:9-11.) Förklara att "stunden är nära" betyder att det snart är dags, men att ingen utom vår himmelske Fader

vet exakt när den kommer (se Matteus 24:36; L&F 49:7). Varför är det bra att vi inte vet när Jesus kommer?

- Hur länge ska Frälsaren regera över jorden då han kommer tillbaka? (L&F 29:11.) Vad kommer denna tusenåriga period att kallas? (L&F 43:30.)
- Vad kommer att hända med rättfärdiga människor då Jesus kommer tillbaka? (L&F 45:45, 57-59.) Varför bör vi se fram emot Jesu Kristi andra ankomst och tusenårsriket? (L&F 45:39, 44; förklara att ordet *fruktar* i vers 39 betyder vördar.) Hjälpa barnen att förstå att de som älskar och lyder Frälsaren och inväntar honom kommer att bli välsignade. Hur kan vi göra oss redo för Frälsarens andra ankomst? (L&F 43:20-23; 45:32, 57; se särskilda aktiviteter, nr 1.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Gör följande textremsor som beskriver olika sätt på vilka vi bör bereda oss för Kristi andra ankomst och tusenårsriket (se L&F 43:20-23; 45:32, 57):

Omvända oss och låta döpa oss.

Stå på heliga platser.

Ta emot sanningen.

Låta den Helige Anden vägleda oss.

Inte låta oss bedragas av Satan.

Låt något av barnen välja en textremsa, läsa upp den för klassen och sätta upp den på skrivtavlan, bordet eller golvet. Tala med barnen om betydelsen av frasen på textremsan och hur de kan förbereda sig på det sättet (till exempel, för att "stå på heliga platser" kan barnen leva värdigt att komma in i templet, gå i kyrkan, hålla sig borta från platser med dålig påverkan och bidra till en god atmosfär i hemmet).

2. Skriv följande ord eller fraser på kort: *Adam-ondi-Ahman*, *Kristi andra ankomst*, *Tusenårsriket*, *Var beredda*. Lägg korten med framsidan nedåt på bordet eller golvet. Låt barnen i tur och ordning välja ett kort och nämna något de lärt sig om detta ämne från lektionen. Låt varje barn stoppa tillbaka kortet i högen och blanda korten innan nästa barn tar ett. Fortsätt tills alla har gjort detta minst en gång och alla ämnen har behandlats.
3. Gör var sin kopia av teckningarna i slutet av lektionen åt barnen, eller rita något liknande på skrivtavlan. Berätta att varje teckning representerar ett av de tecken som ska visa sig före Jesu Kristi andra ankomst.

Låt varje barn slå upp minst ett av följande skriftställen och tala om vilken teckning som representerar det tecken som nämns i skriftstället:

L&F 29:14

L&F 29:16

L&F 29:18

L&F 45:26-27

L&F 45:32

L&F 45:33

Försäkra barnen att om vi försöker leva efter evangeliet, behöver vi inte frukta Kristi andra ankomst. Vi kommer att beskyddas så att vi kan göra det vår himmelske Fader vill att vi ska göra för honom, och vi kan se fram emot att få vara med Jesus Kristus igen.

4. Hjälp barnen att memorera eller repetera tionde trosartikeln.
5. Sjung eller läs texten till "När Jesus kommer hit" (*Barnens sångbok*, s 46).

Avslutning

Vittnesbörd

Uttryck kärlek till och tacksamhet mot Frälsaren, och berätta hur underbart det kommer att bli då han kommer tillbaka och bor på jorden igen. Uppmana barnen att bereda sig för Kristi andra ankomst och tusenårsriket genom att följa Jesus Kristus och lyda hans bud.

Att läsa hemma

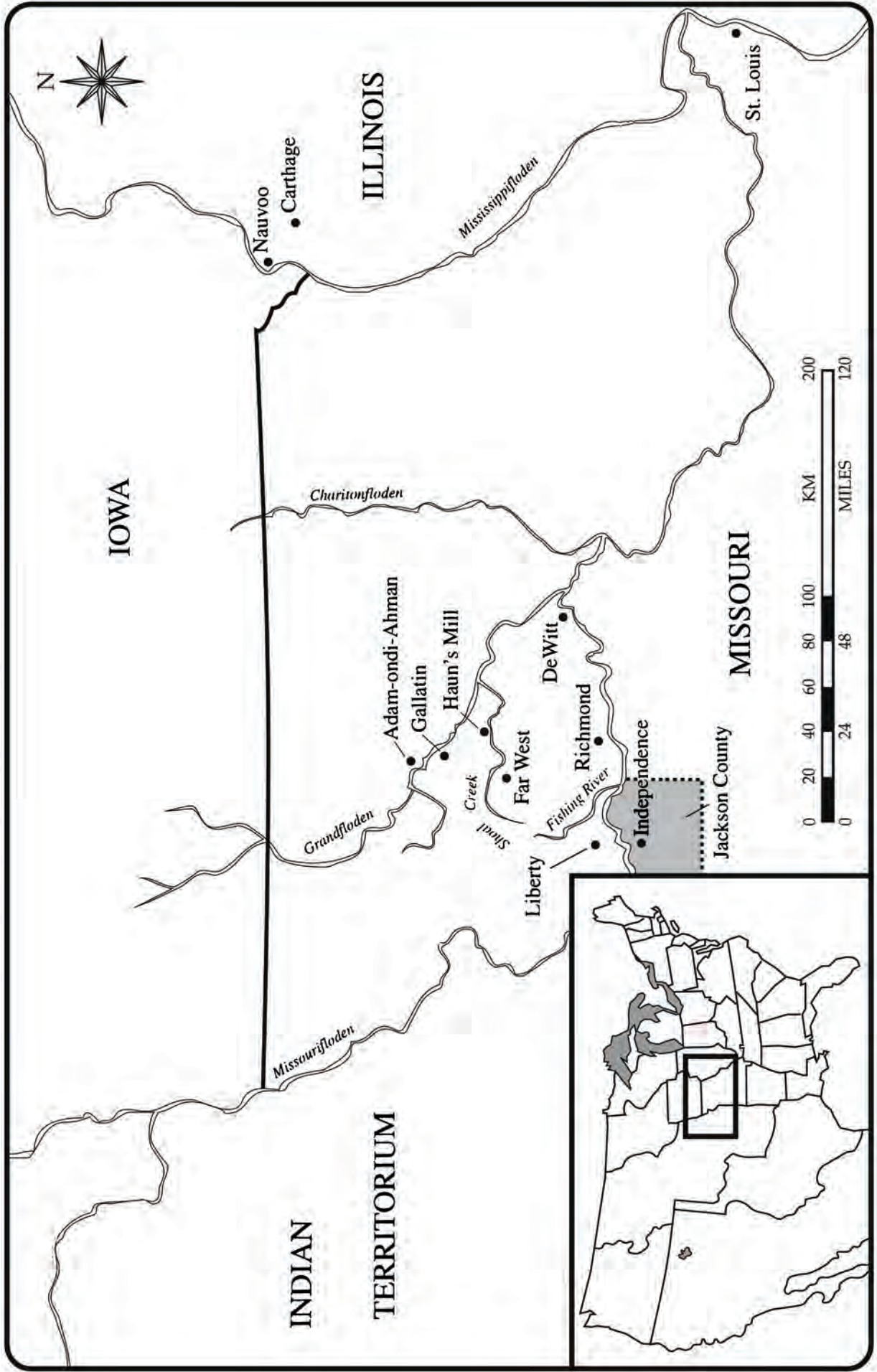
Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 29:10-11 och 107:53-56 hemma som repetition av lektionen.

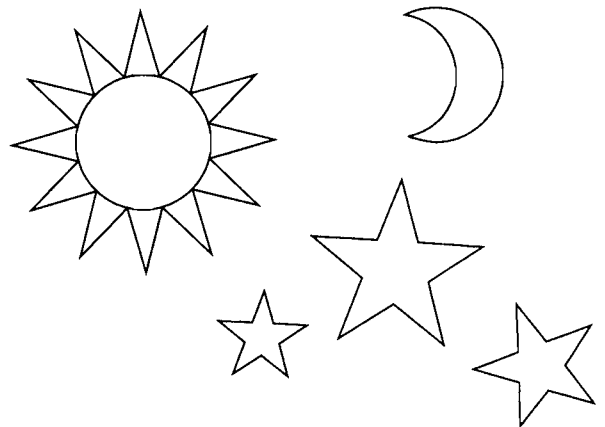
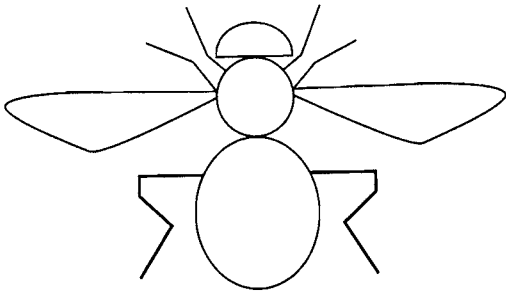
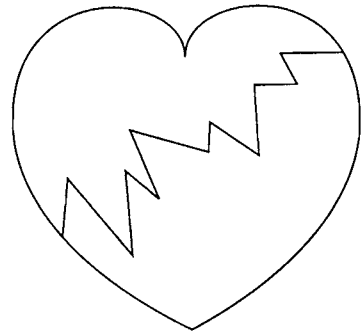
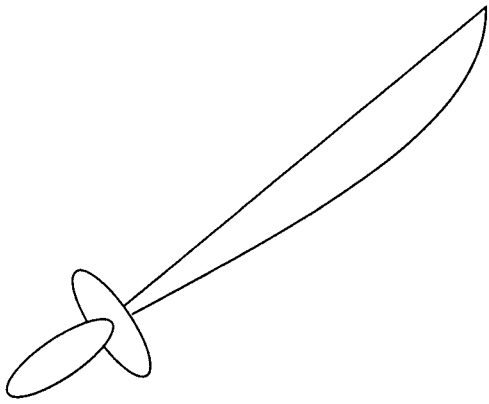
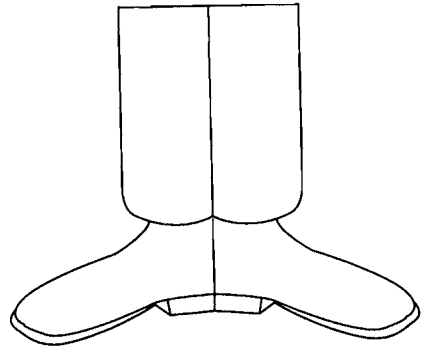
Att ta upp
med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Missouri och närliggande områden

Mål Att få barnen att förstå några av de svårigheter som de första medlemmarna i kyrkan mötte och att stärka barnens önskan att lyssna till och lyda profeten.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 105:6-10 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Karta över Missouri och närliggande områden, som finns i slutet av lektion 30.
  - c. Bild 5-29, Haun's Mill; bild av den levande profeten (från möteshusets bibliotek eller en kyrkans tidskrift).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

- Vad skulle ni göra om någon skrek "Det brinner!" och ni fick se rök komma in i rummet?
- Vad skulle kunna hända om ni inte gjorde någonting?
- Vad skulle ni göra om ni hörde varning för storm, översvämning eller annan naturkatastrof i ert område?
- Vad skulle kunna hända om ni inte gjorde någonting?

Påpeka för barnen att vi behöver lyssna till och följa de varningar vi får. Berätta att medlemmar i kyrkans barndom mötte många problem och svårigheter, och en del av dessa kunde ha undvikits om de hade lyssnat till och följt profeten Joseph Smiths varningar.

Historiska skildringar Undervisa barnen om några av de provningar och förföljelser som kyrkans tidiga medlemmar i Missouri fick utstå, som beskrivs i följande historiska skildringar. Visa bilden av Haun's Mill vid rätt tillfälle, och visa på kartan var de olika händelserna ägde rum. Om du vill kan du be något av barnen att sätta en liten spelbricka på kartan allteftersom du nämner de olika platserna.

Påminn barnen om att de heliga hade drivits ut ur Jackson County i Missouri. Herren sade till dem att de måste vänta med att upprätta Sion därför att de inte hade varit så lydiga som de borde ha varit (se L&F 105:6-10). De heliga bosatte sig då i norra Missouri, men det blev problem där också.

Våldet börjar i norra Missouri

På valdagen i augusti 1838 begav sig en grupp sista dagars heliga-män från Adam-ondi-Ahman till staden Gallatin för att rösta. De möttes av en pöbelhop som ville hindra dem. Männerna i pöbeln var rädda för att deras kandidat inte skulle vinna valet om de heliga röstade. En man från pöbeln slog till en av de heliga som föll till marken, och slagsmål utbröt. Flera människor, både heliga och pöbelanhängare, skadades. Dagen därpå då kyrkans ledare i Far West i Missouri fick höra talas om slagsmålet, hade det hela förstörats upp så att ryktet sade att några medlemmar i kyrkan hade dödats. Joseph Smith och några andra män beväpnade sig och red till bosättningen vid Adam-ondi-Ahman, där de fick reda på att ingen hade dödats som väl var. Kyrkans fiender anklagade falskeligen kyrkans medlemmar för att ha börjat slagsmålet, och flera osanna rykten spreds till Lilburn W Boggs, Missouris guvernör.

Följande månad planerade pöbeln att anfalla de heliga vid Adam-ondi-Ahman. Två ledare i missourimilisen (den lokala armén), generalmajor David Atchison och brigadgeneral Alexander Doniphan, beskyddade de heliga och förhindrade direkta sammandrabbningar.

Andra pöbelhopar gav kyrkans medlemmar problem i den närliggande staden DeWitt. Medlemmarna sände en begäran om hjälp till guvernören, men han svarade inte. Joseph Smith, som var orolig för de heliga, red bakvägar och tog sig förbi pöbelanhängare, som vaktade vägarna, och nådde DeWitt. Han upptäckte att medlemmarna nästan svält medan de försökte stå emot den stora pöbeln. De heliga bad återigen guvernören om hjälp och beskydd, men han vägrade att hjälpa dem, och sade att "striden var mellan mormonerna och pöbeln" och att de borde "lösa saken" själva (*History of the Church*, 3:157). Eftersom de heliga inte kunde få någon hjälp, bestämde de sig för att lämna DeWitt. De packade 70 vagnar fulla och gav sig av den 11 oktober. En kvinna som precis hade fött barn dog första dagen gruppen gav sig av, och flera i gruppen dog innan de kommit i säkerhet.

Pöbeln glädde sig åt att de lyckats driva ut de heliga från DeWitt och att guvernören vägrade att ingripa. De bestämde sig därefter för att anfalla Adam-ondi-Ahman. Överste George M Hinkle, medlem i kyrkan som också tillhörde missourimilisen, organiserade de heliga så att de kunde försvara sig. Joseph Smith ledde några frivilliga från Far West som skulle hjälpa invånarna i Adam-ondi-Ahman. När de kom fram, i mitten av oktober, fann de att ett antal heliga hade bundits och piskats, hus hade bränts ner och boskapen hade jagats bort.

De heliga blev då förvarnade om att missourimilisen tänkte anfalla Far West, så de gjorde förberedelser för att försvara sig. En del av milisen, anförd av kapten Samuel Bogart, började anfalla de heligas hem nära Far West. Milisen tog tre fångar och beordrade resten av kyrkans medlemmar att lämna Missouri. Överste Hinkle samlade en grupp heliga som skulle befria fångarna innan de blev dödade. Tidigt en morgon gjorde sig denna grupp redo att ta sig över Crookedfloden, drygt tre mil från Far West. De visste inte att kapten Bogart och hans soldater hade gömt sig vid floden. En av Bogarts soldater avfyrade ett skott, och striden var igång. Den upphörde snabbt, men flera män på båda sidor skadades, däribland äldste David W Patten, en av de tolv apostlarna, som dog ett antal timmar senare. Två andra medlemmar i kyrkan blev också dödade.

Guvernör Boggs utfärdar en utrotningsorder

Ryktena om striden som nådde guvernör Boggs var oerhört överdrivna. Man sade till guvernören att medlemmar i kyrkan hade dödat eller fängslat alla medlemmar i kaptan Bogarts milis. Över hela norra Missouri anföll pöbelhopar sista dagars heliga-bosättningar, satte eld på hus och grödor, stal boskap och tog fångar, men guvernören trodde att det var de heliga som orsakade problemen. General Atchison vädjade till guvernör Boggs att själv komma och se vad som ägde rum, men i stället trodde guvernören på de falska rykten han hört och beordrade sina trupper att bekämpa de heliga. Han skrev: "Mormonerna måste behandlas som fiender och *måste utrotas* eller drivas ut ur staten" (*History of the Church*, 3:175; kursivering i originalet). Förklara att *utrota* betyder att döda eller göra slut på. I slutet av oktober 1838 hade drygt 2000 man samlats utanför Far West, beredda att verkställa guvernörens "utrotningsorder".

Massakern i Haun's Mill

Cirka 19 kilometer öster om Far West låg Haun's Mill, ett litet samhälle som grundats av en medlem i kyrkan som hette Jacob Haun. I samhället fanns det en kvarn för att mala säd, en smedja och några hus. Efter striden vid Crookedfloden, uppmanade Joseph Smith alla de heliga att sätta sig i säkerhet genom att flytta till Far West eller Adam-ondi-Ahman, men Jacob Haun ville inte lämna sin egendom. Han ignorerade vad profeten sade och sade till de andra familjerna i samhället att stanna kvar. De satte upp vakter för att försvara kvarnen och samhället.

Den 30 oktober kom det nio vagnar från Kirtland till Haun's Mill. Människorna i dessa vagnar hade hejdats av pöbeln två dagar innan och hade tvingats att lämna ifrån sig alla gevär och all ammunition. De bestämde sig för att vila i Haun's Mill några dagar innan de reste till Far West. Samma eftermiddag kom en grupp på 240 man och anföll Haun's Mill. Många av invånarna i samhället sprang ut i skogen, medan en del sprang till smedjan, i tanke att använda den som värn. Medlemmarna i pöbeln siktade med sina gevär genom de stora sprickorna i väggarna och den öppna dörren till smedjan och avfyrade många skott. Sedan sprang de in i byggnaden och dödade med berått mod en tioårig pojke som gömde sig där och släpade runt pojkens döende far på golvet i ett försök att stjäla hans stövlar. Sjuttionio människor dödades under räden och ytterligare tretton sårades.

Flera år senare sade profeten Joseph Smith: "Bröderna i Haun's Mill gick emot min varning. Om de inte hade gjort det, skulle deras liv ha skonats" (*History of the Church*, 5:137).

Dagen efter anfallet mot Haun's Mill omringade medlemmar av missourimilisen Far West. Överste Hinkle, medlem i kyrkan som tidigare hade hjälpt sina syskon i kyrkan, vände sig emot kyrkan. Han förrådde Joseph Smith och de andra ledarna i kyrkan genom att låtsas ordna ett fredssamtal med general Samuel D Lucas i milisen. Istället tog general Lucas kyrkans ledare till fånga. General Lucas beordrade att kyrkans ledare skulle avrättas, men general Doniphan, en vän till de heliga, vägrade att medverka och beordrade general Lucas att inte verkställa avrättningen.

De heliga beordrades att lämna Missouri, men de fick till slut tillåtelse att stanna i Far West under vintern så länge de inte sådde något eller gjorde upp planer på att stanna längre.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför drevs de heliga ut ur Missouri trots att området hade invigts till att vara Sion? (L&F 105:6-10.) Påminn barnen om att Sion ska upprättas i framtiden.
- Vad kan hindra oss från att få välsignelser från vår himmelske Fader? (Olydnad; L&F 105:6.) Vad kan vi göra för att vara värdiga hans välsignelser?
- Varför gjorde inte Jacob Haun och invånarna i Haun's Mill som Joseph Smith uppmanade dem att göra? Påpeka att Jacob Haun visste vad profeten sade, men han tyckte att han hade ett bra skäl till att inte följa det. Han hade arbetat hårt för att bygga upp sin kvarn och samhället runt omkring den, och han ville inte överge det. Han trodde att han skulle kunna försvara allt detta. Hur kunde tragedin vid Haun's Mill ha undvikits?
- Visa bilden av den levande profeten. Vem är det här? Hur kan vi få veta vad profeten säger till oss? Varför bör vi göra vad han uppmanar oss att göra? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.) Förklara att lydnad till profetens ord inte skyddar oss mot allt lidande. De medlemmar i kyrkan som gjorde vad profeten Joseph Smith sade till dem fick ändå utstå förföljelse i Missouri, och profeten själv led oerhört. Vår himmelske Fader låter alltid var och en ha sin fria vilja och fatta beslut, och ibland får vi lida till följd av andra människors felaktiga beslut. Dock kan vi genom att följa profeten undvika det lidande som kan komma till följd av våra egna felaktiga beslut.
- Har ni (eller någon ni känner) någon gång blivit felaktigt behandlad på grund av medlemskapet i kyrkan? Hur ska vi förhålla oss till dem som behandlar oss på ett felaktigt sätt?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv följande påståenden på separata pappersremsor:

1. Jesus Kristus uppenbarar sin vilja för profeten.
2. Profeten talar om för oss vad Jesus Kristus vill att vi ska göra.
3. Vi lyssnar till profeten.
4. Vi gör som profeten säger.
5. Vi får en dag återvända till vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Gör en kedja genom att sätta ihop pappersremsor som går in i varandra. Se till att orden är på utsidan av länkarna. Sätt ihop remsorna i nummerordning, och sätt ihop nummer 5 med både nummer 4 och nummer 1 så att kedjan blir till en cirkel. Låt barnen läsa remsorna i ordning och tala om processen varigenom vi vägleds av en profet så att vi kan återvända till vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Hjälプ barnen att förstå att om vi hoppar över steg nummer 4, kommer vi inte fram till steg nummer 5. Vi måste inte bara lyssna till vår profet utan också göra vad han säger.

2. Skriv på tavlan eller på ett stort pappersark flera saker som vår profet har uppmanat oss att göra, till exempel att läsa skrifterna, föra dagbok, älska vår

familj och vara värdiga att besöka templet. Tala med barnen om hur de kan följa profeten i dessa avseenden, och om vad som kan hända om de inte gör det.

3. Berätta att de heliga även under svår förföljelse och stora lidanden visste att Herren vakade över dem. Några upplevde till och med under. Läs eller återge med egna ord följande berättelse om Amanda Barnes Smith och hennes upplevelse vid Haun's Mill:

När pöbeln kom till Haun's Mill, sprang Amanda Barnes Smith iväg med sina två döttrar, och de blev inte skadade. När skjutandet var över, kom syster Smith tillbaka för att se vad som hänt med hennes man och söner. Hon skrev senare:

"Min äldste son kom ut från smedjan bärande sin lillebror Alma på sina axlar. 'Åh!, min Alma är död!' ropade jag förtvivlat. 'Nej, mor. Jag tror inte att Alma är död. Men far och broder Sardius är dödade!' ...

... Hela höftleden på min sårade pojke hade skjutits bort. Köttet, höftbenet, leden och allt hade slitits bort av skottet från gevärsmynningen som råskinnet hade satt mot barnets höft genom stockarna i smedjan och med berått mod fyrat av. Vi lade lille Alma på ett bolster i vårt tält och undersökte skadan. Det var en fruktansvärd syn. Jag visste inte vad jag skulle göra. Det var natt nu ...

'... Åh, min himmelske Fader', ropade jag, 'vad ska jag göra? Du ser min stackars sårade pojke och vet att jag är oerfaren. Åh, himmelske Fader, tala om för mig vad jag ska göra!' Därefter fick jag anvisningar som från en röst som talade till mig.

Askans i vår eld pyrde fortfarande. Vi hade eldat med barken från pekannötträdet. Jag instruerades att ta denna aska och göra en lutlösning [starkt desinficerande] och stoppa en tygbit indränkt i denna rätt in i såret. Det gjorde ont, men lille Alma var alltför nära döden för att bry sig så mycket om det. Gång på gång dränkte jag in tygbiten och stoppade in den i hålet från vilket höftleden hade slitits bort, och varje gång följde mosat kött och benflisor med tygbiten, och såret blev lika vitt som hönskött. Efter att ha följt anvisningarna bad jag till Herren igen och fick på nytt anvisningar lika tydliga som om en läkare hade stått bredvid och talat till mig. I närheten fanns det rödalm. Av detta skulle jag göra ett rödalmsomslag och fylla såret med det ...

Dagen därpå flyttade jag den skadade pojken till ett hus som låg ett stycke bort, och skötte om hans höft, enligt direkta anvisningar från Herren såsom tidigare. Jag blev påmind om att det i min mans koffert fanns en flaska balsam. Denna hällde jag i såret, vilket i hög grad lindrade Almas smärtor. 'Alma, mitt barn', sade jag. 'Tror du att Herren har skapat din höft?' 'Ja, mor.' 'Herren kan göra något där i stället för din höft, tror du inte att han kan det, Alma?' 'Tror du att Herren kan det, mor?' frågade barnet, i sin enkelhet. 'Ja, min son', svarade jag. 'Han har visat mig det i en syn. 'Därefter lade jag honom i en bekväm ställning med ansiktet nedåt, och sade: 'Nu ligger du så, utan att röra dig, så ska Herren göra en ny höft åt dig.'

Så Alma låg med ansiktet nedåt i fem veckor, tills han hade återhämtat sig helt. Flexibelt brosk hade växt ut i stället för den felande leden och hålet ... Den dag han kunde gå igen var jag utomhus och hämtade en hink vatten då jag hörde barnen skrika. Förskräckt sprang jag tillbaka och då jag kom in i huset fick jag se Alma dansa runt på golvet, och barnen ropade av förvåning och glädje" ("A Living Miracle of the Power of God", i Leon R Hartshorn, comp, *Remarkable*

Stories from the Lives of Latter-day Saint Women, 2 vol. [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1973-1975], 1:164-167).

Få barnen att förstå att inte alla som ber om hjälp i lidanden och prövningar upplever underverk. Men Herren vakar alltid över oss, och han vet vad som är bäst för oss. Om han inte lindrar vårt lidande, hjälper han oss att uthärda det.

4. Påminn barnen om att Herren talar till oss genom sin levande profet. Vi behöver lyssna till profeten och göra vad han säger.

Skriv följande ord på skrivtavlan: *profeternas, bud, höra, hören, lyssna, lyssnen, lär, gören/handla efter, åttlydas/lydnad*. Säg till barnen att dessa ord om att lyssna till våra profeter och göra vad de säger finns i många skriftställen.

Be varje barn att slå upp ett av följande skriftställen:

L&F 1:1

L&F 1:14

L&F 1:32

L&F 19:23

L&F 63:1

L&F 63:5

L&F 82:10

L&F 89:18

Be barnen att läsa skriftställena högt och leta efter orden som står på skrivtavlan. Be gärna något av barnen att sätta en bock framför varje ord som nämns under högläsningen.

- Hur kan vi lyssna till rösten från Herren och hans profet?
- Varför är det viktigt att göra vad profeten säger till oss?

5. Sjung eller läs texten till "Lyss till profeten" (*Barnens sångbok*, s 58) eller "Håll alla buden" (*Barnens sångbok*, s 68).

Avslutning

Vittnesbörd	Vitna för barnen att den levande profeten är en Guds profet. Tala om hur mycket du tycker om och uppskattar honom och de råd och uppmaningar han ger. Uppmana barnen att lyssna till profeten vid nästa generalkonferens och göra vad han ber oss att göra.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 105:6-10 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål	Att få barnen att förstå att om vi har tro på Herren, hjälper han oss möta varje motgång i livet.
------------	---

Förberedelse	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studera under bön Läran och förbunden 121:1-8, 16-22, 26, 33, 36-37, 41-46; 122:5-9; och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.) 2. Tilläggläsning: Andra Moseboken 20:7. 3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen. 4. Skriv <i>Motgång</i> på en papperspåse och lägg flera saker i den som kan symbolisera olika slags motgångar, till exempel ett mynt som symboliserar ekonomiska svårigheter, en tom medicinflaska som symboliserar sjukdom, en gaffel eller sked som symboliserar hunger, en skolbok som symboliserar svårigheter i skolan eller ett foto eller en teckning av ett argt ansikte som symboliserar en vän som är arg eller ovänlig. 5. Material:<ol style="list-style-type: none"> a. Läran och förbunden till varje barn. b. Bibeln. c. Karta över Missouri och närliggande områden, som finns i slutet av lektion 30. d. Bild 5-30, General Doniphan vägrar att avrätta kyrkans ledare; bild 5-31, Joseph Smith tillrättavisar vakterna i fängelset i Richmond; bild 5-32, Joseph Smith i Liberty-fängelset.
---------------------	--

Lektionsförslag	Be något av barnen att hålla inledningsbön.
Samlande aktivitet	Ställ fram påsen som det står <i>Motgång</i> på. <ul style="list-style-type: none"> • Vad är motgång? Låt barnen ta var sin sak ur påsen och förklara hur den kan symbolisera motgång, hur man kan hantera denna typ av motgång och vart man kan vända sig för att få hjälp med den. Se till att barnen verkligen nämner att de kan vända sig till vår himmelske Fader för att få hjälp i motgångar. Berätta att ni i dagens lektion ska tala om en fruktansvärd motgång som Joseph Smith och andra ledare i kyrkan fick och hur de stärktes av denna erfarenhet.
Skildringar från skrifterna och historien	Be barnen att berätta vad de kommer ihåg av föregående lektion om förföljelsen av de heliga i Missouri. Påminn dem om att Joseph Smith och andra ledare i kyrkan togs till fånga av general Lucas sedan de blivit förrådda av överste Hinkle. Undervisa barnen om hur profeten Joseph Smith och andra ledare i kyrkan blev

oskyldigt fängslade, som beskrivs i den historiska skildringen "Joseph Smith och andra ledare i kyrkan arresteras". Tala sedan om Joseph Smiths erfarenheter i fängelse, som beskrivs i de andra historiska skildringarna och i de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilderna och kartan vid rätt tillfällen.

Joseph Smith och andra ledare i kyrkan arresteras

I slutet av oktober 1838 var pöbeln och andra antimormoner tillhörande milisen beredda att anfalla Far West i Missouri. De heliga i Far West försökte försvara staden genom att bygga en barrikad, men den förslog inte långt då deras fiender var fem gånger så många. General Samuel D Lucas, ledaren för antimormonerna i missourimilisen, gjorde en hemlig överenskommelse med överste George M Hinkle, medlem i kyrkan som också tillhörde milisen. Överste Hinkle blev en förrädare till kyrkan och gjorde en överenskommelse om att överlämna Joseph Smith och andra ledare i kyrkan till att dömas och straffas, fast han visste att anklagelserna mot dem inte var sanna. Överste Hinkle gick också med på att de heligas fiender fick ta de heligas egendomar och sade att de heliga själva skulle överlämna sina vapen och lämna Missouri.

Överste Hinkle återvände till Far West och sade till Joseph Smith, Sidney Rigdon, Lyman Wight, Parley P Pratt och George W Robinson att general Lucas ville träffa dem och diskutera ett fredsfördrag. Men då kyrkans ledare kom till mötet, tog general Lucas dem till fånga. Parley P Pratt beskrev denna händelse:

"Den högdragne general [Lucas] red fram och beordrade ögonblickligen, utan att säga något till oss, sina vakter att omringa oss. Det gjorde de mycket abrupt, och vi fördes in i lägret omringade av tusentals varelser som såg ut som vildar. Många av dessa var klädda och målade som indiankrigare. De hävde upp ett oavbrutet skrik, som ett antal blodhundar som släppts lös på sitt byte, som om de hade vunnit en av de mest mirakulösa segrarna i världshistorien" (*Autobiography of Parley P Pratt*, s 186-187).

Kyrkans medlemmar hörde detta skrik, och de var rädda att profeten hade blivit mördad. De flesta av dem bad hela natten för sina ledares säkerhet.

Kyrkans ledare tvingades att ligga på marken i regnet medan deras tillfångatagare hånade dem och krävde att de skulle utföra under. Mitt i natten höll general Lucas en hemlig och olaglig krigsrätt och dömde kyrkans ledare till att avrättas morgonen därpå. Han beordrade general Alexander W Doniphan, som inte var medlem i kyrkan men som var de heligas vän, att verkställa avrättningen. General Doniphan vägrade med orden: "Det är kallblodigt mord. Jag åtlyder inte er order." General Doniphan och hans män lämnade Far West, men han sade att om general Lucas avrättade kyrkans ledare, skulle han "så sant mig Gud hjälpe hålla er ansvarig inför en jordisk domstol" (*History of the Church*, 3:190-191). General Doniphans svar skrämde upp general Lucas och därför verkställde han inte avrättningarna. De heligas böner för sina ledares säkerhet hade besvarats.

Kyrkans fiender tänkte arrestera de sista dagars heliga-män som hade varit med i striden vid Crookedfloden (se lektion 31), så dessa män lämnade Far West för att bege sig till Iowa. Hyrum Smith och Amasa Lyman kunde inte fly. De arresterades och hölls tillsammans med de andra fångarna.

Morgonen därpå förde överste Hinkle trupperna av sista dagars heliga ut ur Far West, och missourimilisen tog över staden. De stal värdefulla ägodelar,

arresterade några av männen och beordrade resten av de heliga att lämna Missouri.

Kyrkans fiender planerade att föra sina fångar till staden Independence för rättegång. Fångarna vädjade om att få träffa sina familjer innan de gav sig av, så deras vakter förde dem tillbaka till Far West. Joseph Smiths hustru Emma och deras barn blev mycket glada över att få se Joseph, för de trodde att han hade blivit dödad. Men vakterna lät inte fångarna stanna länge hos sina familjer. Fångarna vaktades i en vagn då Lucy Mack Smith, Josephs och Hyrums mor, kom, och hon lyckades bara röra vid deras händer då de fördes bort. Senare fick dock Lucy en uppenbarelse som gjorde henne lugn. Hon fick veta: "Låt ditt hjärta styrkas angående dina barn, de skall inte skadas av sina fiender" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 291).

Joseph Smith tillrättavisar vakterna

Joseph Smith fick, liksom sin mor, en uppenbarelse som styrkte honom. Han berättade för sina medfångar att ingen av dem skulle dö under denna erfarenhet: "Fatta mod, bröder. Herrens ord kom till mig i natt att våra liv skall bevaras, och vad än vi får utstå under denna fångenskap, kommer ingen av oss att berövas livet" (se Pratt, s 192). Fångarna förvarades i ett tomt hus i staden Richmond i två veckor tills rättegången började. Det var ingen hederlig rättegång. De som vittnade mot kyrkans ledare ljög, och de vittnen som stödde kyrkans ledare kastades i fängelse eller jagades ut ur länet innan de kunde vittna. General Doniphan försökte försvara kyrkans ledare, men han förstod att "om så en stor änglaskara skulle komma ned och förkunna att [kyrkans ledare] var oskyldiga, skulle utgången bli densamma" (*History of the Church*, 3:213). Domaren hade redan före rättegången beslutat att kasta kyrkans ledare i fängelse, så det som sades under rättegången förändrade ingenting.

Under den tretton dagar långa rättegången hölls fångarna kedjade tillsammans och på natten måste de ligga på golvet. De måste höra hur deras vakter sade fruktansvärda saker om dem och de andra heliga. En natt talade vakterna om fasansfulla saker som de påstod sig ha gjort mot de heliga, och de använde ett smutsigt språk och missbrukade hela tiden Herrens namn. Det var mycket smärtsamt för fångarna att höra detta. Plötsligt ställde sig Joseph Smith upp och befalld: "TIG ni djävlar av helvetets avgrund! I Jesu Kristi namn tillrättavisar jag er och befaller er att vara stilla. Jag vill inte leva en minut till och höra sådant språk. Upphör med sådant språk, eller ni eller jag dör I DETTA ÖGONBLICK!" (Se Pratt, s 179-180.)

Trots att Joseph Smith var fastkedjad och inte hade något vapen, stod han där lugn och värdig. Hans ord gjorde vakterna rädda, och de bad om förlåtelse och satt tysta i ett hörn ända till vaktombytet.

Joseph Smith och andra ledare i kyrkan förs till fängelset i Liberty

När rättegången var slut befriades några av fångarna och några fick sitta kvar i fängelset i Richmond, men Joseph Smith och fem andra fördes till ett annat fängelse i Liberty i Missouri, för att invänta ytterligare en rättegång. Detta lilla fängelse var som en jordhåla, med föga värme och ljus trots att det var vinter. Taket var så lågt att fångarna inte kunde stå upprätt, och de fick usel mat att äta. Joseph Smith och de andra fångarna hölls kvar i detta fängelse i fyra månader,

medan Brigham Young, Heber C Kimball och John Taylor hjälpte de heliga att ta sig från Missouri till Illinois.

Medan Joseph Smith var i fängelset i Liberty, frågade han Herren hur länge de heliga skulle behöva lida (se L&F 121:1-6). Han fick ett underbart och tröstande svar från Herren i vilket Herren försäkrade att han inte hade glömt Joseph eller de andra medlemmarna i kyrkan (se L&F 121:7-8). Joseph Smith fick fler uppenbarelser i fängelset, och han skrev ett långt brev till de heliga, där han berättade om dessa uppenbarelser (se L&F 121-123).

I april 1839 sändes fångarna till Daviess County och sedan till Boone County för rättegång. Medan de förflyttades till Boone County lät vakterna dem fly eftersom en del makthavare ansåg att fångarna inte kunde fällas för brotten de anklagades för och rättegången skulle vara bortkastad tid. Joseph Smith och de andra fångarna begav sig till Illinois för att förena sig med sina familjer och de andra heliga.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställen och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad gjorde överste Hinkle, som var medlem i kyrkan, för att förråda profeten? Vad gjorde general Doniphan, som inte var medlem, för att hjälpa profeten? Varför tror ni att dessa två gjorde som de gjorde? Varför kunde det ha varit svårt för general Doniphan att stå för det som var rätt? När kan det vara svårt för er att stå för det som ni vet är rätt? Vad kan ni göra för att få hjälp i dessa situationer?
- Hur tröstade och lugnade Herren Joseph Smith och hans mor då han fördes bort till fängelset? Hur tror ni att dessa uppenbarelser hjälpte Lucy och Joseph att uthärda sina prövningar? Hur kan Herren trösta och lugna er när ni är ledsna eller har problem?
- Hur ska vi använda Herrens namn? (Andra Moseboken 20:7.) Varför tror ni att Joseph Smith tog illa vid sig av att vakterna missbrukade Herrens namn? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.) Vad kan vi göra när människor i vår omgivning missbrukar Herrens namn? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Varför låter Herren oss få motgångar (problem och svårigheter) i livet? (L&F 121:7-8; 122:5-9.) Hur kan motgångar ge oss "erfarenhet och tjäna [oss] till godo"? (Se L&F 122:7.) Hur kan vi lära av våra problem? Vem har haft störst motgångar av alla under jordelivet? (L&F 122:8.) Hur kan vetskapen om Frälsarens motgångar hjälpa oss att möta våra egna? Berätta gärna om ett tillfälle då en motgång stärkte dig eller be barnen att berätta om erfarenheter de haft.
- Vad ska hända med dem som kämpar mot sanningen och ljuger om kyrkan? (L&F 121:16-22.) Vilka välsignelser har Herren lovat dem som förblir trofasta trots de motgångar de möter? (L&F 121:7-8, 26, 33.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Låt ett barn läsa Läran och förbunden 121:7-8 högt och ett annat Läran och förbunden 122:7. Nämn helt kort sakerna som symboliserade motgångar i den samlade aktiviteten, och låt barnen komma fram till hur det kan "ge [dem] erfarenhet och tjäna [dem] till godo" om de uthärdar dessa slags motgångar.
2. Förklara att ord har kraft. De kan skapa känslor och bilder som kommer till våra sinnen. Låt barnen blunda och lyssna medan du säger några beskrivande ord. Säg orden långsamt, och gör en paus efter varje ord så att något av barnen kan beskriva hur ordet påverkar hans eller hennes känslor. Låt barnen kommentera ett ord var.

Exempel:

Regnbågen	Sjukdom	Sött
Åskan	Kladdigt	Skratt
Lerigt	Mörker	Surt
Jul	Ljus	Gråt

Säg till barnen att eftersom orden har kraft, bör vi noga välja de ord vi använder. Vi bör undvika ord som ger olämpliga bilder i vårt sinne eller visar bristande respekt för vår himmelske Fader, Jesus Kristus eller andra människor.

Läs och diskutera med barnen följande ord:

"Jag ska använda vår himmelske Faders och Jesu Kristi namn på ett vördnadsfullt sätt. Jag ska inte svära eller använda ett ovårdat språk."

3. Återge med egna ord följande berättelse av äldste Spencer W Kimball, som blev kyrkans tolfte president:

"En dag på sjukhuset då ett sjukvårdsbiträde körde ut mig ur operationssalen snubblade han, och då kom från hans arga läppar hemska eder tillsammans med olika namn på Frälsaren. Jag var inte riktigt vaken, men ryckte till och vädjade:

'Snälla! Snälla! Det är min Herres namn som du smädar.' Det blev dödstyst en stund, sedan hördes en lågmäld viskning: 'Förlåt mig'" ("Profane Not the Name of Thy God!" *Improvement Era*, maj 1953, s 320).

Förklara att på grund av att president Kimball älskade och ärade vår himmelske Fader och Jesus Kristus, var det smärtsamt för honom att höra andra människor använda deras namn på ett vanvördigt sätt, utan kärlek eller vördnad.

4. Låt barnen föreställa sig hur det skulle vara att tillbringa fyra månader på ett ställe som fängelset i Liberty.
  - Vad skulle ni sakna allra mest?
  - Hur skulle ni använda tiden?
  - Hur skulle ni kunna bli starkare genom denna erfarenhet?

Ordna gärna i förväg så att några av barnen i klassen låtsas vara Joseph Smith, Hyrum Smith och andra fångar i fängelset i Liberty medan de andra i klassen ställer frågor till dem om deras erfarenheter i fängelset.

5. Återge med egna ord följande berättelse av Mercy Thompson, svägerska till Hyrum Smith:

Omkring den första februari 1839 lades min syster [Mary Fielding Smith, som då var sjuk], på sin makes [Hyrum Smith] begäran, på ett bolster i en vagn och fördes cirka 65 km för att besöka honom i fängelset. Hennes lille son Joseph F var då bara omkring 11 veckor gammal. Det var extremt kallt ute, så vi led mycket på vägen dit. Vi kom fram till fängelset på kvällen. Vi släpptes in och dörrarna stängdes om oss. Det blev en natt som jag aldrig ska glömma. En sömnlös natt. Jag ammade de ljuvliga små barnen [Joseph F och Mercys egen åtta månader gamla dotter]. På morgonen gjorde jag mig redo att åka hem tillsammans med min plågade syster, och jag ska alltid minnas de gnisslande gångjärnen på den där dörren som stängdes om de ädlaste männen på jorden. Vem kan föreställa sig hur vi kände oss när vi åkte hemåt, men skulle jag för guld vilja sälja den ära som förlänades mig genom att bli inlåst i fängelse tillsammans med dessa personer? Nej! Nej!" (Se Don Cecil Corbett, *Mary Fielding Smith: Daughter of Britain* [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1966], s 86.)

6. Berätta att en del av uppenbarelsen som Joseph Smith fick då han var i fängelset i Liberty handlade om hur man använder prästadömet. Låt barnen turas om att läsa Läran och förbunden 121:41-46 högt för att finna svaren på följande frågor:
- Hur ska en man använda prästadömet? (L&F 121:41-46.)
  - Vilka välsignelser får vi om vi använder prästadömet rättfärdigt? (L&F 121:45-46.)
  - Hur kan en ung man bereda sig för att använda prästadömet på ett rättfärdigt sätt?
  - Hur kan man ära sitt prästadöme?
7. Sjung eller läs texten till "Gör alltid rätt" (*Barnens sångbok*, s 80).

Avslutning

Vittnesbörd

Uttryck tacksamhet för Joseph Smith och hans villighet att förlita sig på Herren under de mest svåra förhållanden. Vittna om att vi kan bli starkare genom motgångar, och uppmuntra barnen att förlita sig på Herren när de har problem.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 121:1-8, 41-46 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål

Att uppmuntra barnen att arbeta hårt som de heliga som byggde Nauvoo.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen och Läran och förbunden 42:40-42, 56:17, 58:27-29, 75:3, 88:124. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 124:22-24.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Skriv på separata papper upp olika olympiska grenar som barnen kan mima, till exempel tyngdlyftning, löpning, konståkning, simning, diskuskastning, fotboll och basketboll. (Ta gärna med förslag på hur man kan mima varje gren.) Skriv minst ett papper till varje barn. Lägg papperen i en ask.
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Karta över Missouri och närliggande områden, som finns i slutet av lektion 30.
  - c. Bild 5-33, Staden Nauvoo; bild 5-34, Joseph Smith hjälper några små barn; bild 5-35, Emma Smith, en utvald kvinna.

Observera: Särskilda aktiviteter, nr 1, kan användas som alternativt samlade aktivitet.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlade aktivitet

Låt barnen ta ett papper var från asken och mima den olympiska gren som står på det. Låt de andra i klassen gissa vilken gren som barnet mimar. När alla fått mima, frågar du:

- Hur måste man förbereda sig för att tävla i någon av dessa grenar i olympiska spelen [eller annan tävling]?

Betona att det inte räcker med att vilja vinna. Man måste också arbeta hårt för att lära sig och träna grenen. Säg att det krävs mer än en önskan för att uppnå det som är meningsfullt. Det krävs också mycket hårt arbete och beslutsamhet.

- Vad har ni åstadkommit genom att arbeta hårt? (Ge varje barn tillfälle att svara.)

Förklara att vår himmelske Fader och Jesus Kristus har befallt oss att arbeta. Läs eller be något av barnen att läsa Läran och förbunden 75:3 och 88:124. Betona att den som är lat inte vill arbeta och kastar bort tiden på att göra lite eller ingenting.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om värdet av arbete då du berättar om hur Nauvoo byggdes, som beskrivs i följande historiska skildringar. Undervisa också om Herrens befallningar angående arbete, som finns i de skriftställen som står under "Förberedelse". Visa bilderna och kartan vid rätt tillfällen.

De heliga bygger Nauvoo

Sedan de heliga hade drivits ut ur Missouri, samlades de i Illinois och bosatte sig på Mississippiflodens stränder i en liten stad som hette Commerce. Profeten Joseph Smith döpte om staden till Nauvoo, vilket betyder "vacker" på hebreiska. Nauvoo byggdes på träskmark som måste dräneras och röjas av innan man kunde bygga hus och andra byggnader på den. Medan detta gjordes, bodde de flesta heliga i vagnar eller tält. Joseph Smith och hans familj bodde i ett av de få stockhusen som redan fanns, och flera familjer bodde i tomma militärbaracker på andra sidan floden.

De heliga arbetade hårt med att göra Nauvoo till en framgångsrik stad. Männen brukade jorden och byggde hus och affärslokaler, och kvinnorna skötte barnen, vårdade de sjuka och skötte hemmet. De lagade mat över öppen eld, sydde kläder åt sina familjer, tog hand om djuren, odlade i trädgårdarna, tillverkade tvål, ljus och tyg, torkade kött och frukt och gjorde smör, ost, sylt, gelé och lönnsirap. Ibland kallades männen på mission och deras familjer måste ta över deras arbete. Louisa Barnes Pratts man kallades på mission. Medan han var borta övervakade Louisa byggandet av ett hus till familjen och hjälpte faktiskt till att bygga själv också. Hon arbetade som sömmerska för att få pengar till mat och andra förnödenheter för sin familj. Hon var en duktig sömmerska och sydde kostymer åt Joseph och Hyrum Smith. Året därpå tjänade hon pengar genom att hålla skola i sitt hem.

Barnen hjälpte också till att bygga Nauvoo. Om de var tillräckligt gamla, hjälpte de till med att ta hand om djuren och gårdarna, samlade ved och bär, tillverkade äppelmust, tvål och ljus. De gick också i skolan. En grupp unga pojkar hjälpte till på ett unikt sätt. Det kom många brottslingar till Nauvoo. De heliga ville inte ha dessa i sin stad, men de ville inte använda våld för att få bort dem. En grupp pojkar bildade en "vissel- och täljstyrka". Närhelst de fick syn på en misstänkt främling på gatan, omringade de honom och gick bredvid honom. De sade ingenting, utan bara visslade och täljde med kniv då de följde främlingen vart han än gick. Det var irriterande och frustrerande för främlingen, men han kunde inte slåss mot alla pojkarna samtidigt, så han lämnade snart staden (se särskilda aktiviteter, nr 2).

Genom de heligas arbete växte Nauvoo snabbt till en stor och vacker stad. Det fanns många stockhus där, och en del byggde tvåvåningshus i tegel. Hemmen och trädgårdarna var rena och prydliga. Ett hus som fick namnet Mansion House byggdes åt profeten där han kunde ta hand om och härbärgera besökare. Senare befallde Herren de heliga att bygga Nauvoo House, ett hotell för de många besökare som kom till Nauvoo (se L&F 122:22-24).

De heliga arbetade hårt, men de tog sig också tid att leka och roa sig. De gick på teater och ordnade danser, program, kör- och orkesterkonserter och parader. De spelade boll, brottades och hade käppdragkamp (en kraftmätning där två personer satt mitt emot varandra, höll var sitt grepp om käppen och försökte dra upp den andra i stående ställning). De förenade ofta nytta med nöje då de

stickade vaddtäcken på symöten, byggde lador och hus tillsammans och hade timmersågningstävlingar.

De som besökte Nauvoo imponerades av staden. En man skrev till en vän:

"Du skulle bli förvånad om du var här, över den enorma utveckling som skett på så kort tid ... Man ser ingen lättja, man bara hör hur det sjuder av liv och rörelse [och] ljudet av glada röster ... Om en liten portion ondska skulle komma in bland [de heliga], skulle kontrasten mellan Kristi ande och mörkrets ande vara så stark att människorna skulle bli mycket upprörda ... medan samma portion av brottslighet i ett annat samhälle knappt skulle märkas" (se E Cecil McGavin, *Nauvoo, the Beautiful*, s 73).

De heliga samarbetar och hjälper varandra

Förutom att bygga sina bostäder och utveckla sin affärsverksamhet, hjälpte de heliga i Nauvoo varandra. Drusilla Hendricks' man, James, hade blivit skjuten i halsen under slaget vid Crookedfloden (se lektion 31) och kunde inte arbeta, så Drusilla försörjde familjen. Otaliga gånger hölls svälten borta från familjen Hendricks tack vare att grannar följde den Helige Andens maningar och kom med mat till dem. En man berättade för Drusilla att han haft fullt upp att göra, men att han avbrutit sitt arbete för att lämna mat hos familjen därför att den Helige Anden sagt till honom: "Broder Hendricks' familj har det svårt" (se *Church History in the Fulness of Times*, s 215).

I Nauvoo försörjde Drusilla sin man och deras fem barn genom att ha hyresgäster, arbeta med trädgårdsskötsel, mjölka kor och utfodra kreatur. Hon bakade pepparkaka och lagade till drycker och sålde vid festligheter i staden, och hon tillverkade och sålde också handskar och vantar. En vinter hade hon emellertid bara råd att köpa lite majsmjöl att leva på. Hennes man bad henne att be Herren om hjälp. När Drusilla hade bett färdigt, visste hon att de skulle få något att äta. Kort därefter sålde en man lite osaltat fläsk till dem och sade att de inte behövde betala förrän om tolv månader.

Profeten Joseph Smith var ett gott exempel på någon som arbetade hårt och hjälpte andra. Förutom att vara profet och ledare för kyrkan, var Joseph också generallöjtnant i Nauvoolegionen (en milis på cirka tre tusen man) och medlem i Nauvoo stadsfullmäktige. Även om han var mycket upptagen, fann han alltid tid till att hjälpa andra (se särskilda aktiviteter, nr 3).

Profeten Joseph var mycket förtjust i små barn och tyckte om att leka med dem och hjälpa dem. En dag var Margarete och Wallace, två av profetens grannbarn, på väg till skolan. Eftersom det hade regnat dagen innan, var det mycket lerigt på marken, och de två barnen fastnade i leran. De började gråta. Profeten kom förbi och drog loss dem ur leran, rengjorde deras skor, torkade deras tårar och muntrade upp dem innan han skickade iväg dem till skolan.

Joseph Smith hjälpte också till hemma. Hans hustru, Emma, hade också mycket att stå i, för hon fick ofta laga mat och tvätta åt de många gäster som kom till deras hem på middag eller för att övernatta. En del gäster stannade i veckor. Joseph hjälpte Emma när han kunde genom att göra upp brasan, göra rent i öppna spisen, hämta ved och vatten och ta hand om barnen.

En man tyckte att det var "kvinnogöra" och att det inte passade sig att profeten gjorde detta. Mannen försökte tala om för Joseph hur han skulle sköta sitt hem,

med orden: "Broder Joseph, min hustru får utföra mycket mer hårt arbete än din hustru." Profeten sade vänligt till mannen att han borde älska och vårda sin hustru "och göra sin plikt gentemot henne när det gällde att ta hand om henne" och hjälpa henne. Profeten tillade att om mannen inte behandlade sin hustru väl, skulle han inte få vara med henne i nästa liv. Efter att ha talat med profeten, försökte mannen hjälpa sin hustru mer (se Richard Nietzel Holzapfel och Jeni Broberg Holzapfel, *Women of Nauvoo*, s 28).

De heliga utför Herrens verk

De heliga utförde Herrens verk genom att hjälpa varandra, och i gengäld hjälpte Herren Nauvoos invånare. När de heliga först kom till Nauvoo, var marken mycket sumpig. De heliga visste inte att myggorna som frodades i träskmarkerna där spred en farlig sjukdom som hette malaria. Många av de heliga insjuknade i denna sjukdom, som gav svåra frossbrytningar och feber. Emma Smith vårdade många, och hennes sexårige son hjälpte henne genom att bära vatten till de sjuka tills han själv insjuknade i malaria. Också profeten blev sjuk. Herren välsignade dock invånarna och gav profeten förmågan att bota dem. Wilford Woodruff berättade vad som hände när en skara prästadömsbärare ledda av Joseph Smith gjorde hembesök hos en sjuk man:

"Nästa ställe de besökte var Elijah Fordhams hem. Han låg på dödsbädden. När sällskapet kom in i rummet gick Guds profet fram till den döende mannen, tog hans högra hand och tilltalade honom. Broder Fordham kunde dock inte tala. Blicken var glasartad och han verkade helt omedveten om allt omkring honom. Joseph höll honom i handen och såg honom tyst en stund i ögonen. Alla som var där såg snart hur broder Fordhams ansiktsuttryck förändrades. Han fick tillbaka synförmågan, och då Joseph frågade om han kände igen honom, viskade han lågmält tillbaka: 'Ja.' Joseph frågade honom om han hade tro till att bli botad. Han svarade: 'Jag är rädd för att det är för sent. Om du hade kommit tidigare tror jag att jag skulle ha blivit frisk.' Profeten sade: 'Tror du på Jesus Kristus?' Han svarade med svag röst: 'Ja, det gör jag.' Joseph reste sig då upp och höll under tystnad hans hand ytterligare en stund. Därefter talade han med mycket hög stämma: 'Broder Fordham! Jag befäller dig i Jesu Kristi namn att stiga upp från denna säng och bli frisk.' Hans röst var inte som en människas röst, utan som Guds röst. Det verkade som om huset skakade i sina grundvalar. Broder Fordham reste sig upp från sin säng och var ögonblickligen frisk. Han hade bandage runt fötterna, vilket han sparkade av sig. Han klädde sedan på sig och åt en skål bröd och mjölk och följde med profeten ut på gatan" (se Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, s 223-224).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställen och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- På vilka sätt lydde de heliga i Nauvoo befallningen i Lärnan och förbunden 58:27? Vilka goda ting arbetar ni på att genomföra? Hur känns det att lära sig göra något nytt eller att genomföra en uppgift?
- Hur följde Louisa Pratt det som står i Lärnan och förbunden 42:40-42? Varför bör vi lära oss att arbeta ihärdigt och göra saker själva?
- Hur arbetade barnen i Nauvoo? Vilket arbete utför ni för att hjälpa familjen? Hur hjälpte "vissel- och täljstyrkan" till att få bort skumma främlingar? Vad säger

Herren i Läran och förbunden 56:17 om dem som vill skaffa sig pengar och saker genom att stjäla i stället för att arbeta? (Förklara att ve betyder tillstånd av stort lidande och elände.)

- Vad gjorde Drusilla Hendricks sedan hennes man blivit invalidiserad? Hur hjälpte Gud henne, sedan hon gjort allt hon kunde för att försörja familjen? Säg att Gud ofta uppfyller våra behov genom att sända andra människor till vår hjälp. Hur tror ni att männen som hjälpte familjen Hendricks tyckte om det de hade gjort? Vad bör vi göra när vi känner oss manade att hjälpa någon?
- Vilket slags exempel visade profeten Joseph Smith ifråga om arbete? Hur kan ni hjälpa medlemmarna i familjen i deras arbete? Varför bör ni hjälpa dem? Hur kan arbete hjälpa oss att bli lyckligare?
- Påpeka att vi inte bara ska utföra vårt eget arbete, utan att vi också ska hjälpa till att utföra Herrens arbete eller verk. Vad är Herrens verk? Hur utförde de heliga i Nauvoo Herrens verk? Hur utförde Emma Smith och hennes son Herrens verk? Hur välsignade Herren de heliga i Nauvoo på grund av att de utförde hans verk och hjälpte varandra? Hur kan vi hjälpa till att utföra Herrens verk?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Lägg fram olika arbetsredskap och hjälpmedel som används i olika typer av arbete, till exempel penna, bok, skruvmejsel, sax, måttsats, termometer, hammare och måttband.
  - Vad har dessa saker gemensamt? (Man använder dem då man arbetar.)Håll upp varje sak och låt barnen tala om vad man kan göra med den.
  - Vad är det som är bra med arbete, tycker ni? Vad är det som inte är bra?
  - Hur kan vi göra så att det blir roligt att arbeta? (Påminn gärna barnen om att invånarna i Nauvoo ofta förenade nytta med nöje genom att arbeta tillsammans med sådant som täckstickning och timmersågning.)
2. Påminn barnen om "vissel- och täljstyrkan". Säg att även om en "vissel- och täljstyrka" kanske inte skulle göra så stor nytta i dagens samhälle, finns det mycket annat vi kan göra för att hjälpa familjen och samhället.
  - Vilket arbete kan ni utföra för att hjälpa familjen och samhället?Skriv upp barnens svar på skrivtavlan, och be dem välja en sak var som de ska göra under den kommande veckan för att hjälpa familjen eller samhället.
3. Ta med dig två genomskinliga glasburkar i samma storlek, en liten boll eller sten (stor som en golfboll) som får plats i en av burkarna, och tillräckligt med torkade bönor eller grus för att burken ska bli full.

Ställ fram de tomma burkarna. Låt barnen berätta vad de gör på dagarna. Samtidigt fyller du långsamt en av burkarna med torkade bönor eller grus (utan att skaka burken). Berätta att människor ibland har så mycket att göra på en dag att de tror att de inte har tid för det som är viktigt, till exempel att läsa i skrifterna, be och hjälpa andra.

Visa bollen (eller stenen). Säg att bollen representerar viktiga saker som vår himmelske Fader har befallt oss att göra, och börnorna (eller gruset) representerar allt annat som vi vill göra på en dag.

Lägg bollen ovanpå börnorna och försök pressa ned bollen i glasburken. Det kommer att åka ut lite bönor. Säg att om vi väntar tills vi har gjort allt vi vill göra under dagen, kanske vi inte får tid för de viktiga buden. Lägg nu bollen i botten på den tomma glasburken och håll långsamt över börnorna från den första burken på bollen tills burken är ungefär halvfull. Skaka försiktigt burken så att börnorna lägger sig till rätta, och håll i resten. Påpeka att bollen och alla börnorna (eller större delen av dem) nu får plats i glasburken. Säg att om vi först gör vad Herren befäller oss att göra, kommer vi att ha tid att göra det andra som vi behöver eller vill göra.

Uppmuntra barnen att göra denna demonstration för familjen på hemafton.

4. Berätta följande med egna ord:

Joseph Smith ägde en gård cirka fem kilometer utanför staden Nauvoo. Gården sköttes av Cornelius Lott, som bodde där med sin hustru, Permelia, och deras barn. Profeten kom ut till gården och arbetade tillsammans med Cornelius så ofta han kunde. En gång då Joseph förföljdes av pöbeln, kom han till gården och bad Permelia Lott att gömma honom. Permelia hade hållit på att bädda sängarna, så hon pressade undan halmen i sin halmmadrass och sade till profeten att krypa in i madrassen. Sedan bäddade hon sängen som vanligt.

När pöbeln kom, sökte de igenom huset. Permelia frågade om de ville söka igenom sängen, men medlemmarna i pöbeln såg generade ut och svarade nej. De sökte igenom de andra rummen men kunde inte hitta profeten, så till slut gav de sig iväg från gården (se *Descendants of Cornelius Peter Lott, 1798-1972*, sammanställd av Rhea Lott Vance, s 7-10).

- Hur hjälpte syster Lott profeten?
- Hur kan vi hjälpa vår profet i dag?

5. Hjälp barnen att göra upp en lista på skrivtavlan över personer som hjälper dem, till exempel föräldrar och lärare. Be dem välja ut var sin person från listan och skriva ett kort och tacka honom eller henne för det arbete han eller hon gör.

6. Skriv orden i Läran och förbunden 88:124 på ett papper, och klipp versen i bitar vid varje komma och punkt. Ge barnen bitarna och be dem lägga dem i ordning. Låt dem först försöka utan hjälp av skrifterna. Sedan får de, om de behöver, ta till skrifterna för att få fraserna i rätt ordning. Tala med barnen om vad de tror att skriftstället betyder.

7. Sjung eller läs texten till "Sätt din hand till Herrens verk" (*Psalmer*, nr 174).

Avslutning

Vittnesbörd	Vittna för barnen att då vi arbetar så gott vi kan får vi en känsla av att vi uträttat något och blir till välsignelse för oss själva och andra då vi tjänar dem. Uppfordra barnen att villigt, omedelbart och noggrant utföra sitt arbete under veckan.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 58:27-28 och 88:124 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Joseph Smith undervisar om dop för de döda

Lektion 34

Mål Att få barnen att förstå vikten av dop för de döda.

Förberedelse

1. Studera under bön Johannes 3:5; Läran och förbunden 127:1, 5-10; 128:1, 12-13, 15-18; 138:6-19, 28-35, 58-60 och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: Första Korinthierbrevet 15:29; Läran och förbunden 137:1, 5-10; Trosartiklarna 1:4 och *Evangeliets principer* (31110.180), lektion 20.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Bibeln.
  - c. En kam.
  - d. Bild 5-36, Dopfunten i ett tempel (Evangeliet i bild 504.180; 62031).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Ge något av barnen en kam. Be honom eller henne att kamma håret utan att böja armarna vid armbågen. Fråga honom eller henne:

- Varför kan du inte kamma håret?

Fråga alla barnen:

- Om vi inte kunde böja armarna, hur skulle då vårt hår bli kammat? (Någon annan måste kamma det åt oss.)
- När har någon hjälpt dig genom att göra något du inte klarade av själv? Hur kändes det att få hjälp på det sättet? (Ge varje barn tillfälle att svara.)

Be något av barnen att läsa Johannes 3:5 högt. Tala om skriftställets innebörd, och påminn barnen om att dopet är ett av de första stegen mot att återvända till vår himmelske Fader och Jesus Kristus och bo hos dem igen. En människa kan inte komma in i Guds rike utan att ha blivit döpt.

Förklara att det finns många människor som levat på jorden då det inte fanns möjlighet att döpas eller som dött innan de fått en chans att höra om det sanna evangeliet och dop med rätt prästadömsmyndighet.

- Eftersom alla människor måste döpas, hur ska dessa människor då kunna återvända till vår himmelske Fader och Jesus Kristus? (Någon måste låta döpa sig för dem.)

Påpeka att vår himmelske Fader älskar alla sina barn lika mycket och vill att de ska få möjligheten att bo hos honom igen. Han har gjort det möjligt för kyrkans medlemmar att hjälpa dem som inte döptes medan de levde på jorden. Vi kan göra något för dem som de inte själva kan göra.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om de uppenbarelser som Joseph Smith och Joseph F Smith fick angående dop för de döda, som beskrivs i följande historiska skildring och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilden av dopfunten vid rätt tillfälle.

I maj 1842 fick de heliga som bodde i Nauvoo höra att Lilburn W Boggs hade blivit skjuten och sårad i Independence i Missouri. Boggs hade varit guvernör i Missouri då de heliga bodde där, och han hade utfärdat "utrotningsordern" som tvingade de heliga bort från Missouri. Boggs hade många politiska fiender som kunde misstänkas för dådet, men maktavarna i Missouri anklagade Joseph Smith för att ha försökt döda Boggs. Joseph visste att han var oskyldig, så han gjorde ett uttalande för en tidningsredaktör och glömde bort händelsen.

Två månader senare arresterades profeten och Orrin Porter Rockwell, en av hans livvakter. Boggs hade formellt anklagat Porter Rockwell för att ha avlossat skotten och Joseph Smith för att ha beordrat honom att göra det. Enligt Förenta staternas lagar hade dock profeten och Porter Rockwell arresterats på ett felaktigt och olagligt sätt, och därför frigavs de. Profeten förstod att han var i fara, så han gömde sig under de närmaste månaderna.

Under den tiden skrev Joseph Smith två inspirerade brev till de heliga i Nauvoo. Dessa brev innehöll anvisningar från Herren om hur dop för de döda skulle utföras. Breven finns nu utgivna som Läran och förbunden 127 och 128.

Flera år tidigare hade Joseph Smith i templet i Kirtland haft en syn om det celestialet riket i vilken han sett sin bror Alvin, som hade dött innan Joseph fick guldplåtarna (se L&F 137). Joseph blev förvånad över att se Alvin i det celestialet riket, eftersom Alvin inte hade döpts innan han dog. Herren förklarade för Joseph att alla människor som skulle ha tagit emot evangeliet, låtit döpa sig och levat rättfärdigt om de fått möjlighet till det kan vara i det celestialet riket (se L&F 137:7). Joseph fick senare veta att dop för de döda kunde utföras ställföreträdande av människor här på jorden som ställföreträdare.

Skriv orden *ställföreträdande* och *ställföreträdare* på skrivtavlan. Förklara att ställföreträdande betyder att göra något i stället för någon annan. Den som gör det ställföreträdande arbetet kallas ställföreträdare. I templet kan vi döpas i stället för de människor som dött utan att ha döpts. Vi är ställföreträdare för dessa. Vi stiger ned i vattnet och döps, men de tillgodoräknas dopet. Vi utför ställföreträdande dop.

Berätta att alla måste döpas för att få komma in i det celestialet riket. Eftersom dopet är en jordisk förordning, kan det bara utföras av någon som lever på jorden. Medan vi är på jorden, kan vi hjälpa andra som inte har döpts genom att utföra ställföreträdande dop för dem.

Säg att ställföreträdande dop utfördes efter Jesu Kristi uppståndelse (se Första Korinthierbrevet 15:29) tills Kristi kyrka avföll och prästadömet togs bort från jorden. Innan profeten Joseph fick kunskap om dop för de döda, var det ingen som visste att ställföreträdande dop var en del av Jesu Kristi evangelium.

År 1918 fick Joseph F Smith, kyrkans sjätte president, en uppenbarelse som ytterligare förklarade vad som händer med dem som dör utan dop. Denna uppenbarelse står i Läran och förbunden 138. President Smith såg Jesus Kristus och några av hans efterföljare i andevärlden. Jesus organiserade sina efterföljare och kallade dem att undervisa dem som inte fått tillfälle att lära sig evangeliet och låta döpa sig innan de dött. Denna undervisning förberedde dem för att ta emot de ställföreträdande dop som skulle utföras för dem.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför måste vi döpas? (Johannes 3:5; Trosartiklarna 1:4.) Vad är dop för de döda? Varför utför medlemmar i kyrkan dop för de döda?
- Hur döps vi? Varför döps vi genom nedsänkning? (Att vi kommer upp ur vattnet är en symbol för att vi kommer upp ur graven vid uppståndelsen; se L&F 128:12.) Visa bilden av dopfunten i templet. Berätta att dopfunten vanligtvis finns i templets understa eller lägsta del. Varför? (L&F 128:13.)
- Varför befallde Herren de heliga att föra noggranna uppteckningar över de dop de utförde för de döda? (L&F 127:6-7, 9; se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Vilka kan döpas för de döda? (Medlemmar i kyrkan som är minst tolv år gamla och som har fått en tempelrekommendation för detta av sin biskop.)
- Vad såg Joseph F Smith i sin syn om andevärlden? (L&F 138:11-19, 28-35.) Vad händer dem som dör utan att ha fått undervisning om evangeliet? (L&F 138:31-33.)
- Varför är det viktigt att vi förvissas om att våra förfäder har fått dopets förordning utförd för dem? (L&F 128:15.) Berätta att andra förordningar, exempelvis tempelvigsel, också kan utföras för de döda av ställföreträdare. På det sättet kan alla i vår släkt beseglas till varandra för evigheten. Alla våra rättfärdiga förfäder kan tillhöra vår eviga familj (se särskilda aktiviteter, nr 4).

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Berätta följande med egna ord:

Brigitte och Carla gick på gymnasiet i München i Tyskland. Carla hade just blivit döpt och ville att alla skulle få veta att hon var medlem i den "enda sanna kyrkan". Några av Carlas klasskamrater retade henne för att hon sade så, men Brigitte blev hennes vän.

Brigittes familj var aktiv i en annan kyrka, men de visade respekt för andra trosriktningar och följde till och med med Carla till några av kyrkans aktiviteter. Brigitte och Carla förblev vänner genom alla skolåren. Vid 17 års ålder dog plötsligt Brigitte.

Två månader senare vaknade Carla mitt i natten och såg Brigitte stå vid änden av sängen. Hon sade inget, så Carla undrade varför hon kom på besök. Följande år kom hon återigen på besök, och hon kom en tredje gång året därpå.

Senare flyttade Carla till Amerika och gifte sig i templet i Salt Lake City. Efter det att Carla gått igenom templet kom Brigitte oftare på besök. En vecka innan Carla och hennes man skulle åka till templet igen, visade sig Brigitte tre nätter i rad.

Den tredje natten väckte Carla sin man och berättade om Brigittes besök. De kände båda att Brigitte hade hört evangeliet i andevärlden och accepterat det. Nu ville hon bli döpt. Carla och hennes man bad och frågade Herren om hur de skulle få tag på nödvändiga uppgifter om Brigitte. De inspirerades att ta kontakt med en släktforskare och fick på så sätt tag i Brigittes dödsbevis. Carla kunde nu sända in Brigittes namn till templet så att tempelarbeta, däribland dop, kunde utföras för henne.

Några veckor gick. En natt vaknade Carla och såg Brigitte klädd i en vit klädnad stå i något som liknade ett doprum. Nästa morgon fick hon ett brev från templet där det stod att dop hade utförts för Brigitte (se Carla Sansom, "From Beyond the Veil", *Ensign*, feb 1978, s 49-50.)

Observera: Innan tempelförordningar kan utföras för en avliden person född under de senaste nittiofem åren, måste man få tillstånd av närmast anhörig.

2. Läs och diskutera Läran och förbunden 127:6-7 och 128:6-8 med barnen. Hjälプ barnen att förstå varför det är viktigt att föra noggranna uppteckningar över förordningar som utförts. Berätta att kyrkan för uppteckningar över varje medlem om sådant som födelsedatum, dopdatum och vigseldatum och namn på vissa familjemedlemmar. Det är viktigt att vi själva för uppteckningar också.

Visa om möjligt några av dina viktiga uppteckningar, till exempel födelsebevis och dopcertifikat. Uppmuntra barnen att be sina föräldrar hjälpa dem samla viktiga uppteckningar.

3. Visa om möjligt ett foto av din släkt eller av en förfader som du kan berätta om.

- Har ni varit med på en släkträff?
- Vilka var med där? Var några av era far- eller morföräldrar där? Era farföräldrars eller morföräldrars föräldrar?

Berätta för barnen om en släkträff du varit med på eller om någon av dina förfäder vars fotografi du satt upp. Betona att de som lever rättfärdigt och tar emot alla nödvändiga förordningar kommer att få leva tillsammans med sina familjer för evigt. Genom att se till att olika förordningar som dopet utförs för alla våra döda släktingar, gör vi det möjligt för dem att leva tillsammans med oss för evigt.

Be barnen att berätta något de vet om sina far- eller morföräldrar eller andra förfäder.

4. Sätt upp ett antavleblad över din släkt. Påpeka att varje person är barn i en familj, så om varje barn beseglas till sina föräldrar, kan familjerna länkas samman över många generationer.

Säg att om våra förfäder inte har fått förordningar som dop utförda för sig eller beseglats till föräldrar, kan vi ta med oss eller skicka deras namn till templet så att detta viktiga arbete kan utföras. Berätta för barnen att när de är tolv år gamla kan de, om de lever rättfärdigt, få en tempelrekommendation och besöka templet och delta i dop för de döda.

5. Berätta följande med egna ord:

Broder J Hatten Carpenter, som verkade som tempelskrivare i templet i Manti, berättade om en patriark som en dag såg dop för de döda utföras i templet.

Patriarken såg "deras andar som de ställföreträdande utförde arbete för. Där stod de och väntade på sin tur, och då tempelskrivaren ropade upp namnet på den för vilken man skulle döpas, såg patriarken ett glatt leende i ansiktet hos vederbörande. Han lämnade då sina vänner bland andarna och gick över till tempelskrivarens sida. Där såg han sitt eget dop utföras genom ställföreträdare. Sedan gick han glädjestrålade sin väg och lämnade plats för nästa välsignade person som skulle få åtnjuta samma förmån."

Allteftersom tiden gick märkte patriarken att några av andarna såg mycket ledsna ut. Han förstod att tempeltjänarna var klara med dop för den dagen. De olyckliga andarna var de vars dop inte skulle utföras den dagen.

"'Jag tänker ofta på denna händelse', säger broder Carpenter, 'för jag sitter ofta vid funten och ropar upp namnen på dem för vilka förordningar ska utföras, förordningar som betyder så mycket för de döda'" (se Joseph Heinerman, *Temple Manifestations* [Manti, Utah: Mountain Valley Publishers, 1974], s 101-102; se också *The Utah Genealogical and Historical Magazine* 11 [juli 1920]: 119).

6. Sjung eller läs texten till "Familjer kan vara tillsammans för evigt" (*Barnens sångbok*, s 98) eller "Jag vill söka dem som gått före mig" (*Barnens sångbok*, s 100).

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för ditt dop och för möjligheten att göra dopet tillgängligt för varje människa som levat på jorden. Om det passar kan du uppmuntra barnen att tala med sina föräldrar om att utföra dop för sina förfäder.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Johannes 3:5 och Läran och förbunden 128:15 och 138:29-34 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Heliga förordningar utförs i templet i Nauvoo

Mål

Att få barnen att förstå vikten av tempel och av att vara värdiga att ta emot templets förordningar.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 124:26-47, 55 (befallningen att bygga templet i Nauvoo); Läran och förbunden 97:15-17; 105:12, 18; 109:20 (vikten av att vara värdig då man besöker templet); Läran och förbunden 109:22-23 (kraften i tempelbegåvningen) och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Två vita eller ljusa handdukar eller dukar, en ren och en med smuts eller lera på.
  - c. Tempelrekommendation, om möjligt.
  - d. Bild 5-36, Dopfunten i ett tempel (Evangeliet i bild 504.180; 62031) och bild 5-37, Templet i Nauvoo (Evangeliet i bild 501.180; 62432).

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Visa barnen den rena handduken.

- Hur skulle den här handduken se ut om jag använde den efter att ha tvättat händerna med tvål och vatten?
- Hur skulle den se ut om jag använde den på smutsiga händer?

Håll upp den rena handduken och den smutsiga.

- Vilken handduk vill ni helst använda? Varför?

Säg att vårt liv kan liknas vid dessa handdukar. När vi lyder buden och lever som vi borde, är vårt liv som den rena handduken. Vi är andligt rena. När vi gör det som är fel, är vårt liv som den smutsiga handduken. Vi blir andligt orena.

- Hur kan vi få den här smutsiga handduken att bli ren igen?

Säg att om vi liknar vårt liv vid handdukarna är omvändelse som att tvätta den smutsiga handduken så att den blir ren igen. Betona att det alltid är bättre att inte synda alls, men om vi gör det har Herren gjort det möjligt för oss att genom omvändelse bli andligt rena igen.

Säg att Herren har betonat vikten av att vara andligt ren genom att befalla att inget orent ska inträda i templet (se L&F 109:20). Han vill att templet ska förbli heligt.

För att få komma in i templet måste vi ha en tempelrekommendation, vilket vi får om vi befinner oss vara värdiga då vi intervjuas av vår biskop och en medlem i stavspresidentskapet. Visa om möjligt en tempelrekommendation.

Säg till barnen att de bör anstränga sig att leva rättfärdigt och vara värdiga en tempelrekommendation, så att de kan få en när de blir äldre. Den här lektionen hjälper dem att bättre förstå hur de ska leva för att bli värdiga att inträda i templet och delta i heliga tempelförordningar.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om byggandet av templet i Nauvoo och vikten av att vara värdig att ta emot templets förordningar, som beskrivs i följande historiska skildringar och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilderna vid rätt tillfällen.

De heliga befalls att bygga templet i Nauvoo

I januari 1841 fick Joseph Smith en uppenbarelse i vilken de heliga befalldes att bygga ett tempel i Nauvoo i Illinois (se L&F 124:26-44). Profeten valde ut, och Herren godkände, en plats på en kulle med utsikt över staden (se L&F 124:43).

Planerna för templet i Nauvoo, liksom planerna för templet i Kirtland, uppenbarades för Joseph Smith i en syn. Joseph Smith talade om för arkitekten (den man som ritade planerna för templet) hur templet skulle se ut. Då arkitekten sade till profeten att det inte fanns plats för de ovala fönster han önskade, sade Joseph: "Jag vill att du gör det efter mina anvisningar. Jag har i en syn sett denna praktfulla byggnad ... och vill ha den uppförd enligt det mönster som visats mig" (se E Cecil McGavin, *The Nauvoo Temple*, s 6).

Liksom kyrkans medlemmar hade gjort när de byggde templet i Kirtland, offrade de mycket för att kunna bygga templet i Nauvoo. Tiondepengar användes för att bekosta byggnadsmaterialet, och utöver detta gav medlemmarna så mycket pengar de kunde till annat som behövdes. Kvinnorna i Hjälpföreningen bidrog med en penny i veckan var för inköp av glas och spik. De fick sammanlagt ihop femtiotusen cent (500 dollar). Dessa mynt vägde drygt 150 kilo! En man gav Brigham Young 2500 dollar i guld, en ofantlig summa på den tiden. Männerna bidrog med arbete antingen på byggplatsen eller i stenbrottet där stenarna till ytterväggarna gjordes. Ofta arbetade de på templet var tionde dag som tiondearbete. Kvinnorna sydde kläder och lagade mat åt männen som byggde templet.

De heliga arbetade med att göra templet så fint som möjligt. De skulpterade oxarna under dopfunten, till exempel, gjordes efter den vackraste levande oxen de heliga kunde finna. De vackraste möblerna och inventarierna som fanns att få valdes för templet så att det skulle vara fint i Herrens hus.

Templet byggdes i ljusgrå kalksten och var 50 m från grunden till spirans topp, 16,5 m högre än templet i Kirtland. Utvändigt var solen, månen och stjärnorna utskurna, vilka symboliserade de tre härlighetsgraderna. Över dörrarna stod det med guldbokstäver *Herrens hus, byggt av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, påbörjat den 6 april 1841, Helighet åt Herren*. Det färdiga templet var en av de vackraste byggnaderna i trakten.

Dop för de döda utförs i templet i Nauvoo

Innan templet i Nauvoo byggdes, utfördes vissa tempelförordningar på andra platser än i templet, eftersom det inte fanns något tempel att tillgå. Dop för de döda utfördes i floden. Då Herren befallde de heliga att bygga templet i Nauvoo, sade han emellertid till dem att efter en viss tidpunkt skulle dop för de döda utanför templet inte längre vara godtagbart för honom (se L&F 124:29-32). Därför invigde och använde man rum i templet så fort de var klara. Eftersom dopfunten låg längst ned i templet, kunde man använda den innan resten av templet var färdigt. Dop för de döda påbörjades i templet i november 1841, då templets ytterväggar ännu inte hade nått till fönsterbräderna på första våningen.

Medan de heliga byggde templet, fortsatte staden Nauvoo att blomstra. En del icke medlemmar som bodde runt omkring Nauvoo såg hur staden växte och började bli oroliga för att kyrkan skulle bli för mäktig. Därför började de förfölja kyrkans medlemmar. Joseph Smith dödades innan templet var färdigt. De heliga måste kort därefter flytta till Klippiga bergen för att finna frid och trygghet, men de ville motta så många tempelförordningar som möjligt innan de lämnade Nauvoo. De skyndade sig att färdigställa templet.

Begåvningar och beseglingar utförs i templet i Nauvoo

En av de heliga tempelförordningarna är begåvningen. Den hjälper oss att bli mer lika vår himmelske Fader och bereder oss för att leva i den högsta graden av det celestialet riket. Som en del av begåvningen ingår vi förbund med, eller avger löften till, vår himmelske Fader. De flesta medlemmarna i kyrkan tar emot begåvningen alldeles innan de går ut på mission eller gifter sig. Efter det att kyrkans medlemmar tagit emot begåvningen, kan de gifta sig i templet för tid och evighet. Då en man och en kvinna gifter sig i templet, blir deras barn som sedan föds automatiskt beseglade till dem. Det kallas att de föds inom förbundet. Barn som är födda innan deras föräldrar beseglats till varandra kan beseglas till dem i templet. I templet kan vi också som ställföreträdare få begåvningen och beseglas för dem som inte kunde ta emot dessa förordningar medan de levde på jorden (se lektion 34).

Flera av rummen på övervåningen i templet i Nauvoo färdigställdes och invigdes för begåvningsarbete i slutet av november 1845, och de första begåvningarna gavs en och en halv vecka senare. Vid det laget hade förföljelsen blivit svår och de heliga visste att de snart måste lämna Nauvoo. De var angelägna om att få sina tempelbegåvningar och beseglas till sina familjer innan de gav sig av. Brigham Young var en av dem som utförde tempelförordningarna, och i januari 1846 sade han att så många heliga var angelägna att motta förordningarna att han "helt hängav sig åt Herrens verk i templet dygnet runt, så att han i snitt inte sov mer än fyra timmar per natt, och bara gick hem en gång i veckan" (*History of the Church*, 7:567). Beväpnade män vaktade templet därför att de heliga var rädda för att deras fiender skulle försöka sätta eld på det.

Under denna period försökte kyrkans fiender på falska anklagelser anhålla Brigham Young och andra av de tolv apostlarna. I slutet av december 1845 fick Brigham Young höra att en sheriff var i staden för att anhålla honom. President Young, som då var i templet, knäböjde och bad om vägledning och beskydd. Därefter bad han sin kusk att köra fram hans vagn till ingången till templet.

President Young bad broder William Miller, som var ungefär lika stor som han själv, att hjälpa honom. Broder Miller tog på sig president Youngs hatt och en mantel som liknade president Youngs mantel, och gick ut mot vagnen. Då han steg in i vagnen, anhöll sheriffen honom utan att fråga vem han var. Broder Miller sade till sheriffen att han gjorde ett misstag, men sheriffen höll fast vid att broder Miller skulle föras till Carthage för att ställas inför rätta.

William Miller åkte till Carthage medan Brigham Young var kvar i Nauvoo och hjälpte till med tempelförordningarna och gjorde upp planer för flytten västerut. Då broder Miller och sheriffen kom till Carthage, sade man till sheriffen att det inte var Brigham Young som han anhållit. Till slut frågade han broder Miller vad han hette. Sheriffen blev arg och generad då han fick veta att han inte anhållit Brigham Young, så han frigav broder Miller.

Brigham Young hade bestämt att han skulle upphöra med förordningsarbetet i templet i början av februari så att han säkert kunde bege sig västerut innan hans fiender tog honom till fånga. Men på grund av att det var så många heliga som väntade på att få sina begåvningar, stannade han ytterligare två veckor. Nästan sex tusen medlemmar i kyrkan fick sina begåvningar i templet i Nauvoo.

Templet i Nauvoo förstörs

Sedan Brigham Young lämnat Nauvoo utfördes inga fler tempelförordningar i templet i Nauvoo. De heliga fortsatte dock arbetet med att färdigställa byggnaden. De ville lämna den efter sig som ett monument över sin tro och sitt ihärdiga arbete. Templet blev klart i april 1846 och invigdes den 1 maj 1846 av äldste Orson Hyde, medlem av de tolv apostlarnas kворum. En vecka senare höll Wilford Woodruff den sista predikan inne i templet för cirka tre tusen heliga som fortfarande var kvar i Nauvoo. Templet låstes sedan, och en vaktmästare anlätades för att se till det.

I september 1846 lade en pöbel bestående av femton hundra fiender till kyrkan beslag på templet och förstörde det. De spelade kort, drack sprit och rökte inne i templet. De förstörde inventarierna och väggarna och förlöjligade de heliga tempelförordningarna. En kort tid därefter slog blixten ned och knäckte tornspiran som ängeln satt på högst upp på templet. Senare betalade kyrkans fiender en man för att sätta eld på templet. Allting brann ned utom ytterväggarna, som var gjorda av sten. Två år senare blåste en tromb omkull tre av dessa väggar, och den fjärde väggen revs senare ned.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför befallde Herren de heliga att bygga templet i Nauvoo? (L&F 124:27-29, 40.) Vilka förordningar utfördes i templet i Nauvoo? (Dop för de döda, begåvningar och beseglingar för både levande och döda.) Var utförs dessa förordningar i dag? Varför är de viktiga? (L&F 124:55.)
- Varför är tempel viktiga i vår himmelske Faders verk? Varför är tempel viktiga för oss?
- Vem gav Joseph Smith planerna för templet? (L&F 124:42.) Vilka slags material ville Herren att de skulle använda till att bygga templet av? (L&F 124:26-27.)

Varför tror ni att kyrkan bygger tempel av det finaste material som finns att få?
Varför kallas templet Herrens hus?

- Varför tilläts en gång tempelförordningar på andra platser än i templet? (L&F 124:29-30.) Varför utfördes tempelförordningar i templet i Nauvoo innan hela templet var färdigt? (L&F 124:33, 36; förklara att "tillflyktsorter" syftar på tempel. Påminn också barnen om att de heliga måste skynda sig för att få sina begåvningar innan de tvingades att lämna Nauvoo.)
- Varför var de heliga angelägna om att få sina begåvningar, tror ni? Förklara att begåvningen gav dem andlig kunskap och styrka (se L&F 109:22-23) som hjälpte dem att uthärda de svårigheter de mötte på vägen västerut och då de bosatte sig i det område som nu heter Utah.
- Vad hände till slut med templet i Nauvoo? Hur vet vi att Herrens ande lämnade templet då pöbeln lade beslag på det? (L&F 97:17.)
- Varför är det viktigt att vi lever så att vi är värdiga att inträda i templet? (L&F 97:15-17; 105:12, 18; 124:46.) Hur hjälper det oss att leva ett lyckligare liv? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.) Vad måste vi göra för att vara värdiga att inträda i templet? Hur kan vi hålla oss borta från synder som skulle göra oss ovärdiga att besöka templet? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.) Vad kan vi göra om vi begår synder som gör oss ovärdiga att besöka templet?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av Howard W Hunter, kyrkans fjortonde president:

"Det skulle behaga Herren om alla vuxna medlemmar vore värdiga — och hade — en giltig tempelrekommendation. De saker som vi måste göra och inte får göra för att vara värdiga en tempelrekommendation är samma saker som garanterar att vi blir lyckliga både som individer och familjer" ("Dyrbara och mycket stora löften", *Nordstjärnan*, jan 1995, s 7).

Diskutera med barnen hur varje sak på följande lista hjälper oss att vara lyckliga och mottagliga för Herrens ande och värdiga att ha en tempelrekommendation (då vi exempelvis är snälla och vänliga mot familjens medlemmar får vi mer kärlek i familjen; lydnad till visdomsordet hjälper oss att vara friska och starka):

- Tro på vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden.
- Få ett vittnesbörd om att kyrkan är sann.
- Följa profeten.
- Tänka rena tankar.
- Läs skrifterna.
- Gå i Primär och på sakramentsmötet.
- Stödja kyrkans ledare.
- Klä sig anständigt.
- Vara ärlig.

- Lyda visdomsordet.
  - Betala full tionde.
  - Omvända sig från sina synder.
  - Be.
  - Välja kamrater som vill göra det som är rätt.
  - Hedra sina föräldrar och vara snäll och vänlig mot familjens medlemmar.
  - Tjäna andra.
2. Fyll en kartong med föremål, bilder och textremsor som ger ledtrådar om saker vi måste göra för att vara värdiga att inträda i templet (se listan under särskilda aktiviteter, nr 1). Till exempel kan en bild av den levande profeten vara en ledtråd till att följa profeten, eller ett mynt vara en ledtråd till att betala tionde. Låt barnen välja en sak, bild eller textremsa var från kartongen och förklara dess samband med värdighet att besöka templet.
  3. Hjälpt barnen att repetera eller memorera trettonde trosartikeln, och tala med dem om dess samband med värdighet att besöka templet. Förklara att "kyska" och "dygdiga" betyder anständiga, moraliskt (sexuellt) rena samt rena i tanke och handling. Tala med barnen om vad de kan göra för att vara dygdiga och kyska då de väljer kläder, underhållning, språk och vänner.
  4. Be, efter godkännande av din president för Primär, en medlem i biskopsrådet att i fem minuter tala med barnen om vikten av att leva så att man är värdig att besöka templet.
  5. Sjung eller läs texten till "Jag längtar så till templet" (*Barnens sångbok*, s 99) eller "Ett tempel som boning" (*Barnens sångbok*, s 73).

Avslutning

Vittnesbörd	Få barnen att förstå att templet är en vacker, helig plats där viktiga förordningar utförs för att bereda oss för att leva tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus igen. Det bevaras heligt genom att bara de som är värdiga får inträda i det. Uppmana barnen att leva värdigt nu så att de är beredda att inträda i templet när de är tillräckligt gamla för att delta i heliga tempelförordningar.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 124:26-29, 40-45 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål Att stärka barnens önskan att förstå och memorera Trosartiklarna.

Förberedelse

1. Studera under bön Trosartiklarna, som finns i slutet av Den kostbara pärlan, och den historiska skildringen i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Den kostbara pärlan till varje barn.
  - b. Planscher med Trosartiklarna från möteshusets bibliotek (65001-65013 180 eller 65014 180, som innehåller alla tretton trosartiklarna).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

- Vad lär ni er i matematik just nu?

När barnen har svarat skriver du följande algebraiska tal på skrivtavlan:

$$a^2 + b^2 = 25$$

- Varför kan det vara svårt för er att lösa detta tal?
- Vad måste ni först lära er innan ni kan lösa ekvationer?

Säg att barnen först måste lära sig grundläggande matematiska principer innan de kan lösa ekvationer. På samma sätt måste vi först lära oss evangeliets grundprinciper för att kunna lära oss och förstå evangeliet.

Berätta att profeten Joseph Smith skrev ned tretton påståenden som kortfattat sammanfattar några av de grundläggande principerna och trossatserna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Kyrkans medlemmar och andra som lär sig om kyrkan kan studera dessa påståenden för att lättare förstå och komma ihåg kyrkans grundläggande trossatser.

- Vad kallas dessa påståenden? (Trosartiklarna.)

Alternativ
samlande aktivitet

Skriv följande bokstäver på skrivtavlan:

E T T F F S S Å N T E T

- Vilken bokstav kommer sedan?

När barnen har gett några förslag, förklarar du att varje bokstav är första bokstaven i ordet "ett", "två", "tre" och så vidare till och med "tolv". Nästa bokstav ska vara *T* för "tretton".

Berätta att profeten Joseph Smith skrev ned tretton påståenden som kortfattat sammanfattar några av de grundläggande principerna och trossatserna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Kyrkans medlemmar och andra som lär sig om kyrkan kan studera dessa påståenden för att lättare förstå och komma ihåg kyrkans grundläggande trossatser.

- Vad kallas dessa påståenden? (Trosartiklarna.)

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om då Joseph Smith skrev Wentworth-brevet, som innefattar Trosartiklarna och som beskrivs i följande historiska skildring. Sätt sedan upp planscherna med Trosartiklarna och tala med barnen om några av de nutida lärdomar som tas upp i dessa.

År 1842 skrev en man som hette George Barstow staten New Hampshires historia, och han ville ha med ett kapitel om kyrkans medlemmar som bodde i New Hampshire. Mr Barstow visste inte mycket om kyrkan och ville veta vad de sista dagars heliga trodde på. Eftersom kyrkan hade sitt säte i Nauvoo i Illinois, kontaktade Mr Barstow sin vän John Wentworth, som var redaktör på en tidning i Chicago i Illinois.

Mr Wentworth frågade Joseph Smith om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas tro och historia. Profeten svarade med ett brev som har blivit känt som Wentworth-brevet. I detta berättade han för Mr Wentworth om den första synen och om hur han fick och översatte guldplåtarna, och han beskrev också kyrkans organisation och de heligas förföljelse och historia. I slutet av detta viktiga brev tog profeten med några av kyrkans grundläggande trossatser. Denna översikt har blivit känd som Trosartiklarna.

Joseph Smith skrev Trosartiklarna för att hjälpa människor som inte är medlemmar i kyrkan att förstå hur Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga skiljer sig från andra kyrkor. Trosartiklarna innehåller inte alla kyrkans lärdomar och trossatser, men de förklarar några av våra viktigaste trossatser. De kan ge större tro, insikt och vittnesbörd om evangeliet, och de utgör också en bra grund för oss att berätta för andra om evangeliet.

Trosartiklarna publicerades aldrig i Barstows historia om New Hampshire eller i Wentworths tidning, men de publicerades av en kyrkans tidning år 1842. År 1880 räckte kyrkans medlemmar vid generalkonferensen i oktober upp handen i enhälligt bifall för att godta Trosartiklarna som helig skrift. De ingår nu som helig skrift i Den kostbara pärlan.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vad är Trosartiklarna? Varför skrev Joseph Smith dem?
- Varför är det viktigt att kyrkans medlemmar känner till Trosartiklarna? Hur hjälper de oss att förstå och leva efter evangeliet? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Varför är det bra att memorera Trosartiklarna? (Repetera gärna en eller flera av Trosartiklarna med barnen.)
- Hur kan det hjälpa oss att sprida evangeliet om vi kan Trosartiklarna? (Se särskilda aktiviteter, nr 4.) Har ni berättat om Trosartiklarna för någon som inte var medlem i kyrkan? Ge barnen tillfälle att berätta om erfarenheter de haft.

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv i förväg upp följande påståenden på separata papper:

1. Jag vet vilka gudomens medlemmar är.
2. Jag är ansvarig för det jag gör.
3. Jag kan förstå vår himmelske Faders plan för sina barn.
4. Jag kan återvända till min himmelske Fader genom att lyda evangeliets första principer och förordningar.
5. Jag vet att kyrkans ledare kallas av Gud genom prästadömet auktoritet.
6. Jag vet att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är samma kyrka som Jesus organiserade då han levde på jorden.
7. Jag kan få många gåvor och välsignelser genom den Helige Anden.
8. Jag vet att de heliga skrifterna är Guds ord.
9. Jag vet att uppenbarelse kommer från Gud.
10. Jag vet att Jesus Kristus ska komma tillbaka.
11. Jag är fri att dyrka Gud.
12. Jag måste lyda landets lagar.
13. Jag kan utveckla goda egenskaper som hjälper mig att leva efter evangeliet och bidrar till min lycka.

Skriv *Vägen till ett vittnesbörd* på ett stort papper eller på skrivtavlan. Under denna rubrik ritar du en gång med tretton stenar som leder fram till ett mål med rubriken *Vittnesbörd*. Säg till barnen att Trosartiklarna kan hjälpa oss att förstå evangeliet och stärka våra vittnesbörd.

Be något av barnen att stå upp och läsa från skrifterna eller ur minnet första trosartikeln och sedan läsa påstående 1 från de papper du gjort. Tala helt kort om innebörden av trosartikeln, och låt barnet sätta papperet bredvid den första stenen. Gör likadant med de andra trosartiklarna och motsvarande påståenden i ordning tills alla barnen fått medverka minst en gång och alla trosartiklarna och påståendena lästs upp. Tala med barnen om hur trosartiklarna kan stärka våra vittnesbörd.

2. Gör en kopia till varje barn av utdelningsbladet "Nyckelord till trosartiklarna", som finns i slutet av lektionen, eller skriv siffrorna 1 till och med 13 och motsvarande nyckelord på skrivtavlan. Tala med barnen om hur varje nyckelord eller nyckelfras kan hjälpa oss att minnas motsvarande trosartikel. Be barnen att föreslå andra sätt som de kan använda för att memorera trosartiklarna (se "Hjälp barnen att lära sig skriftställen utantill", s XI).
3. Spela "Bilda par" för att göra det lättare för barnen att komma ihåg vad varje trosartikel handlar om. Skriv siffrorna 1 till och med 13 på separata kort eller papper. Skriv sedan på separata kort eller papper nyckelorden eller nyckelfraserna på utdelningsbladet i slutet av lektionen. Blanda korten och lägg dem med framsidan nedåt i ett rutmönster på bordet eller golvet. Låt barnen

turas om att vända upp två kort för att försöka para ihop nyckelordet med rätt trosartikelnummer.

4. Återge med egna ord följande som berättades av president Thomas S Monson i första presidentskapet:

En man reste med buss tvärs igenom hela Förenta staterna till Kalifornien. När bussen stannade i Salt Lake City, steg en liten flicka på och satte sig bredvid mannen. De började prata med varandra, och han frågade henne om hon var mormon. När hon svarade "Jaa!", frågade han vad mormonerna trodde. Flickan citerade första trosartikeln och förklarade den för mannen. Sedan citerade hon och förklarade de övriga trosartiklarna. Mannen blev mycket imponerad av den lilla flickans kunskap, och när hon stigit av bussen, fortsatte han att tänka på det hon berättat för honom. När han kom till Kalifornien, ringde han den lokale missionspresidenten. Missionspresidenten sände missionärer till honom, som undervisade honom. Så småningom döptes hela hans familj, tack vare en liten primärflicka som förstod och delade med sig av trosartiklarna (se "Primary Days", *Ensign*, apr 1994, s 67-68).

5. Skaffa ett av de små korten med trosartiklarna (33240.180; kan fås via kyrkans distributionscenter). Skaffa gärna ett kort till varje barn i din klass, om det är möjligt). Visa detta kort för barnen. Efter godkännande från Primärs president kan du inbjuda en heltidsmissionär eller återvänd missionär som kan berätta om en erfarenhet han eller hon haft av att dela med sig av trosartiklarna.
6. Låt barnen sitta i en ring på golvet. Lägg en flaska (eller liknande föremål som kan snurra och peka på någon) mitt i ringen. Säg högt numret på en trosartikel och snurra flaskan. Den som flaskan sedan pekar på ska säga vad trosartikeln handlar om eller ett nyckelord från den. Om han eller hon inte kan det får den som sitter till höger göra det. Därefter får den som klarat uppgiften säga numret på en annan trosartikel och snurra flaskan. Fortsätt tills alla trosartiklar har använts minst en gång. (Om barnen har memorerat trosartiklarna, kan du låta dem citera hela trosartikeln i stället för att bara säga vad den handlar om.)

Alternativ metod: Dela upp ett stort papper i tretton delar, och skriv en siffra från 1 till 13 i varje del. Lägg papperet på golvet, och låt något av barnen kasta ett litet föremål, till exempel en knapp eller en liten sten, på papperet. Sedan får han eller hon berätta vad motsvarande trosartikel handlar om eller läsa upp den ur minnet. Fortsätt tills alla fått försöka minst en gång.

7. Hjälp barnen att memorera någon av trosartiklarna (ta gärna planscherna med trosartiklarna [65001-65014] till hjälp).

Avslutning

- Vittnesbörd Uttryck tacksamhet för att vi har Trosartiklarna som hjälper oss att förstå och minnas några av kyrkans grundläggande trossatser. Berätta om ett tillfälle då Trosartiklarna hjälpte dig eller hade särskilt stor betydelse för dig. Uppmuntra barnen att studera och memorera Trosartiklarna.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Trosartiklarna i Den kostbara pärlan hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Nyckelord till Trosartiklarna

1	2	3	4	5
GUDOMEN	ADAM	FÖRSONINGEN	FÖRSTA PRINCIPERNA	HÄNDER
				
6	7	8	9	10
ORGANISATION	GÅVOR	GUDS ORD	UPPENBARELSE	TIO STAMMARN
				
	11	12	13	
	DYRKA	LAGAR	PRISVÄRT	
				

Joseph och Hyrum Smith lider martyrdöden

Mål Att stärka varje barns vittnesbörd om profeten Joseph Smith.

- Förberedelse**
1. Studera under bön Läran och förbunden 135 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Tilläggläsning: Läran och förbunden 124:91, 94-96.
  3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  4. Gör följande små textremsor:

Bön	Skrifterna	Sanning
Den Helige Anden	Studera	Lydnad
Lärare	Profeter	Bära vittnesbörd

5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Tre lika stora skålar.
  - c. En knapp eller liten sten.
  - d. Karta över Missouri och närliggande områden, som finns i slutet av lektion 30.
  - e. Bild 5-1, Profeten Joseph Smith (Evangeliet i bild 401.180; 62002) eller bild 5-2, Joseph Smith (Evangeliet i bild 400.180; 62449); bild 5-38, Hyrum Smith; bild 5-39, Fängelset i Carthage; bild 5-40, Joseph och Hyrum lider martyrdöden.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Ställ de tre skålarna i rad eller grupp på golvet. Lägg tre små textremsor i varje skål. Låt barnen i tur och ordning få kasta knappen (eller stenen) i en av skålarna, ta en textremsa från skålen och tala om hur det som står där kan stärka deras vittnesbörd. Textremsorna kan användas flera gånger om det behövs.

Säg till barnen att en del av att ha ett vittnesbörd om evangeliet är att veta att Joseph Smith var en sann Guds profet. I den här lektionen ska ni tala om Joseph Smiths och hans bror Hyrums död.

Skildringar från skrifterna och historien Undervisa barnen om förföljelsen av Joseph och Hyrum Smith och om deras martyrdöd som beskrivs i följande historiska skildringar och Läran och förbunden 135. Visa bilderna och kartan vid rätt tillfällen.

De heliga i Nauvoo förföljs

Fram till år 1844 hade de heliga byggt upp Nauvoo till en stor och framgångsrik stad i Illinois, och fler medlemmar i kyrkan flyttade till Nauvoo varje dag. Många icke medlemmar i Illinois var rädda för den eventuella ekonomiska och politiska makten hos så många medlemmar i kyrkan. De började förfölja de heliga.

En del fiender till kyrkan trodde att om de gjorde sig av med Joseph Smith, skulle kyrkan falla sönder. Dessa män startade en tidning i vilken de spred många illvilliga lögnen om Joseph Smith, vilket fick en del medlemmar i kyrkan att bli arga. Joseph Smith, som då var borgmästare i Nauvoo, kallade stadsfullmäktige, som bestod av både medlemmar och icke medlemmar, till ett möte. Stadsfullmäktige förklarade tidningen "föregelseväckande" och beordrade sheriffen att förstöra tryckpressen som användes för att trycka tidningen.

Kyrkans fiender utnyttjade denna händelse för att rättfärdiga ytterligare förföljelse mot de heliga och profeten. Guvernören i Illinois, Thomas Ford, uppmanade Joseph Smith och de andra medlemmarna i stadsfullmäktige att komma till Carthage i Illinois, för att ställas inför rätta för att de förstört tryckpressen. Guvernören lovade att de skulle vara utom fara. Joseph skrev till guvernören och berättade att han trodde deras liv skulle vara i fara om de åkte till Carthage. Joseph trodde inte att en rättvis rättegång var möjlig, och han tvivlade på att guvernören skulle skydda dem som han lovat.

Joseph och Hyrum utgick från att kyrkans fiender bara var ute efter dem. Därför gömde de sig och planerade att flytta västerut med sina familjer. Men då ett uppbåd från Carthage kom till Nauvoo, hotade de att ta över staden om de inte hittade Joseph och Hyrum. Några av de heliga var rädda för uppbådet och sade att Joseph och Hyrum var fega som lämnade Nauvoo. När Joseph fick höra det blev han ledsen, och sade: "Om mitt liv inte har något värde för mina vänner, har det heller inget värde för mig." Joseph frågade Hyrum vad de skulle göra, och Hyrum svarade: "Vi återvänder och överlämnar oss, så får vi se hur det går" (*History of the Church*, 6:549).

Joseph visste att de skulle bli dödade om de återvände, men han sade till de andra ledarna i kyrkan: "Jag går som ett lamm till slaktbänken men jag är lugn som en sommarmorgon. Jag har ett oskyldigt sinne inför Gud och alla människor. Om de tar mitt liv skall jag dö oskyldig, och mitt blod skall ropa ur marken efter hämnd, och det skall sägas om mig 'han blev mördad kallblodigt'" (*History of the Church*, 6:555; se också L&F 135:4).

Joseph och Hyrum Smith mördas

Joseph och Hyrum gav sig av till Carthage och den 25 juni 1844 blev de falskeligen anklagade för uppvigling och förräderi (att motarbeta makthavarna). De och flera av deras vänner sattes i fängelset i Carthage, där pöbeln hotade och svor över dem. I fängelset bad bröderna och läste Mormons bok. Profeten bar vittnesbörd om evangeliets äkthet för männen som vaktade dem.

Dan Jones var en av de bröder som var med profeten i fängelset. På morgonen den 27 juni 1844 sade en av fängelsevakterna till honom:

"Vi har haft alldeles för mycket besvär med att få hit gamle Joe för att låta honom komma undan med livet i behåll, så det är bäst att du ger dig av före solnedgången om du inte vill dö med honom ... Du ska få se att jag kan profetera

bättre än gamle Joe, för varken han eller hans bror eller någon annan som stannar kvar med dem kommer att få se solen gå ned i dag" (*History of the Church*, 6:602).

Dan Jones berättade för guvernör Ford om detta hot, men guvernören svarade: "Ni är onödigt oroliga för era vänners säkerhet, min herre. Människorna är inte så grymma" (*History of the Church*, 6:603). Därefter lämnade guvernören Carthage och gav några av profetens värsta fiender befälet över fängelset. Den dagen beordrades de flesta av profetens vänner att lämna fängelset.

Bara fyra män stannade kvar i fängelset i Carthage: profeten Joseph Smith, hans bror Hyrum och John Taylor och Willard Richards, två av apostlarna. Dessa fyra män hade två revolverar som de hade fått av vänner som hälsat på dem. Äldste Taylor och äldste Richards hade också promenadkäpp.

Eftersom guvernören hade lämnat Carthage och gett befälet över fängelset till några medlemmar av pöbeln, visste de fyra männen att deras liv var i fara. Samma morgon hade Joseph skrivit ett brev till sin familj och sagt att han älskade dem och att han var oskyldig. I brevet uttalade han också en välsignelse över sin familj och sina vänner. På eftermiddagen sjöng John Taylor "En sorgbetyngd och fattig man" (*Psalmer*, nr 18). Denna vackra sång om Frälsaren tröstade männen mycket. Profeten bad äldste Taylor att sjunga den igen.

Omkring klockan fem på kvällen anföll en pöbel på cirka hundra män fängelset. Många av männen hade svärtat sina ansikten med lera och krut så att de inte skulle bli igenkända. Fängelsevakterna var vänner till pöbelanhängarna och gjorde inga allvarliga försök att stoppa anfallet. Några i pöbeln sköt mot fängelsets fönster, och andra sprang uppför trapporna för att skjuta in i rummet där kyrkans ledare var.

Bröderna försökte regla dörren och använda sina vapen för att köra bort pöbeln. Joseph Smith avfyrade en revolver och med sin tunga promenadkäpp försökte John Taylor slå ned pöbelns gevär som sköts in genom dörren, men det var för många i pöbeln för att bröderna skulle kunna försvara sig.

Hyrum Smith träffades i ansiktet av en kula som avfyrades genom dörren. Han föll till golvet och utropade: "Jag är dödens!" Då han föll träffades han av tre kulor till. Joseph utropade: "O, min käre bror Hyrum!" (*History of the Church*, 6:618.)

John Taylor rusade mot det öppna fönstret, i hopp om att kunna hoppa ut och sätta sig i säkerhet. En kula avfyrad inifrån fängelset träffade honom i benet och han höll på att ramla ut från fönstret, men en andra kula utifrån fängelset träffade hans klocka med sådan kraft att den kastade honom bakåt in i rummet, och räddade hans liv. Äldste Taylor träffades av tre kulor till då han kröp in under sängen.

Sedan Hyrum och John Taylor hade skjutits, rusade profeten till fönstret. Han träffades av två kulor som avfyrades från dörröppningen och en tredje kula som avfyrades från fängelsets utsida. Han utropade: "O Herre, min Gud!" och föll ut genom fönstret (*History of the Church*, 6:618).

Pöbeln inne i fängelset sprang ut för att se profetens kropp, och Willard Richards skyndade sig till fönstret. När äldste Richards hade sett profetens livlösa kropp, sprang han mot dörren. Han stannade då han hörde John Taylor ropa under sängen. Han visste att han inte skulle kunna bära ut äldste Taylor direkt, så han gömde honom under en gammal madrass och sade: "Om dina sår inte är livsfarliga vill jag att du ska överleva för att berätta vad som hänt" (*History of the Church*, 6:621). Äldste Richards väntade sig att bli skjuten då han lämnade fängelset, men innan pöbeln kunde förvissa sig om att de hade dödat alla fyra

männen, ropade någon felaktigt: "Mormonerna kommer!" och pöbeln flydde ut i skogen.

Äldste Richards hade inte sårats under anfallet. Detta under uppfyllde en profetia som Joseph Smith hade gjort ett år tidigare. Han hade sagt till äldste Richards att det skulle komma en tid då "kulorna ven runt honom som hagel, och han skulle få se sina vänner falla till höger och vänster", men själv skulle han vara oskadd (*History of the Church*, 6:619).

Profetens bror Samuel var på väg till Carthage för att hjälpa sina bröder. Han jagades av pöbeln, och då han kom fram fick han se att hans bröder hade blivit mördade. Han hjälpte till med att flytta sina bröders kroppar till ett vårdshus i Carthage. Trött och svag av resan till Carthage fick Samuel svår feber, och han dog månaden därpå.

Josephs och Hyrums kroppar fördes i vagnar tillbaka till Nauvoo och lades fram i Mansion House. Dagen därpå väntade tiotusen heliga i rad på att få gå förbi kistorna och visa profeten och hans bror sin aktning. De heliga sörjde förlusten av dem.

Lucy Mack Smith skrev följande om då hon fick se sina söner som lidit martyrdöden:

"Jag hade länge samlat krafter och förberett mig allt jag kunde och bett till Gud att stärka mig, men då jag kom in i rummet och såg mina mördade söner båda ligga utsträckta och hörde min familjs snyftningar och jämmer ... blev det för mycket. Jag sjönk ihop och ropade förtvivlat till Herren: 'Min Gud, min Gud, varför har du övergivit denna familj!' En röst svarade: 'Jag har tagit dem till mig, så att de skall få vila'" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 324).

Läran och förbunden 135 innehåller en skildring av martyrskapet skriven av äldste John Taylor, som sårades vid anfallet då Joseph och Hyrum dödades. Äldste Taylor sade att Joseph Smith "var stor i livet och stor i döden i Guds folks ögon, och liksom de flesta av Herrens smorda i forna dagar har han beseglat sin mission och sitt verk med sitt eget blod. Så har ock hans broder Hyrum. I livet voro de icke söndrade och i döden voro de ej åtskilda" (L&F 135:3).

Innan profeten Josephs far dött, hade han gett sonen en välsignelse och sagt till honom: "Du ska också få leva för att fullborda ditt verk ... Du ska leva för att framlägga planen för allt det arbete som Gud har givit dig att utföra" (se Smith, s 309-310). Joseph Smith fullbordade ståndaktigt sin mission och gjorde allt Gud befallde honom att göra.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Påminn barnen om vad Joseph Smith sade då han begav sig till Carthage (se L&F 135:4). Vad betyder det att ha "ett oskyldigt sinne inför Gud och alla människor"? Påpeka att vi ibland kallar det för ett rent samvete. Joseph och Hyrum hade ett rent samvete när de dog. Vad måste vi alla göra för att ha ett rent samvete?
- Vad är en martyr? (Någon som väljer att dö hellre än att förneka eller förkasta det han tror på.) Varför betraktas Joseph och Hyrum Smith som martyrer? (De valde att dö hellre än att förneka sina vittnesbörd om Jesus Kristus och hans evangelium.)

- Enligt deras sätt att leva, hur tror ni att Joseph och Hyrum kände sig när de mötte Jesus efter sin död? Hur skulle pöbeln känna sig om de fick möta Jesus? Hur skulle ni känna er om ni fick möta Jesus i dag?
- Varför tror ni att bröderna i fångelset i Carthage kände sig tröstade då John Taylor sjöng: "En sorgbetyngd och fattig man"? Vad mera gjorde bröderna som gav dem tröst? Vad skulle ge er tröst om ni var rädda?
- Vad kan vi lära oss om vilken slags människa Joseph Smith var av det faktum att han bar vittnesbörd för fängelsevakterna? Har ni någon gång varit rädda för att bära vittnesbörd för någon? Hur kan vi övervinna denna rädsla?
- Varför svärtade pöbeln sina ansikten, tror ni? Förklara att då människor gör det som är ont vill de ofta inte att andra ska se eller känna igen dem. Vilka beslut behöver vi fatta så att vi aldrig behöver skämmas för våra handlingar inför andra?
- Påminn barnen om att en del personer i pöbeln trodde att de genom att döda Joseph Smith skulle göra slut på kyrkan. Varför föll inte kyrkan då profeten hade dödats?
- Varför är det nödvändigt att ha ett vittnesbörd om att Joseph Smith var en Guds profet? Förklara att om vi inte tror att Joseph Smith var en profet, kan vi inte tro på att Mormons bok är sann eller att Jesu Kristi evangelium har återställts till jorden. Hur kan vi få ett vittnesbörd om Joseph Smith? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv följande ord på separata papper, ett ord på varje: *profet, fångelse, oskyldig, vittnesbörd, sång, pöbel, promenadkäpp, klocka, martyr, samvete*. Låt barnen välja var sitt papper och ge ledtrådar till de andra barnen som får gissa vilket ord det är. Till exempel kan det barn som valt ordet *oskyldig* säga: "Någon som inte är skyldig är _____" eller "Om man anklagas för något man inte har gjort är man _____." När barnen har fått gissa på ett ord, ber du dem tala om vad de har lärt sig om ordets samband med profeten Joseph Smiths och hans bror Hyrums liv och martyrskap.
2. Be, efter godkännande från Primärs president, en man att föreställa äldste John Taylor och med hjälp av texten i Läran och förbunden 135 och de historiska skildringarna i lektionen berätta om martyrskapet. Be honom minst en vecka i förväg.
3. Gör var sin kopia åt barnen av följande påståenden eller skriv upp dem på skrivtavlan. Låt barnen fylla i tomrummen med orden från nedanstående lista.
  1. Det första steget mot att få ett vittnesbörd är att _____ ha ett.
  2. Vi måste _____ vår himmelske Fader i bön att hjälpa oss få ett vittnesbörd.
  3. Vi måste ha en tillräckligt stark önskan att få ett vittnesbörd för att _____ oss för att få ett.
  4. Vi måste _____ skrifterna för att få större kunskap om sanningen.
  5. För att kunna behålla vårt vittnesbörd måste vi _____ buden.
  - a. be
  - b. vilja

- c. lyda
- d. anstränga
- e. studera

(Svar: 1-b, 2-a, 3-d, 4-e, 5-c.)

4. Be något av barnen att läsa första meningen i Läran och förbunden 135:3.

- Vad menade John Taylor med dessa ord? Vilka var några av Joseph Smiths stora insatser?

Be barnen att följa med i sina skrifter då du läser resten av Läran och förbunden 135:3. Allteftersom du läser, skriver du på tavlan upp de insatser av Joseph Smith som nämns i denna vers. Diskutera med barnen hur deras liv skulle vara annorlunda om Joseph Smith inte hade gjort allt detta.

5. Berätta för barnen om John Taylors erfarenheter efter det att han lämnat fängelset i Carthage:

John Taylor var för svårt skadad för att med en gång kunna återvända till Nauvoo. Efter några dagar bar man honom från hans säng på en bår, men de som bar honom gick så ryckigt att han fick fruktansvärda smärtor. Därför bäddade man ned honom i en släde, som drogs av en vagn över präriegräset. Äldste Taylors hustru åkte med honom och lade isvatten på hans sår. Släden gled mjukt över det höga gräset så att äldste Taylor inte kände större smärta. Då äldste Taylor närmade sig Nauvoo, kom många vänner och mötte honom. När de kom till blöta, låglänta platser på prärien, lyfte hans vänner upp släden och bar den över vattnet. Och när de passerade genom delar av staden där vägarna var leriga, rev de ned staketen och bar äldste Taylor över fälten istället — allt för att han inte skulle behöva lida i onödan. Fast äldste Taylor hade färdats nästan tre mil i släden och hade svåra smärtor, var han mycket glad över att få komma hem till Nauvoo (se B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 7:117-119; se också "Applying Ice Water to My Wounds", i Leon Hartshorn, sammanst, *Classic Stories from the Lives of Our Prophets* [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975], s 96-97).

6. Berätta för barnen att William W Phelps, som talade vid begravningstjänsten för Joseph och Hyrum, skrev en vacker dikt om profeten. Denna dikt blev senare en mycket omtyckt psalm i kyrkan: "Pris åt den man". Sjung eller läs texten till "Pris åt den man" (*Psalmer*, nr 16).

Avslutning

Vittnesbörd

Vitna om att Joseph Smith verkligen var en Guds profet, att han såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus och att genom honom Jesu Kristi sanna evangelium återställdes till jorden. Uppmana barnen att söka i skrifterna, be och hålla buden så att de stärker sina vittnesbörd om Jesus Kristus och Joseph Smith.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 135:1-4 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål

Att få barnen att förstå att den levande profeten är kallad av Gud.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 107:23, 33, 35; 112:21, 30-32; 124:127-128 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)

2. Tilläggsläsning: Läran och förbunden 124:108-110.

3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.

4. Skriv på särskilda papper upp ett antal yrken, till exempel:

Läkare

Lärare

Polis

Brandman

Biljettförsäljare

Skriv minst ett papper åt varje barn i klassen, och lägg dessa papper i en påse eller liknande. Skriv sedan på separata papper påståenden som beskriver den huvudsakliga auktoritet som varje yrkesman, som du skrev på de första lapparna, har. Lägg dessa papper i en annan påse eller liknande.

Auktoritet att skriva ut recept på medicin

Auktoritet att skriva ut betyg

Auktoritet att sätta fast brottslingar

Auktoritet att använda brandsläckningsredskap m m

Auktoritet att släppa in människor på bio, konserter eller fotbollsmatcher

5. Material:

a. Läran och förbunden till varje barn.

b. Bild 5-41, Uttåget ur Nauvoo, feb-maj 1846 (Evangeliet i bild 410.180; 62493) och en bild av den levande profeten (från möteshusets bibliotek eller en kyrkans tidskrift).

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Låt ett av barnen ta ett papper från påsen med yrken, och låt ett annat barn ta ett papper från påsen med olika slags auktoritet (utan att försöka para ihop auktoriteten med yrket). Låt varje barn läsa sitt papper. Tala med barnen om den situation som beskrivs, till exempel en lärare som ordinerar medicin eller en biljettförsäljare som skriver ut betyg. Låt barnen turas om tills alla papper är lästa. Låt dem sedan para ihop varje yrke med rätt auktoritet.

- Varför är det viktigt att en person har rätt auktoritet innan han utför vissa uppgifter?

Säg till barnen att ni i den här lektionen ska tala om hur de heliga visste vem som hade auktoriteten att leda kyrkan efter profeten Joseph Smiths död.

Skildringar från skrifterna och historien

Berätta för barnen om då Brigham Young blev ledare för kyrkan och ledde de heliga ut ur Nauvoo som beskrivs i följande historiska skildringar och de skriftställen som nämns under "Förberedelse". Visa bilden av uttåget ur Nauvoo vid rätt tillfälle.

Brigham Young blir ledare för kyrkan

Då Joseph Smith hade mördats, var de heliga i Nauvoo mycket ledsna och bekymrade. Profeten och patriarken (Hyrum Smith) var döda, och de flesta medlemmarna av de tolv apostlarnas kворum var ute på mission. Joseph Smith hade skrivit till apostlarna i juni 1844 och uppmanat dem att komma tillbaka till Nauvoo, men de hade inte fått dessa brev förrän efter profetens död. Alla apostlarna kom tillbaka till Nauvoo så snart de fick höra om profetens död. Stadsfullmäktige i Nauvoo uppmanade de heliga att "vara fridsamma, stillsamma samhällsmedborgare som gjorde rättfärdighetens gärningar" tills apostlarna återvände och gav dem ytterligare anvisningar (*History of the Church*, 7:152). William W Phelps, en medlem i stadsfullmäktige som också var en kyrkans förläggare och profetens skrivare, hjälpte till att bevara lugnet i staden.

Sidney Rigdon, som hade varit förste rådgivare till Joseph Smith i kyrkans första presidentskap, hade blivit missnöjd med kyrkan och hade mot Herrens vilja flyttat till Pennsylvania (se L&F 124:108-110). Men när han fick höra om profetens död, återvände han till Nauvoo. Han ansåg att eftersom han hade tillhört första presidentskapet, var det hans rättighet att bli näste ledare för kyrkan. Innan alla apostlarna hade kommit tillbaka till Nauvoo, lyckades Sidney övertyga en del personer om att han skulle leda kyrkan. När alla medlemmarna av de tolv apostlarnas kворum var tillbaka i Nauvoo, hade de ett möte med Sidney, som förklarade för dem varför han skulle bli kyrkans ledare. Brigham Young, som då var president för de tolv kворum, förklarade att han ville ta reda på vad Herren ville att de skulle göra. Han sade:

"Jag bryr mig inte om vem som leder kyrkan ... men en sak måste jag veta, och det är vad Gud säger om saken. Jag har nycklarna och medlen för att få veta Guds vilja om detta ...

Innan Joseph togs bort förlänade han på våra huvuden alla apostlaskapets nycklar och rättigheter vilka han själv hade, och ingen man eller grupp av män kan komma mellan Joseph och de tolv i den här världen eller i nästa" (*History of the Church*, 7:230).

Vid ett kyrkans möte den 8 augusti 1844 höll Sidney Rigdon ett tal på en och en halv timme om varför han borde vara kyrkans ledare. Brigham Young höll sedan ett kort tal, och medan han talade hände ett under. Plötsligt såg han ut som och lät som Joseph Smith. Zina Huntington berättade följande om det som hände: "President Young talade. Det var Joseph Smiths röst — inte Brigham Youngs. Själva hans person förvandlades ... Jag slöt ögonen. Jag kunde ha utropat: Jag vet att det där är Joseph Smiths röst! Ändå visste jag att han hade dött." George Q Cannon sade: "Det var Josephs egen röst ... för de församlade såg det ut som om det var Joseph själv som stod framför dem." Wilford Woodruff sade: "Om jag inte hade sett honom med egna ögon, hade ingen kunnat övertyga mig om att det inte var Joseph Smith som talade" (se *Church History in the Fulness of Times*, s 292).

Cornelius och Permelia Lott, som skötte Joseph Smiths gård alldeles utanför Nauvoo och som ofta hade träffat profeten, var med sina barn på detta möte. När Brigham Young ställde sig upp för att tala, trodde elvaåriga Alzina Lott att det var Joseph Smith. Hon vände sig till sin mor, Permelia, och sade: "Mamma, jag trodde profeten var död." Hennes mamma svarade: "Det är han, Alzina. På det här sättet har vår himmelske Fader talat om för oss vem som ska bli vår näste ledare och profet" (se *Descendants of Cornelius Peter Lott*, s 10-11).

På eftermiddagen samma dag hade kyrkans medlemmar ännu ett möte. Brigham Young sade vid detta möte: "Om medlemmarna vill ha president Rigdon som sin ledare får de det. Men jag säger er att de tolv kvorum har Guds rikets nycklar i hela världen" (*History of the Church*, 7:233). Dessa nycklar, eller rättigheterna att använda prästadömetts auktoritet, gavs till varje medlem av de tolv kvorum av Joseph Smith innan han dog. Kyrkans medlemmar röstade enhälligt för att stödja de tolv apostlarna som sina ledare.

Sidney Rigdon var inte villig att medge att de tolv apostlarna hade större auktoritet än han själv hade, så han fortsatte att försöka bli ledare för kyrkan tills han uteslöts i september 1844. Han bildade en egen kyrka, men den existerade bara några år.

Genom undret då Brigham Young förvandlades, lärde de heliga att sedan profeten dött innehades makten och auktoriteten att leda kyrkan av de tolv apostlarnas kvorum. Tre och ett halvt år senare avskildes Brigham Young, senioraposteln och presidenten för de tolv apostlarnas kvorum, som kyrkans nye president. I dag då profeten dör, leder de tolv apostlarnas kvorum kyrkan. Senioraposteln (den man som varit apostel längst) avskiljs då som kyrkans nye president.

De heliga gör sig redo att flytta västerut

År 1842 hade Joseph Smith sagt till de heliga: "Några av eder skola leva för att draga ditut och bistå med koloniseringen och byggandet av städer och se de heliga bli till ett mäktigt folk mitt i Klippiga bergen" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 219). De heliga började göra förberedelser för att flytta västerut våren 1844, och de tolv apostlarna fortsatte dessa förberedelser så snart de blivit understödda som kyrkans presiderande ledare. De planerade att de heliga skulle ge sig av i april 1846, vilket skulle ge dem tid att bygga klart templet i Nauvoo och få sina begåvningar och beseglingar innan de gav sig av. Men Brigham Young och åtta andra apostlar blev ogrundat anklagade för förfalskning. Och några heliga hörde ett falskt rykte om att federala trupper inte tänkte låta dem flytta västerut

utan istället döda dem. Dessa händelser gjorde att de heliga ville lämna Illinois så snart som möjligt.

De första grupperna lämnade Nauvoo i början av februari 1846, och apostlarna själva gav sig av i mitten av februari. Kyrkans ledare hade tänkt låta andra grupper ge sig av i slutet av vintern och på våren. Men många heliga ville inte vara kvar i Nauvoo då apostlarna hade gett sig av, så de gav sig av innan de skulle och innan de förberett sig ordentligt.

De medlemmar i kyrkan som inte följde med de första grupperna försökte sälja sina egendomar i Nauvoo så att de kunde köpa förnödenheter och flytta västerut. Människor i närliggande områden kom till Nauvoo för att köpa egendom till mycket låga priser. En kvinna blev erbjuden tio dollar [cirka 67 kronor] för sitt hus och tjugo tunnland mark. Hon tyckte priset var för lågt, men köparen visste att hon var ivrig att ge sig av, så han betalade inte mer. Många av de heliga bytte sin mark och sina möbler mot hästar, vagnar och boskap. De kunde åka så långt som sexton mil från Nauvoo för att hitta boskap att köpa.

Alla hus i Nauvoo användes som verkstäder för att bygga vagnar. Förnödenheterna för en familj på fem personer i första gruppen som skulle ge sig av bestod av en stabil vagn, två eller tre oxspann, knappt 500 kilo mjöl, en musköt eller bössa till varje man, drygt 10 kilo salt, knappt 10 kilo tvål och fyra, fem fiskekrokar och linor. I många familjer var man fler och behövde därför ännu mer förnödenheter.

Första delen av resan till Saltsjödalen var mycket svår för de första pionjärgrupperna. Det tog dem 131 dagar att färdas de närmare 50 milen tvärs igenom Iowa. Ett år senare tog det bara 111 dagar för en annan pionjärgrupp att färdas de närmare 170 milen hela vägen från Iowa till stora Saltsjödalen.

Slaget vid Nauvoo och undret med vaktlarna

En del medlemmar i kyrkan stannade i Nauvoo hela sommaren. Några av dem ville skörda och försöka sälja sina egendomar. Andra var immigranter som nyligen kommit österifrån, och de var för sena för att kunna förena sig med de första pionjärkompanierna. De flesta av dessa immigranter hade använt alla sina pengar till att ta sig till Nauvoo.

I september 1846 började cirka åtta hundra mormonfientliga män att anfalla dem som var kvar i Nauvoo med sex kanoner. Efter några dagars strider tvingade antimormonerna de heliga att lämna Nauvoo. Fem män och deras familjer fick tillåtelse att stanna för att försöka sälja kyrkans medlemmars egendomar. Resten gav sig av med en gång utan några extra kläder eller andra förnödenheter. De flesta av dem tog sig över Mississippifloden och bildade lägergrupperingar på Iowa-sidan. En del var för sjuka för att resa, och många var för fattiga för att kunna köpa de förnödenheter som behövdes för att fortsätta. De flesta hade bara filter eller grenar som skydd och bara majs att äta.

En dag hände ett under. Tusentals små fåglar som kallades vaktlar flög in i lägren. Det var vaktlar överallt. Trots att medlemmarna i lägren var svaga av hunger och sjukdom, kunde de lätt fånga många vaktlar. De var mycket goda, och de gav de svältande heliga välbehövlig föda.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

När Brigham Young fick höra om de heliga i dessa läger, sände han medlemmar med vagnar och förnödenheter att föra dem som var i dessa läger till andra läger över hela Iowa, där de flesta av de andra heliga stannade under vintern.

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vilka hade prästadömets nycklar och auktoriteten att leda kyrkan efter Joseph Smiths död? (L&F 112:30-32; 124:128.) Vem har i dag nycklarna då kyrkans president har dött? Vem blir kyrkans nye president då den levande profeten dör? (Seniormedlemmen av de tolv apostlarnas kворum.) Varför kan inte en man utse sig själv till ledare för kyrkan, som Sidney Rigdon ville göra?
- Hur lät Herren invånarna i Nauvoo veta vem som skulle leda kyrkan sedan Joseph Smith lidit martyrdöden? Visa bilden av den levande profeten. Hur kan man veta i dag att den levande profeten har utsetts av Herren? Hur känns det att veta att Herren vet vem som ska bli näste profet?
- Vilka uppgifter har apostlarna? (L&F 107:23, 33, 35; 112:21; 124:128.) Hur utför apostlarna i dag dessa uppgifter?
- Varför måste de heliga lämna Nauvoo? Vad tog de med sig när de gav sig av västerut? Vad skulle ni vilja ta med er om ni gav er ut på en liknande resa i dag? Påminn barnen om att många heliga tvingades sälja sina egendomar mycket billigt eller helt enkelt bara lämna dem. De kunde inte ta med sig mycket när de lämnade Nauvoo. Vad tror ni de heliga tyckte om att göra dessa uppoffringar för att resa västerut? Vad skulle ni vara villiga att offra för evangeliet och kyrkan?
- Hur hjälpte vaktlarna de heliga som hade slagit läger vid floden? Varför var vaktlarna så lätta att fånga? Hur har vår himmelske Fader hjälpt er när ni behövde hjälp?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Ta med dig bilder av det nuvarande första presidentskapet och de tolv apostlarna (från en kyrkans tidskrift eller möteshusets bibliotek). Namnge varje person och berätta ett par saker om honom, till exempel varifrån han kommer, hur många barn han har eller vilket yrke han hade innan han blev apostel.

Peka ut senioraposteln (den man som efter kyrkans president varit apostel längst). Berätta att han är president för de tolv apostlarnas kворum i dag. Presidenten för de tolv apostlarnas kворum blir näste president för kyrkan då den nuvarande profeten dör. Nämn något som denne apostel sade i sitt senaste konferenstal, och hjälp dem komma på sätt att tillämpa detta i sitt liv. (Observera att senioraposteln kan vara en rådgivare i första presidentskapet. I så fall är han ändå president för de tolv apostlarnas kворum, fast en annan apostel verkar som tillförordnad president för kворumet.)

2. Ge alla barnen papper och penna. Låt dem skriva ned saker som de skulle vilja ta med sig om de måste lämna sina hem och resa långt i en vagn eller handkärra. Låt dem läsa upp vad de skrivit och tala om detta.

Visa barnen vagnarnas eller handkärornas dimensioner (cirka 147 cm långa och 114 cm breda). Markera gärna detta på golvet med tejp eller snöre. Be barnen att titta på sina listor igen och beräkna hur många av sakerna som skulle få plats och hur många saker som måste lämnas kvar.

Be barnen att läsa upp och diskutera sina listor med familjen.

3. Låt barnen sitta i en ring och spela följande minneslek:

Ett barn säger: "Jag ska åka till Klippiga bergen och jag ska ta med mig _____", och fyller i namnet på en sak som han eller hon valt. Nästa barn säger samma mening men måste upprepa vad alla barn före har sagt innan han eller hon nämner sitt eget val.

4. Hjälp barnen att repetera eller memorera femte trosartikeln.

5. Sjung eller läs texten till "Pris åt den man" (*Psalmer*, nr 16) eller "Tack, Gud, att profeter du sänder" (*Psalmer*, nr 10).

Avslutning

Vittnesbörd

Bär vittnesbörd om att Brigham Young utsågs av Herren till att leda kyrkan efter Joseph Smiths död och att den levande profeten är utsedd av Herren till att leda kyrkan i dag. Uttryck tacksamhet över att Frälsaren organiserat sin kyrka så att alltid rätt man blir näste profet. Berätta hur tacksam du är för de tolv apostlarna och deras uppgift som särskilda vittnen om Jesus Kristus. Berätta gärna om ett speciellt tillfälle då du hört en apostel tala, personligen eller vid en konferensutsändning.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 112:30-32 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål

Att få barnen att förstå att stora ting kan ske då människor samarbetar och tjänar varandra.

Förberedelse

1. Studera under bön Mosiah 2:17, Läran och förbunden 136:1-11 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Skriv upp följande skriftställe hänvisningar på separata kort eller papper (skriv hälften så många kort som det är barn i klassen):

Mosiah 2:18

Mosiah 2:21

Alma 30:8

Moroni 6:3

L&F 4:2

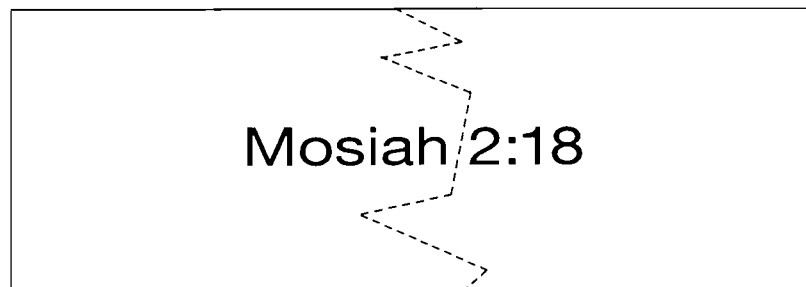
L&F 4:3

L&F 42:29

L&F 76:5

L&F 100:16

Klipp sedan korten mitt itu så att boken respektive kapitlet och versen är på olika delar (se bilden). Klipp isär korten med en krokig linje så att de två delarna kan sättas ihop som pusselbitar.

4. Material:

- a. Läran och förbunden och Mormons bok till varje barn.
- b. Karta över de heligas västra färdväg, som finns i slutet av lektionen.
- c. Bild 5-42, Winter Quarters.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Dela ut de uppklippta korten till barnen så att de får minst ett kort var. Be dem att slå upp skriftstället på sitt kort.

- Varför kan ni inte hitta skriftstället på ert kort?

Förklara för barnen att de måste samarbeta och hjälpa varandra för att kunna hitta skriftställena. Låt dem sätta ihop bitarna, och låt sedan varje par barn slå upp skriftstället på sina kort. Låt ett barn från varje par högt läsa skriftstället de slagit upp. Be barnen att observera ett ord som förekommer i vart och ett av dessa skriftställena.

- Vilket ord är det som förekommer i någon form i samtliga skriftställena?

Skriv ordet *TJÄNA* på skrivtavlan.

- Vem ska vi tjäna?
- Hur tjänar vi Gud?

Be något av barnen att högt läsa Mosiah 2:17. Diskutera innebörden av denna vers med barnen.

Berätta för barnen att ni i dag ska tala om hur de heliga som drevs ut från Nauvoo tjänade Gud genom att hjälpa och tjäna varandra.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om de heligas färd till och erfarenheter i Winter Quarters, som beskrivs i följande historiska skildringar och Läran och förbunden 136:1-11. Visa kartan och bilden på Winter Quarters vid rätt tillfälle.

Påminn barnen om att de heliga, sedan de arbetat hårt med att bygga klart templet i Nauvoo och göra Nauvoo till en framgångsrik stad, drevs ut från Nauvoo. Ännu en gång måste de lämna sina hem för att undkomma sina fiender.

Israels trupp tar sig tvärs igenom hela Iowa

I april 1846 hade huvudstyrkan av de heliga, som kallade sig Israels trupp, bara kommit halvvägs igenom Iowa. En del medlemmar i denna grupp hade planerat att ta sig hela vägen till Klippiga bergen den sommaren, men de var inte säkra på att det var möjligt. Vädret hade varit dåligt, de hade ont om mat och andra förnödenheter, och många heliga var fortfarande kvar nära Nauvoo. Kyrkans ledare beslutade att upprätta tillfälliga läger och så gröda längs vägen mot Västern. Dessa läger gav Israels trupp någonstans att stanna och där fanns också mat och husrum för de heliga som skulle komma efter dem. Två av de första läger som upprättades var Garden Grove och Mount Pisgah i Iowa.

Ungefär samtidigt som kyrkans medlemmar upprättade Garden Grove och Mount Pisgah, förklarade Förenta staterna Mexico krig. Förenta staternas regering uppmanade kyrkans ledare att ordna en armé som kunde hjälpa till i kriget. Det var svårt för de heliga att göra, men de gick med på det. De ville ha goda relationer till makthavarna, och pengarna som männen i armén tjänade kunde

användas till det som behövdes för färden västerut. Fem hundra män lämnade sina familjer för att dra ut i strid i Kalifornien. Brigham Young lovade dessa män, kända som mormonbataljonen, att deras familjer skulle tas om hand medan de var borta. Han lovade dem också att om de var rättfärdiga och lydiga, skulle de inte behöva slåss i detta krig.

När mormonbataljonen gav sig av, hjälptes andra medlemmar i kyrkan åt att ta hand om deras familjer. En dag kom en kvinna till Charles C Rich, en av kyrkans ledare i Mount Pisgah, och berättade gråtande att hennes man var borta med mormonbataljonen och att hon och hennes barn inte hade något att äta. Broder Rich bad sin hustru att ge kvinnan lite mjöl. Syster Rich förklarade att de hade ytterst lite mjöl i huset och att de inte kunde köpa mer mjöl, men broder Rich sade till hustrun: "Låt henne få allt mjöl vi har, och lita på att Herren tar hand om oss." Syster Rich gjorde som hennes man sade, fast hon undrade vad hennes egen familj skulle äta. Senare på dagen stannade några vagnar till framför familjens Richs hem. En man gav broder Rich femtio dollar, och sade att Anden hade talat om för honom att familjen var utan pengar. Broder Rich gav pengarna till sin hustru med orden: "Nu ser du att Herren har berett en utväg för oss att skaffa mjöl." Mannen berättade också för broder och syster Rich att en vagn full med mjöl var på väg till Mount Pisgah, så de kunde köpa vad de behövde. Broder och syster Rich brast båda ut i gråt då de förstod hur Herren välsignade dem för att de gett av det lilla mjöl de hade. När vagnen med mjöl kom till Mount Pisgah, köpte broder Rich mjöl till sin familj och för att ge till de sjuka och fattiga där (se Sarah Pea Rich, "The Spirit Tells Me You Are Out of Money", s 145-146).

Tidigt i juni 1846 lämnade en liten grupp heliga, däribland några medlemmar av de tolv apostlarnas kворum, Mount Pisgah för att hitta en plats där de heliga kunde övervintra. Efter att ha diskuterat med indianerna som bodde på den mark de färdades över, bestämde sig gruppen för att hitta en plats på västsidan av Missourifloden. I september tog de sig över floden till det som i dag är Nebraska och såg ut ett högt beläget landområde med utsikt över floden. Det var ett stort område med mycket växtlighet för deras djur att äta av. De gav det namnet Winter Quarters och började genast planera samhället.

De heliga upprättar Winter Quarters

Många heliga flyttade till Winter Quarters, och i slutet av året fanns det sju hundra bostäder och närmare fyra tusen heliga i kolonin. En del av husen var byggda av timmer, medan andra var utgrävda ur bergsslutningarna. Hela kolonin var omgärdad av en palissad (en stor inhägnad) som skydd mot anfall från fientligt sinnade indianer.

Alla arbetade hårt för att bygga kolonin i Winter Quarters. Samtidigt som några av männen byggde bostäder, plöjde och sådde andra. Några tog hand om de stora boskapshjordarna och andra bärgade hö för vintern. Kvinnorna spann garn, stickade och sydde kläder och gjorde damasker av hjortskinn. Brigham Young instruerade några män att bygga en kvarn intill floden så att de kunde mala mjöl av vetet, och han lät andra göra korgar och tvättbräden till försäljning. Trots allt det ihärdiga arbetet, var det svårt för de heliga att bygga Winter Quarters. De måste lita till Herren och till varandra.

De heliga visste att enda sättet att klara sig var att arbeta tillsammans och hjälpa varandra. Orson Spencer och hans familj hade tillsammans med de andra heliga

drivits ut från Nauvoo. Familjen Spencer färdades mot Winter Quarters, men innan de kom dit kallades broder Spencer på mission till England. Han ville inte lämna sina sex barn. Ellen, det äldsta barnet, var fjorton, Aurelia var tolv, Catharine var tio, Howard var åtta, George var sex och Lucy var fyra. Deras mor hade dött i en sjukdom alldeles utanför Nauvoo, och det fanns ingen som kunde ta hand om dem. Broder Spencer tackade dock ja till missionskallelsen. Han tog med sig barnen till Winter Quarters och byggde ett hus åt dem, och sedan bad han sina grannar att ta hand om dem, vilket de villigt gjorde. De äldre barnen i familjen Spencer tog hand om de yngre, och de lärde sig alla att hjälpa varandra. Den vintern sysselsatte sig barnen Spencer med att gå i skolan, hålla huset rent, sy klänningar och tillbringa tid hos grannbarnen med att öva rättstavning, gissa gåtor, berätta historier och leka och spela.

För att hjälpa de heliga att bättre ta hand om varandra, delades Winter Quarters upp i tjugotvå församlingar. Ledaren för varje församling fick i uppgift att sörja för församlingsmedlemmarnas andliga och fysiska behov. De höll söndagsmöten för att stärka församlingsmedlemmarnas tro och upprättade skolor för barnen. Lektionerna hölls i hemmen eller utomhus om vädret var bra.

Sjukdom var ett stort problem i Winter Quarters. Mycken sjukdom orsakades av malariamyggorna från träskan kring floden och av brist på ordentligt näring genom färsk frukt och färska grönsaker. Mer än sex hundra människor dog och begravdes i Winter Quarters den hösten och vintern. De flesta i Winter Quarters blev sjuka, och de få som inte blev det ägnade all sin tid åt att ta hand om andra. Vilate Kimball, hustru till aposteln Heber C Kimball, gick omkring i kolonin och delade ut mat och tog hand om de sjuka. Hon var så upptagen med att hjälpa andra att hon sällan tog sig tid att äta eller ta hand om sig själv. Många botades genom fasta och bön och andras villighet att tjäna och ta hand om dem.

De heliga i Winter Quarters hjälpte också människor som inte var medlemmar i kyrkan. I december 1846 hade en indianhövding som hette Big Head slagit läger nära Winter Quarters med några familjemedlemmar och vänner. En natt anfölls de av en annan indianstam, och Big Head och några i hans grupp sårades svårt. Invånarna i Winter Quarters tog hem dem till sig och vårdade dem tills andra i deras stam kom och hämtade dem.

Trots alla sina besvärligheter, arbetade inte bara de heliga tillsammans utan de lekte också tillsammans, ordnade danser, släktträffar och samkväm. Man skrattade och musicerade mycket i Winter Quarters.

De heliga gör sig redo att lämna Winter Quarters

I januari 1847 fick Brigham Young en uppenbarelse (L&F 136) om Israels trupp och deras förberedelser för att fortsätta västerut. Medan de var i Winter Quarters, skulle de organisera sig i kompanier och ordna allt de behövde för sin färd över prärien och bergen. De skulle också fortsätta bygga bostäder och så gröda åt de heliga som skulle stanna i Winter Quarters till våren. Det första kompaniet, som kallades pionjärkompaniet, gav sig av från Winter Quarters mot Saltsjödalen i april 1847, under Brigham Youngs ledning. Andra kompanier gav sig av senare samma år och året därpå. I slutet av 1848 var Winter Quarters tomt.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför tror ni det var svårt för de heliga att sända mormonbataljonen till Kalifornien för att hjälpa till i kriget? Varför gick de med på det, tror ni? På vilket sätt var de heligas situation svårare efter det att de fem hundra gett sig av?
- Hur hjälpte familjen Rich andra? Påminn barnen om att Charles Rich sade till sin hustru att lita till Herren. Hur hjälpte Herren familjen Rich? Påpeka att Herren vanligtvis hjälper oss genom att sända andra människor som uppfyller våra behov. Varför är det viktigt att vi är medvetna om andras behov och är villiga att hjälpa till? Hur har ni hjälpt någon som behövde hjälp? Hur känns det att hjälpa andra?
- Hur hjälpte de heliga varandra när de byggde Winter Quarters? Vad skulle ha hänt om varje familj måste göra allting själv (bygga sitt hus själv, så och skörda sin egen gröda, väva och sy sina egna kläder)? (Se särskilda aktiviteter, nr 1.)
- Hur hjälpte grannarna familjen Spencer så att broder Spencer kunde gå på mission? Hur hjälpte barnen Spencer varandra? Hur kan ni hjälpa era grannar? Hur kan ni hjälpa er familj? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Varför tog de heliga i Winter Quarters sig tid att leka tillsammans när förhållandena var så svåra, tror ni? Hur tror ni det hjälpte dem att leka? Varför är det viktigt att vi arbetar tillsammans, dyrkar Gud tillsammans och leker tillsammans i familjen och församlingen (grenen)?
- Vad befallde Herren de heliga att göra medan de var i Winter Quarters? (Bereda sig för flytten västerut; L&F 136:1-2, 5.) Vad skulle de göra för att hjälpa andra? (L&F 136:8-9.) Vad lovade Herren de heliga om de förberedde sig och hjälpte varandra? (L&F 136:11.)
- Vilka läxor tror ni att de heliga lärde sig i Winter Quarters? Vad kan vi lära oss av deras erfarenheter?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Be barnen att låtsas vara pionjärer som just har kommit till Winter Quarters.

- Vad behöver ni göra för att kunna bygga Winter Quarters?

Skriv upp barnens svar på skrivtavlan (de behöver exempelvis bygga hus, plöja, så, sköta djuren, bärga hö, bygga en kvarn för att mala mjöl, spinna, göra kläder och bygga en palissad).

Ge barnen papper och penna. Säg att de har en minut på sig att rita allt som finns på skrivtavlan. De får börja när du säger "nu". Efter en minut säger du "stopp" och låter barnen visa hur mycket de ritat.

Be dem vända papperen upp och ner, och låt dem rita en sak var från listan på skrivtavlan. Anslå en minut till detta, och låt dem sedan visa vad de åstadkommit tillsammans.

- Hur påminde denna andra rituppgift om det sätt som Winter Quarters byggdes på?

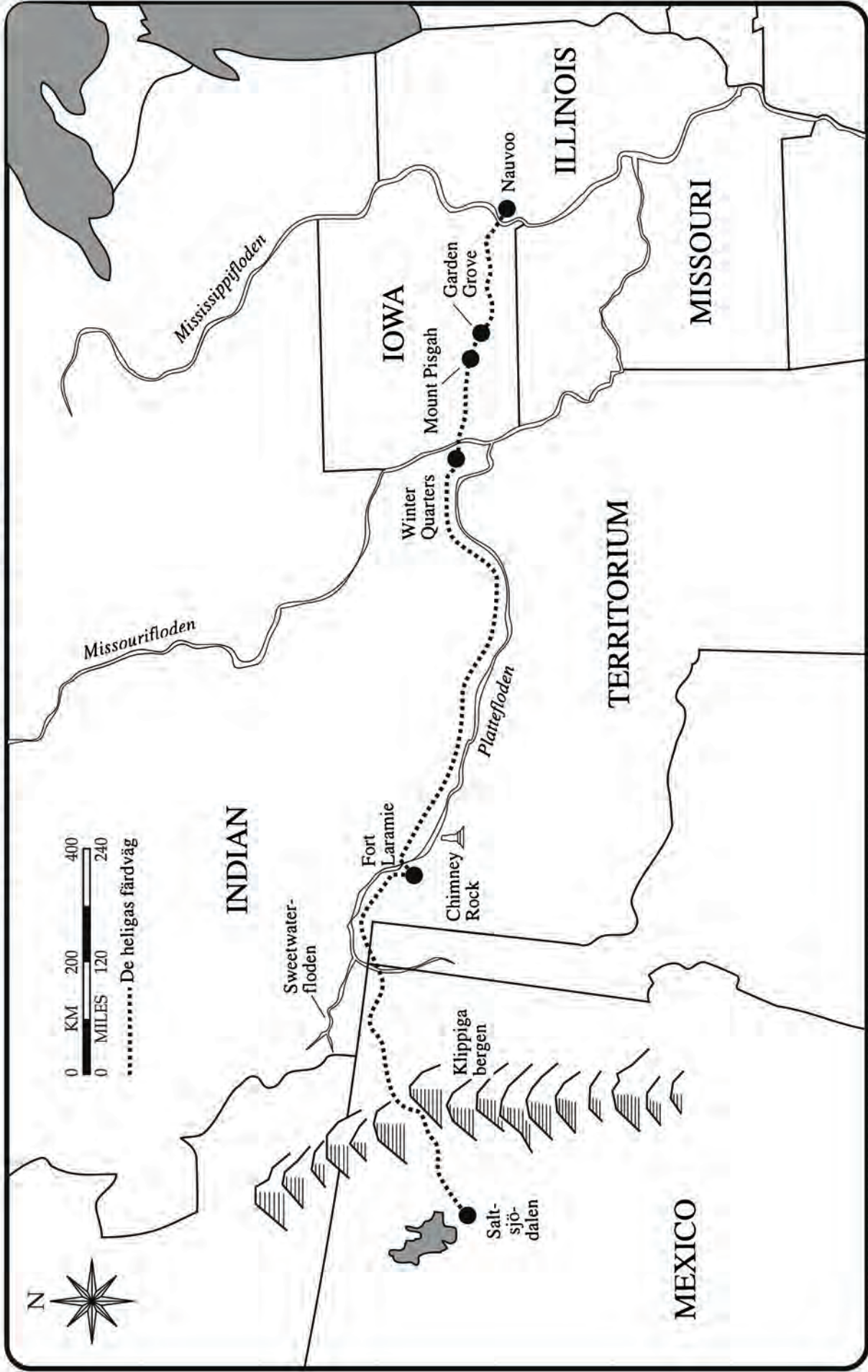
Betona att de åstadkom mycket mer genom att samarbeta.

- Vad skulle hända om ni ensamma måste göra allt för att ta hand om hemmet och familjen? Vad skulle hända om er mamma eller pappa ensamma måste göra allt? Varför är det viktigt att samarbeta och hjälpa varandra?
2. Fråga barnen:
- Hur känns det när någon hjälper er? Hur känns det att hjälpa någon annan?
- Be barnen att berätta om erfarenheter de haft av tjänande.
- Skriv *Nästa* och *Familjen* på skrivtavlan. Låt barnen föreslå saker de kan göra för att hjälpa sin nästa och sin familj, och skriv upp varje svar under respektive rubrik. Ge barnen papper och penna, och låt dem välja och skriva ned en eller flera saker från varje lista att göra under den kommande veckan.
3. Rådgör med Primärs president och din prästadömsledare om ett litet tjänandeprojekt som barnen tillsammans kan göra för någon i församlingen, grenen eller samhället. Hjälpt barnen planera och genomföra tjänandeprojektet.
4. Hjälpt barnen att memorera Mosiah 2:17. Påminn dem om att vår himmelske Fader blir glad då vi tjänar honom genom att tjäna andra.
5. Repetera trettonde trosartikeln med barnen. Påpeka att vi tjänar andra då vi visar dem barmhärtighet och gör gott mot dem.
6. Sjung eller läs texten till "Jag vill gärna likna Jesus" (*Barnens sångbok*, s 40) eller "Så rikt har du välsignat mig" (*Psalmer*, nr 149).

Avslutning

Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om att vi kan bli mer kristuslika och finna sann lycka genom att tjäna andra. Uttryck tacksamhet över det som andra gör för dig och över de möjligheter du har att tjäna din nästa. Uppmuntra barnen att söka vägar att hjälpa familj och vänner.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Mosiah 2:17 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

De heligas västra färdväg

Det första pionjärkompaniet tar sig över prärien

Lektion
40

Mål

Att uppmuntra barnen att känna tacksamhet över de första pionjärernas ansträngningar för att nå Saltsjödalens.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 136:1-18, 28-33 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Rita eller kopiera en täckt vagn på sexton papperslappar (se mönstret i slutet av lektionen). Numrera vagnarna från 1 till 16. Baktill på varje vagn skriver du motsvarande fråga eller påstående från de numrerade rubrikerna i de historiska skildringarna (skriv exempelvis *Vilka var med i det första pionjärkompaniet?* baktill på vagn nummer 1). Lägg vagnarna i nummerordning i rummet.
4. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Ögonbindel.
  - c. Karta över de heligas västra färdväg, som finns i slutet av lektion 39.
  - d. Bild 5-43, Pionjäroxxkärra; bild 5-44, Vägmataren; bild 5-45, På väg över Plattefloden; bild 5-46, Meddelanden på prärien.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Be om en frivillig som du får binda för ögonen på. Gör det och snurra honom eller henne flera varv. Han eller hon ska sedan hitta dörröppningen till klassrummet. Låt de andra barnen stå som hinder på vägen mot dörröppningen. När han eller hon gått på några hinder, för du honom eller henne tillbaka till utgångspunkten. Tala om att det finns ett bättre sätt att ta sig till dörren.

Låt de andra barnen ställa sig i två led, så att de bildar en korridor fram till dörröppningen. Få barnet att börja gå i "korridoren" mellan barnen. När barnet är framme vid dörren, tar du bort ögonbindeln och ber alla återvända till sina platser.

- Vilka svårigheter stötte (barnets namn) på då han (eller hon) försökte nå dörren första gången?
- Hur kunde vi hjälpa honom (eller henne) att hitta vägen till dörren?

Förklara att Herren visste att de heliga skulle möta många faror och hinder på vägen västerut mot Klippiga bergen. Ingen av de heliga hade någonsin varit i den delen av landet tidigare. Herren befalde Brigham Young att utse en grupp som skulle gå före som pionjärer och bereda vägen för de tusentals heliga som skulle

komma efter. Den första pionjärgruppen skulle märka ut färdvägen västerut och sedan återvända och visa de andra vägen till deras nya hem.

Förklara att en pionjär är någon som banar väg för andra som kommer efter. Ända tills järnvägen var klar 1869, kallades alla heliga som flyttade västerut för pionjärer.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa barnen om de anvisningar Herren gav Brigham Young beträffande hur de heliga skulle organisera sig för att flytta västerut, som beskrivs i Läran och förbunden 136:1-18, 28-30.

Undervisa sedan barnen om det första pionjärkompaniets färd till Saltsjödalen, som beskrivs i följande historiska skildringar. Visa bilderna och kartan vid rätt tillfällen.

Be barnen att låtsas att de färdas västerut över prärien med Brigham Young och det första pionjärkompaniet. Förklara att färden till Saltsjödalen tog nästan sexton veckor. De sexton täckta vagnarna representerar dessa sexton veckor. Be något av barnen att läsa frågan baktill på vagn nummer ett. Besvara sedan frågan med informationen i motsvarande historiska skildring. Låt gärna barnen försöka svara innan du ger dem den historiska informationen. Fortsätt i tur och ordning med de övriga vagnarna.

1. Vilka var med i det första pionjärkompaniet?

Det första pionjärkompaniet, som lämnade Winter Quarters i april 1847, leddes av Brigham Young. Gruppen bestod av 143 män, 3 kvinnor och 2 barn. Dessa pionjärer hade 73 vagnar och 93 hästar, 66 oxar, 52 mulor, 19 kor, 17 hundar och några höns. Oxarna drog de täckta vagnarna över prärien. Oxar är stora, starka nötkreatur, men de är mycket långsamma. Pionjärerna tog också med sig en båt och en kanon.

2. Vilka regler gällde i lägret?

Brigham Young gav pionjärerna följande regler i början av resan:

- a. Ett signalhorn ljuder klockan fem på morgonen. Alla ska stiga upp, be, äta frukost, ge djuren foder och vatten och vara klara att ge sig iväg klockan sju.
- b. Vagnarna ska hålla ihop under färden.
- c. Varje man måste stanna i sin vagn och ha sitt gevär bredvid sig.
- d. På kvällen ska vagnarna ställas i en ring. Signalhornet ljuder klockan halv nio. Alla ska be och gå till sängs senast klockan nio.

3. Vad gjorde pionjärerna varje dag?

De första pionjärerna skulle bereda vägen för de många heliga som skulle komma senare. De byggde vägar och de byggde broar med mera för att kunna ta sig över floder och åar. De gjorde också kartor över färdvägen och skrev ned information som skulle vara till hjälp för de pionjärkompanier som kom efter, till exempel information om bra lägerplatser och bra betesmarker. Pionjärernas tid upptogs också av att söka föda, laga vagnar och utrustning och ta hand om djuren.

4. Vad gjorde pionjärerna på kvällarna?

På kvällarna ställde pionjärerna vagnarna i en ring, med öppningen utåt. Hästarna och oxarna bands innanför. Några hade tagit med sig musikinstrument. Pionjärerna älskade att sjunga och dansa. William Clayton hade skrivit "Kom, kom Guds folk" (*Psalmer*, nr 19) under den svåra färden till Winter Quarters. Pionjärerna sjöng ofta denna psalm för att få mod att möta sina svårigheter. De tyckte också om att leka och spela, till exempel damspel, och att berätta roliga historier.

Ge barnen några gåtor liknande dem som pionjärerna kunde ha tyckt om:

Vad såg Brigham Young på höger hand då han lämnade Winter Quarters? (Fyra fingrar och en tumme!)

Vilka djur kan hoppa högre än ett hus? (Alla djur — hus kan inte hoppa!)

Vad används äggskal till? (Att hålla ihop ett ägg!)

5. Vilken väg färdades pionjärerna?

En bra färdväg genom Klippiga bergen fanns redan då pionjärerna flyttade västerut. Denna färdväg var känd som Oregonleden, och den användes av hundratals människor, exempelvis affärsmän, pälsjägare och forskningsresande. Oregonleden gick utefter södra sidan av Plattefloden. Eftersom man ville undvika bråk med andra som färdades västerut, byggde Brigham Young och de andra pionjärerna en ny led på norra sidan av Plattefloden. Den nya leden var lättare att ta sig fram på än Oregonleden, därför att den inte var så brant. Den kallades för mormonleden.

6. Då pionjärerna först lämnade Winter Quarters gick William Clayton bredvid sin vagn och räknade hela dagarna. En dag räknade han till 4 070. Vad räknade han?

Pionjärerna ville registrera hur mycket de färdades varje dag, så William Clayton knöt ett rött band på ett av vagnshjulen och räknade hur många varv bandet gick. Han kunde räkna ut hur långt vagnen hade åkt genom att multiplicera hjulets mått med antalet varv. Det var en mycket tröttande uppgift, så broder Clayton uppfann en apparat som räknade åt honom. Några andra män hjälpte honom att tillverka den. Denna apparat, som kallades vägmätare, var kopplad till ett vagnshjul. Då vagnshjulet roterade, roterade mindre hjul inuti apparaten och mätte sträckan som pionjärerna färdades varje dag (se särskilda aktiviteter, nr 1).

7. Vilka djur såg pionjärerna på prärien?

Då pionjärerna färdades över den gräsbevuxna prärien såg de många vilda djur, till exempel antiloper, hjortar och vargar. De såg också tusentals bisonoxar. Bisonoxarna åt gräs på prärien, och ofta fanns det inget kvar för pionjärens djur att äta. När det var ont om bete för deras oxar och hästar, kunde de inte färdas så långt den dagen. Pionjärerna dödade och åt några, men de var uppmanade att bara döda de djur som de behövde.

8. *Hur kom pionjärerna överens med indianerna de mötte?*

Pionjärerna var alltid beredda att försvara sig mot indiananfall. Ibland försökte indianer smyga sig in i lägret om natten och stjäla djur. Andra indianer krävde gåvor för rätten att korsa deras landområden. De flesta indianer var dock vänliga och hjälpsamma, och de heliga behandlade dem som vänner.

9. *Hur helgade de heliga sabbaten?*

Brigham Young uppmanade de heliga som färdades över prärien att vila och låta sina djur vila på sabbaten. Varken fiske, jakt eller arbete av något slag var tillåtet på söndagen. Pionjärerna höll sakramentsmöte, bad och studerade skrifterna. Ibland skrev de brev till familjemedlemmar som de hade lämnat kvar bakom sig.

10. *Vad markerade halva sträckan av pionjärens väg?*

Chimney Rock, nära den nuvarande gränsen mellan Nebraska och Wyoming, markerade halva sträckan av vägen mellan Winter Quarters och Saltsjödalen. De heliga kunde se denna stora klippformation som ser ut som en skorsten många kilometer innan de den 26 maj 1847 kom fram till den. De gjorde uppehåll vid det närliggande Fort Laramie för att laga sina vagnar och sin utrustning.

11. *Hur tog sig pionjärerna över Plattefloden?*

Då pionjärerna hade lämnat Fort Laramie, måste de ta sig över Plattefloden. De använde den läderbåt som de hade tagit med sig för att forsla över sina saker och förnödenheter, och de byggde lätta flottor med vilka de forslade vagnarna över floden. Det fanns andra som också ville ta sig över Plattefloden, så de betalade de heliga för att få över sina förnödenheter. De betalade med mjöl och fläsk. De heliga hade ont om förnödenheter, så denna mat var mycket välkommen. Wilford Woodruff sade: "Det var som ett under att se våra mjölsäckar fyllas på ... Herren har i sanning varit med oss på vår färd, och han har på ett förunderligt sätt välsignat och bevarat oss" (se Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, s 365).

12. *Hur lämnade pionjärerna meddelanden utefter leden?*

Pionjärerna skrev ned sträckan de färdades varje dag och lämnade ofta meddelanden till de pionjärer som kom efter. Ibland ristade de in dessa meddelanden i ett träd eller på en stolpe som stuckits i jorden. Andra gånger ristade de in meddelanden i bisonkallar som låg utefter leden. Dessa inristningar blev kända som "meddelanden på prärien". Brigham Young skrev en gång på en sådan skalle:

Pionjärerna

slog läger här

den 3 juni 1847

färdades 15 miles [24 km, ö a] i dag

Allt väl

Brigham Young.

(*Observera*: B H Roberts trodde att detta datum är felaktigt och att det borde vara den 23 juni. Se *A Comprehensive History of the Church*, 3:177-178.)

13. Vem var Jim Bridger, och vad sade han till de heliga om Saltsjödalen?

Då pionjärerna färdades längs Sweetwaterfloden mot Saltsjödalen, träffade de flera pälsjägare. En dag träffade de den mest kände pälsjägaren i västern, Jim Bridger. Bridger sade till Brigham Young att han inte trodde att det kunde växa något i Saltsjödalen, så han erbjöd sig att betala 1 000 dollar för den första skäppan majs pionjärerna kunde odla där.

Brigham Young hade hört att det var vackert i Kalifornien och Oregon och att jorden var bördig och lättodlad. Men han visste att tusentals människor, däribland fiender till kyrkan, redan höll på att flytta dit. De heliga behövde bosätta sig på en plats där de inte skulle bli förföljda igen. Brigham Young visste att vår himmelske Fader skulle hjälpa de heliga att göra Saltsjödalen till en vacker plats.

14. Vilken del av vägen var svårast?

Hästarna och oxarna hade svårt att ta sig fram då pionjärerna nådde Klippiga bergen. Bergssluttningarna var mycket branta och det var många åar och floder att ta sig över. Det var mycket kallt på nätterna och mycket varmt på dagarna. Denna del av vägen var svår för människorna också. Många av männen drabbades av bergsjuka. Kompaniet delades upp i tre grupper: en mindre grupp gick före och gjorde en väg för vagnarna, huvudgruppen kom därefter och sist kom de som var sjuka.

15. Vilka pionjärer kom först till Saltsjödalen?

Den 20 juli 1847 kom den lilla gruppen spejare till East Canyon, alldeles ovanför Saltsjödalen. Dagen därpå red Orson Pratt och Erastus Snow före vagnarna och blev de första pionjärerna som kom in i dalen. De första vagnarna nådde dalen två dagar senare. Pionjärerna samlades och invigde landet åt Herren. Därefter satte de igång att så. De gjorde en damm i en närbelägen å och bevattnade marken för att bereda den för sådd.

16. DETTA ÄR PLATSEN!

Brigham Young och resten av pionjärerna kom in i Saltsjödalen den 24 juli 1847. Brigham Young var mycket sjuk och åkte i Wilford Woodruffs vagn. Broder Woodruff vände vagnen så att president Young kunde se dalen. Herren hade i en syn visat president Young platsen där de heliga skulle bosätta sig, och efter att ha skådat ut över dalen en lång stund, sade han: "Det räcker. Detta är platsen. Kör vidare!" (Se B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 3:224.)

Pionjärerna var tacksamma över att Herren hade välsignat dem under deras färder till denna nya plats. Inte en enda hade dött under den svåra färden. Pionjärens hårda arbete och mod hade gjort det möjligt för tusentals andra heliga att komma till Saltsjödalen. Pionjärerna visste att de skulle uppfylla Joseph Smiths profetia och "bliva ett mäktigt folk mitt i Klippiga bergen" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 219).

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur skulle pionjärerna organisera sig när de färdades västerut? (L&F 136:2-3.) Varför organiserade de sig på det sättet, tror ni? Vad skulle varje kompani ta med sig? (L&F 136:5, 7.) Vad var syftet med det första kompaniet?
- Vad lovade pionjärerna att göra under färden? (L&F 136:2, 4.) Varför var det viktigt att de höll alla buden? Varför är det viktigt att vi håller alla buden?
- Vad befalldes pionjärerna att göra när de var glada? (L&F 136:28.) Varför är det viktigt att prisa Herren och vara tacksam? Vad skulle pionjärerna göra när de var sorgsna? (L&F 136:29.) Vad kan vi göra när vi är ledsna?
- Vilket var pionjärernas slutliga mål? Vilka hinder eller svårigheter mötte de på vägen västerut? Hur övervann de dessa svårigheter? Hur hjälpte Herren dem? Vad lärde sig pionjärerna av att möta dessa svårigheter och problem? (L&F 136:31-32.)
- Vilket är vårt viktigaste mål? (Att återigen få bo hos vår himmelske Fader och Jesus Kristus i det celestialet riket.) Vilka hinder möter vi då vi försöker nå detta mål? Skriv upp barnens förslag på skrivtavlan. Hur kan vi övervinna dessa hinder? Hur hjälper Herren oss?
- Vilka andra mål har ni? Vad måste ni göra för att nå era mål?
- Vad gjorde de första pionjärerna för att bana väg för andra som kom efter dem? Hur kan ni hjälpa andra att nå sina mål? Hur kan ni vara som pionjärer för yngre barn?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Gör ett stort hjul av kraftig papp eller kartong, och stick en penna eller pinne genom hjulets mitt. Be barnen låtsas att de är William Clayton och att detta är det vagnshjul som de ska gå bredvid.

Låt dem göra ett märke på hjulet så att de kan räkna varven. Låt dem sedan mäta hjulets omkrets med ett måttband. Skriv detta mått på tavlan. Låt ett eller två barn hålla pennan och rulla hjulet på väggen runt i rummet. Låt de andra barnen gå nära hjulet och räkna varven. (Om klassen är stor, kan du göra aktiviteten två gånger — med halva klassen åt gången.)

Multiplitera måttet på skrivtavlan med antalet varv så får du fram sträckan runt rummet. Be barnen låtsas att de räknar hjulvarven hela dagen, som William Clayton gjorde.

2. Gör en stor cirkel av kraftig papp eller kartong (du kan använda samma hjul som för aktivitet 1). Dra streck tvärs över cirkeln så att det ser ut som tårtbitar. På varje tårtbit skriver du ett mål som barnen kan ha, till exempel:

- Hålla rummet rent och fint.
- Lyda visdomsordet.
- Vara en duktig elev.

- Lära mig spela ett instrument.
- Vara snäll och hjälpsam mot familjen.
- Vara ärlig.
- Lära mig en sportgren.
- Läs i skrifterna varje dag.
- Lära mig trosartiklarna utantill.

Stick en penna genom cirkelns mitt så att hjulet snurrar. Be något av barnen att snurra hjulet och läsa upp målet som är skrivet på tårtbiten högst upp då cirkeln stannat. Be barnen föreslå hinder som kan uppstå när de försöker nå detta mål och vad de kan göra för att övervinna dessa hinder. Låt alla barnen snurra hjulet minst en gång.

När alla har fått snurra hjulet, skriver du *Bo hos vår himmelske Fader och Jesus Kristus i det celestialet riket* på skrivtavlan. Tala med barnen om vilka hinder de kan möta då de försöker nå detta mål. Be dem att föreslå sätt att övervinna dessa hinder.

3. Be några av barnen att låtsas vara några av de första pionjärerna, däribland Brigham Young, William Clayton, Orson Pratt och Erastus Snow. Låt ett annat barn intervjua dem och be dem berätta om några svårigheter de mött på färden, till exempel när de tagit sig över en flod, sökt efter föda, mätt en vägsträcka och skrivit meddelanden till andra pionjärer. Låt "pionjärerna" förklara hur de övervann dessa hinder och nådde sitt mål.

Ge barnen dessa uppgifter en vecka i förväg så att de kan ta med sig enkel rekvisita och kostymer.

4. Hjälp barnen att förstå några av svårigheterna som pionjärerna mötte genom att återge Wilford Woodruffs berättelse om vad som hände när pionjärerna försökte ta sig över Loup Fork i Plattefloden den 23 april 1847:

"Tolv av oss satte av till häst för att hitta ett ställe där vi kunde vada över den farliga och besvärliga Loup Fork i Plattefloden ...

Männen ... upptäckte att hela flodbädden bestod av kvicksand som en häst eller vagn skulle sjunka i om man stannade upp. Vi hade två fårar och ett sandrev i mitten att ta oss förbi. Vattnet var ungefär en meter på djupaste stället och mycket strömt och det var knappt tre hundra meter till andra stranden. På vissa ställen sjönk både människa och djur med en gång, och ju mer man försökte komma loss, desto mer sjönk man. Naturligtvis undvek vi dessa ställen så mycket som möjligt ...

... Jag hade två oxspann och mina hästar på min vagn med cirka 450 [kg förnödenheter] på. Så fort jag satte igång, märkte jag att djuren inte gjorde någon större nytta. De var långsamma och i vägen, och det betydde att vi skulle börja sjunka. Från vagnen hoppade jag i vattnet som gick upp till midjan. Ungefär tio män kom till min undsättning med ett rep och band fast det vid oxarna och hjälpte mig att komma förbi den första strömmen, om än med stor svårighet. Vi stannade till på ett sandrev ute i vattnet, men mina hästar och min vagn började sjunka."

Man flyttade då över sakerna från äldste Woodruffs vagn till en båt, och vagnen drogs över med hjälp av män och hästar. Man var tvungen att ta över de flesta

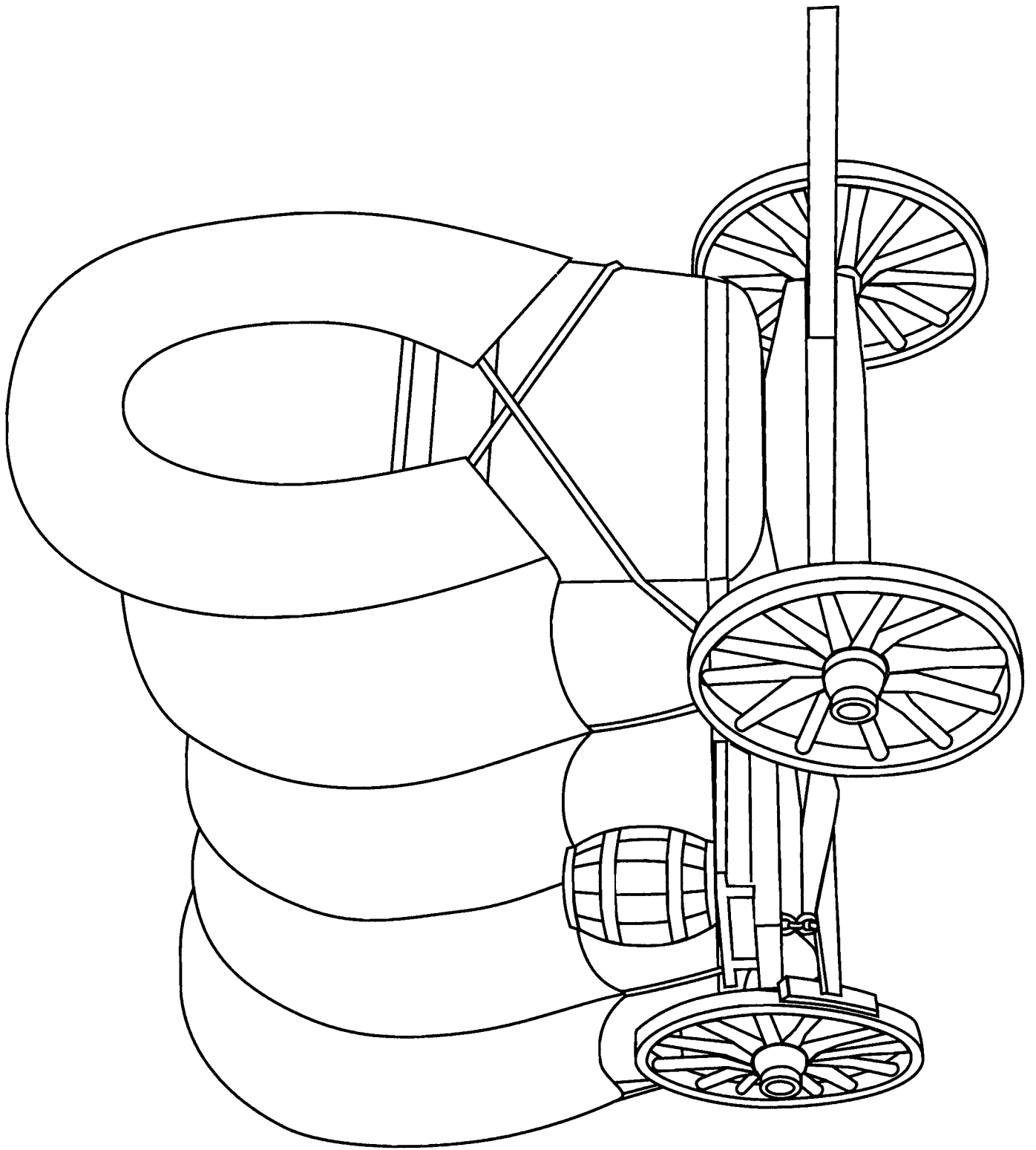
vagnarna på ett annat ställe. Den kvällen hade äldste Woodruff till uppgift att vakta lägret under första halvan av natten. Han sade: "Trots att jag hade varit i vattnet hela eftermiddagen, stod jag vakt i mina våta kläder halva natten och sov i den andra halvan av natten" (se Matthias F Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors* [Salt Lake City: Deseret News, 1909], s 268-270).

5. Sjung eller läs texten till "Kom, kom Guds folk" (*Psalmer*, nr 19). Tala om hur texten muntrade upp de heliga då de tog sig över prärien. Påpeka att fastän pionjärernas väg var svår, var de glada, därför att de älskade evangeliet och ville ha möjligheten att leva efter det i fred.

Avslutning

Vittnesbörd	Uttryck tacksamhet för pionjärerna och deras ansträngningar för att upprätta kyrkan i Saltsjödal. Uppmuntra barnen att arbeta hårt, som pionjärerna gjorde, för att nå sina mål och hjälpa andra.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 136:1-5, 7, 28-29 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Mål

Att få barnen att förstå att vi genom att helga sabbatsdagen visar tacksamhet för de välsignelser vi får av vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Förberedelse

1. Studera under bön Mosiah 18:23; Lärnan och förbunden 59:7-21, 46:32, 78:19 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  3. Material:
    - a. Lärnan och förbunden och Mormons bok till varje barn.
    - b. Bild 5-47, Underverket med fiskmåsarna (Evangeliet i bild 413.180; 62603).
-

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Lek "Jag tänker på något". Be var och en att tänka på något som han eller hon är tacksam för. Be sedan något av barnen att stå längst fram i klassrummet och besvara frågor om denna sak. Be honom eller henne att viska till dig vilken sak det är så att du kan hjälpa till att besvara frågorna om det behövs.

Be de andra barnen att ställa frågor som kan besvaras med "ja" eller "nej" för att försöka ta reda på vad kamraten tänker på (till exempel: "Lever den?" "Är den större än ett bord?" "Finns den inomhus?" "Är den gjord av metall?").

När de har gissat rätt, upprepar du leken två, tre gånger, och låter andra barn stå längst fram och besvara frågor.

Förklara att vi är befallda att visa tacksamhet för våra välsignelser. Be något av barnen att läsa Lärnan och förbunden 59:7 högt.

- Hur kan vi visa tacksamhet till vår himmelske Fader och Jesus Kristus för de välsignelser vi får av dem?

När barnen har svarat, ber du en av dem att läsa Mosiah 18:23 högt. Säg att ett sätt på vilket vi kan visa tacksamhet till vår himmelske Fader och Jesus Kristus är att helga sabbatsdagen. På sabbaten uttrycker vi tacksamhet då vi dyrkar vår himmelske Fader och Jesus.

Historiska skildringar

Repetera helt kort skildringen om hur det första pionjärkompaniet färdades över prärien och kom in i Saltsjödalen (se lektion 40). Undervisa sedan barnen om hur man byggde upp ett samhälle i Saltsjödalen, som beskrivs i följande historiska skildringar. Berätta att pionjärerna var mycket tacksamma för att de hade blivit ledda till ett fridens och trygghetens land, fast de visste att de hade många fler svåra problem att övervinna. Betona att ett sätt på vilket pionjärerna visade sin

tacksamhet till vår himmelske Fader och Jesus Kristus var att helga sabbatsdagen.

De första veckorna i dalen

Det första pionjärerna som först kom till Saltsjönadalens gjorde, var att så. Det var sensommar och säsongen var nästan förbi. Pionjärerna visste att de måste skynda sig för att hinna få frön till nästa vår och föda till vintern åt sig själva och åt dem som väntades komma fram till dalen före vintern. Femton hundra pionjärer i tio kompanier var redan på väg mot Saltsjönadalens och väntades komma i början på hösten.

Pionjärerna satte genast potatis. En del började så innan de ens ätit sitt första mål mat i dalen. Marken var så hård att några av deras plogar gick sönder, så de byggde en damm i en å för att bevattna marken och mjuka upp den. Sedan grävde de diken för att leda vatten från bergsbäckarna till grödan. Det var en av de tidigaste förekomsterna av modern konstbevattning. Pälsjägare och bergsmän som Jim Bridger hade sagt att det aldrig skulle växa något i Saltsjönadalens, men genom att konstbevattna marken lyckades pionjärerna få en skörd.

Huvudkompaniet av pionjärer hade kommit fram och börjat så på en lördag. Dagen efter var det söndag. Fastän det var mycket att göra, vilade pionjärerna från sitt arbete och höll gudstjänster för att tacka vår himmelske Fader för att han fört dem till dalen i säkerhet. De var tacksamma för att äntligen ha en plats där de kunde leva i fred. Den söndagen predikade Brigham Young för de heliga och påminde dem om vikten av att helga sabbatsdagen. Wilford Woodruff skrev: "Han sade till bröderna att de inte fick arbeta på söndagen. [Om de gjorde det], skulle de förlora fem gånger så mycket som de tjänade på det" (se Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, s 430).

De följande dagarna hade man mycket att göra. Brigham Young och flera andra bröder utforskade området för att hitta de bästa platserna att bygga samhällen på. President Young hade sagt till sina följeslagare: "Jag kan säga er innan ni börjar att ni kommer att hitta många bra platser ... här omkring, och ni kommer alla att komma tillbaka övertygade om att detta är den lämpligaste platsen ... Det är här vi ska bygga vår stad" (se Erastus Snow, "This Is the Place", s 41-42). Efter att ha utforskat området höll männen med president Young. På onsdagen hade apostlarna kommit till den slutsatsen att staden skulle bestå av stora fyrkantiga kvarter med breda gator. Det var samma mönster som hade uppenbarats för profeten Joseph Smith då han planerade Sions stad i Missouri. På onsdag kväll förde president Young de andra männen till en plats mellan två gaffelformiga förgreningar av en stor bäck. Han körde sin promenadkäpp i jorden och sade: "Här skall vår Guds tempel stå!" (Se "God Grant Us Faith", s 432.)

Lördagen den 31 juli hade pionjärerna uppfört sin första byggnad. Det var en paviljong, en enkel byggnad utan väggar och med tak av ris och grenar, som bars upp av stolpar. Denna paviljong låg nära tempelplatsen och användes som gudstjänst- och samlingslokal.

Pionjärerna fortsatte konstbevattna mer land och så mer gröda. Andra veckan hade deras majs och potatis börjat skjuta upp.

Tre veckor efter det att Brigham Young anlät till dalen, återvände han till Winter Quarters för att leda en ny grupp pionjärer till Saltsjönadalens. Han tog med sig

många av männen från det första pionjärkompaniet så att de fick återförenas med sina familjer. Nära Winter Quarters höll de tolv apostlarnas kворum ett särskilt möte för att diskutera frågan om ett nytt första presidentskap för kyrkan. Vid en konferens den 27 december 1847, tre och ett halvt år efter Joseph Smiths död, understöddes Brigham Young som kyrkans president, med Heber C Kimball som förste rådgivare och Willard Richards som andre rådgivare.

Livet i Saltsjödalen

Under augusti och september byggde pionjäreterna i dalen en palissad [inhägnad] runt ett tio tunnland stort kvarter. Palissaden gjorde att pionjäreterna kunde bygga tillfälliga hus och den skyddade dem mot fientliga indianer och bitande kalla vintervindar. Efter det att den andra stora pionjärgruppen anlät på hösten, utökade man palissaden. Timmerhusen innanför palissaden hade flata tak gjorda av stolpar täckta med ris och lera. Dessa tak fungerade bra på hösten och vintern, men på våren regnade det, och sörja och vatten droppade igenom dem. Orson Whitney skrev: "Man behövde många paraplyer, även då man låg till sängs. Det var ingen ovanlig syn att se en hemmafru stå böjd över spisen, på vilken dropparna ovanifrån hela tiden kom och fräste till, med ett paraply i vänster hand medan hon vände på köttet eller rörde i gröten med höger" (se Grant, s 435). Möss och råttor tyckte också om att vara i leran och grenarna på taken. Eliza R Snow låg en hel natt i sängen med paraplyet uppfällt och skrattade då möss och lera föll genom taket. Pionjäreterna var tacksamma då vårregnet upphörde så att allting kunde få torka.

Den första skolan i dalen startades i oktober 1847 av sjuttonåriga Mary Jane Dilworth. Skolan hölls i ett tält i mitten av palissaden. Det fanns inga stolar, bänkar eller skrivtavlor. Barnen satt på stockar. En flicka beskrev första dagen i skolan: "Vi kom in i tältet, satte oss på stockar som placerats i en ring, och en av 'bröderna' höll en bön ... Vi lärde oss en av psalmerna i Bibeln, och sjöng sånger" (se Grant, s 439). Barnen hade böcker och med hjälp av dessa lärde de sig läsa, skriva, sjunga, stava och räkna. När det blev kallt ute, flyttades skolan till en timmerstuga i ett hörn av palissaden. Bord till skolan gjordes av vagnsdelar. Det fanns inget fönsterglas, så eleverna spände upp oljat tyg över fönstren. Tyget släppte nästan inte igenom något ljus, så dörren stod oftast öppen, också när det var kallt. Barnen var tacksamma över att de fick gå i skolan och lära sig saker.

I slutet av den första vintern i dalen hade de heliga ont om förnödenheter. Många hade inte ordentliga skor och kläder, så de gjorde nya av djurhudar. Maten var nästan slut, utom det vete och den majs de behövde för att så på våren. En pojke sade: "Vi hade inte bröd på flera månader. Vår föda bestod av kött, mjölk, svinmålla, segolök [löken från vildblommor] och tistlar [ogräs]. Jag var herdegosse, och då jag var ute och vaktade [djuren] brukade jag äta tistelstjälkar tills jag var proppmätt." Pojkens familj tog en gammal uttorkad oxhud och gjorde soppa på den (se Grant, s 443-444). När våren kom och grödan började växa igen, var pionjäreterna tacksamma för att de hade överlevt sin första vinter i dalen.

Gräshopporna och fiskmåsarna

Pionjäreterna var ivriga att skörda sin vårsäd, men några frostnätter sent på våren förstörde en del av grödan, och en torkperiod förstörde ännu mer. Sedan kom det gräshoppor och började äta upp allt som fanns kvar. Pionjäreterna gjorde allt de

kunde komma på för att bekämpa dessa insekter. Några försökte skrämman iväg gräshopporna genom att föra oväsen. Andra försökte skaka bort dem från plantorna. En del jagade in gräshopporna i höstackar som de satte eld på, och en del jagade gräshopporna ner i vattenfyllda diken för att dränka dem. Trots alla deras ansträngningar fortsatte gräshopporna att komma. De var överallt — i träden, på staketet, i husen, i sängarna och på kläderna.

Pionjärerna var väldigt bekymrade. Om gräshopporna åt upp all gröda, skulle de inte ha något att äta. De skulle svälta ihjäl. I två veckor bekämpade de gräshopporna och bad vår himmelske Fader om hjälp. Slutligen uppmanade stavs-presidenten de heliga att ha en särskild dag för fasta och bön. Susan Noble Grant, som då var sexton år gammal, beskrev det som sedan hände (visa bilden av underverket med fiskmåsar då du återger denna berättelse):

"Svaret på vår fasta och våra böner kom en klar sommareftermiddag.

Vi blev förskräckta då vi plötsligt fick se, kretsande över våra ... fält, stora flockar med skrånande fiskmåsar. 'En hemsökelse till', var vår första tanke. De grå och vita fåglarna dök i hundratals, sedan i tusentals, gällt skrånande medan de kastade sig över [gräshopporna] ... Därpå hände någonting egendomligt. Så snart de hade slukat gräshopporna, flög de bort till en å i närheten, sög in lite vatten, spydde ut gräshopporna och förenade sig med sina skrånande följeslagare. Vi stod alla förstummade! Våra böner besvarades" (se Grant, s 446).

Fiskmåsar kom tillbaka dag efter dag i cirka tre veckor. De åt gräshoppor tills alla gräshoppor var borta. De heliga visste att deras böner hade besvarats på ett mirakulöst sätt. De var tacksamma för att deras gröda och deras liv hade räddats.

I augusti 1848 hade de heliga en fest för att fira bärgningen av skörden. De lade fram sin gröda och höll tal, musicerade och dansade. De kände tacksamhet mot vår himmelske Fader för att han hjälpt dem att få en god skörd.

I slutet av 1848 bodde närmare tre tusen människor i Saltsjäddalen. Det var ungefär en fjärdedel av alla som hade bott i Nauvoo. Brigham Young skrev till de heliga som fortfarande bodde i Iowa och berättade för dem att kyrkan äntligen hade funnit en plats där dess medlemmar kunde leva i fred och trygghet.

Även om det första året i dalen hade varit fyllt av prövningar och besvärligheter, kände sig de heliga mycket välsignade. De hade uthärdat sina prövningar och förvandlat öknerna till en trevlig plats där de kunde leva i fred och dyrka vår himmelske Fader. De fortsatte helga sabbatsdagen för att visa sin tacksamhet till vår himmelske Fader och Jesus Kristus för de många välsignelser de fått.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vilket bud om tacksamhet har Herren gett oss? (L&F 59:7; 46:32.) Hur blir vi välsignade då visar tacksamhet till vår himmelske Fader och Jesus Kristus? (L&F 59:15-19; 78:19.)
- Varför var de heliga tacksamma över att vara i Saltsjäddalen, tror ni? Hur visade de sin tacksamhet? Vilka välsignelser är ni tacksamma för? (Se särskilda aktiviteter, nr 2, 3 och 4.) Hur kan vi visa tacksamhet till vår himmelske Fader och Jesus Kristus?

- Hur välsignades de heliga för att de helgade sabbatsdagen? (L&F 59:15-19.) Hur visar vi tacksamhet genom att helga sabbatsdagen? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.) Hur har ni välsignats genom att helga sabbatsdagen?
- Vilka prövningar och svårigheter fick de heliga under det första året i Saltsjödalen? Hur tror ni att det hjälpte dem att tacka för sina välsignelser, också när de hade det svårt? Varför bör vi tacka också när vi har prövningar och motgångar? Hjälp barnen att förstå att när vi försöker tacka vår himmelske Fader och Jesus Kristus för våra välsignelser, blir vi påmind om alla välsignelser de har gett oss. Det hjälper oss att känna oss mindre missmodiga. (Se särskilda aktiviteter, nr 4.)
- Hur försökte pionjärerna bli av med gräshopporna? Varför blev de missmodiga av att se dem? Vad skulle ha hänt om gräshopporna inte hade ätits upp? Hur visste pionjärerna att det var ett underverk att fiskmåsarna kom?
- Varför bestämde sig pionjärerna för att både fasta och be om hjälp med gräshopporna? Vad innebär det att fasta? Hur besvarade vår himmelske Fader pionjärernas fasta och böner? Hur kan fasta och bön hjälpa oss med våra problem? (När vi fastar och ber kan vi få andlig styrka, vilket ger oss större tro till att be vår himmelske Fader hjälpa oss med våra problem.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv på separata papper upp sådant som är bra att göra på sabbaten och sådant som inte är bra att göra på sabbaten. Hämta tips och inspiration från följande ord av president Ezra Taft Benson, kyrkans trettonde president. Lägg papperslapparna i en påse.
  - a. "Många — alltför många — har nästan slutat iaktta sabbaten. Det är nu inte bara en arbetsdag, utan det är också ... en dag för nöjen och rekreation: golf, skidåkning, skridskoåkning, jakt, fiske, utflykter, trav, bio, teater, bollspel, dans och andra former av nöjen — allt blir mer och mer vanligt ... Men Guds lagar säger att vi ska helga sabbatsdagen" (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [Salt Lake City: Bookcraft, 1988], s 438).
  - b. "Vad är förenligt med sabbatens ändamål? Här följer några förslag: Sådant som bidrar till större andlighet; ... kyrkomöten i bönehuset; inhämta andlig kunskap — studera skrifterna, kyrkans historia och biografier samt brödernas inspirerade ord; vila sig fysiskt, lära känna familjen, läsa berättelser ur skrifterna ..., bära vittnesbörd, stärka enigheten i familjen; besöka dem som är sjuka och gamla ...; sjunga Sions sånger och lyssna till inspirerad musik; ... personlig bön och familjebön, fasta, betjäna sjuka, en fars välsignelse; tillreda mat i hjärtats enfald — enkla mål som till stor del gjorts i ordning på lördagen" (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s 439).

Hjälp barnen att förstå hur man kan helga sabbatsdagen genom att skriva två rubriker på skrivtavlan: *Bra aktiviteter på sabbaten* och *Aktiviteter som bör undvikas på sabbaten*. Be barnen att i tur och ordning ta ett papper från påsen och läsa det för klassen. Be dem att tala om på vilken sida av skrivtavlan aktiviteten hör hemma, och skriv aktiviteten under rätt rubrik. När alla papper är lästa ber du två barn läsa president Bensons ord ovan.

Observera: Var lyhörd för enskilda barns familjesituation då du talar med barnen om vilka slags aktiviteter som lämpar sig på sabbaten. En del barn kanske har föräldrar (eller andra i familjen) som är mindre aktiva eller som inte är medlemmar och som ber barnen att göra sådant som inte lämpar sig på sabbaten. Uppmuntra barnen att be om vägledning och göra sitt bästa för att helga sabbatsdagen utan att vara ohövliga eller olydiga mot sina föräldrar.

2. Be något av barnen att läsa följande ord av Spencer W Kimball, kyrkans tolfte president:

"Det är otänkbart att den som älskar Herren av hela sitt hjärta och hela sin själ ... skulle underlåta att tillbringa en dag av sju i tacksamhet ... Efterlevnaden av sabbaten är ett tecken på djupet av vår kärlek till vår himmelske Fader" (*The Teachings of Spencer W Kimball*, utg Edward L Kimball [Salt Lake City: Bookcraft, 1982], s 218).

Tala med barnen om hur vi visar kärlek till vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom att helga sabbatsdagen. Låt barnen sedan sätta sig i en ring. Ge dem en mindre sak, till exempel en liten boll eller ärtpåse, att skicka runt i ringen. Då någon får bollen (eller ärtpåsen) ska han eller hon nämna något som han eller hon är tacksam för och skicka bollen vidare till nästa barn. Det sjunde barnet som får bollen säger: "Jag ska helga sabbatsdagen" i stället för att nämna en sak. Alla barnen ställer sig då upp och byter plats. När de har bytt plats, upprepas aktiviteten.

3. Hjälpa barnen att bli medvetna om hur många välsignelser vår himmelske Fader har gett dem, genom att låta dem leka följande lek:

Låt barnen sätta sig i en ring. Låt barnen i tur och ordning nämna en välsignelse som börjar med bokstaven *A* (till exempel: "Jag är tacksam för mina armar" eller "Jag är tacksam för apelsiner"). Fortsätt runt i ringen tills ett barn inte kan komma på en välsignelse som börjar med *A*. Låt honom eller henne då börja med bokstaven *B* ("Jag är tacksam för böcker"). Fortsätt genom så många bokstäver som barnen har uppmärksamhet eller tid för (förmodligen bör du inte gå igenom hela alfabetet).

4. Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av president N Eldon Tanner, tidigare medlem av första presidentskapet:

"Då vi uttrycker tacksamhet för våra många välsignelser, blir vi mer medvetna om vad Herren har gjort för oss, och därigenom blir vi mer uppskattande" (i *Conference Report*, okt 1967, s 54; eller *Improvement Era*, dec 1967, s 42).

Låt barnen sjunga eller läsa texten till "Räkna Guds gåvor" (*Psalmer*, nr 167). Ge dem sedan var sin penna och papper, och låt dem på tre minuter (anpassa tiden till barnens förmåga att behålla koncentrationen) skriva så många välsignelser som möjligt. Låt alla läsa upp sin lista för klassen. Barnen kan gärna jämföra sina listor och stryka alla dubletter. Poängtera vad många saker på varje lista som inte fanns på de andra listorna, och betona att vi alla har fler välsignelser än vi kan räkna upp.

5. Hjälpa barnen att memorera Läran och förbunden 59:7.

6. Sjunga eller läs texten till en eller flera av följande sånger: "Små pionjärbarn" (*Barnens sångbok*, s 137), "Lördagen" (*Barnens sångbok*, s 105), "Kan väl jag som liten är" (*Barnens sångbok*, s 14), "Jag tackar dig, Fader" (*Barnens sångbok*, s 9).

Avslutning

Vittnesbörd

Uttryck tacksamhet över dem som gjorde uppoffringar för att upprätta kyrkan i Saltsjödal. Hjälプ barnen att förstå att vi visar tacksamhet mot vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom att helga sabbatsdagen. Berätta om hur du har välsignats genom att helga sabbatsdagen.

Föreslå för barnen att de tar upp med familjen hur de kan helga sabbatsdagen.

Att läsa hemma

Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 59:7-19 och 78:19 hemma som repetition av lektionen.

Att ta upp
med familjen

Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".

Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Pionjärerna visar sin tro på Jesus Kristus

Lektion
42

Mål Att stärka barnens tro på Jesus Kristus genom att undervisa dem om pionjärernas tro.

Förberedelse

1. Studera under bön de historiska skildringarna i lektionen; Moroni 7:33; Läran och förbunden 8:10, 20:29 och Trosartiklarna 1:4. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 18.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Gör förberedelser för att återge en berättelse om en pionjär bland dina förfäder eller om en nutida pionjär (någon som var en av de första medlemmarna i kyrkan i ett område eller i en släkt).
5. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Mormons bok.
  - c. Bild 5-48, Jesus Kristus (Evangeliet i bild 240.180; 62572); bild 5-49, Mary Fielding och Joseph F Smith på väg över prärien (Evangeliet i bild 412.180; 62608) och bild 5-50, Rast vid Sweetwaterfloden.

Observera: Den här lektionen innehåller kanske fler historiska skildringar än du kan ta med. Välj de skildringar som blir mest meningsfulla för barnen i din klass.

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet Lek följande pionjärlek med barnen:

Be något av barnen att gå ut (eller blunda) medan du gömmer en fingerborg, sten eller annat litet föremål någonstans i rummet. Låt honom eller henne sedan komma in (eller öppna ögonen) igen och leta efter föremålet. Låt de andra barnen hjälpa till genom att säga "nu bränns det" när han eller hon är nära föremålet eller rör sig mot det och "nu bränns det inte" när han eller hon är långt från föremålet eller rör sig bort från det.

När han eller hon har hittat föremålet berättar du för barnen att dagens lektion handlar om pionjärernas tro. Skriv *TRO* på skrivtavlan.

- Vad innebär det att tro?

Förklara följande för barnen: Att tro är att lita på att något är verkligt och sant fast man inte har sett det med egna ögon. Påpeka att den som letade efter föremålet du hade gömt trodde att det fanns i rummet, fast han eller hon inte kunde se det.

- Vem måste vi tro på?

Sätt upp bilden på Jesus Kristus. Hjälp barnen att repetera fjärde trosartikeln. Påpeka att det står i denna trosartikel att tro på Jesus Kristus är evangeliets första princip.

- Varför är det viktigt att tro på Jesus Kristus?

Förklara att vi måste tro att Jesus Kristus är vår Återlösare för att kunna tro på att vi kan omvända oss från våra synder och bo hos vår himmelske Fader och Jesus Kristus igen.

Påpeka att när vi är villiga att hålla buden, även då det är svårt för oss, visar vi tro på Jesus Kristus. Lydnaden till buden stärker också vår tro. Hjälp barnen att förstå att när de går på kyrkans möten och gör annat som är rätt, visar de att de utvecklar tro på Jesus Kristus.

Historiska skildringar Undervisa barnen om pionjärenas tro, som illustreras av följande historiska skildringar. Återge så många skildringar som du har tid till, och ställ motsvarande frågor från avdelningen "Diskussions- och tillämpningsfrågor". Hjälp barnen att se hur tron på Jesus Kristus påverkade personernas beslut i varje skildring. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Sedan det första pionjärkompaniet kommit till Saltsjödalen, började Brigham Young göra förberedelser för att hjälpa resten av de heliga att ta sig över prärien. Inom några månader började flera pionjärkompanier att anlända. I många år (1847-1869), färdades kompanier av heliga över prärien till Saltsjödalen i vagnar eller handkärror. Några for över havet från andra länder innan de tog sig över prärien. Det var en svår resa för alla pionjärer. Många dog efter vägen. Andra fick utstå stora svårigheter. Pionjärerna lämnade sina hem och färdades västerut på grund av sin tro på Jesus Kristus och äktheten i hans återställda evangelium. Denna tro hjälpte dem igenom svåra tider.

Mary Fielding Smiths oxar blir stulna

Efter det att Joseph Smith och hans bror Hyrum hade lidit martyrdöden, lämnade Hyrums hustru, Mary Fielding Smith, Nauvoo och färdades till Winter Quarters med sina barn och några andra personer som hon och Hyrum hade tagit hem till sig.

Medan de var i Winter Quarters färdades Mary och några familjemedlemmar söderut till Missouri för att proviantera för färden västerut. Dåligt väder gjorde det svårt att ta sig fram, och oxarna hade svårt att dra de fullastade, tunga vagnarna. Färden till Missouri tog en vecka, men färden tillbaka till Winter Quarters tog mycket längre tid.

På vägen tillbaka slog Mary och hennes familj läger i närheten av Missourifloden. Alldeles i närheten hade också några män slagit läger vilka drev boskap till marknaden. Marys son, Joseph F, och hans morbror spände vanligtvis ifrån oxarna på kvällarna så att de kunde beta och vila mera obehindrat. Men eftersom de var så nära den andra hjorden lät de oken sitta kvar på oxarna. På så sätt skulle det vara lätt att hitta dem om de råkade komma bland de andra djuren.

Morgonen därpå fattades det några oxar. Joseph F och hans morbror letade hela morgonen efter dem, men kunde inte hitta dem. Då Joseph F kom tillbaka till lägret, trött och missmodig, såg han att hans mor knäböjde i bön. Han hörde

henne be Herren att hjälpa dem hitta de försvunna oxarna så att de tryggt kunde fortsätta färden.

När Mary hade bett färdigt, hade hon ett leende på läpparna. Trots att hennes bror sade att boskapen var borta för gott, sade hon att hon skulle gå ut och leta en stund. Hennes bror försökte övertyga henne om att han och Joseph F hade letat överallt och att det inte var någon idé att hon letade också, men hon gick iväg.

Då Mary gick bort från lägret, ropade en av männen som drev boskap till marknaden: "Frun, jag såg era oxar där borta i gryningen." Fast mannen pekade åt andra hållet, fortsatte Mary att gå mot floden. Joseph F iakttog henne, och han kom springande då hon vinkade på honom. När han var nära henne, fick han se deras oxar stå bundna vid några pilträäd. Någon hade gömt dem, förmodligen i avsikt att stjäla dem. Då Mary Fielding Smith och hennes familj hade hittat oxarna kunde de fortsätta på sin färd (se Don Cecil Corbett, *Mary Fielding Smith: Daughter of Britain*, s 209-213).

Mary Fielding Smith och hennes familj tar sig över prärien

När det var dags för Mary Fielding Smith och hennes grupp att ge sig av västerut, hade många av hennes djur dött av det svåra vintervädret. Mary gjorde sig redo för resan så gott hon kunde. Men hon måste sätta ihop två vagnar eftersom hon inte hade tillräckligt många oxar och kuskar. I stället för robusta oxspann till varje vagn, hade hon vilda ungtjurar, kor och tjurkalvar som drog vagnarna. Dessa djur var inte tränade i att arbeta tillsammans och var därför mycket svåra att hantera.

Kompaniets ledare sade till Mary att det skulle vara dumt av henne att ge sig av västerut då hon inte var förberedd. Han sade att hon aldrig skulle klara sig till Saltsjödalen och att hon skulle ligga resten av kompaniet till last. Han uppmanade henne att återvända till Winter Quarters och vänta med att ge sig av till Saltsjödalen tills hon kunde få mer hjälp. Mary sade lugnt till ledaren att hon inte behövde hans hjälp. Apropå det, sade hon, skulle hon komma fram till dalen före honom!

Några vänner ordnade flera oxar, vilket blev en stor välsignelse för Mary och hennes familj. Då de färdades över prärien lärde sig de ovana oxarna att samarbeta ordentligt. Alla barnen hjälptes åt på färden. Martha, som var yngst, samlade ved och ris att elda med och föste ihop de djur som gick lösa (de djur som inte drog några vagnar). Joseph F, som var nio år gammal, körde ett oxspann, liksom hans storebror, John. Jerusha och Sarah hjälpte till med de dagliga sysslorna och skötte de djur som gick lösa. Alla barnen gick barfota större delen av vägen.

När kompaniet en dag var på väg genom Wyoming, lade sig en av Marys oxar plötsligt ned som om den hade blivit förgiftad. Det såg ut som om oxen skulle dö, och Mary hade ingen extra ox som hon kunde byta med. Då oxen började stelna, ropade ledaren för kompaniet: "Den är död. Det är ingen idé att försöka få liv i den. Vi måste komma på ett sätt att ta med oss änkan [Mary]. Jag sade till henne att hon skulle ligga kompaniet till last."

Mary sade ingenting, men hon tog fram en flaska invigd olja från sin vagn och bad sin bror, Joseph Fielding, och en annan man att välsigna hennes ox. "Det var en högtidlig stund där vi stod under bar himmel. Det blev alldeles tyst och stilla. Männerna tog av sig hatten. Alla böjde huvudet då Joseph Fielding ... lade

händerna på den [döende] oxen, och bad för den. Det stora djuret låg alldeles utsträckt och stilla, med glasartad blick. En kort stund efter välsignelsen vaknade det till liv. Dess ofantliga bakben började sträckas ut. Dess lår började röra sig uppåt. Frambenen blev starkare. Oxen reste sig upp och utan att man behövde driva på den började den gå som om ingenting hade hänt." En kort stund därefter blev en annan ox sjuk och välsignades, och blev frisk den också.

Dagen innan kompaniet skulle komma in i Saltsjödalen var flera av Marys oxar försvunna igen. Hon knäböjde i bön, och bad vår himmelske Fader om hjälp med att hitta dem. Hon var säker på att vår himmelske Fader skulle hjälpa henne.

Ledaren och resten av kompaniet gav sig iväg medan Mary och hennes familj fortfarande letade efter sina oxar. Plötsligt visade sig ett stormmoln på himlen och det åskade och blixtrade och regnet öste ned. Alla blev tvungna att vänta. Sextonåriga John hittade de försvunna djuren under stormen och knöt fast dem ordentligt så att de var beredda att gå när stormen hade lagt sig. Marys familj gav sig av medan de andra fortfarande höll på att få ordning på sina häst- och oxspann. De kom till dalen flera timmar före ledaren och resten av kompaniet (se Corbett, s 223-249).

Margaret McNeil hjälper sin familj att ta sig över prärien

Margaret McNeil och hennes familj anslöt sig till kyrkan i Skottland. De utvandrade till Utah då Margaret var tio år gammal. Margaret gick hela vägen över prärien, ofta med sin fyraårige bror James på ryggen. Margarets mor var sjuk under färden, så Margaret hjälpte henne så mycket hon kunde.

Margaret lagade frukost och middag åt familjen varje dag, och hon skötte också familjens ko. Kon måste få ordentligt med foder så att hon gav den mjölk som familjen behövde. Varje morgon tog Margaret ut kon före resten av kompaniet och lät den äta gräs tills alla vagnar hade passerat. Sedan drev Margaret på kon så att de hann ifatt kompaniet igen. När de kom till en flod, lindade Margaret kons långa svans runt sin hand och så simmade hon och kon över.

Maten som familjen McNeil hade med sig tog slut, så de drack mjölk och åt vildnypon. Till slut kom de fram till Utah och kände sig mycket tacksamma mot vår himmelske Fader för att han hjälpt dem att komma fram ordentligt (se Margaret McNeil Ballard, "I Walked Every Step of the Way", s 10-11; se också Susan Arrington Madsen, *I Walked to Zion*, s 125-126).

Jedediah M Grant får tröst

Jedediah M Grant var medlem av de sjuttios första råd och ledare för ett av pionjärkompanierna. Han var också far till Heber J Grant, som blev kyrkans sjunde president. På vägen över prärien blev Jedediahs hustru och deras lilla dotter sjuka i kolera, en sjukdom som många fick på vägen mot Saltsjödalen. Då Jedediahs hustru låg för döden bad hon att hon och det lilla barnet skulle begravas i Saltsjödalen. Men barnet dog först och måste begravas i en grund grav i Wyoming. Jedediahs hustru dog mot slutet av färden och begravdes i Saltsjödalen. Vid en senare resa tillbaka till Wyoming besökte Jedediah barnets grav, men upptäckte att vargarna hade grävt upp graven.

Det måste ha varit svårt för broder Grant att förlora sin hustru och sitt barn, men han fortsatte att följa kyrkans ledare. Många år senare fick han i en syn se

andevärlden. Han såg sin hustru med deras lilla dotter i famnen. Hon visade barnet för broder Grant och sade: "Här är lilla Margaret." Broder Grant såg att fastän barnet hade dött på prärien och graven hade ofredats av vargar, var hans dotter i säkerhet i andevärlden med sin mor (se *Church History in the Fulness of Times*, s 337-338).

Lydia Knight hjälper andra att ta sig över prärien

Efter Josephs och Hyrum Smiths martyrskap begav sig familjen Newel och Lydia Knight västerut med resten av de heliga. En vinternatt blev emellertid Newel mycket sjuk och dog. Lydia lämnades ensam med sju barn och ännu ett som snart skulle födas. Hon hade ingen som kunde hjälpa eller beskydda henne. Hon flyttade tillbaka till Winter Quarters, där president Brigham Young rådde henne att inte påbörja den svåra färden till Saltsjödalen med ett nyfött barn. Han frågade henne om hon ville hjälpa någon annan att göra denna färd genom att låna ut sina oxar och vagnar. Utan att tveka gav Lydia ifrån sig dem. Två år senare kunde Lydia skaffa mer utrustning och färdas till Saltsjödalen med sina barn (se Susa Young Gates, *Lydia Knight's History*, s 64-76, 84-89).

Louisa Wells kör ett oxspann över prärien

Då 22-åriga Louisa Wells färdades över prärien med sin familj, fick hon i uppgift att köra ett av sin fars oxspann och att ta hand om sina småsyskon.

Efter att ha lastat in deras saker i vagnen, påbörjade Louisa modigt färden. Hon hade en stor solhatt på sig och ett parasoll i ena handen. I andra handen höll hon en piska som hon använde för att hålla ordning på djuren. Allt gick som det skulle en kort tid, med tanke på att Louisa aldrig hade kört ett oxspann förut. Men så började det regna. Hennes parasoll och solhatt blev snabbt plaskvåta och gick inte att använda, och innan kvällen var hon alldeles smutsig och våt.

Trots denna nedslående början fortsatte Louisa troget. När kompaniet kom till Sweetwaterfloden, drack Louisas bästa oxspann dåligt vatten och dog. Så hon fick använda två kor istället. Korna var inte vana vid att dra vagnar, så Louisa fick dra dem och lirka med dem under resten av färden. En kvinna i kompaniet blev sjuk, och Louisa fick i uppgift att vårda henne. I tre veckor gick hon bredvid sin vagn hela dagen och skötte den sjuka kvinnan om natten. Som väl var höll sig Louisa frisk hela tiden och kunde lyckligt och väl styra spannet och vagnen in i dalen tillsammans med resten av kompaniet.

Efter att ha slitit ut tre par skor på färden, sydde Louisa trasor runt fötterna för att skydda dem, men de slets ut på bara några timmar. Ofta lämnade Louisas såriga fötter blodspår utefter leden (se Edward W Tullidge, *The Women of Mormondom*, s 336-337).

Jane Allgood får uppmuntran

15-åriga Jane Allgood och hennes föräldrar kom från England år 1864 och färdades över prärien till Saltsjödalen. Jane berättade senare för sin dotterdotter hur tröttsam färden hade varit. De unga i kompaniet måste gå hela vägen. Deras enda mat var mjöl, bönor och torkade persikor. En dag blev Jane och hennes kamrat Emma så trötta av att gå att de satte sig ned och vilade. De såg hur vagnarna fortsatte utan dem, men de hade så ont i fötterna att de inte brydde sig

om att de kom på efterkälken. Det kändes som om de inte kunde ta ett steg till. Jane berättade: "Medan vi satt där så trötta, kom en ung man till häst fram till oss. Vi såg inte varifrån han kom eller vart han tog vägen, sedan han talat med oss. Men han talade vänligt till oss och uppmuntrade oss att fortsätta. Han lovade oss att om vi försökte så skulle vi klara det, utan att fara illa." Jane berättade att de då var så trötta att "vi inte brydde oss om ifall vi levde eller dog", men mannen var vänlig och uppmuntrade dem att fortsätta vandringen. De två flickorna började känna sig bättre och starkare, så de reste sig upp och fortsatte. Det hade blivit mörkt när de hann ifatt vagnståget (se Julie A Dockstader, "Children Entered Valley with 'Hearts All Aglow'", s 8-9).

Nutida pionjärer bygger upp kyrkan

Påminn barnen om att en pionjär är någon som banar väg för andra som kommer efter. Förklara att många medlemmar i kyrkan är nutida pionjärer. Berätta om en händelse från din släkthistoria eller om en nutida pionjär som var den förste i sin släkt eller sitt område som blev medlem i kyrkan. Betona att nya medlemmar måste visa tro på Jesus Kristus då de blir medlemmar i kyrkan.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur hjälpte Mary Fielding Smiths tro på Jesus Kristus henne att hitta de försvunna oxarna? Förklara att vår himmelske Fader och Jesus Kristus vet allt, och att vi kan få vägledning från dem om vi ber i tro (se L&F 8:10). Påpeka att Mary bad om hjälp, och att hon och hennes familj sedan gjorde sin del genom att leta efter boskapen.
- Hur var Mary Fielding Smiths tro på prästadömets makt en välsignelse för henne och hennes familj? Påminn barnen om att prästadömet är makt och auktoritet att handla i Guds namn. När vi utövar tro på prästadömets makt, visar vi tro på Jesus Kristus.
- Hur tror ni att en tioårig flicka fick styrka att göra det som Margaret McNeil gjorde? (Moroni 7:33.) Vad skulle ha varit svårt för er om ni hade varit i hennes situation?
- Hur belönades Jedediah M Grants tro? Hur visar vi tro på Jesus Kristus genom att lyda profeten och andra ledare i kyrkan?
- Varför kan det ha varit svårt för Lydia Knight att avstå från sina oxar och vagnar? Hur visade hon sin tro genom att göra det?
- Varför tror ni att Louisa Wells fortsatte färden även när den blev svår? Berätta om ett tillfälle när du måste uthärda problem och besvärligheter för evangeliets skull.
- Hur hjälpte vår himmelske Fader Jane Allgood och hennes kamrat Emma att få styrka att fortsätta vandringen? Varför är det viktigt att vi inte ger upp när vi blir trötta eller missmodiga? Hur kan vår tro på Jesus Kristus hjälpa oss i dessa stunder? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)
- Varför gjorde alla dessa pionjärer de uppoffringar som krävdes för att kunna ta sig över prärien? (Bland annat därför att de ville vara med andra medlemmar i kyrkan, slippa förföljelse och lyda kyrkans ledare.) Förklara att i början av kyrkans historia hade medlemmar som bodde spridda över hela världen liten

eller ingen kontakt med kyrkans ledare eller andra medlemmar i kyrkan. De kom till Saltsjödal för att få vara med andra medlemmar och få undervisning av ledarna. I dag har vi mycket bättre kommunikation, och även om det bara finns ett fåtal medlemmar i många delar av världen, uppmanas vi nu att bo kvar i vårt hemland och bygga upp kyrkan där vi bor.

- Hur stärkte dessa pionjärer sin tro på Jesus Kristus och det återställda evangeliet? Vad måste vi göra för att stärka vår tro? (Se särskilda aktiviteter, nr 4.)
- Vad skulle ha varit svårt för er om ni hade varit pionjärer? Hur tror ni att ni skulle ha handlat i dessa situationer? Vilka svårigheter har ni i ert liv som inte pionjärerna hade? Hur kan er tro på Jesus Kristus hjälpa er att klara av dessa situationer? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)
- Vilka prövningar är ni villiga att genomgå för att få vara med andra medlemmar i kyrkan och dyrka vår himmelske Fader och Jesus Kristus? När kan ni bli tvungna att genomgå prövningar för evangeliets skull? (Bland annat då ni verkar som missionärer eller gör uppoffringar för att hjälpa någon annan gå på mission eller när det bara finns ett fåtal medlemmar i kyrkan i er skola eller på den plats där ni bor.) Hur kan er tro på Jesus Kristus hjälpa er i dessa omständigheter? (Moroni 7:33.)
- När har ni valt att göra det rätta fast det var svårt? Varför valde ni att göra det rätta? Förklara att när vi väljer att lyda buden, visar vi vår tro på Jesus Kristus. Förklara följande för barnen: Att tro på Jesus Kristus innebär att lita så mycket på honom att vi lyder och gör allt vad han befäller.
- Hur kan vår tro på Jesus Kristus inverka på vårt sätt att leva varje dag?
- Hur kan vår tro på Jesus Kristus hjälpa oss när vi är ledsna eller har problem? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv på skrivtavlan eller på separata textremsor rubriken *Tro* och nedanstående skriftställehänvisningar. Be varje barn (eller par av barn om klassen är stor) slå upp ett av skriftställena och läsa det för klassen. Diskutera som en grupp vad varje skriftställe lär oss om tro, och skriv på tavlan (eller sätt upp en textremsa) under varje skriftställehänvisning en förklaring till vad skriftstället lär oss om tro.

Alma 32:21 Att tro är att lita på att något är sant, även om vi inte kan se det.

Alma 37:33 Tron på Jesus Kristus kan hjälpa oss att motstå frestelser.

Moroni 7:33 Om vi tror på Jesus Kristus, får vi kraft att göra allt som han befäller oss att göra.

Moroni 10:4 Vi måste tro på Jesus Kristus för att få ett vittnesbörd.

L&F 20:29 Vi måste tro på Jesus Kristus för att kunna hålla ut intill änden och få evigt liv.

L&F 29:6 När vi ber, tror vi på att vår himmelske Fader hör och besvarar våra böner.

Trosartiklarna 1:4 Tro på Jesus Kristus är evangeliets första princip.

2. Gör var sin kopia åt barnen av arbetsbladet som finns i slutet av lektionen. Låt barnen dra en linje mellan varje problem i första kolumnen och rätt lösning i andra kolumnen. (Svar: 1-b; 2-g; 3-a; 4-e; 5-d; 6-c; 7-f.) Om det inte är möjligt att göra en kopia åt varje barn, kan du skriva fraserna på separata textremsor och låta barnen arbeta tillsammans med att para ihop dem. Tala med barnen om varför tron på Jesus Kristus kan vara till hjälp i dessa situationer.
3. Tala med barnen om hur deras tro på Jesus Kristus kan hjälpa dem att klara av sådana situationer som att någon blir allvarligt sjuk, en nära anhörig dör, de flyttar till en ny församling eller ny skola, känner sig utanför eller känner sig nedtyngda av ett problem. Påminn barnen om att i denna tro ingår att själva göra allt vi kan, till exempel be, fasta, studera skrifterna för att få svar, lyda buden, be Herren om hjälp och acceptera Herrens vilja i varje situation.
4. Visa barnen en liten planta eller ett frö som har grott. Förklara att vår tro kan liknas vid ett frö därför att den är liten i början och växer allteftersom vi ger den näring.
  - Vad behöver en planta för att kunna växa och bli stark?
  - Vad ger vår tro "näring" och håller den stark? (Lydnad till buden.)
 Hjälプ barnen att komma på konkreta bud, till exempel att be och gå i kyrkan, som stärker deras tro på Jesus Kristus.
5. Låt barnen dramatisera en eller flera av berättelserna i lektionen, med hjälp av enkla kostymer och enkel rekvisita.
6. Hjälプ barnen att repetera eller memorera fjärde trosartikeln. Diskutera betydelsen av tro på Jesus Kristus.
7. Sjung eller läs texten till "Små pionjärbarn" (*Barnens sångbok*, s 137). Påpeka att pionjärerna kunde sjunga och vara glada på sin mödosamma färd därför att de trodde på Frälsaren. De visste att de skulle bli välsignade, antingen i det här livet eller i nästa, för att de följde Frälsaren och ledarna i hans kyrka.

Avslutning

Vittnesbörd	Bär vittnesbörd om vikten av att tro på Jesus Kristus. Berätta gärna om ett tillfälle då du välsignades genom att tro på Frälsaren och lyda buden. Uppmuntra barnen att stärka sin tro genom att lyda buden och lära sig mer om evangeliet.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 8:10 och 20:29 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Tro på Jesus Kristus

Om jag —

1. gör något fel och frestas att ljuga om det
2. blir ombedd att utföra extra sysslor i hemmet
3. är arg på någon
4. är ledsen eller rädd
5. känner mig blyg för att hålla tal i Primär
6. blir ombedd att vara med på en sportaktivitet på söndagen
7. ser ett barn som behöver en vän

Min tro på Jesus Kristus kan hjälpa mig —

- a. förlåta
- b. vara ärlig
- c. helga sabbatsdagen
- d. be om hjälp, sedan förbereda och hålla talet
- e. be om tröst och hjälp
- f. visa kärlek till andra
- g. tjäna andra med glatt hjärta.

Tro på Jesus Kristus

Om jag —

1. gör något fel och frestas att ljuga om det
2. blir ombedd att utföra extra sysslor i hemmet
3. är arg på någon
4. är ledsen eller rädd
5. känner mig blyg för att hålla tal i Primär
6. blir ombedd att vara med på en sportaktivitet på söndagen
7. ser ett barn som behöver en vän

Min tro på Jesus Kristus kan hjälpa mig —

- a. förlåta
- b. vara ärlig
- c. helga sabbatsdagen
- d. be om hjälp, sedan förbereda och hålla talet
- e. be om tröst och hjälp
- f. visa kärlek till andra
- g. tjäna andra med glatt hjärta.

Handkärrekompanier kommer till Saltsjödal

Mål Att inspirera barnen till att bli som handkärreponjörerna och ståndaktigt hålla ut intill änden.

Förberedelse

1. Studera under bön Läran och förbunden 14:7; 24:8; 76:5; 121:7-8, 29 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
3. Material:
  - a. Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Klocka eller armbandsur med sekundvisare.
  - c. Bild 5-51, Martins handkärrekompani i Bitter Creek, Wyoming, 1856 (Evangeliet i bild 414.180; 62554) och bild 5-52, Tre unga män räddar Martins handkärrekompani (Evangeliet i bild 415.180; 62606).

Lektionsförslag Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Säg till barnen att du vill att de ska delta i två aktiviteter som handlar om tid. Be ett barn komma fram. Be honom eller henne tala om för dig, utan att titta på klockan, när han eller hon tror att en minut har gått. Ge startsignal. Medan du håller reda på tiden på den klocka eller det armbandsur du tagit med dig, talar du med barnet och med de andra i klassen så att det blir svårare för barnet att koncentrera sig. När han eller hon säger att det har gått en minut, talar du om för klassen hur lång tid det egentligen har gått.

Be sedan alla barnen att resa sig upp och se om de kan stå fullkomligt stilla och tysta, som en staty, i en minut. Ge barnen startsignal, och säg "stopp" när en minut har gått.

Påpeka att det är svårt att avgöra hur lång tid som har gått. Ibland tycks tiden gå mycket fort, medan den vid andra tillfällen verkar gå mycket långsamt.

Förklara att ingen av oss vet hur länge vi får leva på jorden, men vi har blivit befallda att hålla ut intill änden oavsett hur långt vårt liv blir. Att *hålla ut intill änden* betyder att leva rättfärdigt, omvända oss när vi gjort fel och aldrig ge upp, trots att livet blir kämpigt. Om vi vill bo hos vår himmelske Fader och Jesus Kristus igen, måste vi ståndaktigt hålla ut intill änden. Förklara att en ståndaktig person är en som är stark, lydig, modig och verkligen lever efter Jesu Kristi evangelium. Säg till barnen att ni i dagens lektion ska tala om några av de första heliga i vår tid som ståndaktigt höll ut till sitt livs slut.

Historiska skildringar Undervisa barnen om vikten av att ståndaktigt leva efter Jesu Kristi evangelium och hålla ut intill änden då du berättar om handkärrekompanierna, som beskrivs i följande historiska skildringar. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Brigham Youngs plan

Många heliga kom till Saltsjödalen i täckta vagnar som drogs av oxar. Några av dessa heliga hade köpt sina vagnar och förnödenheter för pengar som kyrkan lånat dem. Sedan de kommit fram till dalen, arbetade de för att betala tillbaka pengarna de hade lånat. Pengarna de betalade tillbaka lånades sedan ut till andra heliga som färdades över prärien. Detta kallades för ständiga emigrationsfonden.

Fonden var en bra plan, men en del medlemmar var för fattiga för att kunna betala tillbaka allt de lånat, och många fler medlemmar ville komma till Saltsjödalen. Kyrkans ledare måste komma på ett mindre kostsamt sätt att föra människorna till dalen. President Brigham Young skrev år 1855: "Vi har inte råd att köpa vagnar och oxspann som vi hittills har gjort. Jag kommer ständigt tillbaka till min gamla plan — att göra handkärror, och låta medlemmarna ta sig hit till fots ... De kan förflytta sig lika snabbt, om inte snabbare, och till mycket lägre kostnad" ("Foreign Correspondence", s 813; se också *Church History in the Fulness of Times*, s 358). Man beräknade att handkärror skulle kosta mellan en tredjedel och hälften så mycket som om man använde vagnar.

Handkärroarna var som små, otäckta vagnar och sköts eller drogs av människor i stället för av oxar. Förutom handkärroarna hade varje pionjärkompani en eller två kor på tio personer och några vagnar och oxspann för dem som inte kunde gå. Handkärroarna hade vissa fördelar framför vagnarna: Vissa sträckor av leden var det svårt att köra med vagnar över men det var mycket lättare att gå där. Och eftersom handkärroarna var mindre och lättare än vagnarna, kunde pionjärerna färdas snabbare. De behövde inte heller tänka på att sköta så många djur. Men handkärroarna hade också vissa nackdelar: Det fanns inte så mycket plats för mat och andra förnödenheter i dem och de gav inget skydd mot stormar.

De första handkärrekompanierna

Några av de heliga som kom över havet från Europa åkte tåg till Iowa City i Iowa, där de utrustades med handkärror för färden över prärien. Det första handkärrekompaniet lämnade Iowa City den 9 juni 1856.

Handkärrekompanierna fick utstå många prövningar. En dag kände sig sexåriga Arthur Parker, som var med i det första handkärrekompaniet, sjuk och satte sig ned för att vila. De andra i kompaniet märkte inte att han stannat förrän de slog läger senare på dagen. När de insåg att Arthur var borta, började de att leta efter honom. Men efter två dagar måste de fortsätta. Arthurs far stannade kvar och letade efter honom. Arthurs mor gav honom en klarröd sjal som han skulle svepa in sonen i om han var död. Men om Arthur levde, skulle fadern vifta med sjalen som ett tecken.

Hela kompaniet höll utkik efter och bad för Arthur i tre dagar medan hans far letade efter honom. På tredje dagen tittade Ann Parker, Arthurs mor, tillbaka utefter leden de just färdats på och såg sin man vifta med den röda sjalen. Arthurs mor blev mycket glad över att se Arthur igen, och den natten sov hon ordentligt för första gången sedan Arthur försvunnit.

Problem med Willies och Martins handkärrekompanier

De tre första handkärrekompanierna hade vissa svårigheter, men de tog sig lyckligt och väl över prärien. De följande två kompanierna gick det inte lika bra för (se särskilda aktiviteter, nr 1). De som tillhörde Willies och Martins handkärrekompanier hade kommit på sommaren från England. När de kom fram till Iowa City fanns det inga handkärror, så de måste vänta på att några byggdes. Kompanierna lämnade Iowa City i slutet av juli 1856. Deras handkärror hade tillverkats av otorkat (grönt) trä, så handkärorna gick sönder då träet torkade, vilket orsakade flera förseningar. En del av de heligas boskap stals av fientligt sinnade indianer. Den sena starten och de otaliga förseningarna förorsakade många problem för Willies och Martins kompanier, för bistra vinterstormar kom mycket tidigare än vanligt det året. I ett försök att lätta sina bördor så att de kunde färdas snabbare, gjorde de heliga sig av med extra kläder och sängkläder. Därför hade de mycket lite skydd då stormarna kom. Stormarna och det extremt kalla vädret gjorde att många dog. De som dog måste begravas i grunda gravar utefter leden.

Willies och Martins handkärrekompanier räddas

Då Brigham Young gjorde förberedelser för generalkonferens i oktober 1856, fick han höra att Willies och Martins handkärrekompanier var i svårigheter. Räddningsstyrkor organiserades under konferensen.

Ephraim K Hanks hade precis kommit tillbaka till Salt Lake City från en fisketur. Natten innan hade han tillbringat hos en god vän. Innan han somnade den natten, hörde han en röst ropa hans namn. Rösten sade: "Handkärrekompanierna är i svårigheter och du behövs. Vill du ge dig av dit och hjälpa dem?" Broder Hanks svarade: "Ja, jag går om jag är kallad." Detta samtal upprepade sig tre gånger.

Då Brigham Young bad om frivilliga att ge sig av och hjälpa Willies och Martins kompanier att ta sig till Salt Lake City, svarade några av männen att de kunde vara klara om några dagar, men Ephraim Hanks sade: "Jag är redo nu!" Han var en av de första som kom fram till handkärrekompanierna. Då han åkte vägen fram för att leta efter dem råkade han ut för den värsta storm han varit med om. Det blev så djup snö att det var omöjligt att köra med vagnen. Han lämnade vagnen och fortsatte med två hästar, en att rida på och en att transportera förnödenheter med. På kvällen, då han förberedde en sovplats, tänkte han på hur underbart det skulle vara att ha ett bisonskinn att sova i och lite kött att äta till kvällsmat. Han gick till vår himmelske Fader i bön och bad honom att sända honom en bisonoxe. När broder Hanks hade bett färdigt, tittade han upp och fick se en bisonoxe i närheten av lägret. Han dödade bisonoxen med ett skott. På morgonen sköt han en bisonoxe till, lastade köttet på hästarna och fortsatte återigen österut.

Ephraim Hanks kom fram till immigranterna i Martins kompani då de höll på att slå läger för natten. De blev utom sig av glädje då de fick se honom och det färska bisonköttet han hade med sig. En av männen i kompaniet hade tidigare profeterat att när förnödenheterna var slut skulle medlemmarna i kompaniet få festa på bisonkött. Ephraim Hanks hjälpte till att uppfylla denna profetia och fortsatte göra det då han sköt flera bisonoxar åt kompaniet under den fortsatta färden.

När de som tillhörde Martins handkärrekompani kom till Sweetwaterfloden, var de mycket svaga. Det såg helt omöjligt ut att ta sig över floden, som var djup och bred och mycket kall. Det enda de kunde göra var att be. Då kom tre 18-åriga

pojkar från räddningsstyrkan till deras hjälp. George W Grant, David P Kimball och C Allen Huntington störtade sig i det iskalla vattnet och började bära medlemmarna över floden. De gick många gånger fram och tillbaka och bar nästan hela kompaniet över floden. Det kalla vattnet bröt pojkarnas hälsa, och flera år senare dog alla tre till följd därav. Då president Brigham Young hörde vad dessa tre pojkar hade gjort, grät han. Han sade senare att denna enda handling garanterade de tre unga männen en plats i det celestialet riket.

Många personer i Willies och Martins handkärrekompanier dog till följd av de iskalla stormarna, och andra förfrös fötter och ben. Mary Goble var med i Martins handkärrekompani. Vid ett tillfälle, då kompaniet hade färdats flera dagar utan något annat vatten än smält snö, vädjade Marys sjuka mor till henne att hämta vatten från en källa med sötvatten några kilometer bort. En annan kvinna följde med Mary, och på vägen mot källan fann de en gammal man i snön. Han var nära att frysa ihjäl, och de förstod att han snart skulle dö om de inte hämtade hjälp. De beslutade att Mary skulle fortsätta till källan medan hennes följeslagare gick tillbaka och hämtade hjälp.

När Mary blev ensam började hon bli rädd för att möta fientligt sinnade indianer. Medan hon försökte hålla sig undan dessa gick hon vilse och vandrade omkring i timtal i snö som gick upp till knäna. När en spaningspatrull hittade henne, var det nästan midnatt. Spaningspatrullen förde Mary tillbaka till lägret och försökte värma upp hennes frusna ben och fötter genom att gnida snö mot dem och sätta dem i en hink med vatten. Det gjorde mycket ont. Marys ben och fötter blev bra igen, men inte hennes tår.

Marys mor dog samma dag som de kom till Salt Lake City. Dagen därpå kom Brigham Young och en doktor och hälsade på Mary. Hon skrev: "När broder Young kom in skakade han hand med oss alla. När han såg vårt tillstånd — våra förfrusna fötter och vår mor död — rullade tårarna nedför hans kinder." Doktorn måste amputera Marys tår, men Brigham Young lovade Mary att resten av fötterna skulle bli bra igen. Men fötterna blev sämre, och doktorn ville amputera båda fötterna vid vristen. Mary vägrade, för hon mindes vad profeten hade lovat. En kvinna kom varje dag och bytte omslagen på Marys fötter. Flera månader senare träffade Mary doktorn igen. Han sade: "Jaha Mary, ... dina fötter är väl förstörda ända upp till knäna nu." När Mary berättade för honom att hon var bra i fötterna, trodde han henne inte. Hon tog av sig långstrumporna och visade honom fötterna. Doktorn sade att det var ett under att hennes fötter hade blivit friska (se "Mary Goble Pay", s 144-145).

En förmån att få betala priset

På grund av de oväntade förseningarna och andra olyckliga omständigheter, dog mer än två hundra personer i Willies och Martins handkärrekompanier innan de kunde nå Saltsjödalen. Inga av de andra handkärrekompanierna som kom till dalen före eller efter dem fick så mycket problem.

Åtskilliga år efter det att Martins handkärrekompani gjort resan till Salt Lake City, sade en lärare i en kyrkans klass att det var dåligt att Martins kompani tog sig över prärien just då. Läraren kritiserade kyrkans ledare för att de låtit en grupp företa denna färd utan mer förnödenheter och skydd.

En gammal man i klassrummet satt en stund och lyssnade. Sedan sade han sin mening. Han uppmanade läraren att upphöra med sin kritik. Han sade: "Misstag

att sända ut handkärrekompaniet så sent på året? Ja. Men jag var med där och min hustru likaså ... Vi led mer än ni någonsin kan föreställa er och många frös och svalt ihjäl, men har ni någonsin hört någon av de överlevande från det kompaniet uttala ett enda ord av kritik? *Inte en enda från det kompaniet har avfallit ifrån eller lämnat kyrkan, därför att var och en av oss klarade sig igenom med en absolut förvissning om att Gud lever, för vi lärde känna honom i våra svårigheter.*

Jag har dragit min handkärra när jag var så svag och matt av sjukdom och brist på mat att jag knappt kunde sätta den ena foten framför den andra. Jag har blickat framåt och sett en sandhög eller en sluttning och sagt: Jag kan bara gå dit, sedan ger jag upp, för jag orkar inte dra kärnan längre ... Jag har fortsatt till sandhögen och när jag kom fram, började kärnan skjuta på mig. Jag har sett tillbaka många gånger för att se vem som sköt på min kärra, men jag såg ingen. Jag visste då att Guds änglar var där.

Var jag ledsen för att jag valde att komma med handkärra? Nej. Varken då eller senare. *Priset vi betalade för att få lära känna Gud var det en förmån att få betala, och jag är tacksam för förmånen jag fick att följa med Martins handkärrekompani*" (se David O McKay, "Pioneer Women", s 8; kursivering i originaltexten).

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vilka var fördelarna med att använda handkärror på färden över prärien? På vilka sätt tror ni att det skulle vara svårt att färdas så? Varför var de heliga villiga att gå hela vägen över prärien?
- Hur kan vi följa Ephraim Hanks exempel då vi blir ombedda att göra något svårt? Hur kan vi tjäna familj och vänner? Vad gör Gud för dem som tjänar honom i rättfärdighet intill änden? (L&F 76:5.)
- De tre 18-åriga pojkarna gjorde något mycket tappert för att hjälpa Martins handkärrekompani. Vad? Varför gjorde de det, tror ni? Vilken belöning skulle dessa tre unga män få för sina osjälviska handlingar, enligt Brigham Young?
- Vad gjorde Mary Goble som vittnade om hennes tro? Vilka trösterika ord ger Herren dem som får genomgå motgångar och lidanden? (L&F 121:7-8.) Vilka motgångar har ni? Hur kan ni bereda er för motgångar? Förklara att vi bereder oss för framtiden genom att tro på Jesus Kristus och leva efter evangeliet.
- Varför tyckte den gamle mannen att det var en förmån att få vara med i Martins handkärrekompani? Vilka var det som sköt på hans kärra? Vem hjälper oss genom våra prövningar om vi är trofasta och tålmodiga? (L&F 24:8.)
- Vad tror ni skulle ha varit allra svårast att uthärda om ni hade tillhört Willies och Martins handkärrekompanier? Vad har Herren lovat alla dem som ständaktigt håller ut intill änden? (L&F 14:7; 121:29.)
- Vet ni några som troget håller ut? Vilka egenskaper hjälper dem att leva trofast? Vilka trofasta egenskaper vill ni ha? Vad kan ni göra för att få och behålla dessa egenskaper? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Gör en kopia av kartan "Färd med handkärria", som finns i slutet av lektionen. Ta med ett litet föremål eller en bit färgat papper som markör.

Visa kartan för barnen, och förklara att den visar något av de svårigheter och det lidande som Willies och Martins handkärrekompanier fick utstå. Ställ följande frågor till barnen (du kan göra det i slutet av lektionen som en repetition eller ge varje barn en fråga som ska besvaras då berättelsen återges under lektionen). Lägg markören på kartan och flytta den framåt ett steg varje gång barnen svarar rätt. Repetera några frågor om det behövs, så att barnen kan nå Saltsjödalen på kartan.

- Varför använde pionjärerna handkärria i stället för vagnar med oxspann? (Handkärriorna var billigare och gick fortare än vagnarna.)
- Vilka nackdelar fanns det med att använda handkärria? (Man måste dra dem; de rymde inte så mycket; de gav inte skydd mot stormen.)
- Vilket tecken skulle broder Parker ge om sonen levde? (Han skulle vifta med en röd sjal.)
- Vilka var orsakerna till att Willies och Martins handkärrekompanier blev försenade? (De kom fram sent från England; de måste vänta på att deras handkärria skulle byggas; fientligt sinnade indianer stal deras djur; deras handkärria gick sönder; vinterstormarna kom tidigt.)
- Hur kom medlemmarna i Martins kompani över Sweetwaterfloden? (Tre 18-åriga pojkar bar dem över.)
- Hur visste Ephraim Hanks att handkärrekompanierna var i svårigheter? (En röst sade det till honom tre gånger.)
- Vilket svar gav Ephraim rösten? (Han svarade: "Ja, jag går om jag är kallad.")
- Hur gick Mary Goble vilse? (Genom att hon höll utkik efter indianerna då hon letade efter vatten åt sin mor tappade hon bort sig i snön.)
- Vilket löfte gav Brigham Young Mary om hennes fötter? (Han sade att hennes fötter skulle bli bra igen och att hon inte skulle behöva amputera dem.)
- Vilka var det som sköt på den gamle mannens handkärria, då han inte längre orkade, sade han? (Guds änglar.)
- Vilka trofasta egenskaper vill ni ha?

2. Be barnen att komma på ord som beskriver någon som är trofast. Skriv barnens svar på skrivtavlan (till exempel *modig, lydig, kärleksfull, vänlig, lojal, stark, sann, ärlig, osjälvisk, tålmodig, rättfärdig* och *förlåtande*).

Säg till barnen att de redan är trofasta på många sätt och att du vill att de ska upptäcka hur många ord som kan ingå i deras namn. För att demonstrera hur de gör detta, låter du dem hjälpa dig med namnet på en av de trofasta män de just har lärt sig om.

Skriv *Ephraim Hanks* lodrätt på skrivtavlan. Be barnen att se på orden som beskriver trofasthet på skrivtavlan och se hur många av de orden som innehåller

en bokstav som också finns i Ephraims namn. När de upptäcker ett ord, skriver du ordet på skrivtavlan, så att det ingår i Ephraims namn, som i exemplet:

motiv E rad
up P märksam
god H järtad
o R ädd
stånd A ktig
mod I g
tål M odig
H jälpsam
loj A l
s N äll
K ärleksfull
S tark

Ge varje barn papper och penna. Be barnen att skriva sina namn lodrätt och fylla i några av orden från listan i sina namn (de kan också använda andra ord som beskriver trofasthet som de kan komma på). Uppmana barnen att låta dessa egenskaper bli en del av deras liv och inte bara av deras namn.

3. Skriv i förväg följande namn på separata papper och tejpa dessa under olika stolar i klassrummet:

Broder Parker

Tre 18-åriga pojkar (George, David och C Allen)

Ephraim Hanks

Mary Goble

Den gamle mannen i kyrkans klass

I slutet av lektionen ber du barnen att titta under sina stolar om de ser något namn fasttejpat där. Varje barn som hittar ett namn får berätta något om den personen (eller de personerna) som vittnar om trofasthet och ståndaktighet.

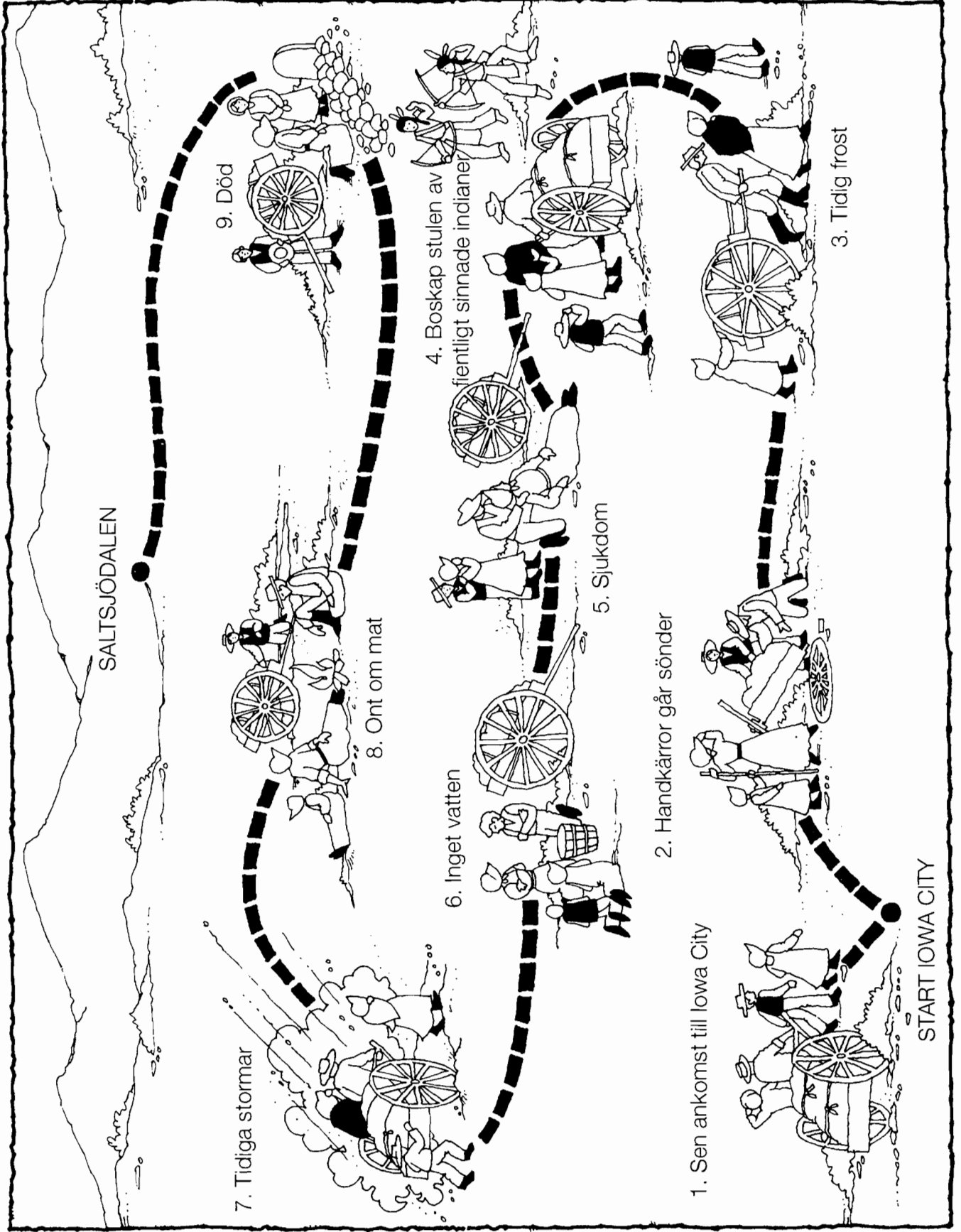
4. Hjälp barnen att memorera Läran och förbunden 14:7.
5. Sjung eller läs texten till "Vår Herre vill ha kämpar" (*Barnens sångbok*, s 85). Be varje barn att beskriva ett sätt på vilket han eller hon ska vara trofast under den kommande veckan.
6. Sjung eller läs texten till "Små pionjärbarn" (*Barnens sångbok*, s 137) eller "Handkärresången" (*Barnens sångbok*, s 136).

Avslutning

- Vittnesbörd Vittna om att vi genom att ståndaktigt leva efter evangeliet varje dag kan övervinna prövningar och återvända till vår himmelske Faders och Jesu Kristi närhet efter detta liv.
- Att läsa hemma Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 14:7 och 24:8 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp med familjen Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Färd med handkärria

SALTSJÖDALEN

START IOWA CITY

7. Tidiga stormar

8. Ont om mat

6. Inget vatten

5. Sjukdom

2. Handkärrior går sönder

1. Sen ankomst till Iowa City

3. Tidig frost

4. Boskap stulen av fientligt sinnade indianer

9. Död

Salt Lake-templet byggs och invigs

Lektion
44

Mål Att inge en önskan hos barnen att leva efter kyskhetslagen och vara värdiga att gifta sig i templet.

- Förberedelse**
1. Studera under bön Läran och förbunden 46:33, 109:20, 131:1-4, 132:15-21; Moses 2:27-28 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
  2. Tilläggläsning: Helaman 5:12 och *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 38 och 39.
  3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
  4. Gör nio rektangulära papperslappar som ser ut som byggstenar, eller ta med dig träklossar, tegelstenar eller liknande. Skriv följande på stenarna eller klossarna, en sak på varje:
    - Tro på vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden.
    - Följ profeten och andra ledare i kyrkan.
    - Leva efter kyskhetslagen.
    - Vara ärlig.
    - Behandla familjen med kärlek och respekt.
    - Gå på sakramentsmötet och kyrkans andra möten.
    - Betala ett fullt tionde.
    - Lyda visdomsordet.
    - Omvända sig från tidigare synder.
  5. Material:
    - a. Läran och förbunden till varje barn.
    - b. Den kostbara pärlan och Mormons bok.
    - c. Bild 5-7, Ängeln Moroni högst upp på Salt Lake-templet; bild 5-53, Oxspann fraktar granitblock till templet; bild 5-54, Granitblock fyller tempelområdet; bild 5-55, Salt Lake-templet (Evangeliet i bild 502.180; 62433); bild 5-56, Adam och Eva (Evangeliet i bild 101.180; 62461); bild 5-57, Ungt par besöker templet (62559).

Observera: President Howard W Hunter, kyrkans fjortonde president, sade: "Barn behöver undervisas om moral längre ned i åldrarna än någonsin tidigare. Det kan ske genom att de undervisas om budet att vara kysk på ett tydligt sätt som de kan förstå och genom att man upprättar konkreta normer som de kan leva efter. De vuxna medlemmarna i kyrkan befäster denna undervisning då de är exempel

på kyskhet och anständighet i klädsel och uppträdande. Då barnen växer upp och kommer till insikt om Herrns kärlek till dem, kommer deras uppträdande sannolikt att återspegla deras känslor av kärlek till Herren genom att de följer hans anvisningar om anständighet och kyskhet" (memo to the Primary General Presidency, 27 aug 1994).

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

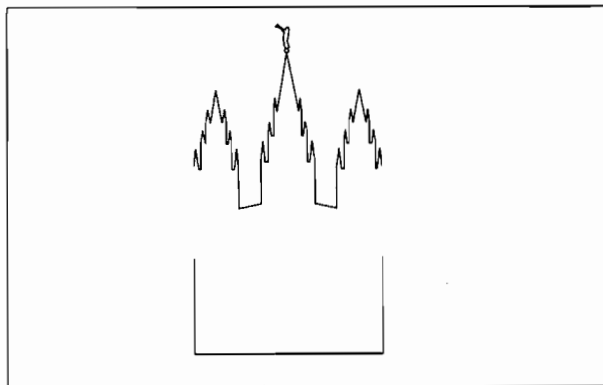
Samlande aktivitet

Visa bilden på Salt Lake-templet. Tala helt kort med barnen om templets skönhet och värdighet.

- Vad är det som gör att denna byggnad kan stå stark och upprätt?

Förklara att djupt under jord finns det en stark grund av stenblock som är närmare två och en halv meter höga. De som byggde templet placerade stenarna där så att templets väggar skulle ha en stadig grund att vila på. Då skulle byggnaden vara stadig och inte gå sönder eller falla omkull.

Gör en enkel skiss av Salt Lake-templet på skrivtavlan (se bilden).

Förklara att liksom Salt Lake-templet är byggt på en stark grund, vill vår himmelske Fader att vi ska bygga vårt liv på en stark grund så att vi förblir rättfärdiga och starka och är värdiga att komma in i templet. Repetera kortfattat med hjälp av klossarna vad som krävs för att vara värdig att komma in i templet (berätta gärna för barnen att ni ska tala om kyskhetslagen senare i lektionen). För varje krav som du nämner sätter du upp rätt kloss på skrivtavlan under skissen av templet, så att klossarna bildar en grund (om du använder riktiga stenar eller tegelstenar, staplar du dem på bordet eller golvet nära bilden).

- Vad skulle hända om en eller flera av grundstenarna under Salt Lake-templet skulle tas bort eller gå sönder? (Grunden skulle försvagas, och templet skulle gå sönder eller falla omkull.)

Peka på grundstenarna som du satt upp.

- Vad skulle hända om en eller flera av dessa grundstenar fattades i vårt liv? (Vår grund av rättfärdighet skulle försvagas, och vi skulle inte vara värdiga att komma in i templet.)

Förklara för barnen att ni i den här lektionen ska tala mera om hur Salt Lake-templet byggdes och hur de kan bygga en grund av rättfärdighet i sitt eget liv.

Skildringar från skrifterna och historien

Undervisa om byggandet och invigningen av Salt Lake-templet, som beskrivs i följande historiska skildringar. Hjälpa sedan barnen, med hjälp av avsnittet "Kyskhetslagen" och de skriftställen som nämns under "Förberedelse", att förstå vikten av att leva efter kyskhetslagen så att de kan vara värdiga att gifta sig i templet och få de eviga välsignelser som utlovas där. Visa bilderna vid rätt tillfällen.

Grunden till templet läggs

I februari 1853, fem och ett halvt år efter det att de första heliga kom in i Saltsjödalen, hade Brigham Young och några andra bröder en ceremoni som kallas första spadtaget för att börja bygga Salt Lake-templet. Två månader senare hade de en annan ceremoni för att lägga hörnstenarna till templet. Den dagen berättade president Young för kyrkans medlemmar att han sett templet i en syn varje gång han sett på den plats där det skulle byggas.

President Young ritade en skiss av templet som han sett det i sin syn, och arkitekt Truman O Angell gjorde en detaljplan över hur templet skulle byggas. President Young sände broder Angell till England för att studera magnifika byggnader där så att han visste hur man skulle göra templet vackert och starkt. President Young sade att han ville se templet byggas så starkt att "det kommer att stå kvar under hela tusenårsriket" (se Richard Neitzel Holzapfel, *Every Stone a Sermon*, s 21).

Arbetare började lägga grunden till templet. De lade flera lager av stora sandstensblock. Grunden blev närmare två och en halv meter hög, och männen arbetade med den i fem år. I maj 1858 stannade arbetet på templet upp en tid på grund av problem med Förenta staternas regering. Presidenten för Förenta staterna hade hört falska historier om att kyrkans medlemmar inte lydde landets lagar. Därför sände han dit en armé för att återställa ordningen. Brigham Young fruktade att armén skulle ställa till oreda på tempelplatsen, så han lät täcka över grunden med lera och jord så att det skulle se ut som vilken åker som helst.

Då problemen med makthavarna var uppklarade, sade president Young att man skulle frilägga grunden. Arbetarna fann att en del av murbruket och de små stenarna som man hade mellan de stora grundstenarna hade spruckit och förskjutits. Det gjorde att några av de stora stenarna sprack och blev ostadiga. De skulle inte kunna bära upp templet ordentligt. Arbetarna tog bort de små stenarna och murbruket och alla sandstensblock ända ned till första lagret och ersatte dem med hårda granitblock. Dessa granitblock högs med bra passning, så att det inte behövdes någon stenfyllnad eller något murbruk för att stenarna skulle ligga i rätt nivå. Fjorton år efter det att tempelbyggandet hade börjat, hade hela grunden bytts ut och arbetarna började bygga templets väggar.

Man hugger till stenblock

De enorma granitblocken till templet högs ut vid ett stenbrott i en kanjon 32 kilometer från tempelplatsen. Varje block vägde många ton och måste fraktas i vagnar som drogs av oxspann. Ibland tog det fyra dagar att få ett block från kanjonen till tempelplatsen. Ofta gick vagnarna sönder eller så ramlade de tunga blocken av vagnarna och sprack eller gick sönder. När järnvägen kom till Utah år 1869, byggde man ett järnvägsspår från stenbrottet till tempelplatsen och ångmaskiner kunde flytta många block på en enda dag. På det viset gick arbetet på templet mycket fortare.

När blocken väl kommit fram till tempelplatsen, formades de av skickliga stenhuggare. I vissa stenar högg man in symboler, till exempel solen, månen och stjärnorna, vilka påminde om viktiga evangelieprinciper som uppenbaras i templets förordningar. Det tog dagar eller ibland veckor att forma eller hugga varje stenblock. Barnen som bodde nära tempelplatsen tyckte om att leka kurragömma bland de väldiga stenarna som väntade på att sättas på plats.

John Moyle var en av stenhuggarna som arbetade på templet. Varje måndag morgon gick han trettio två kilometer från sitt hem till tempelplatsen. Han arbetade på templet hela veckan, och sedan på fredagen gick han de trettio två kilometerna hem för att sköta sin gård. Broder Moyle skadades vid en olycka så att man måste amputera hans ena ben, men han gjorde sig själv ett träben. Han tränade på att gå med benet tills han kunde stå ut med smärtan. Sedan gick han med sitt träben till Salt Lake City och fortsatte arbeta på templet. Han högg in orden *Holiness to the Lord* [Helgat åt Herren, ö a] på östra sidan av templet.

Templet färdigställs och invigs

Trettionio år efter det att templet började byggas, sattes toppstenen (den runda kulan högst upp på den högsta spiran) på plats. Femtio tusen människor trängdes på tempelområdet och ytterligare tusentals såg från gatorna eller de närliggande byggnaderna då president Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, tryckte på en elektrisk strömbrytare som gjorde att toppstenen kom på plats. Senare den dagen placerades statyn av ängeln Moroni på toppstenen.

Under det följande året gjordes templet klart invändigt av snickare, murare, målare och andra skickliga yrkesmän. Innertaken och träarbetena pryddes med utsökta sniderier. Konstnärer som hade skolats i Europa gjorde vackra väggmålningar i förordningsrummen. Förunderligt nog blev allt det invändiga arbetet på templet klart inom ett år.

Templet invigdes i april 1893. Den första invignings-sessionen hölls den 6 april, exakt sextiotre år efter organiserandet av kyrkan och drygt fyrtio år efter det att templet började byggas. Det var en kall och stormig dag, ja, det blåste kraftigt och det regnade och snöade, men inne i templet var det lugnt och fridfullt. President Woodruff knäböjde och höll invigningsbönen. Efter bönen ropade församlingen Hosanna och sjöng "Den himmelska elden", precis som vid tidigare tempelinvigningar (se lektionerna 26 och 35).

Många som var närvarande vid invignings-sessionerna såg änglar och hörde himmelsk sång. President Woodruff berättade senare: "Den himmelska härskaran var närvarande vid den [första] invigning[s-sessionen]. Om församlingens ögon kunde öppnas skulle de [ha] sett Joseph och Hyrum [Smith], Brigham Young, John Taylor och alla goda män som levat i denna utdelning församlade med oss, likaså [Jesaja] ... och alla de heliga profeterna och apostlarna som profeterat om verket i de sista dagarna" (se LaRene Gaunt, "'The Power of God Was with Us'", s 29; se särskilda aktiviteter, nr 1).

De heliga ting som ägde rum under invigningen av Salt Lake-templet hjälpte medlemmarna att känna Guds närvaro och känna stor vördnad för templet och dess förordningar. När vi ser ett tempel i dag påminner det oss om att vår himmelske Fader och Jesus Kristus älskar oss och vill att vi ska leva tillsammans med dem igen.

Kyskhetslagen

Påminn barnen om att vi måste gifta oss i templet och hålla de löften vi ger där (se L&F 131:1-4) för att kunna leva tillsammans med vår himmelske Fader, Jesus Kristus och våra familjer i den högsta graden av det celestialet riket.

Hänvisa till grundstenarna som du satte upp under den samlande aktiviteten och peka på stenen som heter "Leva efter kyskhetslagen". Förklara att en av de saker vi måste göra för att vara värdiga att komma in i templet är att leva efter kyskhetslagen. Den här delen av lektionen förklarar vad kyskhetslagen är och varför det är viktigt att leva efter denna lag.

Visa bilden på Adam och Eva. Låt barnen tala om vilka dessa personer är. Läs sedan högt, eller be ett barn läsa, Moses 2:27-28 till och med *uppfyllen jorden*.

- Vad befallde vår himmelske Fader Adam och Eva att göra sedan de gift sig? (Förklara om nödvändigt att "föröken eder, och uppfyllen jorden" betyder att få barn.)
- Varför var det viktigt att Adam och Eva fick barn?

Påminn barnen om att ett av skälen till att vi kommit till jorden är att få en kropp av kött och ben. Förklara att vår himmelske Fader som en del av sin plan för vår lycka har gett oss förmånen att få barn och att för andra andar bereda kroppar som de får när de kommer till jorden. Det ingår i vår himmelske Faders lycksalighetsplan att pojkar och flickor växer upp och gifter sig i templet och blir fäder och mödrar.

Förklara att eftersom förmågan att få barn är en sådan helig förmån, har vår himmelske Fader gett oss noggranna anvisningar om hur den ska användas. Dessa anvisningar kallas kyskhetslagen. Kyskhetslagen är en befallning att hålla sig sexuellt ren. Det betyder att vi inte ska ha något sexuellt förhållande med någon annan än vår man eller hustru. I kyskhetslagen ingår också att vara ren i ord, tanke och handling. Vi ska inte säga, tänka eller göra något som visar bristande respekt för denna fantastiska förmåga som vår himmelske Fader har gett oss.

Säg till barnen att den Helige Anden kan hjälpa dem att förstå om en handling är rätt eller fel. Om de har några frågor om kyskhetslagen, bör de fråga sina föräldrar eller någon annan vuxen som de har förtroende för.

Hjälp barnen att förstå att efterlevnaden av kyskhetslagen är så viktig för vår lycka att Satan frestar oss att överträda den. Då barnen blir äldre, kommer de att frestas att bryta mot kyskhetslagen. Om de bygger en stark grund av rättfärdighet och nu bestämmer sig för att leva efter kyskhetslagen, kommer det att vara lättare för dem att stå emot frestelserna.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vilka utmaningar ställdes de heliga inför när de byggde Salt Lake-templet? Hur tror ni de kände sig när templet var färdigt? Varför är templet så viktigt?
- Vad måste byggarna göra för att templet skulle stå kvar under tusenårsriket, som Brigham Young ville? Varför var det nödvändigt att bygga templet på en stark grund? Varför är det viktigt att vi bygger vårt liv på en grund av

rättfärdighet? (Helaman 5:12.) Hur kan vi bygga denna grund? (Se särskilda aktiviteter, nr 2 och 3.)

- Varför är det så viktigt att gifta sig i templet? Vilka välsignelser har vår himmelske Fader lovat dem som gifter sig i templet och håller sina förbund? (L&F 131:1-4; 132:19-21.) Påminn barnen om att de som gifter sig i templet och håller sina förbund kommer att få leva i den högsta graden av det celestiaa riket tillsammans med vår himmelske Fader, Jesus Kristus och sina rättfärdiga familjemedlemmar.
- Hur länge kommer de att vara gifta som beseglas i templet och håller sina förbund? (L&F 132:19; se särskilda aktiviteter, nr 4 och 5.) Förklara att de kommer att vara gifta för tid och all evighet, vilket betyder att de kommer att vara gifta för alltid.
- Hur länge kommer de att vara gifta som inte beseglas i templet? (Bara tills de dör; se L&F 132:15.) Vad kommer att hända med dem? (L&F 132:16.) Säg till barnen att de som tillhör en familj som ännu inte beseglats i templet inte ska vara ledsna. De kan be, vara ett gott exempel och berätta för sina föräldrar vad de skulle tycka om att beseglas som familj i templet. De kan fortfarande få tillfälle att beseglas till sina föräldrar.
- Varför är det så viktigt att leva efter kyskhetslagen? Förklara att en följd av att överträda kyskhetslagen (och inte omvända sig) är att man inte är värdig att komma in i templet och delta i templets förordningar. Då kan man inte heller få leva tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus i det celestiaa riket.
- Be något av barnen att läsa Läran och förbunden 46:33 högt. Vad betyder det att utöva dygd och helighet? Att utöva dygd betyder att hålla sinnet och kroppen rena. Hur kan vi ständigt utöva dygd? (Se särskilda aktiviteter, nr 2.)
- Varför ska vi inte använda ett vulgärt språk? Förklara att ett vulgärt språk ofta beskriver kroppen på ett vanvördigt sätt. Påminn barnen om att kyskhetslagen innefattar inte bara vad vi gör utan också vad vi tänker och säger. Vår himmelske Fader vill att vi ska tala om kroppen och dess heliga funktioner med respekt.

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Förklara att byggandet av Salt Lake-templet i Utah uppfyllde en profetia som uttalades av Jesaja många hundra år före Jesu Kristi födelse. Läs eller be något av barnen att läsa Jesaja 2:2. Påpeka att Salt Lake City ligger bland Wasatchbergen i västra delen av Förenta staterna.
2. Gör följande textrensor, alla i samma längd:

Klä sig anständigt.

Använda rena ord.

Bara se på bra biofilmer, TV-program och videofilmer.

Bara titta i och läsa bra böcker och tidskrifter.

Lyssna till upplyftande musik.

Hålla kroppen helig och ren.

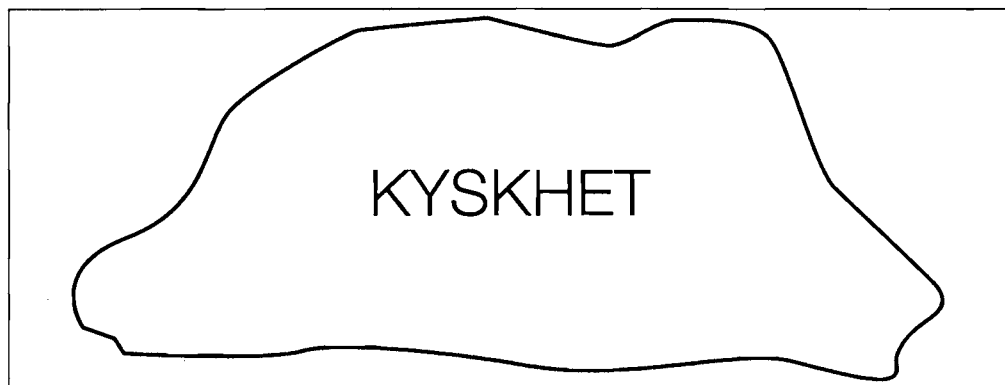
Lyda visdomsordet.

Tänka rena tankar.

Inte gå ut på träffar före sexton års ålder.

Välja bra kamrater.

Rita en stor, oformad grundsten på skrivtavlan (gör den så stor att alla textremsorna får plats på den) och ge den rubriken *Kyskhhet* (se bilden). Låt barnen låtsas att de är stenhuggare som måste forma denna sten så att den passar perfekt i en stark grund.

Ge barnen var sin textremsa. Låt dem läsa upp vad det står och sedan sätta upp dem i en rektangulär form innanför den obearbetade grundstenens ytterkonturer. Sudda sedan ut skissen av den obearbetade grundstenen på skrivtavlan, så att bara den rektangulära färdiga grundstenen finns kvar. Hjälpt barnen att förstå att då de gör det som står på textremsorna, bygger de en stark grund som hjälper dem att leva efter kyskhetslagen.

Påminn barnen om att murbruket och de små stenarna som användes i den första grunden till Salt Lake-templet sprack och flyttade sig, vilket gjorde att de stora grundstenarna sprack. Låt barnen nämna handlingar som gör att deras grundsten av kyskhhet går sönder, till exempel att de använder ett vulgärt språk, läser eller tittar på pornografi eller klär sig oanständigt. Uppmana barnen att hålla sig borta från sådana handlingar.

3. Förklara att president Spencer W Kimball, kyrkans tolfte president, sade att de unga tidigt i livet bör fatta beslut som senare leder till celestialet äktenskap. Läs eller be något av barnen att läsa följande ord:

"[Besluten] är av två slag: 'Detta skall jag göra' och 'detta skall jag inte göra'. ... Ungdomar bör mycket tidigt staka ut sin väg ... [De bör planera] sin utbildning, en mission, att finna en ren pojke eller flicka till livskamrat, sitt tempeläktenskap och sitt tjänande i kyrkan. När man tagit ut en sådan kurs och satt upp målet är det lättare att motstå de många frestelserna och att säga 'nej' till den första cigaretten, 'nej' till det första glaset, ... 'nej' till ... ett omoraliskt [okyskt] leverne" (*Förlåtelsens under*, s 205; kursivering i originaltexten).

Låt barnen sätta upp mål som de hoppas nå i livet, mål som hjälper dem att förbli värdiga att gifta sig i templet, som president Kimball föreslog. Ge dem var sin penna och ett papper, och låt dem skriva *Min plan för att gifta mig i templet* på papperet. Under detta ska de skriva orden *Jag ska* — och *Jag ska inte* — . Låt dem skriva upp ett antal saker under varje rubrik, till exempel: "Jag ska — gå i kyrkan varje sabbatsdag, lyda mina föräldrar, välja bra kamrater, leva värdigt att komma in i templet" eller "Jag ska inte — lyssna på musik som driver bort Anden, se på omoraliska TV-program och filmer, svära eller använda vulgära ord."

Hjälp barnen att förstå att de beslut de fattar i livet avgör vilka slags människor de kommer att bli. Målet att gifta sig i templet hjälper dem att fatta bra beslut.

4. Förklara att den dag man gifter sig i templet är en av de viktigaste dagarna i hela livet.
- Varför kommer denna dag att bli så viktig för er? (Det är ett viktigt steg mot att återvända till vår himmelske Fader och Jesus Kristus i den högsta graden av det celestialet riket.)

Om du har gift dig eller beseglats i templet efter en borgerlig vigsel, kan du berätta om det som hände den dag du beseglades till din livskamrat. Visa om möjligt bilder från tempelbröllopsdagen. Om du ännu inte har beseglats i templet, kan du efter godkännande från Primärs president inbjuda någon som har gjort det att berätta för barnen om sina känslor om detta.

5. Återge följande skildring av Heber J Grant, kyrkans sjunde president:

Innan Salt Lake-templet var färdigt, måste kyrkans medlemmar där resa till templet i S:t George i Utah, en sträcka på närmare femtio mil, för att ta del av templets förordningar. President Grant sade:

"Jag ska alltid vara tacksam, intill min dödsdag, över att jag som ung man, knappt tjugoett år gammal, inte lyssnade på några av mina vänner, utan gjorde mig besväret att resa hela vägen från Utah County till S:t George för att gifta mig i templet där ... Det var en lång och besvärlig resa på den tiden, på knaggliga och osäkra vägar. Den tog flera dagar i vardera riktningen.

Många rådde mig att inte göra denna ansträngning — att inte åka hela vägen till S:t George för att gifta mig. De sade att jag kunde låta stavs-presidenten eller biskopen viga oss, och sedan när Salt Lake-templet var färdigt, kunde jag komma dit med min hustru och våra barn och beseglas till henne och låta våra barn beseglas till oss för evigheten.

Varför lyssnade jag inte på dem? Därför att jag ville vara gift för tid och evighet — därför att jag ville börja livet på rätt sätt. Senare fick jag skäl att verkligen glädja mig över min beslutsamhet att gifta mig i templet då i stället för att vänta till något senare och till synes mer passande tillfälle ...

Jag var ute i en av stavarna och besökte en konferens, då en av mina döttrar ... [talade och] sade: 'Jag är mycket tacksam mot Herren för att jag är född på rätt sätt, född [inom] förbundet, född av föräldrar som vigts och beseplats på rätt sätt i Herrens tempel.'

Jag fick tårar i ögonen, därför att hennes mor dog innan Salt Lake-templet blev färdigt och jag var tacksam över att jag inte hade lyssnat till synpunkterna från mina vänner som hade försökt att övertala mig till att inte åka till templet i S:t George och gifta mig. Jag var mycket tacksam för den inspiration och beslutsamhet jag hade att börja livet rätt" (*Gospel Standards*, sammanst G Homer Durham [Salt Lake City: Improvement Era, 1941], s 359-360).

6. Hjälp barnen att memorera trettonde trosartikeln. Tala om dess samband med kyskhetslagen.
7. Sjung eller läs texten till en eller flera av följande sånger: "Ett tempel som boning" (*Barnens sångbok*, s 73), "Familjer kan vara tillsammans för evigt" (*Barnens sångbok*, s 98), "Jag längtar så till templet" (*Barnens sångbok*, s 99), "Gör alltid rätt" (*Barnens sångbok*, s 80), "Jag kan följa Guds plan" (*Barnens sångbok*, s 86).

Avslutning

Vittnesbörd	Vittna om hur viktigt det är att lyda kyskhetslagen och leva så att man är värdig att komma in i templet. Säg till barnen att om de förblir värdiga att besöka templet, kommer de att finna sann lycka och få leva tillsammans med vår himmelske Fader och Jesus Kristus och sina rättfärdiga familjemedlemmar för evigheten i den högsta graden av det celestialet riket.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 131:1-4 och 132:15-21 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma". Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Lorenzo Snow mottar uppenbarelse om tiondelagen

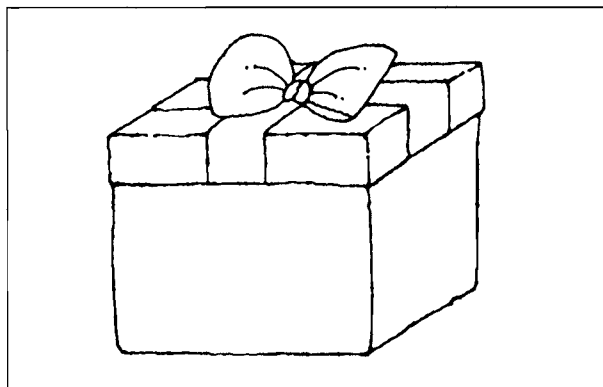
Mål

Att ge barnen en önskan att betala ett fullt tionde.

Förberedelse

1. Studera under bön Malaki 3:8-12, Läran och förbunden 64:23, 119:4 och de historiska skildringarna i lektionen. Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)
2. Tilläggläsning: *Evangeliets principer* (31110 180), lektion 32.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Rita en presentask på färgat papper (se bilden) till varje barn, eller rita flera presentaskar på skrivtavlan innan lektionen börjar.

5. Material:
  - a. Bibeln och Läran och förbunden till varje barn.
  - b. Penna till varje barn.
  - c. Bild 5-58, Lorenzo Snow.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Ge barnen var sin ritning av en presentask (eller peka på presentaskarna du ritat på skrivtavlan). Be barnen låtsas att det inuti varje ask finns en välsignelse från vår himmelske Fader.

- Vilka välsignelser kan det finnas i dessa askar?

Ge barnen var sin penna och be dem att på sin presentask skriva namnet på en välsignelse som vår himmelske Fader har gett oss. Låt dem tala om vad de skrivit och sätta sin ask på skrivtavlan, bordet eller golvet. (Om du har ritat presentaskarna på skrivtavlan ber du barnen att högt nämna några välsignelser. Varje välsignelse som de nämner skriver du i en ask på skrivtavlan.)

- Vad måste vi göra för att få vår himmelske Faders välsignelser?

Godta barnens svar, och förklara sedan att en sak som vi måste göra nämns i Malaki 3:10. Be något av barnen att läsa första frasen i Malaki 3:10 högt (till och med *förrådshuset*) medan de andra barnen följer med i sina biblar. Förklara för barnen att ni i den här lektionen ska tala mer om tionde och de välsignelser vi får genom att betala ett fullt tionde.

Historiska skildringar

Undervisa barnen om koloniseringen av Utah-territoriet under ledning av Brigham Young, som beskrivs i följande historiska skildringar. Hjälp dem sedan att förstå hur medlemmarna i S:t George välsignades under svår torka genom att de betalade tionde och hur tiondepengar gör det möjligt för kyrkan att utföra Herrens verk. Betona hur kyrkans medlemmar välsignas enskilt och kollektivt då de betalar ett fullt tionde.

Nya bosättningar

Under de heligas tio första år i Utah, upprättade Brigham Young omkring ett hundra kolonier (nya bosättningar) i hela Utah-territoriet. Tusentals medlemmar i kyrkan anlände varje år, och alla behövde någonstans att bo. President Young sände medlemmar norr, söder, öster och väster om Salt Lake City för att hitta och upprätta platser där det fanns tillräckligt med vatten, bördig jord och andra nödvändiga tillgångar och där kolonisterna kunde vara trygga för fientligt sinnade indianer.

Brigham Young utsåg kloka och dugliga män att leda dessa kolonier. Biskopar, presiderande äldster och stavspresidenter förestod byggandet av städer och samhällen och bildandet av församlingar och grenar. Då en ny koloni skulle upprättas, hörde ofta familjerna som kallades att upprätta kolonin om sin kallelse då de hörde president Young tillkännage deras namn vid generalkonferensen. Vid andra tillfällen utsåg president Young ledare för kolonin, och ledarna fann sedan andra familjer som var villiga att flytta till den nya kolonin med dem. Då kyrkans medlemmar kom till Utah österifrån, tilldelades de vanligtvis en av dessa nya bosättningar. De tilldelades ofta en boplats med tanke på det kunnande de hade. Varje bosättning behövde en rad olika arbetare, till exempel bönder, snickare, tegelbrännare, slaktare, bagare och skollärare.

Alla var inte så glada över att flytta till de nya kolonierna, men i de flesta fall var de heliga lydiga och gjorde som profeten sade till dem. En gång hade alla nybyggare i Nephi i Utah samlats för att välkomna president Young och andra ledare i kyrkan till deras stad med band, banderoller och en korridor av lövruskor och blommor. Alla unga kvinnor i staden var klädda i vitt för att möta profeten. En av dessa unga kvinnor var 15-åriga Elizabeth Claridge.

Efter att ha ätit en god middag hemma hos några av staden Nephis invånare, höll president Young och de andra ledarna ett eftermiddagsmöte för alla heliga. Nära slutet av mötet läste president Young upp namnen på några män som kallades att flytta med sina familjer längre söderut och bosätta sig i ett område som kallades "the Muddy" [ungefär "dynghögen", ö a]. Medlemmarna visste inte vilka som skulle bli kallade förrän president Young läste upp deras namn. Samuel Claridge, Elizabeths far, var en av de män som kallades. När Elizabeth hörde sin fars namn, grät hon, därför att hon inte ville flytta från sitt hem. Fadern till flickan som satt bredvid Elizabeth kallades också, och flickan sade till Elizabeth: "Vad är du ledsen

för? Min far har också blivit kallad, men du ser väl att jag inte gråter för jag vet att han kommer att tacka nej."

"Det är precis vad jag menar", svarade Elizabeth. "Min far är kallad och jag vet att han kommer att TACKA JA, och att inget kan hindra honom från att flytta. Han tackar alltid ja då han kallas till något. Och samtidigt som jag är ledsen skulle jag skämmas om han inte flyttade." Fast det var svårt för Elizabeth att lämna sitt hem och sina kamrater, visste hon att hennes familj skulle bli välsignad om hennes far lydde Herren och tackade ja till kallelsen att upprätta en ny koloni (se S George Ellsworth, *Samuel Claridge: Pioneering the Outposts of Zion*, s 80-81).

De heliga bygger tiondehus

President Young ville att de heliga i bosättningarna skulle kunna tillgodose sina egna behov, så han instruerade dem att bygga tiondehus, eller biskopens förrådshus, i varje bosättning. De heliga behövde förrådshus att ha tionde i, för på den tiden betalades det mesta tiondet "in natura". Det betyder att i stället för att betala med pengar, betalade medlemmarna sitt tionde med det som de producerat. Till exempel: för varje tiotal ägg som en bondes höna lade, tog bonden med sig ett ägg till förrådshuset som sitt tionde. Medlemmarna kom med föda som de hade producerat, djur som de hade fött upp och sådant som de producerat hemma till tiondehusen. Många medlemmar betalade också tionde med sitt arbete. En dag av tio arbetade de på kyrkans olika projekt i stället för med sitt eget arbete. Omkring en tredjedel av tiondet som togs emot i varje samhälle användes till sådant som de heliga där behövde, och resten skickades till allmänna tiondekontoret i Salt Lake City för att användas för hela kyrkans behov.

En dag kom Mary Fielding Smith, änka efter Hyrum Smith, till tiondekontoret i Salt Lake City för att betala sitt tionde med en last av den bästa potatis hon dragit upp. Ett av biträdena på tiondekontoret skällde på henne och sade: "Änkefru Smith, det är skamligt att du skall behöva betala tionde." Mary svarade: "William, du borde skämmas. Vill du förmena mig välsignelser? Om jag inte betalade mitt tionde, är jag säker på att Herren skulle dra tillbaka välsignelser från mig. Jag betalar mitt tionde, inte endast därför att det är en Guds lag, utan också därför att jag väntar mig välsignelser därigenom. Genom att hålla denna och andra lagar, väntar jag mig att ha framgång och kunna ta hand om min familj."

Joseph F Smith, Marys son, berättade att Mary fick framgång genom att lyda Guds bud. Familjen hade alltid tillräckligt med mat, och de fick starka vittnesbörd också. Joseph F konstaterade: "När William Thompson sade till min mor att hon inte borde betala tionde, ansåg jag honom vara en av de bästa männen i världen ... Jag måste arbeta, gräva och slita själv. Jag måste hjälpa till att plöja marken, sätta potatis, kupa potatis, gräva upp potatis och liknande plikter. Sedan måste jag lasta en stor vagnslast av det allra bästa vi hade, sortera bort det dåliga och köra lasten till tiondekontoret. Jag tyckte på mitt barnsliga sätt att det verkade hårt. Särskilt när jag såg vissa av mina lekkamrater... leka runt omkring, rida och ha det bra. De gjorde knappt ett enda handtag ... Nå, efter några års erfarenhet omvände jag mig, fann att min mor hade rätt och att William Thompson hade fel ... [Att betala tionde] är en välsignelse för mig, och jag tänker inte låta någon beröva mig den glädjen" (*Evangeliets lära*, s 191).

Lorenzo Snows uppenbarelse om tionde

Under åren som gick fortsatte bosättningarna i Utah att utvecklas. Telegrafen uppfanns, vilket gjorde det lättare för människor att meddela sig med andra på fjärran platser. Järnvägen byggdes över hela Förenta staterna, vilket gjorde det lättare för människor att resa och för invånarna i Utah att skaffa förnödenheter från mer utvecklade områden. Kyrkan hade problem med Förenta staternas regering och med indianerna i Utah-området, men allt detta löstes till slut. President John Taylor blev president för kyrkan efter Brigham Youngs död. Han efterträddes av president Wilford Woodruff, som efterträddes av president Lorenzo Snow (visa bilden på Lorenzo Snow).

När Lorenzo Snow blev kyrkans femte president, hade kyrkan stora skulder. Det hade blivit dyrt för kyrkan att lösa problemen med regeringen, och det fanns inte längre tillräckligt med pengar för att betala allt som kyrkan behövde. President Snow bad innerligt om att få veta vad han skulle göra åt detta allvarliga problem. Hans bön besvarades inte med en gång, men han fick en känsla av att han skulle besöka S:t George och andra städer i södra Utah. Han visste inte varför han skulle resa till södra Utah, men han visste att han måste lyda den Helige Andens maningar. Han och andra ledare i kyrkan reste till S:t George med tåg och häst och vagn.

Då president Snow kom på besök, hade det inte regnat i södra Utah på många månader. Då kyrkans ledare reste söderut, observerade president Snow den torra jorden och de törstiga plantorna och djuren. Utan regn visste inte invånarna i södra Utah hur de skulle kunna odla och få den mat de behövde för att överleva.

Den 17 maj 1899 talade president Snow vid en konferens i S:t George i Utah. Under sitt tal gjorde han plötsligt ett uppehåll. Det var alldeles stilla i lokalen då alla väntade på att han skulle tala. När han började tala igen, var hans röst stark, och medlemmarna visste att han talade under inspiration från Herren. Han sade: "Herrens ord är: Tiden har nu kommit för varje sista dagars helig ... att göra Herrens vilja och tillfullo betala sitt tionde. Detta är Herrens ord till er och det kommer att vara Herrens ord till varje bosättning i Sions land" (se LeRoi C Snow, "The Lord's Way Out of Bondage", s 439).

President Snow sade till de heliga att Herren var missnöjd med dem därför att de inte hade betalat sitt tionde. Han lovade folket att om de betalade sitt tionde, skulle det regna och de skulle kunna plantera och skörda ordentligt.

Efter sitt tal i S:t George ville president Snow att hela kyrkan skulle få veta om uppenbarelsen han fått. På vägen tillbaka till Salt Lake City stannade han till i många bosättningar och predikade tiondelagen för medlemmarna. Och då han kom tillbaka till Salt Lake City sammankallade han ett viktigt möte i templet för att tala till prästadömsledarna om tiondet. I ett tal sade han: "De fattigaste bland fattiga kan betala tionde. Herren fordrar det av oss ... Alla ska betala tionde ... Lagen ska iakttas ... Och vi ska betala våra skulder ... Gud välsigne er" (se Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, s 546). De heliga överallt accepterade vad president Snow sade och började betala tionde.

President Snow väntade ivrigt på väderleksrapporterna från södra Utah. En månad gick, två månader, men inget regn kom. Invånarna i S:t George betalade inte bara ett fullt tionde utan gav också mer som offer åt Herren. Profeten bad än mer innerligt om att Herren skulle välsigna folket. Han hade lovat dem regn om de

betalade sitt tionde. Slutligen, den 2 augusti 1899, fick han ett telegram som lød: "Regn i S:t George." De heliga välsignades och fick skörda samma höst.

Året efter president Snows uppenbarelse betalade de heliga dubbelt så mycket tionde som de hade gjort de föregående två åren. Inte nog med att de heliga i S:t George välsignades med regn, inom åtta år kunde kyrkan betala alla sina skulder. Sedan den dagen har kyrkan fortsatt att ha tillräckligt med pengar för att utföra Herrens verk på grund av att trofasta medlemmar i kyrkan betalar sitt tionde.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Hur fick kyrkans medlemmar veta att de var kallade att upprätta nya kolonier i Utah-territoriet? Hur visade de sin tro genom att bosätta sig där?
- Varför betalade Mary Fielding Smith tionde fastän hon inte hade mycket pengar eller ägodelar? Låt barnen berätta om tillfällena då de eller deras familjer välsignats genom att betala tionde.
- Varför reste president Snow till S:t George? (Den Helige Anden manade honom till att åka.) Hur välsignades president Snow till följd av att han följde den Helige Andens maningar? Hur välsignas vi då vi följer den Helige Andens maningar?
- Vad var det som bekymrade president Snow då han åkte till S:t George? (Kyrkans skulder.) Vilket problem bekymrade sig medlemmarna i S:t George om? (Torkan.) Hur kunde de enligt Herren lösa båda dessa problem?
- Varför betalar vi tionde? Vad gör vi om vi låter bli att betala ett fullt tionde? (Malaki 3:8.) Varför är tiondet Herrens pengar? Påminn barnen om att allting på jorden har skapats av Jesus Kristus under vår himmelske Faders ledning. Allt som vi tjänar eller får på jorden är en gåva från dem.
- Vad lovar Herren dem som betalar ett fullt tionde? (Malaki 3:10-12; L&F 64:23.) Vad är ett fullt tionde? (L&F 119:4; se särskilda aktiviteter, nr 1.) Förklara för barnen: Att betala ett fullt tionde betyder att betala en tiondel av vår inkomst, eller det vi tjänar, till Herren.
- Hur välsignades de heliga i S:t George för att de betalade tionde? Hur länge fick de vänta innan det började regna? Hur visade de heliga sin tro medan de väntade på att regnet skulle komma?
- Hur välsignades kyrkan då medlemmarna började betala ett fullt tionde? Hur fortsätter kyrkan att välsignas i dag till följd av att medlemmarna betalar tionde? Hur används tiondepengarna? (Se särskilda aktiviteter, nr 3.)

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Påminn barnen om att ett fullt tionde är en tiondel av vår inkomst, eller det som vi tjänar. Skriv flera olika summor på skrivtavlan, och visa barnen hur man räknar ut en tiondel av varje summa. Ge barnen var sin penna och ett papper, och låt dem räkna ut hur mycket tionde de ska betala på flera olika summor (för yngre barn kan du ta med dig föremål, till exempel mynt eller fruktbitar, och hjälpa barnen räkna ut det tionde som ska betalas på föremålen). Betona hur

viktigt det är att betala tio hela procent av sin inkomst i tionde. Allting därunder är att inte vara ärlig mot Herren.

Ge gärna barnen var sin tionde- och donationssedel och visa dem hur man fyller i den.

2. Hjälp barnen att förstå att de välsignelser vi får genom att betala tionde inte alltid är ekonomiska. Gör detta genom att skriva följande välsignelser på separata papper och lägg dem i en påse (om du vill kan du klippa till papperslapparna så att de har samma form som en presentask, som i den samlande aktiviteten):

- Insikt i Jesu Kristi evangelium
- Starkt vittnesbörd
- Känsla av närhet till vår himmelske Fader
- Styrka att leva efter evangeliet
- Förmåga att vara ett gott exempel för familjen
- Frid och glädje
- Förmåga att tjäna andra osjälviskt
- Evtigt liv
- Tillräckligt med pengar för våra behov

Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av äldste Melvin J Ballard, som var medlem av de tolv apostlarnas kворum:

"Herren har lovat att den man och kvinna som betalar ett ärligt tionde ska bli omhändertagen, [men] han lovar inte att göra dem rika, materiellt sett. Herrens största välsignelser är andliga, inte materiella" (se *The Teachings of Ezra Taft Benson [Salt Lake City: Bookcraft, 1988]*, s 472-473).

Låt sedan barnen i tur och ordning ta ett papper och läsa det högt. Tala med barnen om värdet av var och en av dessa välsignelser och hur de kan få dessa genom att betala tionde.

3. Ge barnen var sitt papper med ett av följande påståenden om hur tiondepengar används (förklara påståendena vid behov):

- Bygga möteshus, tempel och andra kyrkans byggnader.
- Betala för församlings- och stavsaktiviteter och lektionsböcker
- Betala för belysning, uppvärmning och underhåll av möteshus
- Betala för resor och bekosta material för missionärer
- Betala för resor och annat för generalauktoriteterna
- Betala för datorer som används i tempelarbetet och släktforskningsarbetet
- Bekosta utgivningen av kyrkans tidskrifter
- Betala för kyrkans satellitutsändningar
- Betala för översättning och utgivning av skrifterna

Be något av barnen att på skrivtavlan rita hur man använder tionde enligt beskrivningen på hans eller hennes papper. Låt de andra barnen försöka gissa vad bilden föreställer. Låt alla barnen göra detta.

4. Läs och diskutera följande ord av Heber J Grant, kyrkans sjunde president:

"Tionde är en Guds lag och betalningen av tionde ger frid och glädje åt de sista dagars heliga som gör det. Det finns en tillfredsställelse i den människas hjärta som är fullkomligt ärlig mot Herren ...

Jag kan tala [om] tionde, därför att från den tid då jag som pojke tjänade pengar, har jag betalat mitt tionde. Jag har varit ärlig mot Herren, och jag är villig att vara det och har alltid varit hela livet — det vill säga, ärlig mot Herren först" (*Gospel Standards*, sammanst G Homer Durham [Salt Lake City: Improvement Era, 1941], s 60, 63).

Förklara att i slutet av varje år får vi tillfälle att tala om att vi har varit fullkomligt ärliga mot Herren när det gäller det ekonomiska. Detta möte kallas för tiondeavräkning. Vi träffar då biskopen (eller grenspresidenten) och talar om för honom om vi har betalat ett fullt tionde eller inte.

Hjälp barnen att rollspela en tiondeavräkning. Ett barn är biskop och de andra barnen är en familj som betalat ett fullt tionde. Låt "biskopen" fråga varje familjemedlem om han eller hon har betalat ett fullt tionde, och låt varje familjemedlem svara.

5. Berätta följande med egna ord:

"Då julen närmade sig [år 1929], var många arbetare utan arbete.

Vår familj var lyckligt lottad ... Min man hade fortfarande arbete.

Men oväntat, bara en vecka före jul, blev han arbetslös. När han kom hem med den sista lönen, som var på sextiotre dollar, var vår första tanke: 'Hur ska vi använda pengarna?'

"Vi hade konserverat mycket frukt och grönsaker, och vi hade en ko och höns som gav mjölk, smör och ägg. Vi hade mycket mat i förrådet, så för en del av pengarna tänkte vi köpa julklappar till våra tre små barn, som var sex, fyra och ett år gamla.

Då annonserade biskopen att vi skulle ha tiondeavräkning söndagen som kom. Vi hade betalat lite tionde varje månad, men hade inte betalat ett fullt tionde. Vi hoppades alltid att vår ekonomi skulle bli bättre så att vi skulle kunna komma ifatt.

Då vi gick igenom ekonomin, såg vi att vi var skyldiga biskopen exakt sextio dollar om vi ville avsluta året som medlemmar som betalat ett fullt tionde. Aldrig hade sextio dollar verkat vara så mycket! Vi lärde oss en av livets viktigaste läxor: 'Var ärlig mot Herren varje gång du får lön.'

... Vi bestämde oss för att gå hem till biskopen och ge honom de sextio dollarna innan vi frestades att använda en del av dem.

... Vi hade fortfarande tre dollar kvar till att köpa julklappar för. Dagen därpå köpte vi ... en liten burk med svart färg, och en med röd ... Min man och jag arbetade många timmar efter det att barnen somnat med att göra träleksaker av gammalt spillvirke som vi målade. Jag sydde uppstoppade djur och gjorde en trasdocka.

... Vi bestämde oss för att få en fin jul trots att vi hade ont om pengar.

Ungefär i mitten av januari ringde någon till min man och erbjöd honom ett arbete med 150 dollar i månadslön. Det verkade som en förmögenhet för oss! Från den dagen fram till sin dödsdag, var min man aldrig utan arbete. Och vi fick det bättre och bättre, både andligt och ekonomiskt.

I Malaki 3:10 läser vi: 'För full tionde till förrådshuset, så att i mitt hus finns mat, och pröva så hurdan jag sedan blir, säger Herren Sebaot. Förvisso skall jag då öppna himmelens fönster över er och utgjuta över er riklig välsignelse.'

Vi antog utmaningen, och välsignelserna kom verkligen" (Jennie N Ernstrom, "Tithing Came before Presents", *Ensign*, dec 1988, s 41).

6. Visa ett avsnitt av "Himmelens fönster" (32 min). Med godkännande från Primärs president kan denna video visas för alla Kämpar-klasser under samlingsstunden (videon kan delas upp i två 16-minutersavsnitt).
7. Hjälpa barnen att memorera Malaki 3:10.

Avslutning

Vittnesbörd	Vitna för barnen om att de blir välsignade både andligt och materiellt då de lyder tiondelagen. Berätta gärna om ett tillfälle då du välsignades till följd av att du betalade ditt tionde.
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Malaki 3:8-12 hemma som repetition av lektionen.
Att ta upp med familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Att stärka vårt vittnesbörd om det återställda evangeliet

Mål

Att stärka barnens vittnesbörd om att Jesus Kristus återställde sin sanna kyrka genom profeten Joseph Smith och att Jesus Kristus leder kyrkan i dag.

Förberedelse

1. Studera under bön Andra Nephi 28:30, Ether 4:11 och följande skriftställen som beskriver beståndsdelarna i ett vittnesbörd:
  - a. Läran och förbunden 19:16-19, 46:13, 76:22-23; Joseph Smiths skrifter 2:17 (Jesus Kristus är vår himmelske Faders Son och vår Frälsare.)
  - b. Läran och förbunden 21:1-3, 135:3; Joseph Smiths skrifter 2:33 (Joseph Smith var den profet genom vilken Jesus Kristus återställde sin kyrka till jorden.)
  - c. Moroni 10:3-5, Läran och förbunden 17:6 (Mormons bok är sann.)
  - d. Läran och förbunden 1:30, 115:4; Joseph Smiths skrifter 2:10-19 (Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är den enda sanna kyrkan.)
  - e. Läran och förbunden 1:38; 21:1, 4; 28:6-7 (Vi leds av en levande profet i dag.)

Studera sedan lektionen och bestäm hur du ska undervisa barnen om skildringarna från skrifterna och historien. (Se "Lektionsförberedelser", s VI-VII, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII-IX.)

2. Tilläggläsning: *Evangeliets principer* (31110 180), lektionerna 16 och 17.
3. Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst engagerar barnen och hjälper dem att nå målet med lektionen.
4. Gör följande textrensor:

Jag kan stärka mitt vittnesbörd om att —

Jesus Kristus är vår himmelske
Faders Son och vår Frälsare.

Joseph Smith var den profet genom vilken
Jesus Kristus återställde sin kyrka till jorden.

Mormons bok är sann.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är
den enda sanna kyrkan.

vi leds av en levande profet i dag.

5. Material:

- a. Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan till varje barn.
- b. Några referensböcker såsom en ordbok eller uppslagsbok, tidskrifter såsom *Lilla Stjärnan* eller skolböcker som passar att visa i Primär.
- c. En bild på den levande profeten (från möteshusets bibliotek eller en kyrkans tidskrift); valda bilder från tidigare lektioner som illustrerar de händelser du repeterar medan du undervisar om det som skrifterna skildrar.

Lektionsförslag

Be något av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Skriv ordet *kunskap* på skrivtavlan.

- Hur lär man sig nya saker, hur får man kunskap?

Ge referensböckerna, tidskrifterna eller skolböckerna till barnen och låt dem snabbt hitta några fakta som de kortfattat kan berätta om för klassen. (Om det finns fler barn än det finns böcker får barnen arbeta i lag.) Låt barnen berätta för de andra i klassen om det de funnit. Säg att det är viktigt att skaffa sig kunskap, men kunskapen om att Jesu Kristi evangelium är sant är den allra viktigaste kunskapen. Denna kunskap kallas för vittnesbörd. Skriv ordet *vittnesbörd* bredvid ordet *kunskap* på skrivtavlan.

- Hur får man ett vittnesbörd?

Läs Andra Nephi 28:30 tillsammans med barnen och diskutera vad denna vers betyder. Förklara att vi får vårt vittnesbörd om evangeliet lite i taget. Då vi lär oss några saker om evangeliet och lever därefter, lär vi oss mer och stärker vår tro på det vi redan har lärt oss. Då vi lever efter evangeliets principer hjälper den Helige Anden oss att veta att de är sanna. Be barnen att lyssna till följande citat och se hur president Joseph F Smith, kyrkans sjätte president, fick sitt vittnesbörd. Läs eller be något av barnen att läsa citatet:

"Jag [gick] ofta ut och bad Herren visa mig underbara ting, så att jag skulle få ett vittnesbörd. Men Herren undanhöll mig dessa underverk. Han visade mig sanningen rad på rad, bud på bud, litet här och litet där ... Han behövde inte sända en ängel från himlarna för att utföra detta ... Genom viskningar från den levande Gudens andes stilla, sakta röst, gav han mig det vittnesbörd jag äger" (*Evangeliets lära*, s 6).

Betona att fast Joseph F Smith blev profet, fick han inte sitt vittnesbörd genom någon storslagen händelse, utan lite i taget.

Säg till barnen att de i den här lektionen ska få tala om några grundläggande beståndsdelar i ett vittnesbörd om evangeliet, repetera vad de redan vet om dessa beståndsdelar och lära sig hur de kan stärka sitt vittnesbörd om evangeliet.

Skildring från skrifterna

Sätt upp textremsan *Jag kan stärka mitt vittnesbörd om att* — . Tala med barnen om vad ett vittnesbörd är. Förklara att ett vittnesbörd är kunskap, bekräftad av den Helige Anden, om att något är sant. Hjälプ barnen att förstå att då vi studerar evangeliet och ber om det vi lär oss, hjälper den Helige Anden oss att veta att Jesu Kristi evangelium är sant.

Sätt upp de återstående textremsa en i taget. För varje textremsa använder du skriftställena under "Förberedelse" och tillämpliga diskussions- och tillämpningsfrågor för att undervisa barnen om de grundläggande beståndsdelarna i ett vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium. Repetera gärna (eller

låt barnen repetera) händelser i tidigare lektioner, samtidigt som du visar passande bilder, för att hjälpa barnen att förstå vilka beståndsdelarna i ett vittnesbörd är.

När ni har talat om textremsorna hjälper du barnen att förstå att de goda känslor vi får när vi hör detta — att Jesus Kristus är vår himmelske Faders Son och vår Frälsare, Joseph Smith var den profet genom vilken Jesus Kristus återställde sin kyrka till jorden, Mormons bok är sann, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är den enda sanna kyrkan och att vi leds av en levande profet i dag — är ett vittnesbörd från den Helige Anden om att det är sant.

Hjälp barnen att förstå att de redan har början till ett vittnesbörd. För att stärka sina vittnesbörd kan de studera evangeliet, be om det, lyda vår himmelske Faders bud och bära vittnesbörd för andra (se särskilda aktiviteter, nr 1, 2, 3 och 5). Förklara att när vi bär vittnesbörd för andra, bör vi ta med de grundläggande beståndsdelarna i ett vittnesbörd.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Vem är Jesus Kristus? (Joseph Smiths skrifter 2:17.) På vilket sätt är Jesus vår Frälsare? (L&F 19:16-19; 46:13.) Hur kan vi veta att Jesus Kristus är vår Frälsare?
- Vad lärde ni er om Jesus Kristus då ni lärde er om den första synen och Jesu Kristi besök i templet i Kirtland? Hur stärker detta ert vittnesbörd om att Jesus Kristus är Guds Son och vår Frälsare?
- Hur fick Joseph Smith veta vilken kyrka han skulle ansluta sig till? (Joseph Smiths skrifter 2:10-19.) Hur kan vårt vittnesbörd om evangeliet stärkas genom att vi följer Joseph Smiths exempel?
- Vad återställde Jesus Kristus till jorden genom Joseph Smith? Hur kan vi veta att Joseph Smith var den profet genom vilken Jesus Kristus återställde sin kyrka? (Se särskilda aktiviteter, nr 4.)
- Hur bistod Joseph Smith Frälsaren i återställelsen av den sanna kyrkan till jorden? (L&F 135:3; låt gärna barnen berätta om en händelse var som bidrog till återställelsen av Jesu Kristi kyrka, till exempel att Moroni besökte Joseph Smith, Joseph fick guldplåtarna, Joseph översatte plåtarna och Joseph organiserade kyrkan.)
- Varför är det viktigt att läsa och studera Mormons bok hela livet? Hur kan vi få ett vittnesbörd om att Mormons bok är sann? (Moroni 10:3-5; hjälp barnen att förstå att vi kan följa samma tillvägagångssätt som beskrivs i Moroni 10:3-5 för att skaffa oss ett vittnesbörd om vilken evangelieprincip som helst, inte bara om att Mormons bok är sann.)
- Varför behövde Jesu Kristi kyrka återställas? (Joseph Smiths skrifter 2:19; L&F 1:30.) Hur kan vi veta att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Jesu Kristi sanna kyrka?
- Vad är kyrkans fullständiga namn? (L&F 115:4.) Vem har gett kyrkan detta namn? Förklara att kyrkans namn gavs till Joseph Smith av Jesus Kristus själv. Påminn barnen om att kyrkans namn betyder att detta är Jesu Kristi sanna kyrka på jorden i dag.

- Vem är kyrkans överhuvud i dag? (Jesus Kristus.) Vem är kyrkans ledare på jorden? (Den levande profeten.) Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av Gordon B Hinckley, kyrkans femtonde president: "Denna kyrka tillhör inte dess president. Herren Jesus Kristus är dess ledare, och hans namn har var och en av oss tagit på sig" (Detta är Mästarens verk, i *Nordstjärnan*, juli 1995, s 72).
- Visa en bild på den levande profeten. Vem är det här? Vad vet ni om honom? (Ge varje barn tillfälle att berätta något han eller hon vet om profeten.) Vad gör profeten? (Han undervisar oss om det som vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill att vi ska veta och göra; se L&F 1:38; 21:1, 4.)
- Hur kan vi veta att vi leds av en levande profet i dag?
- Vad består ett vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium av? Hur får vi ett vittnesbörd? (Genom den Helige Anden; se Ether 4:11.)
- Varför är det viktigt att var och en av oss har ett eget vittnesbörd om evangeliet? Hur kan vi stärka vårt vittnesbörd? (Se särskilda aktiviteter, nr 1, 2, 3 och 5.)
- Hur har det stärkt ert vittnesbörd om evangeliet att ni i Primär detta år har fått lära er om Läran och förbunden och kyrkans historia?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Betona hur viktigt det är att varje medlem i kyrkan har sitt eget vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium. Läs eller be något av barnen att läsa följande ord av Harold B Lee, kyrkans elfte president:

"Du måste vägledas av ljuset inom dig [ditt eget vittnesbörd]. Om du inte har det, kommer du inte att hålla dig kvar" (*Stand Ye in Holy Places* [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974], s 95).

Förklara att medan vårt vittnesbörd växer, kan vi få styrka av andra medlemmars vittnesbörd. Till exempel: Vi kan tro att Mormons bok är sann därför att vi vet att våra föräldrar, vår biskop eller den levande profeten vet att den är sann. Men vi måste, var och en, arbeta på att få ett eget vittnesbörd och hålla det starkt.

Låt barnen turas om att på tavlan illustrera olika sätt att stärka sitt vittnesbörd, till exempel att lyssna till profeten, be, läsa skrifterna, missionera, gå i kyrkan, delta i familjens hemafton, hålla tal i Primär, sjunga i Primär, lyda visdomsordet och fatta visa beslut. (Om du vill kan du skriva upp förslag på separata papper som barnen får välja från, eller så kan du låta barnen tänka ut egna förslag.) Låt de andra barnen försöka gissa vad som illustreras på skrivtavlan.

När alla barnen har fått delta, frågar du:

- Hur stärker det ert vittnesbörd att göra detta? Vad skulle hända med ert vittnesbörd om ni slutade göra det?
2. Skriv ordet *vittnesbörd* på en ballong som inte är uppblåst. Låt barnen föreslå saker som får deras vittnesbörd att växa, till exempel att be, läsa skrifterna och bära vittnesbörd för andra (se förslagen under särskilda aktiviteter, nr 1). För

varje förslag som barnen kommer med, blåser du i lite luft i ballongen. Tala om hur ballongen växer, liksom deras vittnesbörd växer då de gör det de har föreslagit.

- Vad händer med vårt vittnesbörd om vi inte gör detta?

Släpp långsamt ut luften ur ballongen, och förklara att om vi inte gör något för att få vårt vittnesbörd att växa, krymper det precis som ballongen.

3. Förklara att arbetet med att skaffa sig ett vittnesbörd är som att så ett frö. Läs och diskutera Alma 32:36-39 med barnen.
4. Berätta om följande erfarenhet som Gordon B Hinckley, kyrkans femtonde president, fick på ett prästadömsmöte då han var tolv år gammal:

"Hallen var fylld av män ... och de stämde upp i den fina psalmen 'Pris åt den man som av Herren blev utvald, smord till profet genom Frälsarens ord. Heliga, furstar och folk skola vörda yttersta tidens profet på vår jord' [se *Psalmer*, nr 16] ... Jag fick då en övertygelse i mitt hjärta om att den man som de sjöng om [Joseph Smith] verkligen var en Guds profet, och jag är tacksam över att kunna säga att denna övertygelse, som jag tror kom genom den Helige Andens kraft, aldrig har lämnat mig" (*Gordon B Hinckley: Man of Integrity, 15th President of the Church*, videokassett [53503]).

Be barnen att berätta om ett tillfälle då den Helige Anden gav dem en stark känsla av att evangeliet (eller någon princip i evangeliet) är sant. Berätta gärna om något du själv upplevt.

5. Be något av barnen att läsa följande ord av äldste Bruce R McConkie, som var medlem av de tolv apostlarnas kворum:

"Vill ni ha en formel för hur man får personlig uppenbarelse [ett vittnesbörd]? ... Min formel lyder så här:

1. Rannsaka skrifterna.
2. Håll buden.
3. Be i tro."

("How to Get Personal Revelation", *New Era*, juni 1980, s 50.)

- Hur följde Joseph Smith denna formel? Hur kan ni följa den?

Låt gärna barnen skriva upp denna formel på kort som de kan ta med sig hem och sätta upp någonstans som en påminnelse om att hela tiden stärka sina vittnesbörd.

6. Be barnen att berätta vad de tycker om ett eller flera av påståendena på textremsorna som sattes upp under lektionen. Hjälプ barnen att förstå att de goda känslor de har för kyrkan och dess lärdomar är början till ett vittnesbörd.
7. Sjung eller läs texten till "Jesu Kristi Kyrka" (*Barnens sångbok*, s 48) eller "Han lever, min Förlossare" (*Psalmer*, nr 83).

Avslutning

- Vittnesbörd   Betona hur viktigt det är att varje medlem i kyrkan har ett vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium. Påminn barnen om att de redan har början till ett vittnesbörd och att de kan stärka sitt vittnesbörd genom studier och bön. Uttryck tacksamhet över Jesus Kristus, profeten Joseph Smith, Mormons bok, kyrkan och den levande profeten. Berätta om hur det gick till när du fick ett vittnesbörd, och låt barnen uttrycka sina känslor för evangeliet.
- Uppmuntra barnen att bära vittnesbörd för familjen.
- Att läsa hemma   Föreslå för barnen att de studerar Moroni 10:3-5 och Läran och förbunden 1:30, 76:22-23 hemma som repetition av lektionen.
- Att ta upp
med familjen   Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen med sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
- Be något av barnen att hålla avslutningsbön.

Prästadömet kan välsigna vårt liv

(Förberedande lektion för prästadömet)

Mål

Denna lektion har skrivits för att hjälpa de 11-åriga barnen att förstå prästadömet välsignelser och ansvar. Den bör äga rum innan det äldsta barnet i klassen fyller tolv år.

Förberedelse

1. Studera under bön "Profeten Joseph Smiths vittnesbörd" i inledningen till Mormonsbok, eller i Joseph Smiths skrifter 2:29-54, 59, 66-72; Läran och förbunden 13 inklusive kapitelingressen; Läran och förbunden 121:34-46.
2. Studera lektionen och bestäm dig för hur du vill undervisa barnen om skildringarna i skrifterna (se "Lektionsförberedelser", s VI, och "Att undervisa om skildringar från skrifterna och historien", s VII). Välj ut de diskussionsfrågor och särskilda aktiviteter som bäst hjälper barnen att uppnå lektionsmålet.
3. Material:
  - a. Mormons bok till varje barn.
  - b. En Läran och förbunden.
  - c. En ljuskälla, till exempel ficklampa, glödlampa, eller lykta.
  - d. Bilderna 5-48, Jesus Kristus (Evangeliet i bild 240; 62572); 5-15, Johannes döparen förlämnar aronska prästadömet (Evangeliet i bild 407; 62013); 5-16, Melkisedekska prästadömet återställelse (Evangeliet i bild 408; 62371) och Ordination till prästadömet (62341).

Lektionsförslag

Be ett av barnen att hålla inledningsbön.

Samlande aktivitet

Visa ett föremål som kan lysa.

- Vad behövs för att den här ska lysa? Har du en ficklampa så visar du att den behöver batterier, glödlampa, och strömbrytare för att den ska kunna lysa. En glödlampa behöver ha väl fungerande glödtrådar och måste skruvas in i en sockel som är kopplad till en kraftkälla. Strömbrytaren behöver också knäppas på för att elektriciteten ska flöda.

Be pojkarna i klassen stå upp. De här pojkarna har möjlighet att få prästadömet, som är en större kraft än elektriciteten eftersom prästadömet är makten och myndigheten att handla i Guds namn. Genom denna kraft kan vår himmelske Faders barn bli döpta och ta emot andra av kyrkans förordningar. Men för att kunna ta emot denna kraft och använda den på det sätt som Gud har avsett, måste en pojke vara värdig och rätt förberedd.

Skildringar i skrifterna

Visa respektive bild efter hand och undervisa om hur Joseph Smith erhöill guldplåtarna och ordinerades till aronska prästadömet, enligt "Profeten Joseph Smiths vittnesbörd" eller Joseph Smiths skrifter 2:29-54, 59, 66-72. Det kanske behövs en kortfattad genomgång med klassen om de händelser som ledde fram till att Joseph fick guldplåtarna.

Diskussions- och tillämpningsfrågor

Studera följande frågor och skriftställen då du förbereder lektionen. Välj ut de frågor som du anser bäst hjälper barnen att förstå skriftställena och tillämpa principerna i sitt liv. Genom att ni läser och diskuterar skrifterna i klassen får de större insikt.

- Varför kunde inte Joseph Smith ha översatt guldplåtarna, fått prästadömet och organiserat kyrkan direkt efter den första synen? (Han var inte beredd; han behövde tillväxa i visdom och kunskap.)
- Vilken var den första stora uppgift som Herren bad Joseph utföra? (Översätta guldplåtarna så att vi kunde få Mormons bok.)
- Vad gjorde Joseph den natt då ängeln Moroni först visade sig för honom? (Joseph Smiths skrifter 2:29-30.) Hur många gånger uppenbarade sig Moroni för Joseph Smith innan han fick se guldplåtarna för första gången? (Joseph Smiths skrifter 2:30, 44-49; fyra gånger.) Varför tror ni att Moroni upprepade sitt första budskap tre gånger?
- Vilken ytterligare undervisning fick Joseph innan han kunde påbörja översättningen av guldplåtarna? (Joseph Smiths skrifter 2:53-54.) På vilket sätt var denna undervisning till hjälp för Joseph när det gällde att förbereda sig för andra stora uppgifter i framtiden? Vad gör ni för att förbereda er för framtiden?
- Vilket speciellt ansvar tar de flesta sista dagars heliga unga män på sig när de fyllt tolv år? (De tar emot aronska prästadömet och ordineras till diakoner.)
- Hur gick det till när Joseph Smith fick aronska prästadömet? (Joseph Smiths skrifter 2:68-70.) Hur går det till när en ung man får aronska prästadömet idag? (Han intervjuas angående sin värdighet och ordineras genom händers påläggning av dem som har myndighet att ordinera honom.)
- Hur bör pojkar förbereda sig för att ta emot prästadömet? Hur bör flickor förbereda sig för att ta del av prästadömet välsignelser? (Pojkar och flickor förbereder sig på samma sätt. De ber, tror, får kunskap om evangeliet genom föräldrar och lärare, lever värdigt, lyder buden, tjänar och respekterar andra, och är ärliga.) (Se särskild aktivitet 4.)
- Vilka uppgifter har diakoner i kyrkan? (L&F 20:59.) Hur uppfyller de detta ansvar? (Genom att dela ut sakramentet, samlar in fasteoffer, verka som budbärare åt biskopen på sakramentsmötet och vara goda föredömen.)
- Vem var den förste som delade ut sakramentet? (Jesus Kristus.) Varför är sakramentet så heligt? (Denna förordning är en sinnebild för det offer som Jesus Kristus gjorde för var och en av oss.)

Läs eller låt en elev läsa följande citat av äldste Jeffrey R Holland: "Vi ber er, unga män inom aronska prästadömet, att göra i ordning, välsigna och dela ut dessa symboler för Frälsarens offer värdigt och vördnadsfullt. Vilken fantastisk förmån och vilket heligt ansvar som ges i en så tidig ålder! Jag kan inte tänka mig någon större heder som himlen kunde visa er. Vi älskar er verkligen. Gör ert bästa och se så bra ut som möjligt när ni deltar i Herrens nattvards sakrament" (*Nordstjärnan*, jan 1996, s 68).

- Hur kan vi alla ära och understödja prästadömet? (Genom att acceptera kallelser från prästadömsledarna; tjäna andra; tala respektfullt om kyrkans ledare; och be för fäder, bröder och släktingar och andra som bär prästadömet.) (Se särskild aktivitet 3.) Hur kan ni genom att göra detta hjälpa er far och bror att ära sitt prästadöme? Hur kan de hjälpa dig i dina förberedelser för att ta emot prästadömet och dess välsignelser?

Särskilda aktiviteter

Du kan använda en eller flera av följande aktiviteter när som helst under lektionen eller som repetition, sammanfattning eller stimulans.

1. Skriv ner på särskilda kort eller papperslappar följande välsignelser som kommer genom prästadömet:

Få ett namn och en välsignelse

Bli döpt

Få den Helige Andens gåva

Bli välsignad när man är sjuk

Ta del av sakramentet

Verka som missionär

Vigas i templet

Dela upp klassen i grupper och ge varje grupp ett av korten. Inbjud barnen i varje grupp att berätta om lämpliga upplevelser som är personliga eller delas av deras familj, och som anknyter till den välsignelse som nämns på kortet.

2. Gör rummet så mörkt som möjligt. Berätta sedan för barnen om en grupp turister som gick in i en djup, mörk grotta. När de hade kommit in släckte guiden ljuset, väntade några minuter och bad sedan varje person att peka mot utgången. När ljuset tändes igen pekade alla åt olika håll.

Tänd ljuset igen och läs följande citat av äldste Robert D. Hales: "Om prästadömetets kraft inte fanns på jorden, skulle motståndaren ha frihet att röra sig och regera hur han ville. Vi skulle inte haft den Helige Andens gåva till att leda och upplysa oss. Inga profeter skulle tala i Herrens namn. Inga tempel skulle finnas där vi kunde ingå heliga, eviga förbund och ingen myndighet att välsigna eller döpa, hela eller trösta . . . Det skulle inte finnas något ljus eller något hopp – bara mörker" (*Nordstjärnan*, jan 1996, s 33).

3. Läs eller återge med egna ord följande berättelse om en familj som stödde sin far i hans prästadömskall:

"För många år sedan var jag med på en generalkonferens tillsammans med äldste Ezra Taft Bensons sex barn, av vilka en var min rumskamrat på högskolan. Mitt intresse växte när president David O McKay annonserade att äldste Benson skulle bli näste talare. Jag såg respektfullt på äldste Benson, som jag tidigare hade träffat, när han gick fram till mikrofonen. Han var en högre man, en bra bit över 1,80. Han var internationellt känd som Förenta staternas jordbruksminister och ett särskilt vittne om Herren. Han verkade lugn och säker; han hade ju talat till åhörarskaror över hela världen. Plötsligt var det en hand som rörde vid armen på mig. En av äldste Bensons yngre döttrar lutade sig mot mig och viskade ivrigt: 'Be för pappa.'

Jag tänkte en smula överrumplad: 'Orden skickas vidare genom bänkraden, och jag måste vidarebefordra dem. Ska jag säga: "Be för äldste Benson"? Ska jag säga: "Var snäll och håll en bön för din far"? Jag kände hur viktigt det var att jag handlade snabbt, så jag lutade mig åt sidan och viskade helt enkelt: 'Be för pappa.'

Jag såg hur viskningen vidarebefordrades längs raden till den plats där syster Benson satt. Hon hade redan böjt huvudet i bön.

Många gånger sedan den dagen har jag tänkt på detta budskap – be för pappa, hemmets patriark. Be för honom när han är distriktspresident eller hemlärare. Be för honom när han blir verkställande sekreterare i någon ideell organisation, när hans affärer blomstrar eller han får sänkt lön. Be när han ger familjen råd på hemaftonen. Be för pappa som arbetar många, långa timmar för att en son ska kunna gå på mission eller en dotter studera vidare. Be för honom när han talar på sakramentsmötet eller ger mamma en välsignelse att hon ska bli frisk igen. Och om han kommer hem trött eller missmodig på kvällen, be då för honom. Be för pappa i allt han gör – smått och stort.

Med åren har generalkonferenserna kommit och gått. Varje gång president Benson har ställt sig upp och talat har jag tänkt: 'Hans barn, som nu är vuxna och bor på olika platser i hela landet, är i detta ögonblick förenade i bön för sin far.'

Och jag börjar tro att det korta budskap som sändes vidare genom bänkraden i tabernaklet för så många år sedan är det viktigaste budskap en familj kan ha gemensamt. Den man vars dotter eller son någonstans i världen viskar: 'Be för pappa', måste få en alldeles speciell kraft och tro att möta sina dagliga utmaningar i livet" (Elaine McKay, "Be för pappa", *Nordstjärnan*, nov 1988, s 23-24).

4. När vi efterlever evangeliet förbereder vi oss för att acceptera prästadömet ansvar och att åtnjuta dess välsignelser. Läs "Mina evangelieideal" (*Mina måldagar*, broschyr [35317.180], baksidan), och gör ett uppehåll efter vart och ett ideal för att låta barnen fundera på hur väl de efterlever det. När du har läst alla kan du gå igenom dem igen genom att använda bilder, nyckelord eller pantomimer.

Mina evangelieideal

1. Jag vill komma ihåg mina dopsförbund och lyssna till den Helige Anden.
2. Jag vill vara ärlig mot min himmelske Fader, mot andra och mot mig själv.
3. Jag vill söka goda vänner och behandla andra vänligt.
4. Jag vill klä mig anständigt och visa respekt för min himmelske Fader och för mig själv.
5. Jag vill bara läsa och se på sådant som min himmelske Fader tycker om att jag gör.
6. Jag vill bara lyssna på musik som min himmelske Fader tycker om att jag lyssnar på.
7. Jag vill uttala min himmelske Faders och Jesu namn vördnadsfullt. Jag vill inte svära eller använda fula ord.
8. Jag vill hålla mitt sinne och min kropp helig och ren och jag vill inte vara med på sådant som är skadligt för mig.
9. Jag vill göra sådana saker på sabbatsdagen som hjälper mig att känna mig nära min himmelske Fader.
10. Jag vill välja det rätta. Jag vet att jag kan omvända mig när jag har gjort något fel.
11. Jag vill nu leva så att jag kan vara värdig att gå till templet och att bli missionär. Jag vill följa den plan min himmelske Fader har för mig.

5. Återge följande ord av president Gordon B Hinckley, kyrkans femtonde president:
"Denna kyrka tillhör inte dess president. Herren Jesus Kristus är dess ledare, och hans namn har var och en av oss tagit på sig. Vi delar alla denna stora strävan. Vi är här för att hjälpa får Fader med hans verk och hans härlighet, 'att åvåga-bringå odödlighet och evigt liv för människan' (Moses 1:39). Er förpliktelse är lika allvarlig inom ert ansvar, som min förpliktelse är inom mitt område. Ingen kallelse i denna kyrka är liten eller obetydlig. Vi påverkar andra när vi utför vår uppgift" (*Nordstjärnan*, apr 1995, s 72).
6. Sjung eller läs orden till "Kärleken råder här" (*Barnens sångbok*, s 102).

Avslutning

Vittnesbörd	Du kan bära ditt vittnesbörd om att prästadömet har återställts och därmed myndigheten att handla i Guds namn. Uppmuntra pojkarna att nu leva så att de kan vara värdiga att bära det aronska prästadömet och att samtliga klassmedlemmar ska vara värdiga att få prästadömet samtliga välsignelser. Uppmuntra barnen att ära och stödja sina ledare inom prästadömet.
Att ta upp i familjen	Uppmuntra barnen att ta upp en viss del av lektionen i sina familjer, till exempel en berättelse, fråga eller aktivitet, eller att tillsammans med dem läsa det som står under rubriken "Att läsa hemma".
Att läsa hemma	Föreslå för barnen att de studerar Läran och förbunden 121:34-46 hemma som repetition av lektionen. Be ett av barnen att hålla avslutningsbön.

Hänvisningar

Uppgifterna i de historiska skildringarna i varje lektion är hämtade från nedanstående källor.

Lektion 1

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System Manual [32502], 1993), s 21-24, 29-36.

Dean C Jessee, red, *The Personal Writings of Joseph Smith* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1984), s 4.

J W Peterson, "Another Testimony: Statement of William Smith, Concerning Joseph, the Prophet", *Deseret Evening News*, 20 jan 1894, s 11.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red. Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 67, 82.

Lektion 2

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 3-10, 17.

Milton V Backman d y, *American Religions and the Rise of Mormonism*, rev utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1970), s 65-69, 179-181.

Roland H Bainton, *Here I Stand: A Life of Martin Luther* (Nashville: Abingdon Press, 1950), s 185.

Edwin Scott Gaustad, *A Religious History of America* (New York: Harper and Row, 1966), s 47-66.

Lektion 3

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 37.

Lektion 4

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 41-43.

J W Peterson, "Another Testimony: Statement of William Smith, Concerning Joseph, the Prophet", *Deseret Evening News*, 20 jan 1894, s 11.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 82-83.

Lektion 5

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 44-47.

History of the Church, 1:18-20; 4:537.

Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 27 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974), s 52.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 104-108, 112-113, 118.

Lektion 6

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 46-50.

History of the Church, 1:20-28.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 124-136.

Lektion 7

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 52-54.

B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:117-120, 131.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 138-142.

Lektion 8

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 55-56.

History of the Church, 1:39-42.

Lektion 9

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 56-61.

History of the Church, 1:52-58.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 147-155.

"Report of Elders Orson Pratt and Joseph F Smith", *Millennial Star* 40 (9 dec 1878): 771-773.

Lektion 10

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 62-66.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 156-159, 166-167.

Lektion 11

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 67-68.

Lektion 12

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 68-69, 71-74.

History of the Church, 1:78-81, 86-96, 106-109.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 168.

Lektion 13

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 55-56, 75-77, 79-88.

Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P Pratt* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975), s 36-38, 41-43, 47-48, 52-57.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 168-171.

Lektion 14

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 42-43, 161-162.

Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 83-84.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 190-191.

Buddy Youngreen, *Reflections of Emma, Joseph Smith's Wife* (Orem, Utah: Grandin Book Co, 1982), s 4-9, 11-12.

Lektion 15

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 77-78, 93.

History of the Church, 1:104-105, 109-115.

Lektion 16

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 89-92, 99-100.

History of the Church, 1:146.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 195-205, 208.

Lektion 17

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 95-99, 120.

History of the Church, 1:390-391.

Dean C Jessee, "'Steadfast and Patient Endurance': The Legacy of Edward Partridge", *Ensign*, jun 1979, s 41-47.

Lektion 18

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 95-99.

Karl Ricks Anderson, *Joseph Smith's Kirtland: Eyewitness Accounts* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1989), s 155-167.

Thomas S Monson, i Conference Report, okt 1990, s 86; eller *Ensign*, nov 1990, s 68.

Lektion 19

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 93-95.

History of the Church, 1:215-216.

Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P Pratt* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975), s 61-62.

George A Smith, i *Journal of Discourses*, 11:3-5.

Lektion 20

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 73, 117-119, 159, 257-258.

History of the Church, 2:235-236, 348-351.

William E Berrett, *Den återupprättade kyrkan*, s 83-84, 86-90.

H Donl Peterson, "The Mormon Mummies and Papyri in Ohio", i Milton V Backman d y, red, *Regional Studies in Latter-day Saint Church History — Ohio* (Provo, Utah: Brigham Young University, 1990), s 123-138.

H Donl Peterson, *The Story of the Book of Abraham: Mummies, Manuscripts, and Mormonism* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1995).

Lektion 21

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 113-115.

History of the Church, 1:215-217, 260-265.

Lektion 22

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 130-134, 159-160.

History of the Church, 1:224-229, 234.

Gerry Avant, "Book's History: A Tale of Mobs, Heroic Rescues", *Church News*, 30 dec 1984, s 6.

Ivan J Barrett, *Joseph Smith and the Restoration*, rev utg (Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1973), s 244-253.

Maureen Ursenbach Beecher, "Discover Your Heritage: 'They Will Kill Us!'" *New Era*, sep 1974, s 36-37.

Joseph Smith, *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 134.

Lektion 23

History of the Church, 2:379-382; 5:391-392.

Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 156-157.

Lektion 24

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 123.

Ivan J Barrett, *Joseph Smith and the Restoration*, rev utg (Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1973), s 218-221.

William E Berrett, *Den återupprättade kyrkan*, s 84-85
Brigham Young, i *Journal of Discourses*, 12:158.

Lektion 25

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 162-164.

History of the Church, 1:349-353.

Karl Ricks Anderson, *Joseph Smith's Kirtland: Eyewitness Accounts* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1989), s 155-167.

William E Berrett, *Den återupprättade kyrkan*, s 105-107

Boyd K Packer, *The Holy Temple* (Salt Lake City: Bookcraft, 1980), s 128-130.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 230.

Lektion 26

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 164-168.

History of the Church, 2:410-428, 434-436.

Karl Ricks Anderson, *Joseph Smith's Kirtland: Eyewitness Accounts* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1989), s 179-185.

William E Berrett, *Den återupprättade kyrkan*, s 107-108

Edward W Tullidge, *The Women of Mormondom* (New York: Tullidge and Crandall, 1877), s 95.

Lektion 27

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 107, 127-139.

History of the Church, 1:316-321, 374-376, 426-440.

Ivan J Barrett, *Joseph Smith and the Restoration*, rev utg (Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1973), s 233-272.

Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P Pratt* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975), s 93-106.

Lektion 28

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 141-152.

History of the Church, 2:63-123.

Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 182-188.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 226-229.

Lektion 29

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 117, 153-159, 174-176, 225-239.

History of the Church, 2:490.

Leonard J Arrington, *Brigham Young: American Moses* (New York: Alfred A Knopf, 1985), s 72-78.

Matthias F Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors* (Salt Lake City: Deseret News, 1909), s 118.

Stanley B Kimball, *Heber C Kimball: Mormon Patriarch and Pioneer* (Urbana, Ill: University of Illinois Press, 1981), s 44-48, 52-53.

Orson F Whitney, *Life of Heber C Kimball*, 3 utg (Salt Lake City: Bookcraft, 1967), s 103-104, 120-122, 125-132, 265-266.

The Journal of Brigham: Brigham Young's Story in His Own Words, sammanst Leland R Nelson (Provo, Utah: Council Press, 1980), s 25-26.

Lektion 30

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 176-178, 181-189.
History of the Church, 3:1-3, 8-9, 34-42.
 Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 211-220.
 Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, 2 utg (Salt Lake City: Bookcraft, 1966), s 19-21.
 Orson Pratt, i *Journal of Discourses*, 18:343.

Lektion 31

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 193-206.
History of the Church, 3:149-199.
 Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 235-236.
 Amanda Smith, "A Living Miracle of the Power of God", i Leon R Hartshorn, sammanst *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 vol (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1973-1975), 1:164-167.

Lektion 32

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 204-209.
History of the Church, 3:188-199, 209-213, 306-321.
 Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P Pratt* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975), s 179-180, 186-194, 209-215.
 Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red. Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 290-291.

Lektion 33

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 213-219, 240-250.
 William E Berrett, *Den återupprättade kyrkan*, s 131-136
 Richard Nietzel Holzapfel and Jeni Broberg Holzapfel, *Women of Nauvoo* (Salt Lake City: Bookcraft, 1992), s 28, 35-37, 53.
 E Cecil McGavin, *Nauvoo, the Beautiful* (Salt Lake City: Stevens and Wallis, Inc, 1946), s 73.
 B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 2:527.
 Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 27 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974), s 223-224.
 Ann Gardner Stone, "Louisa B Pratt", i Vicky Burgess-Olson, red, *Sister Saints* (1978), s 46.
 "Brother Joseph", *Friend*, dec 1972, s 19; se också Don L Searle, "A Disciple in Deed", *Ensign*, juni 1994, s 12.

Lektion 34

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 251, 266-267.
History of the Church, 5:86-91.
 Ivan J Barrett, *Joseph Smith and the Restoration*, rev utg (Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1973), s 531-533.

Lektion 35

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 242-243, 297-304.
History of the Church, 7:433, 549-551, 567.
 Don Cecil Corbett, *Mary Fielding Smith: Daughter of Britain* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1966), s 155-157.
 Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 194, 273-277.
 E Cecil McGavin, *The Nauvoo Temple* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1962), s 6, 10, 65, 87-104, 125-126, 139.
 Brigham Young, i *Journal of Discourses*, 14:218-219.

Lektion 36

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 256-257.

History of the Church, 4:535-541.

Lektion 37

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 273-285.

History of the Church, 6:432-433, 443-448, 533-541, 545-546, 548-550, 555, 561, 592-622, 626-629; 7:97-106.

Reed Blake, "Martyrdom at Carthage", *Ensign*, juni 1994, s 30-39.

Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley (Salt Lake City: Bookcraft, 1958), s 309-310, 324.

Lektion 38

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 286-307, 309, 317-321.

History of the Church, 5:85; 7:152-153, 223-243.

Ivan J Barrett, *Joseph Smith and the Restoration*, rev utg (Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1973), s 644-646.

B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 2:413-428, 539-541; 3:134-136.

Descendants of Cornelius Peter Lott, 1798-1972, sammanst Rhea Lott Vance, s 7-8, 10-11.

Lektion 39

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 309-321, 329-331, 411.

History of the Church, 7:625-628.

Richard E Bennett, *Mormons at the Missouri, 1846-1852* (Norman, Okla: University of Oklahoma Press, 1987), s 168-175.

Sarah Pea Rich, "The Spirit Tells Me You Are Out of Money", i Leon R Hartshorn, sammanst, *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 vol (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1973-1975), 1:145-146.

B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 3:147-154.

Aurelia Spencer Rogers, *Life Sketches of Orson Spencer and Others, and History of Primary Work* (George Q Cannon and Sons, 1898), s 47-49, 202.

Lektion 40

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 312-313, 329-33.

History of the Church, 5:85.

William E Berrett, *Den återupprättade kyrkan*, s 201-214

Paul E Dahl, "William Clayton: Missionary, Pioneer, and Public Servant" (doktorsavhandling, Brigham Young University, 1959), s 98-103.

B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 3:160-231.

Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 27 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974), s 356-371.

Lektion 41

Church History in the Fulness of Times (Church Educational System manual [32502], 1993), s 333-340.

Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 425-448.

Jaynann Morgon Payne, "Eliza R Snow: First Lady of the Pioneers", *Ensign*, sep 1973, s 62-67.

B H Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 3:268, 279-288, 292-293, 315-318, 329-335.

Erastus Snow, "This Is the Place", i Preston Nibley, sammanst *Pioneer Stories* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1947), s 41-42.

Edward W Tullidge, *The Women of Mormondom* (New York: Tullidge and Grandall, 1877, s 350-351.

Lektion 42

- Church History in the Fulness of Times* (Church Educational System manual [32502], 1993), s 337-338.
- Margaret McNeil Ballard, "I Walked Every Step of the Way", i Leon R Hartshorn, sammanst, *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 vol (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1973-1975), 2:10-11.
- Don Cecil Corbett, *Mary Fielding Smith: Daughter of Britain* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1966), s 209-213, 223-249.
- Julie A Dockstader, "Children Entered Valley with 'Hearts All Aglow'", *Church News*, 23 jul 1994, s 8-9.
- Susa Young Gates, *Lydia Knight's History* (Salt Lake City: Juvenile Instructor Office, 1883), s 64-76, 84-89.
- Susan Arrington Madsen, *I Walked to Zion* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1994), s 124-127.
- Edward W Tullidge, *The Women of Mormondom* (New York: Tullidge and Crandall, 1877), s 336-337.

Lektion 43

- Church History in the Fulness of Times* (Church Educational System manual [32502], 1993), s 346-348, 356-361.
- LeRoy R Hafen and Ann W Hafen, *Handcarts to Zion* (Lincoln: University of Nebraska Press, 1960).
- Solomon F Kimball, "Belated Emigrants of 1856", *Improvement Era*, feb 1914, s 287-288.
- David O McKay, "Pioneer Women", *Relief Society Magazine*, jan 1948, s 8.
- Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 27 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974), s 397-402.
- Brigham Young, "Foreign Correspondence", *Millennial Star* 17 (22 dec 1855):813.
- "Church Emigration", *Contributor* 14 (mar 1893): 199-205.
- "Mary Goble Pay", i *A Believing People*, sammanst Richard H Cracroft och Neal E Lambert (Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1974), s 144-145.

Lektion 44

- Church History in the Fulness of Times* (Church Educational System manual [32502], 1993), s 444-446.
- LaRene Gaunt, "'The Power of God Was with Us'", *Ensign*, mar 1993, s 28-31.
- Richard Neitzel Holzapfel, *Every Stone a Sermon* (Salt Lake City: Bookcraft, 1992).
- , "Every Window, Every Spire 'Speaks of the Things of God'", *Ensign*, mar 1993, s 7-21.
- Wallace Alan Raynor, *The Everlasting Spires: A Story of the Salt Lake Temple* (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), 102-103.
- Brigham Young, i *Journal of Discourses*, 1:133.
- Journal of Wilford Woodruff, vol 5, 7 dec 1859, Historical Department, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Salt Lake City.
- "The Salt Lake Temple", *Deseret News*, 1 jan 1893, s 3-6.

Lektion 45

- Church History in the Fulness of Times* (Church Educational System manual [32502], 1993), s 361-364, 454-455.
- S George Ellsworth, *Samuel Claridge: Pioneering the Outposts of Zion* (Logan, Utah: S George Ellsworth, 1987), s 80-81; se också "From An Adobe Hut to a Mansion of Brick and Stone", *Deseret Evening News*, 6 jun 1903.
- Carter E Grant, *The Kingdom of God Restored*, 4 utg (Salt Lake City: Deseret Book Co, 1965), s 546-547.
- Joseph F Smith, *Evangeliets lära*, s191.
- LeRoi C Snow, "The Lord's Way Out of Bondage", *Improvement Era*, jul 1938, s 400-401, 439-442.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH

